

Д Ж О Н Б И В Е Р

"NEW YORK TIMES" көз-қарасы бойынша бестселлерлердің авторы

ЖАЛЫНДЫ ЖҮРЕК

«Құдайға деген жалынды сүйіспеншілікті қалай оятуға болады?»

Қымбатты досым!

Біздің ең жақын жарқын күндеріміз әлі алда. Құдай Өзі үшін Оның жүрек үніне құлақ асатын және Оның алдында киелілікте жүретін халықты сақтап қалды. Бұл халық — Оның дауысын еститін және Оған еш күмәнсіз бағынатын шынайы сенушілердің бейнесі. Олар Құдай алдында киелі құштарлықпен жанған жүректермен, таза әрі мінсіз кейіпте тұрады.

Ол Өз халқын қалай сүйіп, қызғыштай қорғайтын болса, олар да Оған сондай ынтызар болады. Ол Өз халқы арқылы адасқан әрі құрып бара жатқан дүниеге Өзінің ұлылығын паш етеді.

Киелілік — бұл Құдайға қызмет ету барысында өзіңді соңына дейін арнау. Оның уәдесіне берік тұрғандарыңызды шын жүректен қалаймын. Ол бізге Өз рақымын төгіп, төтеп беруге күш береді және Онымен бірге жеңіске жетуге жол ашады.

Жаратқан Ие менің жүрегіме бұл хабарды сіздермен және бүкіл әлемдегі жетекшілермен бөлісуді салды. Осы үндеуді менің сүйіспеншілігіммен және қолдауыммен қабыл алыңыздар. Орыс және қазақ тілдеріндегі қосымша ресурстарды MessengerX.com сайтынан және MessengerX қосымшасынан тегін жүктеп алуға және көруге болады. Бұл ресурстар сіздерге де, сіздердің жақындарыңызға да рухани күш беретініне сенемін. Осы арқылы сіздер өз тағдырларыңызды, рухани билігіңіз бен Құдайдың қасиетті жоспарын тереңірек түсінесіздер.

Рухани бауырларыңыз,

Джон Бивер
JohnBevere@ymail.com

MessengerX

Messenger
INTERNATIONAL

ЖАЛЫНДЫ ЖҮРЕК

«Құдайға деген жалынды сүйіспеншілікті қалай оятуға болады?»

Д Ж О Н Б И В Е Р

A Heart Ablaze, Kazakh, by John P. Bevere
© 2026 Messenger International
MessengerInternational.org
Originally published in English as *A Heart Ablaze*
ISBN 978-0-7852-6990-8

Additional resources in Kazakh are available for free download and video streaming at **MessengerX.com** and on the **MessengerX** app
To contact the author: JohnBevere@ymail.com

This book is a gift from Messenger International and is NOT FOR SALE

Жалынды жүрек, қазақша, by John P. Bevere
© 2026 Messenger International
MessengerInternational.org
Түпнұсқада ағылшынша *A Heart Ablaze* атымен басылып шықты
ISBN 978-0-7852-6990-8

Қазақ тіліндегі қосымша материалдарды **MessengerX.com** -да және **MessengerX** қосымшасында тегін қарауға және жүктеп алуға болады.
Автормен байланыс: JohnBevere@ymail.com

Бұл – Messenger International қызметінен сыйлық. САТУҒА АРНАЛМАҒАН.

App Store АҚШ-та және басқа елдерде тіркелген Apple Inc. компаниясының сауда белгісі болып табылады.
Google Play мен Google Play логотипі Google LLC компаниясының сауда белгісі болып табылады.

МАЗМҰНЫ

<i>АЛҒЫСӨЗ</i>	V
1. ЕСТЕ ҚАЛАРЛЫҚ КЕШ.	1
2. Мақсатымыз — құтқарылу	15
3. Мысырдан шығу.	29
4. Құдайдың даңқы	41
5. Қасиетті тауға барар жол	59
6. Мойынсұнушы Құдай	71
7. Ниет пе, әлде қалау ма?	87
8. Балама мәдениет пе, әлде субмәдениет пе?	103
9. Құтқаратын рақым	119
10. Ауыр күндер	141
11. Алтын, киімдер және жақпа май.	153
12. Кімді жақсы көремін.....	177
13. Іштегі киелі от	191
14. Олар Оның жүзін көреді	209

Алғысөз

Бұл кітап — ақиқатқа жетелейтін рухани сапар. Көптеген жандар ақиқатты іздегенімен, онымен бетпестет келгенде одан бас тартады, оған мән бермейді немесе оны өз ыңғайына қарай бұрмалайды. Мұндай көзқарас біздің ұрпағымызда пайда болған зор қиындықтардың себебіне айналып, өтірікке батқан қоғамды тудырды. Иса Өз балаларын бұдан бірнеше рет ескерткен және әлі де ескертіп келеді.

Адасушылық — ең ауыр мәселелердің бірі, өйткені оның шырмауындағы адам «ақиқат жолында жүрмін» деп нық сенеді. Пауыл Тимотейге жолдаған хатында ақырзаманды былай сипаттайды: «Себебі адамдар дұрыс тәлімді еш қабылдамайтын уақыт та туады. Олар жеке құмарлықтарының жетегінде кетіп, құлақтарына жағатындарды ғана айтатын тәлім берушілерді көптеп шақырып, соларды тыңдайтын болады. Осылай олар шындыққа құлақ салмай, бос аңыздарға назар аудармақ» (2 Тим. 4:3-4). Грек тілінде «ертегі» (4-тармақ) сөзі «өтірік» деген мағынада да қолданылады. Егер өтірік ұзақ уақыт бойы ақиқат ретінде ұсынылса, көптеген адамдар ол үшін жанын беруге де даяр болады.

Ал Киелі Жазба арқылы нағыз ақиқат келгенде, көпшілігі оны «теріс ілім» деп қабылдамайды. Пауыл адамдардың дұрыс ілімді қабылдамайтынын ескерткен болатын. Бірде мен бір уағызшының былай дегенін естідім: «Қауымдарымызда пайда болып жатқан зиянды ілімдер телефон анықтамалығынан алынған жоқ. Олар Киелі Жазбадан алынған». Оның айтпағы — бұл ілімдердің бәрі Киелі Кітаптан үзіп-жұлып алынған, сондықтан олардың қисынсыздығына қарамастан, кеңінен таралып жатыр.

«Нақыл сөздердің авторы бұны алдын ала көріп, былай деп жазған:

«Олар арамдығынан жуынып тазармайды,
Алайда өздерін пәк таза санайды» (Нақыл. 30:12).

Бұл кітапта біз осы сөздердің біздің ұрпағымызға да қатысты екенін түсінеміз. Егер ақиқат сезімдерге жағымды әрі оңай қабылданатын болса, бүкіл әлем баяғыда-ақ оның есігін қағып, төрге озар еді. Иса мұның мәнін былай түсіндіреді:

«Жамандық істеген әркім Нұрды жек көреді және жасаған істері әшкереленбес үшін Нұрға жоламайды. Ал шындыққа сай өмір сүретін әркім өз істерінің Құдайдың көмегімен жасалғандығы көрініп тұрсын деп Нұрға шығады» (Жох. 3:20, 21).

Ақиқатты тек Құдайдан қорқатын адам ғана сүйеді. Бүгінгі күн мен сағат алдымызға күрделі сұрақтар қояды. Неліктен қауымдардың көптеген сенушілердің бойында жалын жоқ? Біз ғимараттар мен жарнамаға миллиардтап қаражат жұмсаймыз, бірақ неге көптеген мәсіхшілер әлі де осы дүниенің нәпсісі мен қызықтарына қарсы тұра алмай

келеді? Меніңше, бұның жауабы — Құдайға деген жалынды сүйіспеншіліктің жоқтығында.

Неліктен жаңадан сенгендердің 80 пайыздан астамы қайтадан түнекке қайтып оралады? Күнәкарлар «құтқарылдық» деп айта отырып, қалайша өзгеріссіз қала береді? Меніңше, осы сұрақтардың бәрінің жауабы мынада: бұның бәрі бойда оттың жоқтығынан және Құдайға деген жалынды сүйіспеншіліктің аздығынан болып отыр.

Егер біз өзімізге дейінгі өткен жандарға қарасақ, арамыздан айқын айырмашылықты көреміз. Мұсаны перғауын сарайында қол жеткізген барлық жетістігінен бас тартып, Құдайды іздеуге не итермеледі? Еремия, Ишая және басқалары неліктен өздеріне тек қиындық пен қуғын-сүргін әкелетін сөздерді жариялай берді? Алғашқы қауымның сенушілері Ізгі Хабар үшін өз мүліктерін, жайлылықтарын, тіпті өз өмірлерін қалайша қия алды? Бүгінгі сенушілердің көбі өз абыройын сақтау үшін ғана күресіп жүргенде, алғашқы қауымға азап пен өлім қаупіне қарамастан батыл уағыздауға не күш берді? Бұның да жауабы — Құдайдың отында. Бізге Жаратқан Иенің оты қажет және ол ақиқатқа шөлдеген әрбір жанға түседі. Ол қарсылықсыз келмесе де, көбіміз жалған мақтау мен жағымпаздықтан шаршадық және өзгерістерді қабылдауға дайынбыз. Өзгеріссіз қалу қорқынышы ақиқатты бастан кешіру кезіндегі кез келген ауырсынудан басым түседі. Осындай ұстанымдағы адам, не болса да, Даңқты Иені танып-білгісі келеді. Мұндай адамдар Оның нағыз даңқын өз өмірлеріне қабылдауға дайын.

Қазір Құдаймен қарым-қатынасыңыз қандай деңгейде болса да, Оның киелі отының бұдан да зор көрініс табуына әрдайым орын бар. Егер бойыңыздағы от сөнуге жақын деп қорықсаңыз, батыл болыңыз және үмітіңізді үзбеңіз. Ол:

«Ол майысқан таяқты сындырмайды,
Бықсыған білтені де сөндірмейді»
(Матай 12:20) деп уәде берген.

Әкеміз бізге қандай мейірімді махаббат сыйлаған! Бұл кітап Оның біздің күйімізге деген шынайы қамқорлығын біртіндеп аша түссе екен деп дұға етемін. Ол біздің жайлылығымыздан бұрын ішкі дүниеміздің күйіне көбірек алаңдайды және бізді шын мәнінде не қажет болса, соны айта алатындай дәрежеде жақсы көреді.

Мен бұған дейінгі ешбір жазбаларыма дәл осы кітаптай тебіренген емеспін, өйткені мұндағы ақиқаттар жүрегімнің тереңіне бойлады. Бұл жоба маған оның шынайы Авторы болып табылатын Жанды жақсырақ түсінуге мүмкіндік берді. Мен тек Жаратқан Ие Өз хабарларын жеткізетін ыдысы қанамын. Осы кітап арқылы жасап жатқан істері үшін Оған барлық мақтау мен даңқты бағыштаймын. Бұл кітап сіздің де өміріңізде киелі отты тұтатсын және сіз бұдан былай ешқашан бұрынғыдай болмаңыз. Сапарымызды бастамас бұрын дұға етейік:

Әке, Исаның атымен, мен осы кітапты оқып отырғанда, маған Өз Рухың арқылы жеке өзіме сөйлеуіңді сұраймын. Мен ақиқаттан қорықпаймын. Мен оны білгім келеді. Оны қабылдаған кезімде, Сенің киелі отың жүрегімді тұтатсын. Оның күші мені баурап алсын, осылайша мен Сен сүйгенді сүйіп, Сен жек көргенді жек көрейін. Оқып отырғанда, Исаны бұрын-соңды болмағандай анық көруім үшін көзімді аш. Мен Оның Құдайдың аян болған Сөзі мен Ақиқаты екенін мойындаймын. Осы кітаптағы Сенің хабарың арқылы өміріме келетін өзгерістер үшін Саған алдын ала алғыс айтамын. Аминь.

1-ТАРАУ

ЕСТЕ ҚАЛАРЛЫҚ КЕШ

*Құдай Өз халқының ішінде біз бұрын-соңды көрмеген
күшті, жалынды құштарлықты оятады.*

Бұл Солтүстік Каролина штатындағы Файетвилл қаласында орналасқан «Сүйіспеншілік келісімі» қауымында төрт күндік конференция жүріп жатты. Сол конференцияның соңғы қорытынды қызметін жүргізіп жатқан едім. Бұл менің осы қауымға алғаш келуім емес, бұған дейін де бірнеше рет осында қызмет еткенмін. Бұл жердегі қызметтер әрқашан ғажайып жеміс беретін, өйткені қауым адамдары Құдайды қатты сүйетін және Оны шын жүректен аңсап тұратын. Уақыт кеш болып қалған еді. Әдеттегі қызмет аяқталатын уақыт баяғыда өтіп кеткен. Бірақ мен әлі де жиынды аяқтауға бата алмай тұрдым. Ішімде бір арпалыс жүріп жатты. Уағыз өте жүйелі, анық айтылды және адамдардың жүрегінен орын тапты. Бірақ мен бір нәрсенің жетіспейтінін сездім. Әдетте мен уағыздар сериясын, әсіресе осындай ықыласты қауым адамдары үшін, ризашылық сезіммен аяқтайтынмын. Бірақ сол кеште бәрі басқаша болды. Ішкі арпалысқа қоса, менің

ойыма Файетвиллге келе жатқан жолда Киелі Рухтың сыбырлаған сөздері қайта-қайта келе берді: «Бұл қызметтер сенің осы қауымда өткізген ең күшті қызметтеріңнің бірі болады». Мен бұл қауымда жеті-сегіз рет болғанмын және сол кездегі кездесулерді көптеген адамдардың өмірін өзгерткен ең күшті қызметтердің тізіміне еш қысылмастан қосар едім. Ұшақта келе жатып: «Бұл Киелі Рухтың сыбырлағаны өте маңызды болуға тиіс», — деп ойлағаным есімде. Мен сахнада аң-таң болып тұрдым. Бұл жиындар ең күшті болмады. Бұл жолғы қызметті өткендегі есте қалған ерекше істермен және куәліктермен салыстырмау маған қиынға соқты. Іштей өкіну сезіміне ерік бермеуге тырысып, өзіме емес, қызметке назар аударуым керектігін түсіндім. Маған Құдайдың үнін дәл қазір есту өте қажет еді. Залда Құдайдың мықты құзыры сезіліп тұрды, бірақ ол адамдардың үстінде қалықтап тұрғандай еді. Құдай жиынға құдіретті майланумен түскісі келетіндей көрінді, бірақ Оған бір нәрсе кедергі жасап тұрды. Бірнеше жерде Иеміздің құзырын сезінген адамдар жылап жатты, бірақ Құдай бұдан да артық нәрсені қалайтынын білдім. Өткен қызметтерде де осыған ұқсас сезімде болғанымға қарамастан, соңғы қызметте Құдай бізге бұрынғыдай Өзінің сергітетін құзырымен келеді деп сенген едім. Бұл соңғы қызмет болатын. Мен іштей: «Құдай, осы адамдар Сенің құзырынды қалап тұрғанын нақты білемін, сонда да неге олар оны сезбей жатыр?» — деп сұрай бердім.

БАҒЫТ БЕРГЕН АЯН

Сол кезде мен Киелі Рухтың бәсең үнін естідім. Ол маған осы қаланың қауымдары үшін қандай да бір кедергі бар екенін, дәл сол нәрсе қызметке де кедергі жасап

тұрғанын ашты. Бұл қауымдардың өсуіне және келесі деңгейге өтуіне жол бермей тұрған еді. Қауымдар белгілі бір деңгейге жеткенде, олар не екіге бөлінетін, не діни қағидаларға бой алдырып, әсерсіз болып қалатын. Мен бұл аянды жиналғандарға айтқан кезде, бағушы орнынан атып тұрып, сөзімді растады. Ол өз қаласының қазіргі және тарихи деректерін зерттеген екен, менің айтқандарым статистикамен сәйкес келетінін айтты. Ол сөйлеп жатқанда, мен Киелі Рухтың үнін қайта естідім. Ол маған бұл кедергіні қалай жоюға болатынын түсіндірді.

Бағушы сөзін аяқтаған бойда, микрофонды маған қайта берді. Мен: «Достар, Құдай маған қырық күндік ораза бұл кедергіні қирататынын көрсетті», — дедім. Мен адамдардың: «Тамақсыз қырық күн қалай шыдаймыз?!» — деген ойларын естігендей болдым. Сосын сөзімді жалғастырдым: «Бұл міндетті түрде тамақтан толық бас тарту емес. Бұл ораза Құдайды іздеуге кедергі болатын нәрселерден бас тарту үшін қажет. Ол — теледидар, видео, компьютерлік және мобильді ойындар, газеттер, сауда жасау немесе телефонмен сөйлесу және тағы басқалар болуы мүмкін». Нағыз ораза дегеніміз осы. Біз Құдайдың үнін есту үшін жиі аштық жариялаймыз, бірақ сол уақытта күнделікті күйбең тіршіліктен қол үзбей, Құдайға уақыт бөлмейміз. Бұл ораза емес, сондықтан оның пайдасы да аз. Нағыз ораза — бүкіл күш-жігеріміз бен ойымызды Құдайды іздеуге арнау үшін өзімізге қымбат нәрседен бас тартуымыз керек. Израил халқы тамақтан тыйылып, Құдайдан: «—Біздің ораза ұстағанымызды неге көрмейсің? Жанымызды қинағанымызды неге байқамайсың?»— деп сұрайтын. Құдай оларға Ишая пайғамбар арқылы былай деп жауап берді: ««Біз ораза ұстап едік, Сен неге көз

салмадың? Саған бой ұсынған едік, Сен неге байқамадың?» «Ораза тұтқан күндеріңнің өзінде сендер қалағандарыңды істеп, тіпті бейшара жұмысшыларыңды қанайсыңдар! Оразаларыңның аяғы ұрыс-талас, зұлым төбелеспен бітеді. Мұндай оразаларың мінажаттарыңды көкке жеткізбейді» (Ишая 58:3-4). Мен микрофонды бағушыға қайтарып бердім. Ол сол сәтте-ақ бұл оразаны өзі үшін қабылдап, бүкіл қауымды да солай істеуге шақырды. Олар бір ауыздан Құдайды іздеуге бел бұды. Келесі күні мен тура 40 күннен кейін жексенбі күнім бос екенін есіме түсірдім. Мұны бағушыға айтқан едім, ол: «Сенің бізбен бірге болғаныңды қалаймын», — деп жауап берді. Осы апталар бойы біз байланыста болдық. Ол ораза ұстаған отбасыларда болып жатқан қуанышты оқиғалар туралы куәлік етті. Мектепте үлгерімі нашар оқушылардың бағалары жақсара бастады. Ата-аналар балалары мен жасөспірімдердің тіл алғыш болып, үлкендерге құрметпен қарай бастағанын айтып жатты. Дүниелік мақсаттар кейінге ысырылып, өз тартымдылығын жоғалтты. Әйелдер күйеулерінің мүлдем өзгергенін сүйсіне айтты. Әкелер үйлерінде Киелі Кітапты зерттеу сабақтарын өткізіп, отбасыларымен бірге дұға ете бастады. Жаратқан Ие қарым-қатынастарды сауықтырып жатқанда, адамдар денедегі дерттерінен де айығып жатты. Адамдар Құдайға жақындаған сайын, олардың отбасылары да өзгерді. Сондай-ақ олардың жиындары барған сайын әсерлі бола түскенін және әр қызмет сайын Құдай Патшалығы жаңа адамдармен толығып жатқанын білдім. Шын мәнінде, қауымдағылардың бәрі Тәңір Иеміздің сөзіне мойынсұнғандықтан, өмірдің барлық саласында өзгерістер орын алып жатты.

МЕН ЕШҚАШАН ҰМЫТПАЙТЫН КҮН

Алты аптадан кейін, 1996 жылдың 3 қарашасында, мен осы қауымға қызмет етуге қайта келдім. Бұл күнді ешқашан ұмытпаймын. Таңертеңгілік қызметке кірген бойда залдағы атмосфераның үлкен үмітке толы екенін сездім. Мен Құдай Сөзін уағыздағанда, адамдар оны сорғыштай бүкіл жан-дүниесімен қабылдап жатты. Қызмет соңында бағушы халықты кешкі қызметке ертерек келуге және жүректерін дұғамен дайындауға шақырды. Ол сондай-ақ ата-аналарға кешкісін балалар қызметі болмайтынын, сондықтан балалар үлкендермен бірге жалпы жиында болатынын ескертті. Ол сол кеште 6 жасқа дейінгі бүлдіршіндерден басқа барлық жастағы адамдардың бірге болғанын қалады. Бұрын ол ешқашан бұлай істемеген еді. Ол ата-аналарға: «Егер сіздер немесе балаларыңыз бұл жиынды өткізіп алсаңыздар, өмірлеріңіздің соңына дейін өкінетін боласыздар», — деді. Оның бұл сөзі мені таңғалдырып, секем алдырды, бірақ мен үндемеуді жөн көрдім және бұған кейін өте қуандым. Сол кеште зал лық толы болды. 1300-ге жуық адам келді. Мен «Құдайдан қорқу» туралы тәлім бердім. Уағыз кешкі сағат 9-дар шамасында аяқталды. Залда кішкентай балалар болса да, мен сөзімді тоқтатқанда ине шаншар жер болмады, жұрттың тыңдағаны сондай — тіпті ине құласа естілетіндей еді. Уағыздың соңында мадақтау тобының жетекшісі екеуміз бірнеше ән айтып, халықты ғибадат етуге бағыттадық. Содан кейін Киелі Рухтың маған: «Мен адамдарға қызмет еткім келеді. Маған рұқсат берші», — дегенін естідім. Сол сәтте біз ән айтып, Құдайға ғибадат етіп жатқанымызбен, Оның басқа бағытта әрекет еткісі келетінін түсіндім. Мен жұртқа: «Тәңір Иеміз маған жаңа ғана сөйледі. Ол бізге қызмет еткісі келеді. Сондықтан тыныштық сақтап,

назарымызды Оған аударайық», — дедім. Келесі он минут ішінде Құдайдың құзырында әр жерден адамдардың еңіреп жылаған дыбыстарын естідік. Барлық белгілері бойынша бұл қызмет алты апта бұрынғы жиындарға ұқсас еді, бірақ мен бір нәрсенің өзгергенін және дәл қазір басқа бір нәрсе болатынын білдім. Сағат 9.15-тер шамасында атмосфера күрт өзгерді. Артқы қатарлардан қатты айқай шықты. Оның кішкентай балалардың дауысы екенін түсіну қиын болған жоқ. Залдың ең соңында, менің оң жағымда 7-ден 12 жасқа дейінгі 150-дей бала мұғалімдерімен бірге отырған еді. Мен Құдайдың оларға Өзінің Құзырымен әсер еткенің білдім. Мен оларды: «Балалар, Құдай сендерді Өз Құзырымен толтырып жатыр. Құдайдың Құзырын сезген барлық балалардың алға, сахнаға шығуын қалаймын», — деп шақырдым. Сол кеште көргендерімді ешқашан ұмытпаймын. Кейбіреулеріңіз мені тым асыра сілтеп отыр деп ойлауыңыз мүмкін. Егер менімен бірге сол залда болған 1200 куәгер бұл оқиғаны өз көзімен көрмегенде, мен де сіздермен келісер едім. Құдайдың сол кеште жасаған ұлылығын сөзбен айтып жеткізу мүмкін емес, сонда да тырысып көрейін. Айта кететін жайт, бұл қауым өте консервативті яғни ұстамды болатын. Мүшелерінің көбі Киелі Рухтың көріністерін мойындамайтын дәстүрлі қауымдарда өскен, ал қалғандары осы қауымда жақында ғана құтқарылу тапқандар еді. Қауым бағушысы— өте білікті ұстаз. Ол сезімге тым берілмейтін адам. Мен 7 мен 9 жас аралығындағы балалардың еңіреп жылап, маған қарай келе жатқанын көрдім. Көбі беттерін басып алған, кейбірі түзу жүре алмай теңселіп келеді. Сахнаға жеткенде, кейбірінің тұруға қауқары болмай тізе бүкті, енді бірінің буыны босап, еденге құлап жатты. Олар бірінің үстіне бірі құлап жатты.

Тәртіп сақшылары көздеріне жас алып, оларға көмектесуге тырысты. Бірнеше сәттен кейін жүзге жуық кішкентай баланың еңіреп, бүкіл денесімен дірілдеп жылап жатқанын көрдім. Олар Құдайдың айбынды Құзырының құшағында еді. Бұл екі-үш минуттық құбылыс емес, бір сағаттан астам уақытқа созылды! Мүмкін сіз кішкентай балалардың осынша уақыт жылап-айқайлағанын тыңдау ауыр болған шығар деп ойларсыз, бірақ бұл — Құдай даңқының көрініс тапқан ұмытылмас сәті еді. Көптеген ересектер балаларындағы Құдайдың ісін көріп, көздеріне жас алып, таңданыспен сілейіп тұрып қалды. Сонымен бірге, олардың өздері де Құдайдың құдіретті Құзырын сезінді. Құдайдың Құзырының бір толқыны басылмай жатып, одан да күшті екінші толқыны соғып жатқандай болды. Балалардың жылауға, айқайлауға немесе дірілдеуге шамасы қалмады-ау дегенде, Құдайдың жаңа бір толқыны келіп, бізді рухани жаңа деңгейге көтерді. Құдайдың Құзырының кереметтігінен мен де басымды иіп, көтере алмаған сәттерім болды.

Мен 7 жасар бір кішкентай қызды бақылап тұрдым. Ол екі қолы жанып жатқандай ербеңдетіп сермеп жатты. Жоғары қараған жүзі жасқа малынған еді. Ол қыз даусын шығарып, бірдеңе деп айқайлап жатты. Балалардың бойында Құдайдың Құзыры сондай күшті болғаны, тәртіп сақшылары оларға тиісуге батпады. Олар жай ғана тұрып, жылап, бақылап тұрды. Бірнеше ересек адам еденде қозғалыссыз сұлап жатты. Басқалары болса, көздеріне жас алып, болған жайтқа таңданыспен, қастерлі қорқынышпен қарап тұрды. Мен бірнеше рет артыма бұрылып бағушыны көрдім. Ол екі қолымен бетін басып, еңіреп жылап отырды. Оның әйелі де хор мінберінің жанында көз жасына ерік беріп тұрды. Біраз уақыттан кейін бағушы маған сол кешті өз тарапынан

сипаттап хат жазды. Оның сипаттамасы менікіне ұқсас болса да, оқиғаны басқа қырынан көрулеріңіз үшін оны осы жерде келтіруді жөн көрдім.

«1996 жылдың 3 қарашасы, жексенбі — бұл мен ешқашан ұмытпайтын күн. Мен бұл оқиғаны Құдайдың жақын арада бүкіл жер бетінде істейтін ісінің нышаны деп білемін. Джон кешкі жиында «Құдайдан қорқу» туралы уағыз айтты, сосын: «Біз өміріміздің әрбір саласында Исаның Ие болуына жол беруіміз керек. Бүгін біз Оған Ие ретінде толықтай мойынсұнуымыз қажет», — деп жариялады. Біз Құдайға ғибадат еттік, бірақ бұл ұзаққа созылмады. Содан кейін Джон: «Мен мұнда Киелі Рухтың қозғалысын сезіп тұрмын», — деді. Осы сәтте мен балалардың, жастардың және ересектердің өксіп жылағанын естідім. Ересектер күрсініп, жылаған күйі сахнаға шыға бастады. Сосын Джон: «Қазір Құдай балаларды Өз Құзырымен толтырып жатыр. Ол оларға өте күшті әсер етіп жатыр», — деді де, Құдайдың Құзырын сезген балаларды алға шақырды. Мен балалардың еңіреп жылап, сахнаға қарай жүгіргенін көрдім. Олардың арасында менің үш ұлым мен қызым да бар еді. Сахна маңының бәрінде балалар Исаға жалбарынып, дауыстарын шығарып, айқайлап жерде сұлап немесе тізерлеп жатты. Кейбіреулерінің ішінде Құдайдың оты жанып жатқандай дірілдеп, қолдарын қатты сермеді. Жүзге жуық бала сахна алдын толтырды, ал Құдай Рухының толқындары залды бірінен соң бірі шарпып жатты. Кейбір балалардың ешкім тимесе де бірінің үстіне бірі құлап жатқанын көрдім. Бұл «картадан жасалған үйшіктің» құлауына ұқсайтын. Бір сағат он бес минут бойы біз Құдайдың Құзырына кенелдік. Қызметтің соңында балалар мен ата-аналар бір-бірін құшақтап жылады, өйткені Құдай олардың жүректерін

мәңгілікке байланыстырған еді». Бір он жасар бала бізге еденде жатқанда төбеден құйылып, бәрін нұрға бөлеген жарқыраған сәулелерді көргенін айтты. Қауымдағы бірнеше адам мен хор мүшелері де мұны растады. Түнгі сағат 11-ге дейін ешкім тарқамады. Әлі де еңіреп жылап жатқан балаларды үйлеріне көтеріп алып кетіп жатты. Мен осы күнге дейін өзгерген отбасылар туралы куәліктер алып жатырмын. Балалар тіл алғыш болып өзгереді, олар Иса туралы куәлік етеді және тағы басқалар. Бағушы ретінде мен де өз отбасым мен балаларымның өзгергенін мойындаймын.

Доктор Ол Брайтс
*«Сүйіспеншілік келісімі» отбасылық
қауымының бағушысы*
Файетвиль қаласы, Солтүстік
Каролина штаты

Төбеден түскен сәулелерді көрген баланың куәлігі менің назарымды аударды. Абақұқ пайғамбардың кітабынан мынаны оқимыз:

«Уа, Жаратқан, Сенің даңқың жайлы естігенмін,
Ием, істеріңе қатты таңырқап келемін.
Осы заманда да сондайларды жасай гөр,
Тірі кезімізде оларды паш ете гөр,
Қаһарыңда мейіріміңді ескере гөр.
Киелі Құдай Теманнан, Паран тауынан келді.
Ұлы салтанаты Оның жапты күллі аспанды,
Оны дәріптеген мадаққа жер беті кенелді.
Құдай нұры таң шапағындай жарқырады,
Құдіретті қолынан сәулелер жалтырады» (Абақұқ 3:2–4).

Мен ол кішкентай баланың Абақұқтың осыдан көп уақыт

бұрын жазылған осындай оқиғаларды сипаттағаны туралы ештеңе естімегеніне сенімдімін. Біз Жоел пайғамбар арқылы айтылған сөздерді өз көзімізбен көрдік: «Ұлдарың мен қыздарың пайғамбарлық етеді... жастарың аяндар көреді» (Жоел 2:28). Он жасар бала Жазбаларда жазылған аянды сипаттап берді, бірақ ол бұл туралы ештеңе білмейтін еді. Басқа бір бала батыл түрде: «Анашым, ораза әлі біткен жоқ», — деп жариялады. Оның сөзі тек пайғамбарлық қана емес, сонымен бірге көптеген адамдардың қалауын білдірді. Бұл балалар тірі Құдайдың Құзырын бастан өткерді және олардың өмірлері өзгерді. Олар тоқтамастан алға жүре беруді қалады. Сол кештің соңында бағушының әйелі бізбен Құдай оған осы оқиғаға қатысты көрсеткен Жазба орнымен бөлісті:

«Тіпті қазірдің өзінде Жаратқан Ие мынаны нық айтады: «Шын жүректен Маған қайтыңдар, ораза ұстап, жылап қайғырыңдар!» Қайғыларыңды білдіру үшін тек киімдеріңнің өңірін жыртып қана қоймаңдар, істегендеріңе шын жүректен өкініңдер! Құдайларың Жаратқан Иеге қайтып келіңдер! Өйткені Ол рақымды да қайырымды, тез қаһарланбайды, берік мейірімі мол, әрі жазалаймын деген райынан қайтуға дайын» (Жоел 2:12–13).

Ол осы аяттарды оқып жатқанда, менің жүрегім лаулап жана бастады. «Келуді жалғастырыңдар» деген тіркес қауымның шешімін білдірді. Адамдар Оның жүрегін іздеуге нық бел байлады. Олар артқа шегінбейді. Құдай бізге киімімізді емес, жүрегімізді тілуді бұйырады. Мен сырттай бәрі керемет көрінетін сенушілер мен қауымдарды көрдім, бірақ олар бұл қауым сияқты Құдайдың жүрегіне жете алмады. Неге? Олар сырттай жақсы көріну үшін ораза

ұстап, дұға жиындарын өткізіп, дүниелік ләззаттардан тыйылуы мүмкін, бірақ сыртқы киімнің астында қасарысқан, мойынсұнбайтын жүректер жасырынып жатады. Құдай үшін мәсіхшілдіктің сыртқы белгілерінен қарағанда, ішкі мойынсұнушылық әлдеқайда қымбат. Жоел пайғамбар сөзін жалғастырады: «Сионда керней тартыңдар! Ораза ұстайтын уақытты белгілеп, салтанатты жиналыс жариялаңдар! Халықты жинаңдар, әрқайсысы тазару рәсімінен өтіп келсін! Бұған ақсақалдар мен балаларды да, тіпті емшектегі нәрестелерді де жинап әкеліңдер! Күйеу мен келін де отауларынан шығып, жиналысқа келсін!» (Жоел 2:15–16). Ол оқуын жалғастырған сайын, менің жүрегімдегі от тіпті қаттырақ лаулай түсті. Жазбаның бұл жерінде Құдайдың осы қауымға қырық күн бұрын айтқан сөздері дәл сипатталған еді. Құдайдан пайғамбарлық сөз шыққанда, жетекшілерден бастап балаларға дейін — еш қоспасыз — әркім Оны іздеуі керек. Ол әрі қарай оқыды:

«Осылардан кейін Мен өз Рухымды бүкіл адамзаттың үстіне құямын. Ұл-қыздарың пайғамбарлық сөз айтады, қарттарың түс, жас жігіттерің аян көреді. Сол күндері Мен тіпті құл-күңдердің үстіне де Рухымды төгемін» (Жоел 2:28–29).

«Осыдан кейін...». — мен бұл аяттың жиі келтірілетінін еститінмін. Шынында да, мен құтқарылу тапқаннан бері Жоел 2:28–29 аяттарын көптеген сенушілер мен қызметшілер жиі ауызға алады. Киелі Рухтың кереметтері мен белгілерін, аян көріп, пайғамбарлық ететін ұл-қыздар туралы айтылғанда, уағыздаушылар көбіне «содан кейін» деген сөзге мән бермей жатады. Егер ұлы істер бір нәрседен «кейін» болады деп айтылса, демек, оның

алдында орындалуы тиіс ете маңызды шарты бар: алдымен қауым керней үніне құлақ түріп, Құдайға жақындауы тиіс. Біз Жаратқан Иеге бет бұрғанда, Ол құдіретті түрде әрекет ете бастайды. Сондықтан Ол бізді шақырған сәтте, іркілмей Оған жақындауымыз қажет. Мұнда уақытты өткізіп алмаудың маңызы зор, бірақ өкінішке орай, көптеген сенушілер дәл осы жайтты ескере бермейді. Осы кітапты оқи отырып, сенушілердің кез келген уақытта Құдайға дұға арқылы жақындап, Онымен сырласа алатынын түсінесіз. Алайда, Иеміз бізді белгілі бір мақсаттарға жету үшін ерекше шақыратын сәттер немесе кезеңдер болады. Мұндай кезде уақытты өткізіп алмаудың маңызы зор. Егер біз Оның үніне дер кезінде жауап бермесек, Ол біз үшін дайындап қойған батадан құр қалуымыз мүмкін. Мұндай сәттерде біздің қалауымыз емес, мойынсұнушылығымыз шешуші рөл атқарады. Құдай үшін құрбандықтан гөрі, шын жүректен мойынсұну әлдеқайда артық. Мен тәулік бойы кезектесіп, ораза ұстап, дұға ететін қауымдарды білемін. Сол ғажайып жандар Құдаймен өткізетін дұға сағаттары үшін ұйқыларын құрбан етіп жатады. Бірақ мұның өзі Оның құдіреті мен құзырының келуіне кепілдік бола алмайды. Ондай қауымдарда осы қауымның бойындағы сияқты мол игіліктің жетіспейтінін жиі көремін. Олар тек сыртқы қағидаларға сүйенеді, ал Құдай болса мойынсұнатын жүректі іздейді.

Дәл осындай жағдай жеке адамдардың өмірінде де кездеседі. Мен ораза ұстап, жанкештілікпен дұға ететін көптеген діншіл адамдарды көрдім, бірақ олардың бойынан рухани бостандық пен құдірет, сондай-ақ Құдайды жеке танып-білу тәжірибесі байқалмайтын. Ал мұның бәрін мен басқалардан көрдім — олар соншалықты үлкен

құрбандықтар жасамаса да, Құдай Рухының жетелеуіне шын жүректен мойынсұнатын. Анау керемет өткен қызметтен кейін Файетвильдегі қауым Құдайдың шақыруына құлақ түрді. Келесі бір жарым жыл ішінде олардың саны екі есеге артты. Біз сол қауымда қызмет өткізіп жүргенде, олар жаңа залдың құрылысын енді ғана аяқтаған еді, бірақ арада алты ай өтпей жатып, оларға бұдан да үлкен ғимарат салуға тура келді. Біз сол қауымның бағушысымен бұл туралы жиі сөйлесетінбіз. Ол маған: «Джон, біздің жексенбі күнгі таңғы сағат 10-да басталатын екінші қызметіміз түскі сағат екі-үштен ерте аяқталмайды», — дейтін. Бірде ол маған жексенбі күні қоңырау шалып, қауымдағы адамдарға: «Өтінемін, үйлеріңізге қайтыңыздар», — деп айтуына тура келгенін жеткізді. Оның айтуынша, адамдар оған қимай қарап, еш тарқағысы келмеген.

Құдай Өз сөзін орындады. Бұл қызметтер менің өмірімдегі ең құдіретті жиындар болды. Киелі Рухпен тығыз қарым-қатынасымыз бен Оның жетелеуіне мойынсұнғанымыздың арқасында, Құдай бәрін Өз қалауымен жүзеге асырды. Содан бері үш жыл өтсе де, бағушы сол бір қызметтің жемісі туралы куәліктерін әлі күнге дейін алып келеді. Мұндай жеміс мәңгі сақталады. Содан бері мен ол қауымда тағы бірнеше рет қызмет еттім және адамдардың жүрегінде Құдайды тануға деген құштарлық пен оттың барған сайын лаулап жатқанын көрдім.

БОЛАШАҚТЫ АЛДЫН АЛА СЕЗІНУ

Бұдан бір жыл бұрын мен Малайзияның Куала-Лумпур қаласында болған едім. Онда апта бойы ең үлкен Киелі кітап мектебінде тәлім бердім. Сегізінші сабақта осыған

ұқсас бір жағдай орын алды, бірақ ол небәрі бес-он минутқа ғана созылды. Құдайдың Рухы залдағы шәкірттер мен басқа да адамдардың үстіне қонды. Бұл мен ешқашан ұмытпайтын тағы бір қызмет болды. Келесі күні таңертең дұға етіп жатқанымда, Құдай маған былай деді: «Кешегі көргенің барлық жерде орын алатын болады, өйткені бұл — осы соңғы уақыттағы қауымдағы Менің Рухымның бір қозғалысы». Ол маған Рухтың бұл қозғалысы қауымға шынайы қасиеттілік жемісін әкелетінін және оны алдағы өнім жинау уақытына дайындайтынын көрсетті. Құдай Өз халқын біз бұрын-соңды көрмеген сүйіспеншілік отымен лаулатады. Мен бұл кітаптың сіздің қолыңызға кездейсоқ түскеніне сенбеймін. Керісінше, бұл — Құдайдың құдіретімен болған іс. Бұл кітап бойыңызда шөлді ояту үшін және Құдайдың жақын арада істейтін істеріне жүрегіңізді дайындау үшін берілді. Біз Оның екінші рет келуіне өзімізді дайындауымыз керек. Елші Жохан былай деп жазған: «Шаттанып, қуанайық, Оның ұлылығын мадақтайық! «Тоқтының үйленетін уақыты» жетті. Оның қалыңдығы әзірленіп, дайын отыр» (Аян 19:7). «Біз — Мәсіхтің қалыңдығымыз. Сондықтан Онымен қауышуға дайындалу жауапкершілігі бізге жүктелген. Мен мына нәрсеге тағы да баса назар аударғым келеді: біз өзімізді дайындауымыз керек». Бұл — Құдай мен адамның бірлесе атқаратын қасиетті ісі. Ол бәрін біз орнымызға істемейді! Ол бізді қажеттінің бәрімен қамтамасыз етеді, бірақ біз соны қабылдауымыз қажет. Ол рақымын төгеді, ал біз Оның отын қабылдаймыз. Ол осы дүниенің күнәсіна былғанған немесе арамдалған қауым үшін келмейді. Ол жүрегі шынайы қасиеттілікпен лаулаған таза қалыңдығы үшін қайтып келеді.

2-ТАРАУ

МАҚСАТЫМЫЗ — ҚҰТҚАРЫЛУ

*Ғаламды және ондағы барлық нәрсені жаратқан
Құдай біздің ішімізде және арамызда өмір сүруге
ниетті екенін білдіреді.*

Мен жетекшілердің қызмет кезіндегі немесе жеке дұғадағы Құдайдың құзыры туралы айтқанда «келіп-кету» деген сөзді жиі қолданатынын естимін. Бірақ Құдай бізге жай ғана «қонаққа келгісі» келмейді, керісінше, Ол біздің ішімізде тұрақты тұрғысы келеді. Мен сіздерге мұның айырмашылығын көрсеткім келеді. Менің көршілерім, жақсы достарым бар, мен олардың үйіне жиі қонаққа барамын. Бірақ араласу уақыты аяқталғанда, мен өз үйіме, өз мекеніме қайтамын. Құдай сенушілерге ең ұлы уәделердің бірін берді: «Құдайдың киелі үйі мен жалған тәңірлер арасында қандай келісімнің болуы мүмкін? Себебі біздер мәңгі тірі Құдайдың «киелі үйіміз». Құдайдың Өзі мынадай сөздер айтқан: «Мен орталарында тұрып, араларында жүретін боламын. Мен олардың Құдайы, ал олар Менің халқым болады» (2 Қорынттықтарға 6:16). Қандай ғажап сөздер! Ғаламның Иесі

— Жаратушы Құдай бізді Өзінің мекені етуді қалайтынын паш етуде. Осы уәдеге сүйене отырып, Пауыл былай деп жазады: «Осылайша сендер Иса Мәсіхтің арқасында «Құдайдың тұратын мекені» ретінде бірге қаланасыңдар. Құдай оны Өзінің Киелі Рухы арқылы мекендейді» (Ефестіктерге 2:22). Бұл — Оның бізге берген уәделері. Бірақ Киелі кітаптағы кез келген уәденің өз шарты бар. Егер ол шарт орындалмаса, онда уәде де іске аспайды. Бұл Құдайдың өз сөзінде тұрмағанынан емес, біздің сенімсіздігіміз бен тұрақсыздығымыздан болады. Құдай ешқашан жалған сөйлемейді, бірақ адам Оның сөзін елеусіз қалдыру немесе бұрмалау арқылы сол сөздің күшін жоққа шығаруы мүмкін (Марқа 7:13). Бұл Құдайдың біздің ішімізде және арамызда өмір сүремін деген уәдесіне де қатысты. Пауыл жалғастырады: «Жаратқан Ие мынаны айтады: Сондықтан олардың арасынан шығыңдар! Олардан бөлек тұрыңдар, арам нәрселеріне мүлдем жоламаңдар! Сонда Мен сендерді қабылдаймын» (2-ші Қорынттықтарға 6:17).

Оның шарты мынадай: біз осы дүниенің жүйесінен шығуымыз керек. Егер осы шартты орындасақ, Құдай бізді қабылдайтынын айтқан. Ал керісінше, егер шықпасақ, Ол бізді қабылдамайды. Неге Ол бізді қабылдамайды? Бұл сұраққа жауап беру үшін біз мынаны түсінуіміз керек: Құдай — тап-таза Нұр, Онда ешқандай түнек жоқ. Ал түнек нұрдың құзырында бола алмайды. Осы кітаптың келесі бөлімдерінде біз Оның Нұры Оның қасиеттілігін білдіретінін көреміз. Киелі кітапта Құдайдың бойында қасиеттілік бар деп емес, Оның Өзі қасиетті екені айтылған! (Леуіліктер 19:2) Осы дүниенің жүйесі — бұл түнек, ал түнекке тартылатындар Нұрдың ішінде өмір сүре алмайды. Құдай былай деп мәлімдейді: «Сонымен өздеріңді

Маған толығымен бағыштап киелі болыңдар! Себебі Мен сендердің Құдайларың Жаратқан Иемін» (Леуіліктер 20:7). Өзіңді бөлектеу— бұл осы дүниемен болатын кез келген байланыстан бас тарту дегенді білдіреді. Жаңа Өсиетте Жақып елші бізге мұны анық айтқан: «Әй, опасыздар! Осы күнәкар дүниемен достасу Құдайға қастық екенін білмейтін бе едіңдер? Осы дүниемен дос болғысы келген әркім Құдайдың жауына айналады» (Жақып 4:4). Петір Құдайдың Өз халқының таза болғанын қалайтынын баса айтады. Ол былай деп жазады: «Барлық іс-әрекеттеріңде қасиетті болыңдар. Өйткені Киелі жазбада: «Қасиетті болыңдар, себебі Мен қасиеттімін», — деп жазылған» (1 Петір 1:15-16). Қасиетті болу — бұл қалауыңша таңдайтын нәрсе емес. Құдай бізді мекен еткісі келеді, бірақ ол үшін біз дүниелік жүйеден бөлінуіміз керек. Онсыз Құдайдың бізде тұрақтауы мүмкін емес. Бұл сөздер қазіргі заманғы аудармада былайша өте әсерлі берілген:

«Сонымен, бойларыңдағы азғындық пен екіжүзділіктен арылыңдар, оларды біржола тастаңдар, — дейді Құдай. — Сендерді аздырып, жолдан тайдыратындармен байланыспаңдар. Өйткені Мен сендердің тек Менікі болғандарыңды қалаймын» (2 Қорынттықтарға 6:17, ағылшын тілінен аударылған).

Құдай бізге Әке болғысы келеді және біздің ішімізде мекендеуді уәде етеді. Бұл — ұлы уәде. Сондықтан, Оның қойған шарттарына ерекше мән беруіміз қажет. Осы шарттардың маңыздылығын ескере отырып, Пауыл былай деп шақырады: «Сонымен, осындай уәдеге ие болған сүйікті бауырластарым, Құдайдан қорқып, киелі болуымыз үшін, тәнді де, рухты да арамдайтын алуан

түрлі жамандық атаулыдан өзімізді таза ұстайық». Бұл аяттың мағынасы сондай терең, ол туралы том-том кітап жазуға болар еді. Бірақ көптеген сенушілердің бұл сөздерді түсінуі шектеулі болып тұр. Тіпті көбісі мәтін айтылған мән-жайды білмегендіктен, оның мағынасын мүлдем түсінбейді. Мұнда Пауыл Көне Өсиетте Исраил халқына айтылған сөздерді мысалға келтіреді. Осы арқылы ол Құдайдың бізге қатысты еркі Жаңа Өсиетте де өзгермегенін білдіреді. Мұндай мәлімдемеге себеп болған жағдайлар мен мән-жайларды түсінуіміз өте маңызды. Тек контексті ұққан кезде ғана, бұл сөздердің астарындағы Құдайдың салған рухани мағынасы ашыла түседі. Көз алдыңызға бір фильмді елестетіңізші. Оның авторы, режиссері мен актерлері сюжетті мұқият өрбітіп, соңында ең шырқау шегіне жеткізеді. Сізді осы шешуші сәтке дайындау үшін көптеген оқиғалар көрсетіледі. Оқиғалардың қалай өрбігенін бақылай отырып, сіз оның соңына қалай жеткеніңізге де мән бермей қаласыз. Егер сіз бұған дейінгі оқиғаларды білместен, басты кейіпкердің ең соңғы сөзін ғана естісеңіз, ол сізге ешқандай әсер қалдырмас еді. Жастау кезімде дәл осындай жағдай басымнан өтті. Бірде қонақ бөлмесіне кіріп келсем, әпкелерім мен ата-анам фильм көріп отыр екен. Сюжетке баурап алғаны сондай — олар экраннан көз алмай отырды. Тіпті менің бөлмеге кіргенімді байқамай да қалды. Дәл сол сәтте басты кейіпкер өте маңызды бір сөз айтты, мен экранға қарадым. Әпкелерім жылап жіберді. Бірақ оның сөздері маған ешқандай әсер етпеді. Мен ішімнен: «Сонымен не болыпты?» — деп ойладым. Оның айтқандары маған мүлдем әсер етпесе де, әпкелерімнің жүрегін тебірентіп, бойларында сезім толқынын тудырды. Жоғарыда айтылған үзіндіде де дәл осы қағида жұмыс

істейді. Көптеген сенушілер Құдайдың аузынан шыққан бұл негізгі сөздерді оқығанымен, оның мән-мағынасын жете түсінбей жатады. Өйткені олар бұл сөздерге дейін қандай оқиғалардың болғанын білмейді. Құдайдың бізге айтқан сөздерінің түпкі мағынасын ұғу үшін, оның алдында не болғанын түсініп алуымыз керек. Ол үшін бізге бөлек алынған бір аятты ғана емес, бірнеше тарауды оқу керек. Алдымен Мысырдан көшіп шығу кітабына назар аударайық.

«БАРЫП КӨРЕЙІН»

Мысырдан көшіп шығу кітабы Ыбырайым ұрпақтарының құлдықта жүрген кезінен басталады. Олар Мысырда төрт жүз жылға жуық уақыт тұрды. Басында жағдайлары жақсы болғанымен, уақыт өте келе олар құлға айналып, қатал қанауға ұшырады. Мұсаның ұлты яһуди болса да, ол мұндай қаталдықтан аман қалды. Ол әлі нәресте кезінде перғауынның сарайына алынып, сонда перғауынның өз немересіндей өсіп-жетілді. Алайда Мұса қырық жасқа толғанда, өз халқына адалдық танытқаны үшін перғауынның қаһарына ұшырап, басқа елге қашуға мәжбүр болды. Тағы қырық жыл өткенде, Мұса шөл далада қайын атасының қойын бағып жүргенде, Құдай оған Өзін аян етті. Бұл оқиға Құдайдың тауы — Хорив деп те аталатын Синай тауында болды. Жаратқан Ие оған бұтаның арасынан шыққан от жалынында көрінді. Мұса лаулап жанса да, күлге айналмаған бұтаны көріп: «Барып, бұл ұлы құбылысты жақыннан көрейінші, бұта неге жанып кетпейді екен?» — деді. Оның жақындап келе жатқанын көргенде, Құдай бұтаның арасынан Мұсаны шақырды» (Мысырдан шығу 3:3-4). Мұса Құдайдың құзырына жақындауға қадам жасамайынша, екеуінің арасында ешқандай байланыс

орнаған жоқ еді. Бірақ Құдай Мұсаның Өзіне жақындау үшін күнделікті тірлігін жиып қойып, бет бұрғанын көргенде, оны атымен шақырып, Өз Сөзі арқылы сырын аша бастады. Егер Мұса бұл құбылысқа мән бермей, оны жай ғана елеусіз нәрсе деп санаса, бәлкім, Құдай да оған ештеңе деместен кете берер ме еді? Сондықтан да Жаңа Өсиетте бізге: «Құдайға жақындаңдар, сонда Ол да сендерге жақындайды», — деген өсиет айтылған (Жақып 4:8). Алғашқы қадамды кім жасауы керек? Құдай ма, әлде біз бе? Құдай бізді шақырады, бірақ біз Оған жақындамайынша, Ол да Өзін аян ету үшін бізге жақындамайды. Бұл — осы кітаптың басты тақырыбы. Және бұл — біздің өмірлік мақсат-мұратымыздың негізі.

ҚҰДАЙДЫҢ АЗАТ ЕТУДЕГІ МАҚСАТЫ

Құдай Мұсаға Өзін аян етіп, перғауынға: «Менің халқымды жібер», — деген сөзді жеткізуді тапсырды. Перғауынның тоңмойындығы мен қуаттылығына қарамастан, Құдай Өзінің құдіретті қолымен Ыбырайым ұрпақтарын түрлі кереметтер мен белгілер көрсетіп, Мысырдан алып шықты. Израил халқының мысырлық құлдықтан құтылуы Жаңа Өсиеттегі біздің күнә бұғауынан азат болуымызбен салыстырылады. Мұнда Мысыр — осы дүниелік жүйенің бейнесі, ал Израил — қауымның бейнесі. Біз рухани қайта туылғанда, осы дүниелік жүйенің озбырлығы мен қысымынан еркіндік алдық. Мұса Израил халқын азат еткеннен кейін қайда бет алды? Мен бұл сұрақты уағыз кезінде қойғанда, адамдар әдетте: «Уәде етілген жерге», — деп жауап береді. Бірақ бұл олай емес еді. Ол Хорив немесе Синай тауына қарай бет алды. Құдай Мұса арқылы перғауынға: «Менің халқымды жібер, олар

шөл далада Маған ғибадат етсін», — деген болатын (Мысырдан шығу 7:16; 8:1, 20; 9:1, 13; 10:3). Мұса халқын әлі Уәде Берушімен жолықтырмай жатып, қалайша уәде етілген жерге бастап апармақ? Құдай Өз халқы үшін оны қалаған жоқ. Егер олар Құдай туралы аян алмастан уәде етілген жерге кіріп кетсе, олар ол жерді пұтқа табынатын орынға айналдырып жіберер еді. Соңғы 25 жыл ішінде қауымда құтқарылған көптеген жандардың басында дәл осы жағдай қайталанды. Адамдарды Құдайға жақындату үшін Оның мінезі мен болмысын танытудың орнына, көбіне Құдайдың уәделері мен бізге беретін игіліктері туралы ғана айтылды. Біз уағыздарымызда адамдарды салтанатты Иені танып-білуге және Оған қызмет етуге шақырудың орнына, оларға жайлы өмір мен мәңгіліктегі жақсы орынды уәде еттік. Көптеген қызметшілер тек жағымды уағыздар айтуға тырысады, өйткені олардың мақсаты — көбірек адам жинау. Сонымен қатар, олар қасиетті Құдаймен жолығу үшін қажетті өзгерістерді әкелетін түзету мен ғибрат сөздерін айтудан қашқақтайды. Синай тауындағы Құдаймен кездесу Мұсаны өзгертті, сондықтан ол бүкіл халыққа да дәл сондай кездесу қажет екенін түсінді. Егер ол лаулаған бұтаның қасында Құдайды кезіктірмегенде, халықты құлдықтан шығарып, уәде етілген жерге жеткізуге өз бетінше тырысар еді. Бұған дейін де ол осыған талпынып, соның салдарынан перғауыннан қашуға мәжбүр болған болатын. Бүгінде көптеген адамдар Құдайды өздері танып-білгендіктен емес, уағызшылардың шешендігі мен шақыруына қарап иманға келіп жатыр. Егер бізде Құдайдың шақыруы бола тұра, Онымен оңаша кездесу үшін «шөл даладан» өтпесек яғни сынақтан өтпесек, онда біз адамдарды жай ғана «қиындықтан құтқару» үшін әрекет етеміз. Ал шын мәнінде,

біз адамдарды оларды Жаратушы Иенің Өзіне алып келу үшін азат етуіміз керек. Өйткені адам баласы тек Құдай үшін жаратылған. Елшілердің істері кітабында былай деп жазылған:

«Мұса мысырлықтардың барлық даналығын үйреніп, сөзінде де, ісінде де қуатты болды. Ол қырық жасқа толғанда, өз бауырлары – Израил ұрпақтарының жағдайын білмекші болды. Олардың біріне зорлық жасалып жатқанын көріп, оны қорғады да, мысырлықты өлтіріп, жәбірленген адамға кек алып берді. Ол бауырларына Құдайдың өз қолымен оларды құтқаратынын түсіндіреді деп ойлады, бірақ олар түсінбеді» (Елшілердің істері 7:22 – 25).

Мұса халқының зардап шегіп жатқанын көрді және олардың ауыр халін жеңілдеткісі келді. Ол Құдайдың өзін халықты азат етуге шақырғанын білді және мұны шын жүректен қалады. Бірақ Құдайдан аян алмайынша, ол халықты өз мақсатына қарай бастап апаруға дайын емес еді. Дұрыс қойылмаған мақсатпен жетекшілік ету — жетекшінің мүлдем болмағанынан да қауіптірек болуы мүмкін. Мұса көшбасшы болды, оның мақсаты да болды, бірақ ол мақсат әлі толық емес еді. Құдайды танып-білмей тұрып, ол халықты ең жақсы дегенде уәде етілген жерге ғана апара алар еді. Бірақ ол еркіндіктің негізгі мақсатын — Құдаймен жақын қарым-қатынаста болу екенін білмес еді. Сондықтан Құдай Мұсаның жүрегін өзі қалдырып кеткен дүниеден тазарту үшін, оны айдалаға, шөл далаға алып келді. Ол жерде Мұса Құдайды тануға шөлдей бастады. Осындай дайындықтан өткеннен кейін ғана ол: «Барып көрейін...». — деп айта алды. Біз мынаны түсінуіміз керек:

кез келген «жақсы» нәрсенің бәрі бірдей нағыз рухани қызмет емес. Мұса қырық жасында өз халқын құтқарғысы келді, бұл жақсы ниет еді, бірақ ол әлі нағыз қызмет емес болатын. Хауа ананы да «жақсы мен жаманды тану» ағашының жаман жағы емес, дәл осы «жақсы» болып көрінген жағы қызықтырды. Ол «ағаштың жемісі жеуге жақсы... көз тартарлық әрі ақыл-ойды дамытуға тартымды екенін көргенде, одан алып жеді» (Жаратылыс 3:6). Ол Құдай сияқты болғысы келді, оны осы ой еліктірді. Көп нәрсе бізге жақсы әрі Құдайдың ісі сияқты көрінуі мүмкін, бірақ іс жүзінде ол Оның болмысы мен мінезіне қайшы келуі ықтимал. Тек Құдайды жеке танып-білу арқылы ғана біз жақсы мен жаманды нақты ажырата аламыз.

СЕНДЕРДІ ӨЗІМЕ АЛЫП КЕЛДІМ

Мұса Құдайдың халқын шөл далада Оған ғибадат ету үшін Мысырдан алып шықты. Дегенмен, олар Синай тауына бірден барған жоқ. Негізінде он-он бір күннен аспайтын жолға олардың үш ай уақыты кетті. Құдай неліктен бұлай істеді? Жауабы қарапайым және Мұсаның басындағы жағдайға ұқсас: Құдай оларға жүректерін тыныштандыру үшін уақыт бергісі келді. Олар да Мұса сияқты Құдайдың аянын қабылдауға дайын болуы керек еді.

Олар Синай тауының етегіне келгенде, Мұса халықты сол жерде қалдырып, Құдаймен кездесу үшін тауға шықты. Сол кезде Жаратқан Ие таудың басынан оны шақырып: «Жақып әулетіне мынаны айт, Израил ұрпақтарына мынаны жеткіз...» — деді (Мысырдан шығу 19:3). Құдайдың Мұсаға айтқан сөздерін әрі қарай оқымас бұрын, бұл хабардың кімге арналғанына назар аударғым келеді. Ол тек Һарон мен оның ұлдарына ғана емес, немесе тек Лейі әулетіне ғана

арналған жоқ. Құдайдың бұл хабары бүкіл Исраил халқына бағытталған еді. Ол Мысырдан шыққан әрбір адамға: жасқа да, кәріге де, еркекке де, әйелге де — бәріне бірдей берілді. Ал енді Құдайдың жолдаған хабарына құлақ түріңіздер: «Сендер Менің мысырлықтарға не істегенімді, әрі өздеріңді балапандарын қанаттарымен тасыған қыран іспетті осы жерге аман-есен алып келгенімді көрдіңдер». (Мысырдан шығу 19:4). «Сендерді Өзіме алып келдім» деген сөздер біздің жаратылысымыздың негізгі мақсатын білдіреді! Құдай сені құтқару үшін осыншама ұлы істер жасап, Мысырдан алып шықты, өйткені Оның жалғыз мақсаты — сені Өзіне жақындату еді! Бұл мақсат адамзат жаратылған алғашқы күннен-ақ айқын көрініп тұр. Құдай адамды не үшін баққа орналастырды? Адам ата бүкіл дүниежүзілік азат ету қызметін жүргізу үшін жаратылған жоқ. Құдай оны ол жерде көпірлер мен зәулім үйлер салу үшін де орналастырған жоқ. Жоқ, ол бақта тірі Құдаймен араласып, қарым-қатынаста болу үшін болды. Осындай тығыз қарым-қатынастың нәтижесінде зәулім үйлер де салынуы мүмкін немесе түрлі рухани қызметтер атқарылуы мүмкін, бірақ бұлар адам өмірі үшін Құдай қойған негізгі мақсат емес. Мен құтқарылғаннан кейінгі алғашқы жеті жылда бір үлкен қауымда қызмет еттім. Ол жерде көбіне Құдайдың бізге беретін сыйлары мен уәделері туралы айтылатын. Қауымның басты мақсаты — Ізгі хабарды бүкіл әлемге тарату болды. Бірақ ол жердегі уағыздар адамдарға Құдайдың ұлылығын танытудан көрі, Құдай Патшалығына келудің адам үшін қандай пайдасы бар екенін көбірек түсіндіретін. Біздің қауым халықаралық деңгейде болғандықтан, жан-жақтан адамдар келіп жататын. Жетекшілеріміздің адам жанын құтқаруға деген құштарлығы сонша, олардың сол ынтасы бізге де жұғысты

болды. Ол жердегі сенушілердің бәрі Құдайға қызмет етуге асығатын, мен де солардың қатарында болдым. Сол қауымда қызмет еткен алғашқы жылдары мен күн сайын ерте тұрып, жұмысқа дейін бір жарым сағат дұға ететінмін. Мен Құдайдан: «Мені адасқандар мен өлім аузындағы жандарға жіберші, ауруларды емдеу үшін қолданшы», — деп сұрайтынмын. Тұтқындағыларды азат ету үшін мені басқа халықтарға жіберуін өтініп, Жаратқан Иеге жалбарынатынмын. Осылай қайта-қайта жалынып дұға етіп жүргенімде, бір күні Құдайдың: «Джон, сенің дұғаларың қате!» — деген даусын естідім. Мен іштей: «Бұл Құдайдың дауысы болуы мүмкін емес. Бұл, бәлкім, жаудың сөзі шығар», — деп ойлады. Бірақ сонда да оның Құдайдың дауысы екенін сездім. Таңғалғанымнан: «Ием, Маған қалайша бұлай дейсің? Мен адамдар құтқарылса, шипа тапса және азат болса екен деп дұға етіп жүрмін ғой. Сенің қалайтының да осы емес пе?» — дедім. Бірақ Құдай менің сөздеріме емес, одан да тереңге үңілді. Ол менің Өзі туралы білімімнің қаншалықты таяз екенін білді. Егер мен адамдарды құлдықтан алып шыққан күннің өзінде, бұл қызмет мен үшін де, соңымнан ергендер үшін де қауымдағы бұдан да сорақы пұтқа табынушылық құлдығымен аяқталарын Ол түсінді. Ол маған: «Джон, қызмет ету — мәсіхшіліктің басты мақсаты емес. Сен жындарды қуып шығып, науқастарды емдеп, адамдарды құтқарылуға бастауың мүмкін, бірақ соңында өзің тозаққа түсуің ықтимал», — деді. Ол сөзін жалғап: «Иуда Маған еріп жүру үшін жұмысын тастап кетті. Ол да науқастарды емдеді, өлілерді тірілтті және жындарды қуып шықты, бірақ ол қазір тозақта», — деді. Бұл сөздерден кейін ішім алай-дүлей болып кетті. Елшілер науқастарды емдеп, өлілерді

тірілтіп, жындарды қуып шығу үшін Құдайдың құдіретімен аттанған кезде, Иуданың да солардың арасында болғанын ұмытпауымыз керек (Матай 10:1-8). Мен бірден: «Онда мәсіхшіліктің негізгі мақсаты не?» — деп сұрадым. Ол маған бірден: «Мені жеке танып-білу!» — деп жауап берді. Сол сәтте мен елші Пауылдың «Мәсіхті танып-білу үшін» бәрін де қоқыс ретінде санайтыны туралы айтқан сөздерін есіме түсірдім (Філіпіліктерге 3:10). Жаратқан Ие жүрегіме: «Нағыз рухани қызмет тек осы жеке қарым-қатынаста ғана қалыптасады», — деп сыбырлағандай болды. Даниял пайғамбар да мұны: «Солтүстіктің патшасы қасиетті Келісімді бұзғандарға жағымпазданып, оларды арамдыққа бұрынғыдан бетер еліктіреді. Алайда Құдайға сенімділер нығая түсіп, оған қарсы тұрады», — деген сөздерімен растады (Даниял 11:32). Иса Мәсіх: «Егер соқырды соқыр бастаса, екеуі де шұңқырға құлайды», — деген (Матай 15:14). Бұл сөздер өздері Жаратқан Иені білмей тұра, өзгелерді құлдықтан алып шыққысы келетін адамдардың бәріне қатысты айтылған. Сондықтан да Пауыл біздің жүрек көзіміз Құдайды тану арқылы нұрланса екен деп қатты дұға еткен (Ефестіктерге 1:18). Өйткені біз тек Оның нұрымен ғана шындықты көре аламыз (Забур 35:10). Егер бізде Ол туралы аян болмаса, біз соқырмыз. Құдайды жеке танымайтын жандардың ниеті жақсы болуы мүмкін, бірақ Құдайдың аянынсыз олар соңынан ергендерді ақыр соңында өздері құлайтын шұңқырға бастап барады. Мен иман жолын жаңа бастағанда осыған ұқсас бір жағдайды көрдім. Біздің бағушымыз Құдайдың Өзіне емес, Оның беретін берекебайлығына көбірек қызығатын. Ол Құдайдың уәделеріне сеніп, жан сала жұмыс істеді. Бірақ ол Құдайдың шынайы болмысын танымағандықтан, ақыры қате жолға түсті.

Бір күні ол бүкіл жұрттың алдында: «Өзіме бала сүйдірген әйеліммен бұдан былай тұрғым келмейді», — деп кесіп айтты. Тіпті: «Кім менімен келіспесе, қауымнан кете берсін», — деп шарт қойды. Содан соң қызметте жүрген жас, пысық, атаққұмар бір әйелге үйленді. Бірақ бұл неке оның өмірінің астан-кестенін шығарды. Мыңдаған адамы бар қауымы бірден селдіреп, бірнеше жүз адам ғана қалды. Көптеген сенушілер бұл жағдайдан соң қатты көңілдері қалып, қауымнан кетіп қалды. Ақыр соңында бағушы екінші әйелімен де ажырасып, қауымның ғимаратын үкіметке сатып жіберді. Мұса өмірін өзгерткен нәрсе — тірі Құдаймен бетпе-бет кездесіп, Онымен жеке араласу екенін жақсы білді. Сондықтан ол халықты қайда бастап бару керектігін де нақты білетін. Ол халықты тек Құдайдың уәделеріне қарай бастаған жоқ. Ол адамдардың барлық мұқтаждығын тек Жалғыз Құдай ғана өтей алатынын түсінді. Мұса өзінің не үшін жаратылғанын білді және Құдайдың жүрегін іздеу қаншалықты маңызды екенін сезінді. Ол Құдайды тек «беруші қол» ретінде ғана таныған жоқ, ол Құдайдың Сөзін Онымен бетпе-бет тұрып естіді.

МЫСЫРДАН ШЫҒУ

Осы екі мың жыл ішінде қауым ретінде біздің басты міндетіміз — бар күш-жігерімізді Оның екінші рет келуіне дайындық жасауға жұмсау болды және солай болып қала береді!

Құдай Исраил халқын Мысыр құлдығынан Өзіне бет бұрсын деп және олардың арасында өмір сүру үшін алып шықты. Біз мұны Оның Мұсаға айтқан сөздерінен көреміз: «Сонда олар өздерінің Құдайы Жаратқан Ие Мен екенімді түсініп, араларында тұру үшін оларды Мысырдан алып шыққанымды білетін болады. Мен олардың Құдайы Жаратқан Иемін» (Мысырдан шығу 29:46). Есіңізде болсын, Ол оларға жай ғана қонаққа келіп тұруды емес, олардың ортасында тұрақты өмір сүруді қалады.

Ал енді Жаңа Өсиеттегі елші Петірдің мына сөздеріне зейін қойып, ой жүгіртіп көріңізші:

«Иеміз Мәсіх — адамдар «менсінбей бас тартқан», бірақ Құдай бағалы деп таңдаған «тірі Тас» іспетті.

Оған келген сендер де рухани үйге қаланған тірі тастар сияқтысыңдар. Сендер Иса Мәсіхке бола Құдайға ұнамды рухани сый-тартулар ұсынып, Оған бағышталған қасиетті қызмет атқарудасыңдар» (1 Петір 2:4-5).

Құдай Өзіне мекен іздейді, ал Петір оны «рухани үй» деп атайды. Біз — Құдай өмір сүргісі келетін осы мекеннің «тірі құрылыс материалдарымыз». Петір біздің Құдайдың үйі болуға шақырылуымызды діни қызметкерлікпен байланыстырады. Неліктен ол бұл екі ұғымды қатар қойды? Себебі адамдардың арасында тек діни қызметкерлер ғана Құдайға жақындап, аман қала алатын. Діни қызметкердің ең маңызды сипатының бірі — оның Құдайға жақындап, Оған қызмет ете алуында (Езекиел 44:13, 15). Егер біз Оның үйі болғымыз келсе, Оған жақындауымыз қажет. Біз Оның қасиетті құзырында тұруға қабілетті болуымыз керек.

Енді тағы да 1-ші Петір хатына назар аударайық, онда былай делінген: «Міне, Мен аса құнды «Тасты» таңдап алдым, Оны Сиондағы үйімнің бұрышының Іргетасы ретінде орнатып қоямын. Енді Оған сенімін артқан әркім. Ұятқа қалмайтын болады әрдайым».

Сенетін сендер үшін осы «Тас» яғни Иса Мәсіх ерекше қымбат. Ал сенбейтіндерге байланысты мынадай сөздер жазылған: «Құрылысшылар менсінбеген «Тас» енді үйдің басты іргетасына айналды!» Ол «адамдарды сүріндіретін кедергі тас, құлататын жартас сияқты».

Олар Мәсіх туралы хабарға мойынсұнбағандықтан «сүрініп, құлап», теріс жолға түсіп кетеді. Олардың ақырының осылай болатыны алдын ала белгілі еді» (1 Петір 2:6-8). Осы тармақтардан біз өте қызықты мәлімдемені көреміз. Петір: «Сенетін сендер үшін... ал мойынсұнбайтындар үшін...». — дейді. Ол «сену» және

«мойынсұнбау» сөздерін бір-біріне қарама-қарсы қойып тұр. Біздің заманымызда мұны түсіну қиын болуы мүмкін. Біздің түсінігімізде «сенім» мен «мойынсұнбау» сөздерінің арасында ешқандай байланыс жоқ сияқты. Міне, сондықтан да көптеген қауымдар мойынсұнушылыққа аса мән бермейді.

Алайда Жаңа Өсиет жазылған уақытта бұл сөздер бір-бірімен тығыз байланысты болатын. «Сену» дегеніміз — Оның бар екенін жай ғана мойындау емес, Оған толықтай мойынсұну дегенді білдіретін. Басқаша айтқанда, егер сенсеңіз — мойынсұнасыз. Ал мойынсұнбау — сенімсіздіктің дәлелі еді. Пауыл да Иса туралы: «Жүктелген тапсырмасын толық орындап шыққан Ол Өзіне мойынсұнғандардың барлығы үшін мәңгілік құтқарылуға жол ашты» — деп жазған (Еврейлерге 5:9). Мойынсұну — құтқарылудың ажырамас бөлігі. Исаның Өзі де Оған сенетін және Оны «Ием» деп атайтын адамдардың өте көп болатынын айтқан. Олар тіпті Оның атымен кереметтер де жасайды, бірақ Құдайға мойынсұнбағандықтары үшін оларға Құдай Патшалығына кіруге рұқсат берілмейді (Матай 7:21).

ОНЫҢ ҒАЖАЙЫП НҰРЫНА ШАҚЫРЫЛҒАН

ПАТШАЛЫҚ ДІНИ ҚЫЗМЕТКЕРЛЕР

Исраил ұрпақтары өздеріне жүктелген мақсатқа жете алмады. Олар өздеріне арналған Сөзге мойынсұнбады. Бірақ ары қарай Петір біз туралы былай дейді: «Ал сендер өздеріңді қара түнектен тамаша нұрына шақырған Құдайдың қасиеттілігі мен ұлы істерін мадақтап жариялауға таңдалған нәсілсіңдер. Патшаның діни қызметкерлері, Оған бағышталған қасиетті ұлт — Құдайдың меншікті халқы болдыңдар!» (1 Петір 2:9).

Біз — патшалық діни қызметкерлер мен қасиетті халықпыз. Құдай — Патша, Ол — Әмірші. Сондықтан Оған тек патшалық қасиетке ие діни қызметшілер ғана қызмет ете алады. Өйткені тек патша әулетіне жататындар ғана Әміршінің алдына шығып, Онымен сырласуға лайықты! Оның қызметшілері қараңғы түнектен суырылып, Оның ғажайып нұрына шақырылды. Жай ғана жарық емес, таңғалдырарлық нұр! Біз Құдайдың ұлылығын сипаттайтын сөздерді жиі естігендіктен, олардың қадірін білмей қалдық, олар біз үшін жай сөзге айналды. «Ғажайып» деген де — сондай қадірі ұмытыла бастаған сөздердің бірі. Мен мына үш сөзді зерттеп көрдім: «ғажайып», «таңғалдырарлық» және «керемет». Бұл сөздер Құдайды, Оның болмысы мен істерін сипаттау үшін өте жиі қолданылады. Ойланып көріңізші: «ғажайып» — ғаламат істерге толы; «таңғалдырарлық» — адамды қайран қалдыратын құдіретке толы; «керемет» — теңдессіз сұлулық пен кемелдікке толы дегенді білдіреді. Иса Мәсіхтің есімдерінің бірі — «Ғажайып Кеңесші» (Ишая 9:6). Алайда біздің заманымызда адамдар бұл сөздерді қарапайым нәрселерді сипаттау үшін қолдана беретін болды. Бір фильм ұнаса: «Керемет, ғажайып екен!» — дейді. Қайсыбір спортшының ойынына тәнті болса: «Таңғалдырарлық!» — дейді. Сондықтан бүгінде уағызшы: «Құдай — керемет!» — деп айтқанда, адамдар бұл сөздің түпкі мағынасын қабылдай алмайды. Өйткені олар дәл осы сөзді танымал футболшы немесе әйгілі әнші туралы айтылғанда тым жиі естіген. Менің тілегім — осы кітап біздің түсінігімізді өзгертсе екен!

Петір біздің қараңғылықтан Оның ғажайып нұрына шақырылғанымызды айтқанда, Құдайдың ұлылығын жеткізу үшін өте қуатты сөздерді қолданды. Құдай — абсолютті

нұр, Оның бойында титтей де қараңғылық жоқ. Осы ұлы нұр Оның даңқын паш етеді, сондықтан да пенденің тән болмысы Оған жақындауға қауқарсыз. Біз тағы да, Корынттықтарға арналған 2-хаттың 6-тармағындағыдай, айтылған сөздердің толық мағынасын түсінбей жатамыз, өйткені оның мән-мәтінін толық білмейміз. Ендеше, «Мысырдан көшіп шығу» кітабына қайта оралып, Құдайдың «Өз халқының арасында және ішінде өмір сүру» туралы уәдесінің қалай жүзеге асқанын зерттеуді жалғастырайық.

БІЗГЕ КИІМДЕРІМІЗДІ ЖУЫП-ТАЗАРТУ КЕРЕК

Алдыңғы тарауда біз Мұсаның Исраил халқын Мысырдан алып шыққанын білдік. Бүгінгі таңда бұл біздің осы дүниелік күнәнің құрсауынан азат болуымыздың нышаны болып табылады. Ол халықты Мысырдан Құдайдың Синай тауына бастап алып келді. Халықты таудың етегіне қалдырып, өзі Құдайға жолықты. Құдай оған былай деді:

«Сендер Менің мысырлықтарға не істегенімді, әрі өздеріңді балапандарын қанаттарымен тасыған қыран іспетті осы жерге аман-есен алып келгенімді көрдіңдер.

Сондықтан, егер айтқандарыма құлақ асып, Менің Келісімімді сақтап жүрсеңдер, барлық халықтардың ішінде сендер Менің ерекше құнды меншігім боласыңдар.

Бүкіл жер — Менің иелігім, ал сендер Маған бағышталған қасиетті халқым болып, басқалардың игілігі үшін діни қызметкер мен патша секілді рухани билік жүргізетін боласыңдар».

Сен Исраилдің үрім-бұтағына айтуға тиіс сөздерім осылар (Мысырдан көшіп шығу 19:4-6).

Енді біз Петірдің бұл сөздерді қайдан алғанын білеміз. Алғашқыда бұл сөздер Исраил ұрпақтарына арналған

болатын. Құдай бұл сөзді тек Һарон мен оның ұлдарына ғана айтқан жоқ. Олар тек Леуі әулетіне ғана арналған емес еді. Ол мұны бүкіл халыққа: еркектерге, әйелдерге және балаларға айтты: «Сендер Менің патшалық діни қызметкерлерім боласыңдар». Енді түсіндіңіз бе: Құдай Мұса сияқты әрбір адамның Оның құзырына кіруін қалады. «Содан Жаратқан Ие Мұсаға мынаны бұйырды:— Халыққа бар да, оларды бүгін-ертең Маған бағышталып, күнәдан таза болуға шақыр. Бәрі киім-кешектерін жуып тазартып, бүрсігүнге дайын болсын! Сол күні Мен — Жаратқан Ие бүкіл халықтың көз алдында Синай тауына түсемін» (Мысырдан көшіп шығу 19:10-11). Бізге осы екі тармақтың мағынасын мұқият талдау өте маңызды. Ең алдымен, бұл оқиғалардың пайғамбарлық мәні бар. Бұл сөздер тек сол кездегі халыққа ғана емес, бізге де қатысты. Құдай Мұсаға екі күннен кейін халыққа келетінін айтты. Осы уақыт ішінде Мұса халықты қасиетті етуге тиіс болды, бұл дайындыққа киімдерін жуып-тазарту да кірді. Петірдің 2-хаты 3-тарау, 8-тармағында былай делінген: «Сүйікті бауырластар, Жаратқан Иенің алдында бір күн мың жылдай, ал мың жыл бір күндей екенін жақсылап ұғып алыңдар». Забур жырларын жазушы да: «Сенің алдыңда мың жыл — кешегі өткен бір күндей» (Забур 89:5) деп жазды. Құдайдың бір күні мың жылға тең. Олай болса, Иса өлімнен қайта тірілгеннен бері қанша уақыт өтті? Дұрыс жауабы: шамамен екі күн. Біз екінші күннің соңына жақындап қалдық. Тарихшылар Иса Мәсіх шамамен біздің заманымыздың 28-ші немесе 29-шы жылдарында тірілді деп есептейді. Пайғамбарлық уақыт өлшеміне сүйенсек, біз Оның келуіне өте жақынбыз! Осыны ескере отырып, Құдайдың Исраилге айтқаны мен бізге айтып жатқан сөзінің арасындағы байланысты көруге

болады. Біз, Оның қауымы, Оның келуіне дайындық ретінде осы екі мың жыл ішінде өзімізді қасиетті етіп, тазартуымыз керек еді! Қасиетті болу деген не? Бүгінде біз бұл сөзді өте сирек естиміз. Қасиетті болу — «киелі болу», яғни «бөлініп шығу» дегенді білдіреді. Бұған патшаға жар болу үшін таңдалған әйел жақсы мысал бола алады. Оны сарайға әкеліп, патша нөкерлерінің қарауына тапсырады. Нөкерлер оны патшамен кездесуге дайындауы керек. Ол бұдан былай басқа әйелдер сияқты қарапайым өмір сүре алмайды, өйткені ол патша үшін қасиетті етілген, бағышталған немесе арнайы бөлінген. Егер ол нөкерлерге мойынсұнса, өзінің үйреншікті өмірінен қол үзуі — алда күтіп тұрған зор мәртебемен салыстырғанда түкке тұрғысыз құн болып қалады. Ол басқалардың қолы жетпейтін патшамен ең жақын қарым-қатынаста болу бақытына ие болады. Патшаның бүкіл байлығы мен иелігі енді онікі де болады. Ал патша оның орнына не күтеді? Ол әйел тек патшаға ғана адал болып, тек соған ғана тиесілі болуы керек. Бұл мысал Құдайдың мына қалауын керемет сипаттайды: «Осылайша сендер Маған бағышталған киелі болуларың керек, себебі Мен, Жаратқан Ие, киелімін. Мен өздеріңді халықтардың арасынан өз халқым болуға ажыратып, бөлек қойдым» (Леуіліктер 20:26). Құдай Израил халқына: «Мен сендерді Мысырдан алып шықтым. Енді Мысырды өз іштеріңнен шығарып тастаңдар. Бұл сендерді үшінші күннің басындағы Менің келуіме дайындайды» — деп, оларға қасиетті болуды бұйырды. Ол: «Киімдерін жуып-тазартсын» — деді. Себебі олардың киімдері Мысырдың лайына былғанған болатын. Бүгін де Құдай бізге былай дейді: «Мен сендерді осы дүниеден алып шықтым, енді осы дүниенің өз іштеріңнен шығарып тастаңдар! Бұл сендерді үшінші мыңжылдықтың

басындағы Менің келуіме дайындайды». Киімдерімізді жуу арқылы біз осы дүниенің кірінен арылуымыз керек. Елші Пауылдың мына сөздерін еске түсірейікші: «Осы уәделердің бәрі де бізге берілгендіктен, сүйікті бауырластарым, тәніміз бен рухымызды арамдайтын барлық нәрселерден тазарып, Құдайды терең қастерлеп, толығымен Оған бағышталған қасиетті өмір сүрейік!» (Қорынттықтарға арналған 2-ші хат 7:1). Мұса Исраил ұрпақтарына киімдерін жууды бұйырғаныдай, Пауыл да бізге тәніміз бен рухымыздың «киімін» тазартуды айтады. Осы жерде мен ерекше атап өткім келеді: біз өзімізді өзіміз тазартуымыз керек. Бұл Құдайдың міндеті емес! Пауыл: «Исаның қаны сендерді тән мен рухтың бүкіл арамдығынан тазартады, сондықтан тек Оның сүйіспеншілігіне сеніңдер», — деп жазған жоқ. Исаның қаны бізді бүкіл күнә мен арамдықтан тазарта ма? Жауабы: әрине, иә! Бірақ Киелі Жазбадан біз тазару процесіне өзіміздің де қатысатынымызды көреміз.

ЕКІ ТҮРЛІ ҚАТЕ КӨЗҚАРАС

Кейінгі жүз жыл ішінде сенушілер арасында қасиеттілікке қатысты екі түрлі қисық түсінік орын алды. Оның біріншісі — қасиеттілікті тек сыртқы көрініспен ғана өлшеу. Егер әйел боянатын болса, ол «қасиетті емес» деп есептелді. Егер көйлегінің ұзындығы тізесіне дейін болса, ол «таза емес» деп саналды. Бірақ, білесіз бе, әйел көйлегін тобығына дейін түсіріп, шашын түйіп, еш бояусыз және әшекейсіз жүрсе де, оның ішкі дүниесінде азғырушы рух болуы мүмкін! Сондай-ақ, ер адам өмірінде бірде-бір рет неке адалдығын бұзбағанымен және әйелімен ажыраспағанымен мақтана алар, бірақ сонда да жолында кездескен әрбір әйелге нәпсімен құмарлықпен қарауы мүмкін. Бұл — қасиеттілік

емес. Мұндай бұрыс көзқарас біздің назарымызды тек тән болмысымызға ғана аудартады, алайда қасиеттілік — тәннің ісі емес. Мұндай түсінік қауымдағы көптеген адамдарды заңшылдыққа алып келді. Ғасырдың екінші жартысында кеңінен таралған екінші бұрыс көзқарас — бұл өзімізді осы дүниеден бөліп алудың қажеті жоқ деген сенім. Бұл түсінік бойынша, мәсіхшілер тек «кешірілгендігімен» ғана ерекшеленбесе, басқа жағынан дүние адамдарынан еш айырмашылығы жоқ. Жақында бір өте танымал мәсіхші әнші былай деді: «Мәсіхшілер де психологтарға барады, оларда да отбасылық қиындықтар болады, тіпті олар да маскүнемдікке салынып жатады. Сенушілер мен сенбейтіндердің арасындағы жалғыз айырмашылық — бізді сүйетін және күн сайын көмектесетін Жаратушы Құдайға деген қарапайым сенім ғана». Мұндай ойлау жүйесі — өзімізді осы дүниенің арамдығынан тазарту жолындағы өз жауапкершілігімізді жоққа шығаратын ілімнің нәтижесі. Бірақ бұл Киелі Жазбада айтылғандарға мүлдем қайшы келеді. Петір бізге былай деп ескертеді: «Қайта, өздеріңді шақырған Құдайдың қасиетті болғаны сияқты, сендер де бүкіл іс-әрекеттеріңде Оған бағышталған қасиетті болыңдар!» (Петірдің 1-хаты 1:15). Шындық осы екі қисық түсініктің ортасында жатыр. Қасиеттілік туралы сөз болғанда, адам мен Құдайдың арасында бірлескен әрекет болуы шарт. Иса — біздің қасиеттілігіміз (1 Қор. 1:30). Құдайдың еркі мынау: сендер киелі болып, азғындықтан аулақ жүріңдер. «Құдай сендердің Өзіне бағышталып қасиетті өмір сүргендеріңді қалайды. Бұл азғындықтан аулақ жүрулеріңді де білдіреді: әркім өз денесін қасиеттілікпен әрі құрметпен күте білсін! Құдайды танымайтын ұлттарға ұқсап күнәлі құмарлықтарға салынбаңдар, ешқайсың

да заңды аттап, пайдакүнемдікпен бауырластарыңды алдап кетпеңдер! Сендерге бұрынырақ ескерткеніміздей, Иеміз мұндай күнәлардың бәрінің жазасын береді! Құдай бізді азғын емес, Оған бағышталған қасиетті өмір сүруге шақырды» (Салоникалықтарға арналған 1-хат 4:3-7).

Иса бізге қасиетті болу үшін рақым береді, бірақ біз осы рақымның күшімен өзімізді тазартып, бұл процеске қатысуымыз керек. Тек солай ғана біз осы дүниеде өмір сүре тұра, осы дүниелік болмыстан алшақ бола аламыз.

ОНЫҢ ҚҰЗЫРЫНДА ӨМІР СҮРУІМІЗ ҮШІН

Құдай Мұсаға халықты қасиетті етуді бұйырды. Олар өздерін дайындауға тиіс еді, өйткені үшінші күні Құдай Ие бүкіл халықтың көзінше Синай тауына түспек болды! Құдайдың халықтың көз алдына түсуі — Оның Өз даңқымен келуін білдіретін. Ошия пайғамбар да Оның даңқпен келуіне халықты дайындау үшін екі мың жылдық уақыт аралығын меңзейді. Ол былай деп жар салды: «Азапталған күйлерінде олар Маған бет бұрып, өзара былай десетін болады: «Келіңдер, Жаратқан Иеге қайтадан мойынсұнайық! Ол бізді жарып, жарақаттап еді, енді жарамызды жазады. Ол бізді соққан еді, енді сол жерімізді таңады. Екі күннен кейін Ол бізге жан бітіріп, үшінші күні қайта тұрғызады. Сонда біз Оның көз алдында өмір сүретін боламыз (Ошия 6:1-2). Екі күннен кейін, яғни екі мың жыл өткен соң, Ол бізді қайта жандандырады, ал үшінші мыңжылдықта Онымен бірге өмір сүруіміз үшін бізді Өзіне алып кетеді. Бұл үшінші мыңжылдық — Мәсіхтің билік жүргізетін мыңжылдығы. (Аян 20:4). Ошия Оның келуін әрі қарай былай сипаттайды: «Ендеше Жаратқан Иені мойындап, Оны жақыннан танып білуге жан сала ұмтылайық! Ертеңгісін таң атпай қоймайтынындай,

Жаратқан Иенің келуі де сондай шүбәсіз. Ол бізге игілікті нәсердей, жерді суға қандыратын көктемгі жаңбырдай сөзсіз келетін болады» (Ошия 6:3). Оның келуі таңның атуы іспетті. Таң немесе күннің шығуы күн сайын белгілі бір уақытта болады. Сіз бұл уақытқа ешқандай әсер ете алмайсыз немесе оны өзгерте алмайсыз — бұл мүлдем мүмкін емес! Сіз дайын болсаңыз да, болмасаңыз да, таң атады. Исаның Өз даңқымен келу уақыты да нақты белгіленіп қойған және белгіленген мерзімді ештеңе өзгерте алмайды.

Ендігі сұрақ мынада: біз дайын боламыз ба? Израил халқы өздерін дайынбыз деп ойлады. Бірақ солай болды ма? Олар бұған дейін Оның даңқын ешқашан көрмеген еді. Олар Оның ұлы кереметтері мен белгілерін көрді және олардың нәтижесіне қуанды. Бірақ Оның даңқы осы ма? Кереметтер орын алған ортада болу сізге ұнағанымен, Оның даңқына әлі де дайын болмауыңыз мүмкін бе? Олай болса, әрі қарай жалғастырып, мұны анықтап көрейік.

ҚҰДАЙДЫҢ ДАҢҚЫ

*Құдайдың даңқы — бұл Оның болмысын
айқындайтын ұлылық. Оның барлық қасиеттері,
билігі, құдіреті мен даналығы — Құдайдың өлшеусіз
ұлылығының көрінісі.*

Исраил халқын Құдайдың даңқынан екі күндік уақыт бөліп тұрды. Олар дайын болды ма? Құдайдың дайындық туралы ескертуін олар шындап қабылдады ма? Әлде олар: «Құдай бізді талай рет кереметтермен құтқарды ғой, бұл жолы да солай болатын шығар, Оның келуінің бұрынғыдан несі өзгеше?» — деп ойлады ма? «Бұдан артық не көруіміз мүмкін?» — деген сенімде болды ма? Оның үстіне, осы уақытқа дейінгі барлық кереметтер олардың пайдасына шешіліп келген еді. Ендеше, бұл жолы неге басқаша болуы керек? Уақыт мұны көрсетеді. Мұсадан басқа: «Біз Қасиетті Құдайға тым үйреніп, Оны қарапайым қабылдай бастаған жоқпыз ба?» — деп ойланған жан болды ма екен? Екі күн өтті. Үшінші күннің таңы атып келе жатты. Айнала өте тыныш еді. Құдіреті шексіз Құдайдың келуінің алдында орнаған бұл

ерекше тыныштық жан түршіктірерлік болды. Адамдардың бойын сенімсіздік билей бастады. Жаратушының келе жатқанын Оның өз халқынан бұрын, Ол жаратқан табиғат тереңірек сезінді. Таң атып келе жатты, бірақ бұл әдеттегі күннің шығуы емес еді. Кенеттен, қайдан келгені белгісіз, аспаннан түнеріп қара бұлт түсті. Бұл көріністің өзі адамды шошытатын еді, бірақ оның алдында кернейдің қатты дауысы естілді. Керней үні барған сайын күшейе берді. Мұндай ащы дауыс қайдан шығуы мүмкін? Бұлт тауға шөккен кезде, оның ішінен найзағай жарқылдап, күн күркірей бастады. Найзағайдың жарығы сондай қатты болды, тіпті күннің көзін басып тастады. Ал күннің күркіреуі бұрын-соңды адамдар естіген дыбыстардың ешқайсысына ұқсамайтын. Израил халқы қорқыныштан қалтырап кетті:

«Осы көріністің әсерінің үрей туғызатындай болғаны сонша, Мұса пайғамбардың өзі: «Мен қорқып, үрейленіп тұрмын», — деді (Еврейлерге 12:21). Осындай қорқынышқа қарамастан, Мұса өзінің жетекшілік міндетін ұмытқан жоқ (Мысырдан шығу 19:17–19).

ЖАРАТЫЛЫС ОНЫҢ ДАҢҚЫН ПАШ ЕТЕДІ

Тауға түскен — бүкіл ғаламның Жаратушысы. Ол Өз саусақтарымен жұлдыздарды орындарына қойды. Өз даналығы мен білімімен жердің негізін қалады. Ол — мәңгіліктен мәңгілікке дейін бар Болушы! Бірнеше жыл бойы мені мынадай ой мазалады: біз қызмет етіп жүрген Құдайымыздың қаншалықты ұлы екенін ұмытып бара жатқан сияқтымыз. Ишая пайғамбар Құдайдың айбыны туралы жиі жаза келе, былай деп сұрақ қояды:

Сендер білмейсіңдер ме? Естіген жоқсыңдар ма?

Сендерге әу бастан айтылмап па еді? Ол Исраил халқының Құдай ұлылығын қалайша ұмытып қалғанына таңғалады. Ол былай деп жариялайды: Жасаған Ие жер шарының үстіндегі «тағында» отыр! Жер бетіндегілер Оның алдында шегірткелердей кіп-кішкентай. Жаратқан Ие аспанды шымылдықтай жайып жібереді, оны шатырдай тігіп, Өзіне мекен етеді. Құдай жердің әміршілерін түкке тұрғысыз етіп, осы дүниенің билеушілерін күшінен айырады. Олар жуырда жерге себілген не отырғызылған, енді ғана тамыр жайған өсімдіктерге ұқсайды: Жаратқан Ие ыстық лебін үрлегенде солар бірден кеуіп, солып қалады. Содан қатты дауыл оларды қауыздай ұшырып әкетеді. «Сендер Мені кімге ұқсатасыңдар, Кіммен Мені салыстырасыңдар?» Деп сауал қояды Киелі Құдай. Аспанға көз жіберіп қараңдаршы:

«Кім жаратты ондағы жұлдыздарды?!

Бір-бірлеп алып шығып шоқжұлдыздарды,

Ол әрқайсысын өз атымен шақырады.

Жаратқанның құдіреті сонша зор болып,

Біреуі шет қалмай, бәрі Оған бағынады» (Ишая 40:22–26).

«Кім теңізді алақанымен сарқып өлшеген, Аспанды қарысымен қамтып белгілеген? Кім жердің топырағын себетке салған. Тау-төбелерді де таразыға тартқан?» (Ишая 40:12).

Осы туралы ойланып көріңізші. Ол Өз қолының шынашағы мен бас бармағының арасымен-ақ бүкіл ғаламның салмағын, ұзындығы мен биіктігін өлшеп қойған! Сіз ешқашан ғаламның қаншалықты үлкен екеніне бас қатырып көрдіңіз бе? Оның көлемі біздің қиялымыздан әлдеқайда асып түседі. Мүмкін, егер біз ғаламның

шексіздігін аз болса да түсіне алсақ, Оның даңқына сәл де болса жақындай түсер ме едік. Ғалымдардың айтуынша, ғаламда миллиардтаған галактика бар, ал олардың әрқайсысында миллиардтаған жұлдыз бар. Галактикалардың өз көлемі олардың арасындағы қашықтықпен салыстырғанда түкке тұрғысыз болып қалады. Біздің күніміз де осындай галактикалардың бірінде орналасқан. Түнде аспанға қарағанда, сіз бүкіл ғаламды емес, тек өзіміз өмір сүріп жатқан «Құс жолы» деп аталатын галактиканың бір шетін ғана көресіз. Оның өзінде де тек бір бөлігін ғана көре аласыз, өйткені біздің кішкентай галактикамыздағы жұлдыздардың көбі тым алыста орналасқан, сондықтан оларды жай көзбен көру мүмкін емес. Сонымен, өзіміз тұратын галактикадан бастайық. Күнді есептемегенде, жерге ең жақын орналасқан жұлдыз бізден 4,3 жарық жылы қашықтықта орналасқан. Сіз: «Жарық жылы деген не?» — деп ойлауыңыз мүмкін. Бұл — жарықтың бір жыл ішінде жүріп өтетін қашықтығы. Жарық секундına 300 000 шақырым жылдамдықпен ұшады. Бұл сағатына 1 078 030 000 шақырымды құрайды. Мұны сағатына шамамен 800 шақырыммен ұшатын ұшақ жылдамдығымен салыстырып көріңізші. Көрдіңіз бе, жарық өте жылдам! Жарық жылдамдығын жақсырақ елестету үшін, ғарыш кемесімен Күнге қарай ұшып бара жатырмыз деп есептейік. Мен Азияға ұшқанда, ол менің үйімнен жер шарының келесі бетінде орналасқан, жолға шамамен 23 сағат кетеді. Егер мен Күнге дәл сондай ұшақпен ұшатын болсам, тоқтаусыз ұшқанның өзінде жолға 21 жыл уақытым кетер еді! Осыдан 21 жыл бұрынғы уақытты еске түсіріңізші. Ол қаншалықты баяғыда болды! Өтіп кеткен уақыт туралы ойланыңызшы. Ал енді осы бүкіл уақытты тек Күнге жету үшін жұмсадыңыз

деп елестетіңіз. Көлікпен саяхаттағанды ұнататындар үшін бұл сапар жанармай құюға немесе демалуға тоқтамағанның өзінде шамамен 200 жылға созылар еді. Ал жарық Күннен Жерге дейін қанша уақытта жетеді? Жауабы: небәрі сегіз минут жиырма секунд. Енді Күнді жайына қалдырып, мысал ретінде өзімізге ең жақын орналасқан келесі жұлдызды алайық. Оның бізден 4,3 жарық жылы қашықтықта екенін білеміз. Егер біз Күн жүйесі мен сол жақын жұлдыздың кішірейтілген моделін жасасақ және Жерді қыша түйіршігіндей етіп алсақ, онда Күннің диаметрі 20 сантиметр болар еді. Осы пропорция бойынша Жер мен Күннің арақашықтығы 24 метрді құрайды. Бірақ дәл осы масштабта жасалған ұшаққа сол 24 метрді ұшып өту үшін 21 жыл қажет болар еді. Сонымен, Жер мен Күнді осындай көлемде алсақ, түйіршіктей ғана Жер мен ең жақын жұлдыздың арасы қанша болады деп ойлайсыз? Мүмкін, бір-екі шақырым ба? Таппадыңыз. Ең жақын жұлдыз біз қыша дәніне теңеген Жерден 6,5 шақырым қашықтықта орналасады! Бұл дегеніміз — егер біз сол қыша дәнін Флорида штатындағы Майами қаласына қойсақ, Күн одан небәрі 24 метр жерде болады. Ал таңдап алынған масштабқа сәйкес, ең жақын жұлдыз Вашингтон штатындағы Сиэтл қаласы арқылы өтетін түзу сызықтың бойымен есептегенде, Тынық мұхитының ішінде, жағалаудан 1000 шақырым ұзақтықта орналасқан болар еді. Сол жұлдызға ұшақпен жету үшін шамамен 51 миллиард жыл тоқтаусыз ұшу керек! Ал жарық ол жерден Жерге небәрі 4,3 жылда жетеді. Түнде жай көзбен көруге болатын жұлдыздардың көбі бізден 100-ден 1000 жарық жылына дейінгі қашықтықта орналасқан. Мен бұл жұлдыздарға ұшақпен жету үшін қанша уақыт кететінін есептеуге тіпті талпынбай-ақ қояйын. Бірақ бізден 4000

жарық жылы қашықтықтағы жұлдызға қараған сәтте, біз оның тура Ыбырайым пайғамбардың Сарраға үйленген кезінде таратқан жарығын көріп тұрмыз. Сол жарық сағатына 1 078 030 000 шақырым жылдамдықпен, содан бері бір сәт те баяуламай, сөнбестен ұшып келе жатып, Жерге енді ғана жетіп отыр! Міне, біздің «Құс жолы» деп аталатын кіп-кішкентай галактикамызда осындай жұлдыздар бар. Біз әлі миллиардтаған басқа галактикаларға көз де салған жоқпыз. Олардың арасын алып кеңістік бөліп тұрғанын да ұмытпаңыз. Мысалы, бізге ең жақын галактика — «Андромеда тұмандығы» деп аталады. Ол бізден 2,3 миллион жарық жылы қашықтықта орналасқан. Осы туралы бір сәт ойланып көріңізші. Сағатына 1 078 030 000 шақырым жылдамдықпен ұшатын сол галактиканың жарығы Жерге жету үшін 2 миллион жылдан астам уақыт керек! Ал бұл — біздің ең жақын көршіміз ғана. Ғаламда мұндай миллиардтаған басқа галактикалар бар. Қалай ойлайсыз, біздің санамыз мұны қабылдауға қауқарлы ма? Ишая пайғамбар Құдайдың осы шексіз ғаламды Өз қарысымен өлшеп қойғанын айтады! Сүлеймен патша да Құдай Рухының жетелеуімен мынадай қорытынды жасайды: «Алайда Құдай шынымен-ақ жер бетінде тұратын бола ма?! Тіпті ұлан-ғайыр көктің өзі Сені сыйғыза алмағанда, мен салған мына үй қайдан сыйғызсын?!» (Патшалықтар 3-жазба 8:27). Сол тауға кімнің түскенін енді түсіне бастадыңыз ба?

МЕНІ КІММЕН САЛЫСТЫРАСЫҢДАР?

Бәлкім, Құдайдың алдында тым кішкентай болып көрінетін нәрселер туралы сөйлесерміз? Ишая пайғамбар Құдайдың тауларды таразыға тартып, төбелерді өлшеп қойғанын айтады. Ол мұхиттар мен теңіздердегі, көлдер

мен өзендердегі, тіпті кішкене тоғандардағы барлық суды Өз алақанымен өлшеп алған. Ол теңіздерге өз шегінен шықпауды бұйырды (Ишая 40:12). Сіз теңіздердің қуаты туралы ойланып көрдіңіз бе? Егер диаметрі бір жарым шақырым болатын метеорит Калифорния штатындағы Лос-Анджелес қаласынан бірнеше жүз шақырым жерде мұхитқа құласа, ол бүкіл Американың Батыс жағалауын — Сан-Диегодан Аляскадағы Анкориджге дейінгі аралықты жайпап өтетін жойқын толқын тудырар еді! Бұл толқын бүкіл мұхитты басып өтіп, бірнеше Азия елін жер бетінен өшіріп жіберер еді. Бірақ бұл толқынның өзі Тынық мұхитының алып су қорымен салыстырғанда түкке тұрғысыз. Егер мұхиттағы бүкіл су адамзатқа қарай лап қойса не боларын елестетіп көріңізші? Мұхит суларының астында орасан зор күш жатыр, бірақ Құдай сол судың әрбір тамшысын Өз алақанында өлшеп қойған!

МИКРОСКОППЕН КӨРІНЕТІН ҒАЖАЙЫПТАР

Ол орасан зор дүниелерді жаратты, бірақ Оның кішкентай туындылары да таңғажайып. Ғалымдар әлеміміздің құрылымын зерттеуге көптеген жылдарын сарп етіп, орасан зор қаражат жұмсауда. Соған қарамастан, олар әлемнің жаратылысына салынған шексіз даналықтың тек кішкентай ғана бөлшегін түсіне алды. Көптеген сұрақтар әлі де жауапсыз қалып отыр. Тіршіліктің барлық түрі жасушалардан тұрады. Жасушалар — адам денесін құрайтын негізгі кірпіштер. Адам денесінің өзі — жаратылыстың нағыз кереметі, өйткені ол 100 000 000 000 000 жасушадан тұрады. Осы санды көз алдыңызға елестете аласыз ба? Ол Өз даналығымен жасушаларды әртүрлі міндеттер атқаратындай етіп жаратты. Олар белгіленген

кесте бойынша өседі, бөлінеді және өледі.

Жасушалар жай көзге көрінбегенімен, олар адам баласына мәлім ең кішкентай бөлшектер емес. Жасушалар молекулалар деп аталатын сансыз ұсақ құрылымдардан тұрады. Ал олар, өз кезегінде, атомдар деп аталатын одан да ұсақ элементтерден құралады, ал атомдар бөлшектерге бөлінеді. Атомдардың кішкентайлығы сондай — осы сөйлемнің соңындағы нүктеде олардың миллиардтаған данасы бар. Бірақ атомның іші түгелдей дерлік бостықтан, сондай-ақ протондардан, нейтрондардан және электрондардан тұрады. Протондар мен нейтрондар бір-біріне жабысып, атомның ортасында өте тығыз ядро түзеді. Ал электрондар деп аталатын кішкене энергия шоғырлары осы ядроны айнала жарық жылдамдығымен зырлайды. Материя осындай өте ұсақ құрылыс материалдарынан тұрады. Сонда атом бұл энергияны қайдан алады? Оның құрамдас бөліктерін қандай күш біріктіріп ұстап тұр? Ғалымдар мұны «атом күші» деп атайды. Бұл ғылыми термин — шын мәнінде түсіндіру мүмкін емес құбылысты білдіреді. Ол— Құдай даңқының сәулесі және Оның болмысының дәл бейнесі. Ол бәрін Өзінің құдіретті сөзімен ұстап тұр. Күнәларымыздан арылту ісін Өзі арқылы аяқтаған соң, көктегі Ұлылық тағының оң жағына отырды» (Еврейлерге 1:3). Сондай-ақ біз былай деп оқимыз: «Бүкіл әлем жаратылмай тұрғанда-ақ Ол бар болатын, бәрін аман сақтайтын да — Сол» (Колостықтарға 1:17). Осы жерде тоқтап, сәл ойланып көріңізші. Біздің Жаратушымыз сондай ұлы, Оны тіпті бүкіл ғалам сыйғыза алмайды. Құдай ғаламды Өз қарысымен өлшеп қойды, бірақ сонымен бірге Ол өте мұқият: Ол кіп-кішкентай Жерді және ғалымдар жылдар бойы зерттеп, таңғалумен келе жатқан тіршілікті жаратты.

Әрине, Оның жаратылысындағы даналық туралы көптеген кітаптар жазуға болар еді, бірақ менің мақсатым ол емес. Менің көздегенім — Оның қолынан шыққан істерге деген таңданыс пен құрметті ояту, өйткені бұл істер Оның даңқын паш етеді!

СЕН КІМСІҢ, МЕНІҢ ДАНАЛЫҒЫМА КҮМӘН КЕЛТІРЕТІНДЕЙ?

Енді сіз Әйүптің Құдайдың алдында орынсыз сұрақтар қойып, негізсіз мәлімдемелер жасағаннан кейін өзін қаншалықты ыңғайсыз сезінгенін оңай елестете аласыз. Құдай оған қатты дауылдың ішінен келіп былай деді:

«— Байыбына бармай сөйлеп, Менің данышпан шешімдеріме күмән келтіретін кім бұл өзі?! Беліңді нағыз ердей буып, дайын тұр! Мен саған сұрақтар қояйын, ал сен түсіндіріп берші! Жердің түп негізін орнатқанымда сен қайда жүрдің? Білгіш болсаң, түсіндірші! Үстінен жіп тартып, оның өлшемдерін орнатқан кім? Сен бұларды білесің ғой. Дүниенің негіздері ненің үстіне орнатылды, оның іргетасын қалаған кім болды? Сол кезде таңғы жұлдыздар бірге әндетіп, Құдайдың бүкіл нөкерлері қуана ән салып жатты. Теңіз пайда бола салысымен дүлейлене жөнелгенде оны қақпалармен қоршап, шектеп қойған кім еді? Сол кезде Мен теңізге бұлттарды киім, қара түнекті жөргек еттім, қақпалары мен ысырмаларын орнатқандай оның шекараларын белгілеп қойдым. Оған: «Мына шектен асуыңа болмайды, тәкаппар толқындарыңның тоқтайтын жері осы!» деп бұйырғанмын. Ал сен өзің таңның атуына бұйрық беріп, шұғылаға қай жерде болуы керектігін қашан болса да көрсетіп пе едің? Оған жердің түкпір-түкпірлеріне жетіп,

қараңғыда істелінген зұлымдықтарды жер бетінен аластатып тастауға әмір еттің бе?» (Әйүп 38:2-13).

«Әйүп, сен теңіздегі су көздеріне түсіп, оның терең жерлерін зерттеп шығып па едің? «О дүниенің қақпалары» саған көрсетіліп пе еді? «Қара түнектің қақпаларын» көріп пе едің? Жердің ауқымын ұқтың ба? Осының бәрін білсең, түсіндірші! Нұрдың мекеніне апаратын жол қайда? Ал қара түнектің тұрағы қайда?... » (Әйүп 38:16-19).

«Қар мен бұршақ сақталатын қоймаларға кіріп пе едің? Апат, соғыс және шайқас кездері үшін соларды сақтап келемін. Нұрдың шашырайтын жолы әрі шығыс желінің жер бетіне шашырай соғатын жолдары қайда? Топанға арна қазып, күн күркіреу мен найзағайға жол салған кім? Елсіз айдалаға, адам тұрмайтын құла түзге жаңбыр жаудыратын кім? Құлазыған құ жапанды суландырып, жерден шөп шығаратын кім?» (Әйүп 38:22-27).

«Үркер жұлдыздар шоғырын байлап, Көгалдай мергеннің белбеуін шешуге құдіретің бар ма? Шоқжұлдыздарды өз уақытында шығарып, Жетіқарақшыны кіші жұлдыздарымен бірге жетелей аласың ба? Аспан денелерін басқаратын заңдарды білесің бе? Жаратқанның билігін жерге орнату қолыңнан келе ме? Айқайыңды бұлттарға дейін жеткізіп, оларға нөсер құйдыра аласың ба? Найзағайларды жарқылдатып, өзіңе мойынсұндыру қолыңнан келе ме?» (Әйүп 38:31-35).

Құдай сөзін аяқтағанда, таңғалған Әйүп былай деп дауыстады: «Сен туралы бұрын өзгелерден естігенмін, ал енді Сені өз көкірек көзіммен көріп тұрмын. Сондықтан бұрынғы айтқандарыма өкініп, қатты қайғырып күл-топырақта отырмын» (Әйүп 42:5–6). Әйүп басына түскен ауыр сынақтарға дейін де, Құдай ол туралы: «Жер бетінде

оған тең келер ешкім жоқ», — деген болатын. Жаратқан Ие оның мінсіз, әрі тура жолдан таймаған, отбасы мен достарына тәлім берген адам екенін жариялады. Бірақ ол Құдайды өз көзімен көргенде, Оның рақымына мұқтаж екенін түсініп, жалбарынды. Өйткені Қасиетті Құдайдың алдында ол ең жақсы деген күннің өзінде өте мінсіз адам болып көрінген еді. Ишая адал әрі тақуа адам болатын, бірақ аян арқылы Жаратқан Иені көргенде, ол былай деп дауыстады: «Сонда мен дауыстап: «Қасіретке қалдым-ау, енді құритын болдым! Себебі мен күнәкармын, аузымнан шыққан сөздерім арам, әрі сөйлеген сөздері арам халықтың арасында тұрып жатырмын. Сонда да мен Патшаны, Әлемнің Иесін, өз көзіммен көрдім!» — дедім. » Ишая 6:5. Құдайдың даңқы біздің Оның рақымына қаншалықты зәру екенімізді ашып көрсетеді. Өйткені сол рақымсыз біз мәңгілікке сотталар едік. Ол біздің қиялымыздан әлдеқайда асқақ әрі ұлы. Оның ұлылығы сондай — ғасырлар бойы Оның тағының қасында тұрған періштелердің өзі әлі күнге дейін қасиетті үреймен: «Қасиетті, қасиетті, қасиетті!» — деп жар салуда. Міне, Израил ұлдарының алдында тауға зор даңқпен түскен Тұлға — нақ осы! Енді Құдайдың даңқы дегеніміз не екенін білейік. Қауымдағы кейбір адамдар Құдайдың даңқын бұлт немесе соған ұқсас бір нәрсе ретінде сипаттайды. Сенушілер: «О, жиынымызға Құдайдың даңқы түсті», — деп жатады. Бірақ мұндай мағынасыз мәлімдемелер Құдайдың мақсатын шектеп тастайды (Әйүп 38:2 қараңыз). Ең алдымен, Құдайдың даңқы — бұл бұлт емес. Сіз: «Олай болса, неліктен Киелі Жазбаларда Құдайдың даңқы көрінген сайын бұлт туралы айтылады?» — деп сұрауыңыз мүмкін. Құдай Өзін бұлтпен бүркеп ұстайды, өйткені Оның ұлылығына тікелей қарау

мүмкін емес. Егер бұлт Оның жүзін жасырып тұрмаса, Оның қасындағы бүкіл тіршілік иесі сол сәтте-ақ күлге айналып, өліп кетер еді. Мұса Құдайдың даңқын көрсетуді өтінгенде, Жаратқан Ие оған былай деп жауап берді: «Бірақ Менің жүзімді көре алмайсың, өйткені Мені көрген ешбір адам тірі қала алмайды», — деді Жаратқан Ие. Күнәкар пенде даңққа бөленген Қасиетті Құдайдың алдында тұра алмайды. Ол — жалмап жіберетін от, Онда ешқандай түнек жоқ (Еврейлерге 12:29, 1 Жохан 1:5).

Пауыл Иса туралы былай деп жазады: «Құдай Өзінің белгілеген кезінде Мәсіхті салтанатпен көрсететін болады. Ол — мадақталған, бірден-бір қуатты Билеуші, патшалардың Патшасы, иелердің Иесі, мәңгіліктің жалғыз Иесі! Ол ешкім жақындай алмайтын нұрда тұрады, ешбір адам баласы Оны көрген де емес, көре де алмайды. Қадір-құрмет пен билік мәңгі Онiкi! Аумин» (Тiмотеге арналған 1-хат 6:15–16).

Бұл нұр жер бетіндегі ешбір нәрсеге ұқсамайды. Менің Алабама штатында бағушы болып қызмет ететін бір досым бар. Бірнеше жыл бұрын ол әлі құрылысы бітіп үлгермеген ғибадатхана ғимаратында болған еді. Сол кезде жазатайым оқиға орын алып, оның үстіне құрылыстың өте ауыр бөлігі құлап кетеді. Соның салдарынан оның жақ сүйегі, мойны және омыртқасы сынады. Жедел жәрдем дәрігерлері оның өлгенің мәлімдеп, бетін жауып қояды. Бұл оқиғаны мен онымен гольф ойнап жүргенімде, сол оның өлген сәтіндегі Исамен қалай кездескені туралы айтып беруін өтіндім. Мен оның гольф ойынының шырқын бұздым, өйткені ол бұл оқиғаны айтып бергенше, тоқтаусыз жылаумен болды. Ол былай деді: «Джон, мен алыстан өте күшті нұрды көріп, соған қарай ұмтылдым. Сол нұрға жақындаған сайын, ол күшейе түсті. Ол мен өмірімде көрген нәрселердің

бәрінен де жарық әрі аппақ еді, оны салыстыратын ештеңе таппаймын. Ол сондай қатты жарқырағандықтан, мен Оған әрең қарадым. Жарықтың тым қаттылығынан мен Исаның жүз әлпетін ажырата алмадым, бірақ бұл Соның Өзі екенін білдім. Мен жан-жағымнан жарқыраған, қол жетпес дерлік нұрды көрдім. Оның қасиеттілігі бәрінен де асқақ еді. Оны лаулаған от ашып тұрғандай көрінді. Болмысымдағы әрбір жасуша Оның алдында ашық екенін сезіндім. Оның болмысының нұры мені тазартып жатқандай болды. Нұр мені тазартқан кезде ғана, мен Оның жүзін, ең алдымен Оның көздерін көре алдым. Ол көздер жан дүниенді тесіп өтетіндей өткір, бірақ сонымен бірге мейірімге толы еді. Содан кейін Иса оған жер бетіндегі ісі әлі аяқталмағанын және оның кері қайтуы керектігін айтты». Жедел жәрдем дәрігерлері оның өлімін тіркеп, бетін жауып қойған болатын. Ол денесіне қайта оралып, жамылғы астында қозғала бастағанда, айналасындағылардың бәрін зәресін ұшырып, қорқытып жіберді. Бүгінде ол — дұғасы күшті, терең әрі өте тақуа өмір сүретін адам. Пауыл Исаның адам баласы көре алмайтын және ешкім көрмеген, қол жетпес нұрда өмір сүретінін айтады. Забур жырларының авторы (Забур 103:2). «Сен жарықты шапан қылып киіндің», — деп жазады Пауыл бұл қол жетпес нұрды Дамаск жолында кездестірді. Ол бұл оқиға туралы Агриппа патшаға былай деп айтып берді:

«Уа, патша, сонда мен жолда келе жатып түс кезінде күн сәулесінен де жарық, көктен түскен нұрды көрдім. Оның сәулесі өзіме де, серіктеріме де түсті» (Елшілердің істері 26:13).

Пауыл Исаның жүзін көре алмады, тек Одан шыққан өте күшті жарықты көрді. Бұл нұр шақырайған түскі күннен де

асып түсті. Мен Флоридада 12 жыл тұрдым, ол жақты «күн шуақты штат» деп атайды. Бірақ мен ол жақта ешқашан күн көзінен қорғайтын көзілдірік тақпағанмын. Ал Таяу Шығысқа барғанымда, көзілдіріксіз жүру мүмкін болмады. Ол жақта шөлді климат болғандықтан, күн сәулесі өте өткір келеді. Таңғы сағат 8-де немесе 9-да күнге шыдауға болатын, бірақ сағат 11-ден бастап ол тым қатты жарқырайтын. Алайда Пауыл Исадан шыққан нұрдың одан да жарық болғанын айтты! Біз балаларға күнге тіке қарамауды үйретеміз, өйткені ол көзді зақымдайды. Өзіңіз тұратын жердегі түскі күнге қарап көріңізші — оған қарау мүмкін емес. Ал Құдайдың нұры күннен сан есе күшті. Пайғамбарлар да соңғы күндері Құдайдың даңқы келгенде, күннің өзі қараңғы болып қалатынын айтқан. Мұны былай түсінуге болады: түнде біз жұлдыздарды көреміз, бірақ таңертең күн шыққанда жұлдыздар қайда кетеді? Олар ешқайда қашпайды, тек күннің жарығы тым күшті болғандықтан, жұлдыздар көрінбей қалады. Иса қайтып келгенде де солай болады: Оның нұры күннен әлдеқайда жарық болады. Күн сөнбейді, бірақ біз Исаның ұлылығының қасында күнді байқамай да қаламыз. Құдайдың даңқы кез келген басқа жарықты басып озады. Сондықтан Иса екінші рет келгенде, адамдар Оның айбынынан тығылатын болады.

ҚҰДАЙДЫ ҚҰДАЙ ЕТЕТІН БАРЛЫҚ НӘРСЕ

Құдайдың даңқы дегеніміз не? Бұл сұраққа жауап беру үшін Мұса пайғамбардың өтінішіне қарайық. Ол Құдайға: «Сонда Мұса: — Ендеше маған Сенің нұрлы салтанатыңды көрсете гөр!»— деп өтінді. (Мысырдан шығу 33:18). Көне еврей тілінде «даңқ» сөзі «кавод» деп аталады. Сөздік бойынша бұл «бір нәрсенің салмағы, ауырлығы» дегенді

білдіреді, бірақ бұл жерде жақсы мағынада — ұлылық, молшылық және құрмет дегенді білдіреді. Мұса: «Маған Өзіңді бүкіл ұлылығыңмен көрсетші», — деп сұрады. Құдайдың берген жауабына мұқият қараңыз: «Жаратқан Ие оған былай деп жауап қайтарды: — Мен сенің алдыңнан бүкіл игілігімді өте шығатын етіп, қасыңда «Жаратқан Ие» деген есімімді атап шақырамын. Мен қалаған адамыма рақымды боламын, таңдап алғанымға мейірімімді шашамын» (Мысырдан шығу 33:19). Мұса Құдайдың бүкіл даңқын көргісі келгенде, Құдай оны «Өзінің игілігі» (мейірімі) деп атады. Еврейше «игілік» — «тов» деген сөз. Бұл «барлық жағынан жақсы» дегенді білдіреді. Яғни, Құдай Өз жақсылығының ешбір бөлігін жасырмай, бәрін көрсетемін деді. Құдай тағы да: «... Жаратқан Ие» деген есімімді атап шақырамын», — деді. Бұны былай түсінуге болады: патша тақ залына кірер алдында хабаршы оның есімін айтып айғайлайды. Кернейлер тартылып, патша бүкіл сән-салтанатымен кіріп келеді. Оның айбыны сондай, патшаны оның нөкерлерімен шатастыру мүмкін емес. Бірақ егер сол патша қатардағы қарапайым киіммен, күзетсіз көшеде жүрсе, адамдар оны танымай өтіп кетер еді. Құдай да Мұсаға солай деді: «Мен Өз есімімді жариялап, қасыңнан бүкіл даңқыммен өтемін».

Құдайдың даңқы Иса Мәсіх арқылы ашылады (2 Қор. 4:6). Көптеген адамдар Исаны аян арқылы көріп, жүзіне қарадық деп айтып жатады. Бұл мүмкін нәрсе, бірақ Ол бүкіл ұлылығымен көрінген кезде емес. Пауыл былай деп жазады:

«Сол сияқты біздің қазір көргеніміз
Айнадағы көмескі бейне іспетті,
Ал болашақта бетпе-бет анық көреміз.
Қазіргі білетінім тек қана шектеулі,

Ал Құдайдың мені толық білетіні секілді,
Бәрін де толықтай білемін сол кезде» (1 Қор. 13:12).

Оның ұлылығы бізге күңгірт әйнектің артынан қарағандай ғана көрінеді. Себебі Оның бүкіл даңқын көрген ешбір адам тірі қала алмайды. Шәкірттері Иса қайта тірілгеннен кейін Оның жүзіне қарады, бірақ Иса ол кезде Өз ұлылығын толық көрсеткен жоқ. Тіпті Көне Келісім кезінде де кейбір адамдар Жаратқан Иені көрген, бірақ Ол бүкіл айбынымен көрінген жоқ. Мысалы, Жақып пайғамбар Құдаймен күресті, бірақ Құдай сол кезде Өз даңқын жасырып келді. Ешуа да Иерихонды алар алдында Құдайдың жүзіне қарады. Жаратқан Ие оған жауынгер бейнесінде келді. Ешуа Оны танымай: «Сен біз жақтасың ба, әлде жау жағындасың ба?» — деп сұрады. Жаратқан Ие Өзінің Құдай әскерінің Басшысы екенін айтты. Ешуа аяқ киімін шешуі керек болды, өйткені ол тұрған жер қасиетті еді. Бұл жерде тағы да қарапайым киіммен көшеде жүрген патшаны мысалға алсақ болады. Адамдар оның жанынан өтіп бара жатып, оны танымай қалуы мүмкін. Ешуаның жағдайы да дәл осыған ұқсайды. Иса қайта тірілгеннен кейін де осыған ұқсас жағдайлар болды. Мәриям Мағдалалық әйел Исамен ең бірінші болып сөйлессе де, Оны бағбан екен деп ойлап қалды (Жохан 20:15–16). Шәкірттері теңіз жағасында Исамен бірге балық жеп таңғы ас ішті (Жохан 21:9–13). Екі шәкірті Еммаус жолында Исамен бірге жүріп келді, бірақ олар Оны танымады, өйткені «олардың көздері байланған еді» (Лұқа 24:16). Олардың бәрі Исаның жүзін көрді, бірақ Иса ол кезде Өз даңқын көрсеткен жоқ. Ал елші Жохан болса, Жаратқан Иені рухында (аян арқылы) көрді. Бұл кездесу теңіз жағасындағы кездесуден мүлдем басқаша болды. Жохан Оны бүкіл ұлылығымен көрді. Ол Исаны былай деп

сипаттайды: «Мен кімнің сөйлеп тұрғанын көру үшін жалт бұрылдым. Бұрылып қарағанда жеті алтын шам қойғышты көрдім. Олардың арасында адам баласына ұқсас Біреу тұр екен. Ол етегі аяғына дейін жететін ұзын шапан киіп, кеудесіне алтын аспа бау таққан еді. Оның басындағы шашы ақ мамықтай әрі қардай аппақ, ал көздері оттай жалындап жатты. Аяқтары пеште балқыған қоладай жалтырап, даусы сарқырап аққан судың гүріліндей естілді. Оның оң қолында ұстаған жеті жұлдызы бар екен. Аузынан екі жүзі де өткір семсер шығып, беті тал түстегі күндей нұрын төгіп тұрды. Мен Оны көргенде өлі адамдай алдына құлап түстім. Сонда Ол оң қолын үстіме қойып, былай деді: «Қорықпа! Мен Алғашқымын да Соңғымын» (Аян 1:12–17). Оның жүзі бар күшімен жарқыраған күн сияқты еді. Жохан Оған қалай қарап тұра алды? Себебі ол сол сәтте рух күйінде болатын. Құдайдың даңқы — Құдайды Құдай ететін нәрсе. Оның бүкіл қасиеттері, билігі, күші мен даналығы — осының бәрі Құдайдың айбыны мен ұлылығын құрайды. Ол ештеңені жасырмайды! Міне, үшінші күні тауға түскен Тұлға — нақ Осы. Израил халқы Оны қарсы алуға дайын болды ма? Олар Құдайдың даңқын көргенде қалай әрекет етті? Ал біз екінші мыңжылдықтың соңында дайын боламыз ба? Ол Өз даңқымен қайтып келгенде біз қалай қарсы аламыз?

ҚАСИЕТТІ ТАУҒА БАРАР ЖОЛ

Құдай бізді Өзін жақыннан тануымыз үшін Өз тауына шақырады. Ал бұл тауға барар жол — Құдайдан қорқу сезімінен туған қасиеттілік.

Исраил халқының көбісі үшінші күні таңертең біз дайынбыз деп ойлады. Олар Құдайдың құтқарушы күші өздерін қайта-қайта қалай қорғағанын көрген болатын. Бірақ олар Оның ұлы даңқының көрінісін әлі көрмеген еді. Олар сол сәтте өздері күткендей әрекет етті ме?

Бүкіл халық найзағайдың жарқылдап, түтіннің тауды қаптағанын көріп, күннің күркіреп, кернейдің қатты дауыстағанын естіп тұрды. Содан олар зәрулері ұша дірілдеп кетті. Халық алыстан тұрып, Мұсадан:

— Бізбен өзіңіз сөйлесіңіз, ал біз тыңдайтын боламыз. Құдай бізбен тікелей тілдесе көрмесін, әйтпесе құрып кетерміз — деп өтінді. (Мысырдан шығу 20:18–19).

Адамдар дірілдеп, кейін шегінді. Олар Құдайдың

дауысын естігісі келмеді және Оның ұлы нұрының алдында тұруға батпады. Исраил ұлдары адамзат тарихындағы ең ұлы кереметтерге куә болған еді. Сіз теңіз суын қақ жарып, халықты өткізіп жіберген қанша уағызшыны білесіз? Немесе дұға еткенде көктен күн сайын үш миллион адамды тойдыратын нан жаудырған қанша қызметшіні көрдіңіз? Мамандардың есебінше, күн сайын жауған манна әрқайсысы 110 вагоны бар екі жүк пойызын толтыруға жететіндей мөлшерде болған!

ОНЫҢ ҰЛЫЛЫҒЫНАН ҚАШУ

Бұл адамдардың қазіргі қауымдағы адамдардан аса үлкен айырмашылығы жоқ еді. Құтқарылу тұрғысынан айтсақ: олар Мысырдан шықты, бұл рухани қайта туылуды білдіреді. Бостандық тұрғысынан айтсақ: олар өздерін езіп-жаншыған құлдықтан құтылды. Дәл сол сияқты: «Құдай бізді қара түнектің билігінен құтқарып, сүйікті рухани Ұлы Иса Мәсіхтің Патшалығына енгізді» (Қолостықтарға арналған хат 1:13).

Кереметтерге келетін болсақ — олар қазіргі қауымдағы көптеген адамдар сияқты, Құдай көрсеткен ғажайыптардың жемісін татты. Ал дәулет пен байлық жайында не айтуға болады? Оларға Жаратқан Ие әділ жандар үшін жинап қойған күнәкарлардың байлығы бұйырды: «Жаратқан Ие Мысырдан халықты. Сыйға алған алтын-күміспен алып шықты» (Забур жыры 104:37). Денсаулық пен сауығу туралы не айтуға болады? Киелі Жазбада былай делінген: «...Руларындағы біреу де шаршап-шалдықпады» (Забур жыры 104:37). Яғна олардың арасында бірде-бір ауру немесе әлсіз адам болмады. Мұса Мысырдан үш миллионға жуық дені сау, мықты адамдарды бастап шықты. Көз алдыңызға елестетіп көріңізші: үш миллион тұрғыны бар қалада бірде-

бір науқас жоқ, ауруханада ешкім жатқан жоқ. Израилдіктер төрт жүз жыл бойы азап шекті. Олар Құтқарылу мейрамының қозысын жеп жатқанда, қаншама кереметтер болғанын және қаншама адамдардың денелері сауыққаны болғанын елестетіңізші! Бұл адамдар Құдайдың құтқарушы, сауықтырушы, ғажайыптар жасаушы және азат етуші күшін жақсы білді. Олар қазіргі қауымдағы көптеген адамдар сияқты Құдайды қуана мадақтап, қарсы алды (Мысырдан шығу 15:1–20). Бірақ қызық жері мынада: Израилдіктер Құдайдың кереметтерін жақсы көрді, өйткені бұл оларға пайда әкелді, бірақ Құдайдың ұлы даңқы көрінгенде, олар қорқып, кейін шегінді.

Неліктен адамдар кереметтер болған жерде өздерін жақсы сезінеді, бірақ Оның ұлы даңқының алдында қысылып, қаша бастайды? Өйткені кереметтер болып жатқан кезде күнәні жасырып қалуға болатын еді. Тіпті халық Исаға былай дейді: «Көптеген адамдар қиямет соты күні Маған: «Уа, Тақсыр Ие, Сенің атыңмен біз жұртқа Құдайдың хабарын жеткізбедік пе? Сенің атыңмен жындарды қуып шығарып, көптеген кереметтер жасамаппа едік?» — деп жалынатын болады. Сонда Мен оларға: «Сендерді ешқашан таныған емеспін. Әділетсіздік істегендер, Менен аулақ кетіңдер!» — деп ашық айтамын (Матай 7:22–23). Халық Құдайдың көрсеткен кереметтері мен белгілерін жақсы білді, тіпті кейбіреулері сол кереметтерді өздері де жасады. Бірақ осының бәріне қарамастан, олар іштегі күнәларын жасырып келді. Алайда, Құдайдың ұлы даңқы бары жерде ешкім өз күнәсін жасыра алмайды, өйткені Оның нұры бәрін ашыққа шығарады. Жаңа Өсиетте Иса бізге былай дейді: «Достарым, сендерге айтамын: тәнді өлтірсе де, кейін басқа ештеңе істей

алмайтындардан қорықпаңдар! Сендерге кімнен қорқу керек екенін айтайын: өлтіргеннен кейін тозаққа түсіре алатын Құдайдан қорқыңдар! Сендерге тағы айтамын: Одан қорқып, Оны терең қастерлеңдер!» (Лұқа 12:4–5). Иса неліктен бұлай дейді? Мұның себебі Оның «Одан қорқып, Оны терең қастерлеңдер» деп ескерту жасаған сөздерінің алдында түсіндіріледі: «Ашылмайтын сыр, білінбейтін құпия болмайды. Сондықтан қараңғыда айтқандарың жарықта естіледі, үй ішінде құлаққа сыбырлағандарың жұртқа жария болады» (Лұқа 12:2–3). Тіпті кереметтер болып жатса да, күнә жасырын қалуы мүмкін. Бірақ Құдайдың ұлы даңқы мен нұры көрінген жерде күнә ешқайда тығыла алмайды! Адам ата мен Хауа ана Құдайға мойынсұнбай күнә жасаған соң, бақтың ішіне тығылып қалды. Ал оған дейін олар салқын уақытта Құдаймен бірге бақта серуендеп жүретін (Жаратылыс басталуы 2:3). Иса мұны былай деп түсіндіреді: «Жамандық істеген әркім Нұрды жек көреді және жасаған істері әшкереленбес үшін Нұрға жоламайды» (Жохан 3:20). «Мұса халыққа:— Қорықпаңдар! Құдай сендерді үйрету үшін осында келді. Бұдан былай Оны әрдайым шын жүректен қастерлейтін болыңдар! Бұларың сендерді күнә жасаудан сақтайтын болады, — деді. Содан халық алыста қалып, ал Мұса Құдай тұрған қою қараңғылыққа қарай беттеді» (Мысырдан шығу 20:20–21). Мүмкін, сіз: «Мұса жарыққа емес, қараңғылыққа жақындады ғой», — деп ойлайтын шығарсыз. Есіңізде болсын, Құдайдың нұры сондай күшті, Оған қою бұлттың ішіне жасырынуға тұра келді. Мұса Құдайдың нұрына жақындады, ал халық болса одан қашты. Бұл оқиғалар Заңды қайталау кітабында былай сипатталады: «...Құдайымыз Жаратқан Ие бізге Өзінің нұрлы салтанаты мен ұлылығын көрсетті, от ішінен Оның даусын

естідік. Бүгін біз Құдай адаммен тілдескенде адамның тірі қала алатынын да көрдік» (Заңды қайталау 5:24). Егер сол бұлт соншалықты тығыз болмағанда не боларын елестете аласыз ба? Ол қою қараңғылықтың ішінде жасырынып тұрса да, Оның жүзі сондай айбынды болғандықтан, адамдар оны «лаулаған от» деп сипаттады! Мұса бірден халықты жұбатып: «Қорқпаңдар», — дей бастады. Ол халықты нағыз өмір басталатын Құдайдың қасына қайтарғысы келді. Ол Құдай сендерді сынау үшін келді деді. Құдай бізді не үшін сынайды? Біздің ішкі дүниемізді көру үшін бе? Жоқ, Ол бәрін онсыз да біледі. Ол бізді өз жүрегімізді өзіміз тануымыз үшін сынайды. Израил халқы өздерінің Құдайдан шын мәнінде қорқатынын не қорықпайтынын білуі керек еді. Егер олар Құдайды құрметтеп, Одан қорықса, күнә жасамас еді. Біз Құдайдан алыстаған кезде күнә жасаймыз. Мұса халыққа: «Қорқпаңдар», — деді. Бірақ кейін: «Құдайға деген қорқыныш бойларыңда болсын деп келді», — деп қосты. Осылайша ол «Құдайдан зәресі ұшып қорқу» мен «Құдайды қасиетті тұтып қорқудың» айырмашылығын көрсетті. Мұса Құдайды қадірледі, ал халық болса өздерін ғана жақсы көрді. Құдайдан қорқу — Оны бәрінен де артық жақсы көру дегенді білдіреді! Өз пайдаңды ойлау оңайырақ болған сәтте де, Құдайдың Сөзіне мойынсұнуды таңдауды білдіреді. Өзін ғана жақсы көретін адамдар Құдайға деген қорыныш-құрметтері болмайды. Мынау — бұлжымас шындық: егер біз Құдайды сүймесек, Одан зәреміз ұшып қорқамыз және Оның нұры көрінгенде қаша бастаймыз. Есіңізде болсын, халық Оның ұлылығынан қашты, ал Мұса болса Оған жақындай түсті. «Сіз өзіңіз Құдай Иемізге жақындап барып, Оның айтқандарын тыңдаңызшы. Содан кейін Құдайымыз Жаратқан Иенің өзіңізге білдіргендерінің

бәрін бізге жеткізіңіз. Соларды тыңдап, орындайтын боламыз» (Заңды қайталау 5:27). Олар Мұсадан Құдайды өздерінің орнына тыңдауын өтінді және Құдай не айтса да орындауға уәде берді. Олар Құдаймен байланыста болғысы келді, бірақ жүректерінің түкпірінде жатқан күнәларының әшкере болғанын қаламады. Ізгі ниеттің бәрі бірдей жақсы нәтиже бере бермейді. Халық осылай мың жарым жыл бойы өмір сүруге тырысты, бірақ Құдайдың жолымен жүруді үйрене алмады. Арамызда соларға ұқсайтындар көп пе? Біз де Құдайдың Сөзін басқа адамдар арқылы алып, өзіміз Құдайдың тауынан алыстап жүрміз бе? Жүрегіміздің ішінде не барын ашып тастайтын Оның дауысын естуден қорқамыз ба? «Егер Оған жақындасақ, жасырғымыз келген нәрселер ашылып қалады-ау» деп сескенеміз бе? Егер бәрі жасырын қалса, одан құтылудың да қажеті болмайды, ал бізге әлі де ләззат беретін нәрселерден арылғымыз келмейді. Бәрін жасырып қалсақ, оны өзгертудің де керегі жоқ сияқты көрінеді. Өйткені бізге әлі де ұнап жүрген әдеттерімізбен немесе күніларымыздан қоштасу өте қиын.

ОЛАРДЫҢ ЕҢ ҚАРАҢҒЫ УАҚЫТЫ

Исраил халқының әрекеті Мұсаның көңілін қалдырды. Ол халықтың бойында неліктен Құдайдың қасында болуға деген құштарлықтың жоқ екенін түсіне алмады. Олар қалайша соншалықты ақылсыз болды? Қалайша бұдан соқыр болды? Тірі Құдаймен кездесуден қалайша бас тартуға болады? Мұса көмек іздеп, бұл мәселесін Жаратқан Иеге айтты. Енді осыдан кейін Құдай мен Мұсаның арасында не болғанына құлақ түрейік: «Сендердің осы сөздерің Жаратқан Иенің құлағына жетіп, Ол маған былай деді: «Мына халықтың саған айтқан сөздерін естідім. Соларының

бәрі дұрыс» (Заңды қайталау 5:28). Мұса Құдайдың берген жауабына таңғалған болар. Ол іштей: «Қалайша? Сонда олардікі дұрыс болғаны ма? Ақыры бір нәрседе болсын олардың айтқаны келді-ау!» — деп ойлаған шығар. Ол жүрегінде Құдайдан: «Олардың Мені терең қастерлеп, өсиеттерімді түгел орындауға ниеттенген жүректері берік болса екен! Сонда олардың өздері де, ұрпақтары да әрқашан игілікті өмір сүретін болады» (Заңды қайталау 5:29). Жаратқан Ие олардың Өзінің киелі тауына шығып, Өзін көргенін қалады. Ол оларға Өз болмысын ашқысы келді, бірақ халықтың бойында Құдайдың қасында болу үшін қажетті қасиетті қорқыныш жетіспеді. Оның Мұсаға айтқан сөздерінен біз терең мұңды сеземіз: «Енді оларға барып, қостарына қайтсын де» (Заңды қайталау 5:30). Оның көңілі қатты қалды! Бұл олардың өміріндегі ең қараңғы сағат еді. Көпшілік Израил халқының уәде етілген жер туралы жаман хабар әкеліп, сол жерді иелене алмай қалған сәтін немесе алтын бұзау жасаған кезін ең қорқынышты уақыт деп ойлайды. Жоқ, достарым, олардың ең қараңғы сағаты дәл осы жерде туды. Егер олар өз жүректерін тазартқанда, Оның ұлы даңқына кіре алар еді. Сонда олар ешқашан бұзау жасамас еді және уәде етілген жер туралы ондай жағымсыз хабар әкелмес еді. Бұл ақиқат бүгін де маңызды. Ер адамның өміріндегі ең қауіпті сәт — оның зина жасауы немесе біреудің ақысын жеп, ақша ұрлауы емес. Ең қорқыныштысы — ол Жаратқанның шақыртуынан бас тартып, Онымен сырласудан қашқан сәтте басталады. Егер ол Құдайға жақын болғанда, мұндай ауыр күнәларға мүлдем бой алдырмас еді. Жас жігіттің өміріндегі ең жаман сәт оның мас болған кезі немесе ұрлық жасап түрмеге түскен кезі емес. Бұл — Құдай оны Өзіне жақын

болуға шақырғанда, ол үшін Патшаның шақыртуынан гөрі достарының пікірі маңыздырақ болған сәтте болады. Сырттай қарағанда бәрі онша жаман көрінбеуі мүмкін, бірақ Құдайдың шақыртуынан бас тартқанда, бүкіл Көк аспан қайғырады. Құдай Исраил ұлдарына шатырларына қайтуды бұйырды. Бірақ Өзінен қорқатын ер адамға Ол былай деді: «Ал өзің осы жерде Менің қасымда қал. Мен саған айтып беретін барлық өсиеттерім, ережелерім және шешімдерімді сен халыққа үйрет. Мен өздеріңе мұралық меншікке бергелі тұрған елде олар бұларды орындайтын болсын» (Заңды қайталау 5:31). Мұса Құдайдың қасында тұрып, Оның Сөзін ести алды, өйткені ол Құдайды қасиетті тұтып, Одан қорқатын. Егер халық Мысырдың ластығынан арылып, бойларына Құдайға деген қасиетті қорқыныш ұялатқанда, олардың әрқайсысы да дәл сол жерде бола алар еді. Кейінірек Мұса оларға былай деді: «Жаратқан Ие таудағы оттың ішінен сендермен бетпе-бет тілдесті. Мен сол кезде Жаратқан Ие мен сендердің екі араларыңда тұрып Оның сөздерін сендерге жеткізетінмін. Өйткені сендер оттан қорқып, тау басына көтерілмей қойған едіңдер» (Заңды қайталау 5:4–5). Олар жүректерін Құдай даңқының нұрына ашуға батылдары бармайды деп ойлады, сондықтан да қауіпсіз қашықтыққа ұзап кетті. Егер олар жүректерін жақындатқанда, Құдайдың нұры олардың ішкі дүниесін сауықтырар еді. Бірақ оларға өздерінің сол күйі ұнады және олар өзгергісі келмеді. Бұл оқиғаларға Құдайдың көзқарасымен қарап көрейікші. Құдай Өз халқы үшін көп іс тындырды: оларды құдіретті кереметтермен құлдықтан алып шықты. Киелі Жазбада Оның мұны «құдіретті қолымен және созылған білегімен» жасағаны айтылады. Ол оларды бастап жүріп, ең басты мақсатқа — Өзіне алып

келуге дайындады. Ол оларды Өзіне қызмет ететін діни қызметкерлер еткісі келетінін, араларында тұрып, олардың Құдайы, ал олар Оның халқы болатынын айтқан еді. Ол олармен махаббатқа толы кездесуді жоспарлаған болатын! Бірақ Ол оларды Өзіне алып келгенде, олар қашып кетті! Ол қашан Әке болды? Бұл Иса дүниеге келгенде ғана болды ма? Жоқ! Оның жүрегі әрдайым әкелік мейірімге толы болған. Адамдарды Өзіне абайлап алып келіп, оларға Өз болмысын ашқанда, олардың теріс айналып қашқанын көргенде Оның не сезінгенін елестете аласыз ба? Бұл Оның жүрегін қатты жаралады!

ДАҢҚТЫҢ ШАҒЫЛЫСУЫ

Халықтың неліктен қашып кеткенін Заңды қайталау кітабынан білгеннен кейін, енді Құдайдың тауға түскен сәтіне қайта оралайық. Халық кетіп қалған соң, Құдай діни қызметкерлер жүйесін орнатуды ұйғарды. Ол бүкіл халықтың атынан Өзінің салтанатты даңқына кіретін адамды таңдады. Ол діни қызметкер болу үшін һаронды таңдап алды. һаронды таңдаған соң: «Сонда Жаратқан Ие оған былай деп тапсырды:— Төменге түсіп, һаронмен бірге қайта көтеріл. Ал діни қызметкерлер мен халық шекараны бұзып, Жаратқан Иенің алдына ұмтылмасын! Әйтпесе Ол соларды құртпақ» (Мысырдан шығу 19:24).

Алайда һарон Құдайдың дәл қасында, Оған жақын бола алмады. Керісінше, ол халықтың Құдайдан теріс айналуына қосылып кетті: «Содан халық алыста қалып, ал Мұса Құдай тұрған қою қараңғылыққа қарай беттеді» (Мысырдан шығу 20:21). «Кейін Жаратқан Ие Мұсаға былай деп те бұйырды: «Һаронды, Надаб пен Әбиһуді және Исраилдің жетпіс рубасын ертіп тауға көтеріліп, Маған алысырақтан

бас ұра тағзым етіңдер. Тек сен ғана қасыма жақында, ал басқалар таяп келмесін! Халық саған еріп жоғары көтеріліп жүрмесін!» (Мысырдан шығу 24:1–2). Құдай харонды, оның ұлдарын және Исраил ақсақалдарын шақырды. Құдай хароннан таудың ең басына шығуды сұраған жоқ. Ол таудың белгілі бір жеріне, халықтың қосынынан жоғарырақ тұсқа шығуы керек еді. Ол бұған дейін бойында Құдайға деген қасиетті қорқыныш болмағандықтан, бір рет Құдайдан теріс айналған болатын. Сондықтан ол тек алыстан ғибадат ете алды. Бүгінде де көптеген адамдар Құдайға алыстан ғибадат етеді, өйткені бұл олар үшін қауіпсіздеу көрінеді. Олар жүректерін тазартудан қашады да, тек сыртқы форманы сақтап, Құдайға ғибадат етудің ресми қажеттілігін өтеумен ғана шектеледі. Ғибадат кезінде олар Исраилдің Құдайын көрді: «Исраилдің сиынатын Құдайының аянын көрді. Оның табанының асты аспандай мөлдір, жарқылдаған саф көк асыл тас төселген алаңға ұқсады» (Мысырдан шығу 24:10). Мэтью Генридің түсіндірмелерінде сол кезде шын мәнінде не болғаны былай сипатталады: «Олар Исраилдің Құдайын көрді (10-тармақ), дәлірек айтқанда, олар Оның даңқының нұр мен от бейнесіндегі шағылысуын көрді, бірақ бұл тек Құдайдың бейнесі ғана еді. Олар Исраил Құдайы тұрған орынды көрді, яғни Құдайға ұқсас бір нәрсе көрді, бірақ Құдайдың Өзін көрген жоқ. Олар не көрсе де, оның суретін салу немесе мүсінін жасау мүмкін емес еді. Бірақ көргендері Құдайдың олармен бірге екеніне сену үшін жеткілікті болды. Халық Құдай даңқының шағылысуын ғана көрді, бірақ оларға Оның салтанатты құзырына кіруге рұқсат берілмеді. Ал Мұса Құдайды қасиетті тұтып, Одан қорқатын. Дәл осы қасиетті қорқыныш — Құдайдың нұрына жол ашатын басты кілтке айналды. Содан соң Құдай оны Өзіне шақырды:

«Жаратқан Ие Мұсаға былай деп бұйырды: «Таудың басына көтеріліп, осы жерде бол. Мен саған халыққа үйрету үшін Өзім ережелерім мен өсиеттерімді жазған тас тақташаларды беремін» (Мысырдан шығу 24:12). О, Құдайдың Мұсаға айтқан сөздері маған сондай ұнайды! Бұл — Құдай Өзінің ең терең ойлары мен жолдарын бөлісетін жасырын мекен. Оның бар асыл қазынасы сонда сақтаулы. Ишая пайғамбар бізге былай дейді: Жаратқан Иенің мәртебесі қандай жоғары! Ол көкте тұрып, Сионды әділдік пен ақиқатқа кенелтеді (Ишая 33:5-6). Бұл кілт Құдайды танудың қазынасына жол ашады. Біз: «Ақиқат жолдарын танытты Ол Мұсаға, Кереметтер жасады Израил халқына» — деп оқимыз (Забур жыры 102:7). Мұса Құдайдың жолдарын білді, өйткені ол тау басында Онымен тілдесті. Ал қалған халық Құдайды тек адамдардың өмірінде жасаған кереметтері арқылы ғана таныды. Араларыңызда Құдайды тек өз өміріңіздегі кереметтер арқылы танитындар бар ма? Мүмкін, адамдар тәніне шипа алған шығар, мұқтаждықтары өтелген болар немесе қаржылай берекеге кенелген болар. Құдай олардың дұғаларына жауап берді. Бірақ бұл адамдар Оның жолдарын үйрену үшін тауға шыққан жоқ, өйткені олар осы дүние ұсынатын нәрселерге ғана құмартты. Олардың бойында Құдайға деген қасиетті қорқыныш жоқ. Құдай бізді Өз тауына шығуға және Оны жеке тануға шақырады. Бұл тауға апаратын жол — Құдайды құрметтейтін жүректен туған қасиеттілік. Ол бізге нақты былай дейді: «Иеміз Өзін қастерлейтіндерге сырын, ашады және білдіреді Келісімін» (Забур жыры 24:14).

МОЙЫНСҰНУШЫ ҚҰДАЙ

*Егер сіз тауға шықсаңыз, өзіңіз өзгересіз. Ал егер
һарон сияқты таудың етегінде қалып қойсаңыз,
онда ішіңіздегі Құдайдың бейнесі өзгереді.*

Құдай дүниеден құтқарылып алған адамдар Оның қасында болмай-ақ, жай ғана өмір сүруге қанағаттанса не болады? Бұл тарауда біз соның қасіретті нәтижесі туралы білеміз.

«БІЗ ҚАЙТЫП КЕЛГЕНШЕ, ОСЫНДА КҮТІҢДЕР»

Құдай халықты тау етегіндегі шатырларына қайтарды. Мұса, Һарон және жетпіс ақсақал Құдайға алыстан ғибадат ету үшін белгілі бір биіктікке көтерілді. Ғибадаттан соң Құдай тек Мұсаға ғана Өзі болған таудың ең басына шығуды бұйырды. Мұса Ешуаның басқалардан сәл жоғарырақ көтерілуін қалады, бірақ Һарон мен ақсақалдарға қысқаша нұсқау берді: «Ол рубасыларға: «Біз қайтып келгенше осы жерде қалыңдар. Һарон мен Һұр сендермен бірге болады.

Мәселелері барлар соларға жүгінсін», — деген болатын» (Мысырдан шығу 24:14). Содан кейін Мұса таудың басына, қою бұлттың ішіне кіріп, сонда қырық күн, қырық түн болды. Ешуа ақсақалдар мен Мұсаның арасындағы биіктікте күтіп тұрды. Ал халық таудың етегіндегі қосында қалды. Бұған дейін көргеніміздей, харонды Мұсамен бірге тау басына шығуға шақырған болатын. Ол неге бармады? Өйткені оған Құдайдың ортасынан гөрі, адамдардың ортасы көбірек ұнады. Мұны мен қайдан білемін? Себебі ол Құдайдың даңқынан үнемі қашатын. Әрі қарай бізге харон туралы айтылады: Мұса тау басында қырық күн болған кезде, харон қосынға қайтып келді. Бүкіл ақсақалдар да онымен бірге болды! «Қосын» — бұл үйреншікті, ыңғайлы орта. Бұл Мысырдан құтқарылған, Құдайдың тауының етегінде тұрған, бірақ жүрек түкпіріндегісі ашылып қалмас үшін Оның қасынан қауіпсіз қашықтықта жүрген «қауым». Мен мұны «үйреншікті орта» деп атаймын, өйткені ол Мысыр емес, онда Құдайға қызмет ету мен Онымен бірге жүрудің барлық қажетті белгілері бар, бірақ шын мәнінде ол Құдайдың жүрегінен өте алыс. Харонды сол жер өзіне тартып тұрды. Бүгінде де көптеген адамдар солай істемей ме?

ҚҰДАЙ БЕЙНЕСІНІҢ БҰРМАЛАНУЫ

харонның өмірін мысалға ала отырып, біз Құдайдың құдіретімен дүниеден құтқарылған, бірақ Оның қасында өмір сүрмеуді ұйғарған жанның басынан не өтетінін көреміз. Енді осы мұңды оқиғаның әрі қарай қалай өрбігеніне назар аударайық:

«Ал Мұсаның таудың басынан ұзақ уақыт бойы төмен түспегенін көрген халық харонның қасына жиналып:—

Кәне, бізге алдымызда жүріп отыратын тәңір мүсіндерін жасап беріңіз! Себебі бізді Мысыр жерінен бастап алып шыққан анау Мұса болса, оған не болғанын білмейміз, — деді» (Мысырдан шығу 32:1).

Мұса тау басында біраз уақыт болды. Тау етегінде ешқандай қозғалыс байқалмаған соң, Құдайдың әрекеті тоқтаған кезде діншіл адамдар не істесе, бұлар да соны істеді: олар кеңес құрды. Мұндай кеңестер Жаратқан Иенің атымен өткізілгенімен, олар әрдайым Құдайдың ниетіне мүлдем қайшы келетін нәтижелерге әкеледі. Мұны біз алдағы оқиғалардан көреміз. Халық һаронның жанына жиналды. Ол негізі Мұсамен бірге тауға шығуы керек еді, бірақ олай істемеді. Ол белгілі бір биіктікте қалып, Мұсаны күтуі тиіс еді, бірақ оны да орындамады. Адамдар неліктен мұндай адамға тартылды? Өйткені ол халықтың қалағанын беруге дайын еді. Һаронның бойында «көшбасшылық» деп аталатын дарын бар болатын. Көшбасшылық — бұл Құдайдың сыйы (Римдіктерге 12:8). Ол белгілі бір қасиеттерге ие, соның бірі — адамдарды магниттей өзіне тарту. Адамдар мұндай тұлғаның соңынан, тіпті ол тау басына шықпаса да ере береді! Бес мың адамдық қауым жинап алса да, ішінде Құдайдың иісі де сезілмейтін адамдардың сыры осында! Ол Құдайдың берген дарынын адамдардың нәпсісін қанағаттандыру үшін пайдаланады. Ол тауға шыққан жоқ, Құдайды тыңдаған жоқ, бірақ оның дарынына бола соңынан қалың топ ереді! Ойландыратын жағдай, солай емес пе? Халық һароннан: «Бізді бастап жүретін құдай жасап бер; өйткені бізді Мысыр жерінен алып шыққан мына Мұсаның не болғанын білмейміз», — деп өтінді. Олар: «Құдайға не болғанын білмейміз», — демеді. Олар Мұсаның беделін түсіріп, оны жоққа

шығарғысы келді. Түпнұсқа мәтінді зерттей отырып, кейде маған аудармашылар айтылған сөздің шынайы мағынасын түсінгенде қобалжып барып, «құдайлар» деген сөзді қолданған сияқты көрінеді. Еврей тілінде «құдайлар» дегенді білдіретін сөз — «Элохим». Бұл сөз Көне Келісімде шамамен 2250 рет кездеседі. Оның екі мыңға жуық жағдайында ол біз қызмет ететін Құдіретті Құдайға қатысты айтылған. Жаратылыс кітабының бірінші тарауында бұл сөз 32 рет қолданылады. Мысалы, бірінші тармақта: «Басында Құдай-Элохим аспан мен жерді жаратты», — деп оқимыз (1:1). Бұл тармақта Элохим сөзі «Құдай» деп аударылған. Осы тараудағы Құдай туралы барлық кейінгі ескертулерде де «Элохим» сөзі қолданылады. Көне Келісімде «Элохим» сөзі жалған құдайларды сипаттау үшін шамамен 250 рет пайдаланылған. Сөздің нақты не туралы екенін түсіну үшін оны мәтін мазмұнына қарай түсіндіруіміз керек. Һарон өтініш айтушыларға: «...әйелдеріңнің, ұлдарың мен қыздарыңның құлақтарындағы алтын сырғаларын шешіп, маған әкеліңдер», — деді (Мысырдан шығу 32:2). Бүкіл халық сырғаларын шешіп, Һаронға әкелді: «Ол оларды қолдарынан алып, балқытылған бұзау жасады және оны кескішпен өңдеді. Сонда олар: «Уа, Израил, сені Мысыр жерінен алып шыққан құдайың міне осы!» — десті» (Мысырдан шығу 32:4). Бұл тармақтағы «балқытылған» деген сөз еврей тілінде «ятсар» деп дыбысталады, бұл «бейнеге келтіріп мүсіндеу» дегенді білдіреді (Стронг сөздігі). Ол алтыннан бұзау жасағанда, бүкіл халық оған қосылды: «Ол оларды қолдарынан алып, балқытылған бұзау жасады және оны кескішпен өңдеді. Сонда олар: «Уа, Израил, сені Мысыр жерінен алып шыққан құдайың міне осы!» — десті» (Мысырдан шығу 32:4). Мұндағы

еврейше «алтын» деген мағынада қолданылған сөз де — «Элохим». Мүмкін, сіз не болып жатқанын енді түсіне бастаған боларсыз. «Мұны көрген Һарон бұзаудың алдына құрбандық шалынатын орын тұрғызды. Содан соң Һарон: «Ертең Жаратқан Иенің құрметіне мереке болады!» — деп жариялады» (Мысырдан шығу 32:5). Бұл тармақта «Жаратқан Ие» дегенді білдіретін еврей сөзі — «Иегова» немесе «Яхве». «Яхве» — Көне Келісімдегі ең қасиетті сөз, бұл жалғыз шынайы Құдайдың төл есімі. Ол ешқашан жалған құдайларды сипаттау немесе атау үшін қолданылмайды. Бұл есімнің қасиеттілігі сондай, еврей жазушылары оны тіпті толық жазбаған. Олар тек дауыссыз дыбыстарды ғана қалдырып, «ЙХВХ» — төрт әріптен тұратын, айтылуы мүмкін емес қасиетті аббревиатураны қолданған. Бұл есім дауыстап айтылмайтын, Израил өмірінде күнделікті қолданыстан сақталған ең киелі есім еді. Һарон мен Израил ұлдары балқытылған бұзау жасады. Олар: «Міне, бізді Мысырдан алып шыққан Бағал құдайымыз», — демеді. Олар өздерінің құтқарылуын қандай да бір жалған құдайға теліген жоқ. Олар бұзауға Құдайдың есімін беріп, Оның ұлы даңқын кәдімгі бұзаудың бейнесіне дейін төмендетті. Олар Яхвенің өздерін құтқарып, Мысырдан алып шыққанын мойындады. Олар Оның шипагерлік күшін де жоққа шығарған жоқ. Олар Оның даңқын қорлады!

«ОСЫ БҰЗАУ ПАЙДА БОЛДЫ»

Бұл уақытта Мұса тау басында Құдаймен бірге болатын және халықтың әрекетінен хабарсыз еді. «Сонда Жаратқан Ие Мұсаға былай деп бұйырды:— Тезірек төмен түс! Сен Мысырдан бастап алып шыққан халқың азғындыққа салынды!» (Мысырдан шығу 32:7). Құдайдың қаңары

қатты лаулады. Ол халықты «Менің халқым» емес, «сенің халқың» деп атады. Құдай оларды «азғындап кетті» деді. «Азғындық» сөзі тікелей мағынасында «іріп-шіру» немесе «бұзылу» дегенді білдіреді. Құдай тауының етегінде тұрып, «дін ойынын» ойнау арқылы біз азғындыққа ұшыраймыз. Өйткені Оның жүрегінен алыстағандардың бәрі түбінде рухани құлдырауға түседі. Кейінірек Құдай Исраилге былай деді: «Себебі Менің халқым екі түрлі зұлымдық жасады: олар Мені, «тірі судың қайнар көзін», тастап кетті және өздеріне арнап «құдықтар» қазып алды. Сол «құдықтарының» жырық тесіктері болғандықтан, оларда су сақталмайды» (Еремия 2:13). Ол — өмірдің Қайнар көзі. Егер біз Оның жүрегінен алыстап, тек өткен шақта берілген нәрселерге жабысып, «дін ойынын» ойнайтын болсақ, онда рухани құлдыраймыз. Исаның біздің назарымызды аударып: «Содан соң Иса бәріне былай деді: «Бұдан кейін Иса халықтың бәріне арнап мынаны айтты: — Маған еріп шәкіртім болғысы келген әркім өз еркі бойынша өмір сүруін қойсын, әрі айқышын арқалаған кісідей азапты өлімге күн сайын дайын болып Менің жолыммен жүрсін!», — деуінің себебі де осында (Лұқа 9:23). Бізге күн сайын «тауға» шығып тұру қажет! Мұса таудан төмен түсті. Қосынға кіріп, бұзауды көргенде оның қаһары лаулады. Ол хароннан: «...— Осыншама зор күнәға батыратындай мына халық саған не істеді? — деген сұрақ қойды. харон:— Қаһарыңызды лаулата көрмеңіз, мырзам. Бұл халықтың жамандыққа бейім екенін өзіңіз білесіз ғой. Олар маған былай деді: «Бізге алдымызда жүріп отыратын Тәңір мүсінін жасап беріңіз! Себебі бізді Мысыр жерінен бастап алып шыққан анау Мұса болса, оған не болғанын білмейміз». Мен оларға: «Кімнің алтын әшекейі болса, соларын шешіп алсын», — дедім. Олар

маған алтындарын беріп, мен оны отқа салдым. Сонда одан әлгі жас бұқа шыға келді, — деп жауап берді» (Мысырдан шығу 32:21–24). «Сөйтіп, осы бұзау пайда болды». Елестетіп көріңізші, ол дәл осылай деді! Жоғарыда біз оның бұзауды кескішпен өңдеп жасағанын оқыған едік. Ол өтірік айтты! Құдайдың қаһары лаулап тұрған кезде өтірік айту — бұл мүлдем басқа деңгейдегі батылдықы. Мен бұл туралы былай деп дұға еттім: «Раббым, мен бұл адамның жазаланғанын көргім келгендіктен емес, бірақ осындай ұятсыз өтіріктің қалайша жазасыз қалғанын түсінбеймін. Неге жер жарылып, оны жұтып қоймады? Бұл өтірік еленбей қалғандай әсер қалдырады». Құдайдың берген жауабы менің өміріме үлкен әсер етті және осы кітаптың жазылуына себеп болды. Мен бүгінгі қауымдарда болып жатқан жағдайларды мүлдем жаңа қырынан түсіндім. Құдай былай деді: «Джон, һарон таудың басына шыққан жоқ. Ол Мұса сияқты Менімен тілдесіп, араласып өмір сүрген жоқ. Сондықтан оның ішіндегі Менің бейнем — өзі өскен ортаның әсерімен қалыптасты. Соның нәтижесі осындай болды. һарон өмірінің басым бөлігін, шамамен сексен жылын Мысырда өткізді. Ол сонда өсті. Оның ата-анасы да сонда туып, сонда қайтыс болды. Оны Мысыр мәдениеті қоршап тұрды, ал Мысырда табынатын нысандар өте көп еді. һарон Құдаймен тілдесу үшін тауға шықпағандықтан және Оны Мұса сияқты көрмегендіктен, оның санасындағы Яхвенің бейнесі өзі өмір сүрген қоғамның әсерімен қалыптасты. һарон Құдайға тек алыстан қарап, Оның аяқ астын ғана көрді. Бірақ Мұса сияқты Оның салтанатты құзырына енген жоқ. Иса Құдай Патшалығын «көру» және оған «кіру» туралы айтқан болатын (Жохан 3:3, 5). Патшалықты көру үшін біз қайта туылуымыз, яғни дүниелік нәпсіден

құтылуымыз керек. Бірақ мұнымен тоқтап қалмауымыз тиіс. Біз Патшалыққа кіруге шақырылды. Пауыл Листра, Икония және Антиохиядағы құтқарылған ерлер мен әйелдерге былай деді: «Екі елші Дербес қаласында Ізгі хабарды уағыздап, көптеген адамдарды Мәсіхтің жолына түсіріп, Оның шәкірттері етті. Содан кейін Лүстраға, Қонияға және Писидиядағы Антакияға қайта оралды. Олар барлық жерлерде Мәсіхтің жолын қуушы шәкірттерінің жан дүниелерін нығайтып:

«Сенімдеріңе адал болыңдар! Болашақтағы Құдай Патшалығының заманына жеткенше біз әлі де талай азап шегуге тиіспіз», — деп ескертті» (Елшілердің істері 14:21-22).

Құдай құтқарылған адамдарды Патшалыққа кіру кезінде кездесетін жағдайларға дайындайды. Наронның Мысырдан шығуы — бұл рухани қайта туылудың нышаны, бірақ ол Құдайды жеке танымады. Ол тау етегінде тұрып «дін ойынын» ойнады, бұл Құдайдың ұлы бейнесін қоршаған ортаның қарапайым элементтеріне дейін төмендетуге әкелді.

БАСҚА ИСА МА?

Пауыл бұл тақырыпта өз хатында былай деп жазады: «Өйткені Құдайдың көзге көрінбейтін қасиеттері — Оның мәңгілік құдіреті мен құдайлық болмысы дүние жаратылғаннан бері айқын: бұларды Оның жаратқан нәрселерінен байқап түсінуге болады. Сондықтан адамдар Құдайды біле алмадық деп сылтаурата алмайды. Олар Құдай туралы білсе де, Оны Құдай деп дәріптеп, шүкірлік еткен жоқ. Керісінше, адамдар түкке тұрғысыз ойға берілді. Содан саналарын қара түнек басып, наданға

айналды» (Римдіктерге 1:20–21). Олар Оны Құдай ретінде дәріптемеді. Басқаша айтқанда, олар Оны біледі, бірақ Оған тиісті ұлылық пен құрметті көрсетпейді. Израил ұлдары өздерін Мысырдан Яхвенің алып шыққанын мойындады, бірақ Оны лайықты түрде дәріптеп, құрметтеген жоқ. Өкінішке орай, бұл жағдай біздің дәуірімізде де өзгерген жоқ. Пауыл әрі қарай Жаңа Келісім заманындағы адамдар туралы былай дейді:

«Бұған қоса мұндай кісілер Құдайды танудың қажеті жоқ деп шешті. Сондықтан Ол соларды бұзық пейілдерінде қалдырып, ұятты нәрселер істеуге тастады» (Римдіктерге 1:28 — *түпнұсқада 28-тармаққа сілтеме жасалған*).

Олар Құдайдың шынайы даңқты бейнесін жәндіктердің, құстардың, жануарлардың және пенделердің бейнесіне айырбастап жіберді. Біздің қазіргі қоғамымыз құстарға, төрт аяқтыларға немесе бауырымен жорғалаушыларға табына ма? Әрине, жоқ. Егер біз бұзау жасап, оны сахнаға қойсақ, адамдар бізге күліп: «Мұны балқытып, әшекей жасап сатып жіберіңдер!» — дер еді. Біздің қоғам неге табынады? Жауабы: өзіне, яғни өткінші пендеге! Израил халқы жануарлар мен жәндіктердің алтын бейнелеріне табынатын қоғамның ортасында болды. Ал қазіргі қауым «тұлғаға табыну» культін дәріптейтін, яғни өткінші адамдарды пір тұтатын қоғамның қоршауында отыр. Нарон мен халық Құдайдың қасынан алыстап кеткендіктен, олардың санасындағы Құдай бейнесі Мысыр қоғамы табынатын жануарлардың бейнесімен алмасты. Бүгінде сенушілер Құдайдың «тауынан» алыстағанда, олардың Құдай туралы түсінігі өз қоғамы табынатын нәрсе — өз «эгосы», яғни өткінші пенделердің бейнесі арқылы қалыптасады. Бірнеше

жылдан бері мені бір ой мазалап жүр. Біз өзіміз жасап алған «Исаға» қызмет етіп жүрген жоқпыз ба? Біз Оны «Ие» деп атаймыз, Оның құтқарушы, шипагер және азат етуші күшін мойындаймыз. Бірақ біздің Исамыз көктегі Патшаның оң жағындағы тағында отыр ма? Әлде бұл Иса біздің өзімізге көбірек ұқсай ма? Солай болса да, біз Оны бәрібір «Раббым» деп атап жүрміз бе?

БАСҚАРЫЛАТЫН ҚҰДАЙ

Пұтқа табынушылық — бұл өте «ыңғайлы» ғибадат түрі. Пұт өзін жасаушыға және оның жүрек қалауларына әрқашан мойынсұнады, өйткені оны адамның өзі ойлап тапты. Соған қарамастан, ол адам бойындағы жоғары жаратылысқа табынуға деген ішкі табиғи қажеттілікті қанағаттандырады. Адамдар өз құмарлықтарына сай келетін пұттарды қалап алады. Сондықтан сол пұттарға жасалатын ғибадат та олардың нәпсілерін қанағаттандырудан әрі аспайды. Жаратқан Ие бұл туралы Ишая пайғамбар арқылы нақты былай дейді: «Ешбір пайдасы жоқ «қуыршақ тәңірлерді» жасап, мүсіндерін құйып қалыптастыратындар кімдер?» (Ишая 44:10). Израил халқының Құдайдан қалай теріс айналғанын және һаронның алтын бұзауды жасау себебін тереңірек түсіну үшін осы оқиғаға қайта үңілейік. Һарон да, халық та бұл алтын бұзауды өздерін Мысырдан алып шыққан Яхвенің нақты бейнесі деп білді: Келесі күні олар Құдай тауының етегіндегі діни жиынға барды. Олар Яхвені жақсы көретіндерін айтып, Оның ұлылығын дәріптеді, құрбандықтарын берді, ән салып, уағыз тыңдады. Олардың өздері жасап алған «Яхвесі» оларға өздерінің нәпсі-қалауларына толықтай сәйкес келетін, өздеріне өте ұнайтын хабарды айтты. Содан соң олар ішіп-жеуге

отырды да, соңынан ойын-сауыққа кірісті. Бұл «ойын» — тән құмарлығын қанағаттандыру ғана еді. Мұса келген кезде, олардың бетімен кетіп, басқаруға көнбейтін күйге түскені соншалық (Мысырдан шығу 32:25). Сол күнгі оқиғалар бізге пұтқа табынушылықтың түп-тамырын тереңірек түсінуге көмектеседі. Пұтқа табынушылық — бұл бүлік, және Құдай Сөзі мұны былай деп растайды: «Құдайға бағынбау — ауыр күнә, сәуегейлік секілді, қасарысу — сұмдық іс, жалған тәңірге табыну іспетті! Сен Жаратқан Иенің сөзінен бас тарттың, енді Ол да сені патша етуден бас тартты» (1 Патшалықтар 15:23). Мысырлықтарға бар болғаны бір бұзау жасап, оған есім беру ғана керек еді. Сонда ол «құдай» оларға Жаратушының еркіне мүлдем қайшы келетін, бірақ өздері қалаған нәрселерді жасауға жол ашатын. Негізінде, барлық адамдар Оның қалауын біледі, өйткені бұл туралы Пауыл былай деп жазады: «Құдай көктен адамдардың барлық азғындығы мен әділетсіздігіне қарсы өз қаһарын білдіреді. Себебі олар әділетсіз істері арқылы шындықты аяққа басады. Құдай туралы білуге болатын шындық адамдарға белгілі, мұны оларға Оның Өзі білдірген» (Римдіктерге хат 1:18–19). Мысырдан шыққан ираилдіктердің де түсінігі осыған ұқсас еді, тек кішкене ғана «түзетуі» бар болатын. Ираил Яхве есімін білетін және Құдайдың құдіретін өз көздерімен көрген еді. Алайда олар өз бойларындағы бүліктен арылғысы келмеді және Жаратқан Иенің жолдарына бағынғысы келмеді. Сондықтан оларға Яхвені бейнелейтін әрі өздерінің барлық нәпсі-қалауларын қанағаттандыратын жаңа бір «бейне» жасап алу керек болды. Мұның бәрі сондай нәзік әрі байқатпай жасалғаны соншалық, олар өздерінің не істеп жатқандарын тіпті сезбей де қалды. Елші Пауыл Қорынттағы қауымға былай деп ескерткен болатын:

«Әзәзіл жыланның құлықпен Хауа ананы алдап, азғырғанындай, кейбіреулер сендердің де ой-саналарыңды Мәсіхке деген адалдық пен пәк берілгендіктеріңнен ауытқытып жүрмесін деп уайымдаймын. Себебі, біреулер сендерге келіп, біз уағыздағаннан өзге «Исаны» уағыздағанда, немесе өздерің қабылдаған Киелі Рухтан өзге рухты, яки қабыл алған Ізгі хабардан басқа біреуін насихаттағанда, сендер бұның бәріне оңайлықпен көне кетесіңдер» (2 Қорынттықтарға хат 11:3–4).

Маған төртінші тармақтың заманауи аудармасы ұнайды: «Біз сіздерге Иса туралы айттық, сіздер Киелі Рухты және біздің куәлігімізді қабылдадыңдар. Бірақ сіздер басқа адамдардың өздеріңізге басқа бір Иса туралы айтуына жол беріп қойдыңдар. Сіздер басқа рухты және басқа куәлікті қабылдауға дайын тұрсыңдар». Егер біз Құдайдың билігіне қайшы келетін дүниелік өмір салтынан арылғымыз келмесе, онда саналы түрде емес, іштей еркі біздің қалауларымызбен үйлесетін «өз Исамызға» қызмет ете бастаймыз. Біз іштей өз дегенімізге көнетін, «басқарылатын құдай» жасап алдық! Бұл ашықтан-ашық айтылған дөрекі өтірік емес, бұл — өте нәзік алдау. Осындай алдаудың шырмауында жүріп: «Иса — менің досым» немесе «Құдай менің жүрегімді біледі» деп өзімізді жұбатамыз. Әрине, Құдай біздің жүрегімізді өзімізден де артық түсінетіні шындық. Бірақ, әдетте, біз бұл сөздерді Оның өсиеттеріне қайшы келетін іс-әрекеттерімізді ақтап алу үшін ғана айтамыз. Шын мәнінде, бұл — бүлік. Біздің аузымыз Оны дәріптегенімен, Оның алдындағы қорқынышымыз тек адамдардың пікіріне ғана негізделген: Біз Құдай Сөзі мен Оның өсиеттерін өз мәдениетімізге тән ойлау жүйесі арқылы «сүзгіден» өткіземіз. Оның шынайы

бейнесі тау басындағы тірі Сөз арқылы ашылудың орнына, Оның ұлылығы туралы түсінігіміз өзіміздің шектеулі қабылдауымызбен ғана қалыптасады.

ҚАУЫМДАҒЫ АДАМДАРДЫҢ ЕКІ САНАТЫ АРАСЫНДАҒЫ АЙҚЫН АЙЫРМАШЫЛЫҚ

Сіздерге бірнеше мысал келтіруге рұқсат етіңіздер. Бір әйел маған телефон шалып, өз қауымдағы бір ер адаммен зина жасағанын мойындады. Оның күйеуі мәсіхші емес еді және оны да, оның сенімін де сөзбен қорлайтын. Басқаша айтқанда, күйеуі оны қудалайтын. Әйел әлгі ер адаммен қарым-қатынасын үзді. Бірақ оның «мәсіхші достары» күйеуімен ажырасып, өзін сүйетін әрі «мейірімді» мәсіхшіге тұрмысқа шығуға кеңес берді, өйткені «Құдай оны тыныштыққа шақырған» екен. Мені мынандай сұрақ мазалады: бұл достар қайсы «Исаға» қызмет етіп жүр? Олардың Құдайдың оң жағында отырған Исаға қызмет етпейтіні анық. Олардың Құдай туралы түсінігі қоғамның әсерімен қалыптасқан, өйткені біздің қоғамымыз ажырасу батпағына батқан. Ажырасқандардың көбі некесінің осылай аяқталарын жоспарлаған жоқ. Олар тек өздерінің эгоистік қалауларына негізделген бақытты өмір сүргісі келеді. Ерлі-зайыптылар арасындағы келісім олардың жеке бақытына кедергі келтіргенге дейін ғана маңызды болып қала береді. Әлгі әйел менен кеңес сұрады. Байқағаным, ол әйел тек рухани жетекшілерден өзі қабылдап қойған шешіміне мақұлдауын күтті. Яғни, ол шешімді қабылдап қойды. Тек басқа адамдардың оның шешімін растауын қалады. Оның күйеуі рухани тұрғыдан оған адал болды. Мен оған Құдайдың ажырасуды жек көретінін, өйткені ол адамның рухын күйретіп, заңсыздыққа толтыратынын

айттым (Малахи 2:16). Жаңа Келісім бойынша, әйел күйеуінен кетпеуі керек, ал егер кеткен жағдайда, қайта тұрмысқа шықпауы тиіс (1 Қорынттықтарға 7:10–11). Әйел мені тыңдады, бірақ кейінірек оның күйеуімен ажырасып, басқаға тұрмысқа шыққанын білдім. Мүмкін, ол қазір бақытты шығар, бірақ тау етегіндегі халық та Мұса келгенге дейін дәл солай бақытты еді! Екінші жағынан, мен Құдайға деген сүйіспеншілігі үшін имансыз күйеулерімен бірге тұрып жатқан көптеген тақуа әйелдерді білемін. Олар өз рақатын емес, Құдайға қызмет ету мүмкіндігін іздеді. Көптеген күйеулері әйелдерінің иманды өмірінің арқасында құтқарылды. Айта кетерлігі, кейбіреулері тек көп жылдар өткен соң ғана бет бұрды, ал осы жылдар бойы олардың әйелдері олар үшін Құдайдың тірі куәгері болды. Бойында Құдайдың мінезі бар тағы бір әйел мүлдем басқа жағдайға тап болды. Бірнеше жыл тұрмыс құрғаннан кейін, ол күйеуінің гомосексуалист екенін білді. Оның өмірі он жыл бойы өте ауыр өтті. Бірде күйеуі полицейді азғырғаны үшін тұтқындалды. Түрмеден телефон соққанда, тұтқаны олардың үлкен ұлы алып, «әкесінің түрмеде екенін» естіді. Бұл әйел үнемі күйеуі үшін дұға етті. Осы оқиғалардың бәрі орын алғанда, ол Құдайдан ажырасуға рұқсат сұрады. Жаратқан Ие былай деп жауап берді: «Рухани тұрғыдан сенің ажырасуға құқығың бар. Егер ажырассаң, Мен саған батамды беремін. Бірақ егер сен қалып, ол үшін дұғамен күрессең, Мен оны құтқарамын және саған еселеп бата беремін». Әйел қалып, күресуді ұйғарды. Бұл біраз уақытты алды. Оның күйеуі керемет түрде күнәдан арылды. Оның бұл күнәдан азат болғанына міне, он бес жыл болды. Қазір ол бағушы болып қызмет етеді және өте жанашыр жан. Мен олардың қауымында уағыз айттым және мойындауым

керек, ол әйел — мен кездестірген ең тақуа жандардың бірі. Осы әйелдердің қайсысы «өзгеру тауына» шықты? Бірі күйеуімен ажырасты, өйткені «Иса менің тыныштықта болғанымды қалайды» деп сенді, бірақ Құдай Сөзі оның күйеуімен қалуы керектігін анық көрсетіп тұрды. Екіншісінің ажырасуға рухани негізі болса да, ол өз құқықтарынан бас тартып, күйеуінің жаны үшін күресуді таңдады. Иса да Өз құқықтарынан бас тартып, біз үшін өлуге жерге түсті емес пе! Қай әйел Құдайдың қалауымен іс қылды? Неліктен? Өйткені ол тауға шықты! Сенушінің өмірінде екі жағдайдың бірі болады: не ол Құдайдың қасында естіген Сөзі арқылы Исаның бейнесіне еніп өзгереді, не ол Исаны өз жүрегінің қалауына қарай өзгертіп алады. Егер сіз тауға шықсаңыз — өзіңіз өзгересіз. Егер Һарон сияқты тау етегінде қалсаңыз — сіздің ішіңіздегі Құдайдың бейнесі өзгереді. Мұса Құдаймен бірге қырық күн болып, таудан түскенде, ол өзгеріп кетті, оның жүзі нұрланып тұрды:

«... Мұса Жаратқан Иемен сөйлескендіктен, өз жүзінің нұр шашып тұрғанын білмеді» (Мысырдан шығу 34:29).

Күйеуі үшін күрескен әлгі әйел өз бойындағы тазалықты тіпті сезбейді де. Мен онымен сөйлескен сайын, ол Құдайдың оның өміріндегі әлі де өзгеруді қажет ететін тұстарын көрсетіп жатқанын айтады. Ол өз жүзінің нұр шашып тұрғанын аңғармайды. Шынайы қасиеттілік жолында жүрген әрбір жанның күйі осындай. Киелі Жазбада былай делінген: «Мен Жаратқан Иені іздедім, Ол маған жауап берді және мені барлық қауіп-қатерлерімнен құтқарды» (Забур жырлары 33:5). Құдайға тікелей қарай алатындар өз жүректерінен Мысырдың нәпсі-қалауларын суырып тастағандар. Олардың жалғыз ғана тілегі бар: Құдайдың

ұлы даңқын тану. Енді біз өзімізге өте маңызды бір сұрақ қоюымыз керек: біз қызмет етіп жүрген Иса — көктегі Патшаның оң жағындағы тағында отырған шынайы Иса ма? Әлде бұл біз өмір сүріп жатқан қоғамның қалаулары мен жолдарына бейімделіп, соның әсерімен қалыптасқан «басқа бір Иса» ма?

НИЕТ ПЕ, ӘЛДЕ ҚАЛАУ МА?

*Біз өз қалауларымызды айқышқа
бағындыруымыз керек.*

Бұған дейін айтқандарымыздың бәрі — «ұқсау» сөзіне кіріспе ғана. Вебстер сөздігі бұл сөзге мынадай анықтама береді: «іс-әрекетте, көзқараста немесе адамгершілік қасиеттерде ұқсас болу». Құдай Сөзі бізге былай деп насихаттайды: «Бұл күнәкар дүниенің өмір сүру салтын үлгі етпеңдер, қайта, ой-тілектерің Құдайдың жаңартуымен түбегейлі өзгерсін! Осылай сендер Оның еркін — ненің игілікті, ұнамды және кемелді екенін ажырата білетін боласыңдар» (Римдіктерге хат 12:2). Құдай Рұхының ойын тереңірек түсіну үшін түпнұсқаға жүгінейік. Грек тілінде «ұқсау» сөзі «сүсхематизо» деп дыбысталады. Грек тілі бұл сөзге өте тамаша анықтама береді. Стронг сөздігі бойынша: «ұқсас бейнеге ену, яғни бір ортақ сұлба немесе схема бойынша жасалу». Вайн сөздігі: «бір затты екінші заттың бейнесіне келтіру» деп түсіндіреді. Екі сөздік те бір затты екінші бір заттың үлгісіне қарап өзгерту идеясын

баса көрсетеді. Нарон өзіне берілген алтынды бұзаудың пішініне келтіріп өзгертті. Бұл сыртқы іс-әрекет оның ішкі дүниесінде қалыптасқан бейненің көрінісі ғана еді. Ол өзін тазартпаған Мысырдың ықпалы оның жанында бейне болып қалыптасты. Ішкі мазмұны сыртқа шықты. Ол Мысырдың бейнесіне «ұқсап» кетті. Алдыңғы тарауда көргеніміздей, оның Мұса сияқты Құдайдың даңқты қатысуына жақындап, өзгеруді қаламағаны айқын болды. Халық та Наронның үлгісіне еріп кетті. Құдай олар туралы былай деді: «Сөйтіп Охола Мысырда болған кезінен бері айналысып келе жатқан жеңіл жүрісін қойған жоқ. Себебі жас кезінде-ақ мысырлықтар онымен бірге жатып, балғын тәніне қолдарын салып, онымен құмарларын қандыратын» (Езекиел 23:8). Сөздікке сүйенсек, «құмарлық» сөзі «нәпсі-қалау» дегенді білдіреді. Кеңейтілген аударма бұл ойды былай деп нақтылайды: «Оған олар өздерінің күнәһар қалауларын төкті». Қалаулар — бұл адам табиғатының қозғаушы күші. Біз әрқашан солардың соңынан ереміз.

ҚАЛАУЛАР МЕН НИЕТТЕР — БҰЛ БІР НӘРСЕ ЕМЕС

Қалаулар мен ниеттер — екі бөлек дүние. Көпшілік бұл екеуін бір деп ойлағанымен, олай емес. Мүмкін, сіздің ниетіңіз өте игі әрі тақуа шығар, бірақ ол сіздің ішкі шынайы қалауларыңызбен сәйкес келмеуі мүмкін. Бірнеше адам маған дүниелік ықпалдан арылып, Құдайға жақындағысы келетінін айтты, бірақ іс жүзінде бұл орындалмады. Мұндай ойлар олардың нағыз қалауларымен үйлеспеді, өйткені Жақып пайғамбар: «Қайта, адамды өзінің құмарлықтары еліктіріп, ол солардың жетегінде кеткенде сынақтан өтеді», — дейді (Жақып 1:14). Қалаулар — бұл адамның игі ниеттеріне қарамастан таңдайтын нақты жолы. Сондықтан

Жақып сөзін жалғастырып: «Сүйікті бауырларым, алданып қалмаңдар», — дейді (Жақып 1:16). «Мені бұған шайтан мәжбүрледі» деп Құдай емес, сайқымазақтар айтады. Шайтан сенушіні бір нәрсе жасауға күшпен мәжбүрлей алмайды. Ол азғыруы мүмкін, бірақ сіз өзіңіз қаламайтын нәрсеге ешқашан азғырылмайсыз. Егер сенушілерге кокаин немесе ЛСД-ның жаңа түрлерін ұсынса, олар ойланбастан бас тартар еді. Өйткені оларда есірткіге деген қажеттілік жоқ. Алайда көптеген сенушілер, дәл Израил халқы сияқты, әлі иманға келмей тұрғанда дүниелік жүйеден сіңген қалаулардан арылмаған. Сондықтан олар мұндай нәрселерге оңай азғырылады. Біз өз қалауларымызды айқышқа бағындыруымыз керек. «Сонымен қатар Иса Мәсіхтікі болғандар айқыш ағашта өлген Онымен бірігіп кетті. Сол себептен олар өздерінің ескі күнәкар болмыстарын және соның азғын құмарлықтары мен тілектерін сол айқыш ағашқа шегелеп тастағандай таза өмір сүреді» (Ғалаттықтарға хат 5:24). Мұны Құдай біз үшін жасамайды, біз мұны өзіміз жасауымыз керек. Құдайдың рақымынсыз біз ештеңе істей алмаймыз, бірақ соған қарамастан, бұл біздің міндетіміз! Айқышқа бағынбаған кез келген дүниелік қалаулар бізді азғыруы мүмкін. Егер біз дүниелік нәпсі-қалауларымызды шетке ысырмасақ онда Израил халқы сияқты бұрынғы дүниелік өмірімізге қайта оралу бізге өте оңай болады. Сондықтан Пауыл былай деп мойындайды: «Мен болсам, Иеміз Иса Мәсіхтің айқыштағы өлімінен басқа еш нәрсеге де мақтанбай-ақ қояйын. Себебі Оның айқыштағы құрбандығының салдарынан осы күнәкар дүние мен үшін, ал мен ол үшін жоқпын» (Ғалаттықтарға хат 6:14). Калифорния штатындағы бір қаумда мен тәубеге келу туралы уағыз айттым. Уағыздан кейін бағушы екеуіміз бірге

түскіт асымызды ішуге бардық, сонда ол маған өз өмірінен бір куәлік айтып берді. Ол иманға келген кезінде өткен өміріндегі көптеген күнәлардан арылған екен. Алайда ол күніне екі қорап темекі шегу әдетінен еш құтыла алмапты. Ол былай деді: «Джон, мен бұл тәуелділіктен құтылу үшін рухани тұрғыда қолдан келгеннің бәрін жасадым. Дұға еттім, ораза ұстадым, Құдай Сөзін жариялап, басқалардан мен үшін дұға етуін сұрадым. Қауымымызға қонаққа уағызшы келген сайын мен алға шығып, тәуелділігімді мойындап, олардан азаттық сұрап дұға етулерін өтінетінмін. Осылай екі жыл бойы қайталандым». Екі жылдық күрестен кейін ол бір досын қауымдағы інжілдік жиынға ертіп барады. Досы имансыз болатын және ол да күніне бірнеше қорап темекі шегетін. Сол кеште досы құтқарылу шақыруына үн қатып, уағызшы ол үшін дұға еткенде, ол сол сәтте-ақ темекі тәуелділігінен азат болады. Бағушы әңгімесін жалғастырды: «Джон, мен досым үшін қуандым, бірақ Құдайға қатты ашуландым. Досымды үйіне апарып тастап, оның құтқарылғанына барынша қуаныш білдірген болдым. Сосын үйге келіп, Құдайға Оған ашулы екенімді айттым!» Қонақ бөлмеге отырып алып: «Құдай, мен ораза ұстадым, дұға еттім, қауым мен әрбір келген қызметшінің алдында өзімді төмендеттім. Бірақ Сен мені азат етпедің. Бүгін мен досымды алып келдім, ал Сен оны бірден құтқарып, темекіден арылттың. Неге мені азат етпедің?» — дедім. Сосын ол былай деді: «Джон, мен осыны айтқанымда, Құдай маған дауыстап жауап берді. Оны құлағыммен естідім бе, әлде ішімнен бе, білмеймін, бірақ маған сөйлеген Ол екеніне нық сенімдімін. Мен: «Құдай, неге мені құтқармадың?» — деп сұрадым. Ол: «Өйткені сен әлі де темекіні жақсы көресің», — деп жауап берді». Бағушы: «Мен

қолымдағы темекіге қарадым да, оны шетке тастадым. Содан бері темекіге ешқашан жолаған емеспін», — деді. Екі жыл бойы ол өзіне және айналасындағыларға азаттықты қатты қалайтынын айтып келді, бірақ бұл оның шынайы қалауы емес, тек ниеті ғана еді. Сондықтан оның жаны өзі «қаламаймын» деп жүрген нәрсеге тартылып тұрды. Құдай оған жүрегінің нақты қалауын көрсетті. Осы қалауы үшін тәубеге келіп, оны айқыштың құдіретіне бағындырған кезде, ол Құдайдың рақымымен азат болды. Оның азаттығы Құдаймен болған ынтымақтастықтың нәтижесі еді. Бұл мысал Израил халқына және қазіргі қауымдағы дүниелік жолдарға, мінез-құлық үлгілеріне тікелей қатысты. Есіңізде болсын, Израил — қауымның бейнесі. Құдай Израил туралы: «Ол Мысырда бастаған азғындығын тастамады; жас кезінде ер адамдар онымен бірге болып, оның пәк тәнін аймап, оған өз қалауларын төкті», — деді. Адамдар Мұса сияқты бәрін тастап кете алар еді, бірақ олар оны қаламады.

ДҮНИЕЛІК ҚАЛАУЛАР

Мысырдан шыққан бүкіл халықтың ішінде Мұса сол елдің салт-дәстүрі мен жолдарына ең қатты үйретілген жан еді. Ол перғауынның сарайында өсті, мысырлықтардың даналығына баулынды. Оның достарының бәрі мысырлықтар болатын. Ал басқа адамдар Мысырда жүрсе де, кем дегенде, өз ортасында өмір сүрді және мысырлық қоғам оларға жәбір көрсетіп, қорлық берген еді. Ал Мысырдың барлық қазынасы мен білімі Мұсаның аяқ астында жатты. Басқалар Мұсамен салыстырғанда дүниелік жүйеге әлдеқайда аз араласқан болатын. Сондықтан, егер біреуге Мысырға деген қалаудан арылу қиын болса, ол ең алдымен Мұса болуы керек еді. Алайда, Израил

ұлдары Мысырға үнемі тартылып тұрғанда, Мұсаның бойында мысырлық дүниеге деген титтей де қалау болмады. Бүгінгі күні біз Голливудтан келген сенушілер, кәсіби спортшылар, қоғам қайраткерлері немесе өткен өмірінде дүниелік жүйеге белсене араласқан адамдар үшін айқыштың мағынасын жиі жұмсартып көрсетеміз. Біз оларға жеңілдіктер жасап, олардың дүниелік іс-әрекеттері мен ойларына кешіріммен қараймыз. Бұл оларға пайда емес, зиян әкеледі. Оларға «жұмсартылған» Інжілді уағыздау арқылы біз олардың Құдай тауына шығу жолын жауып тастаймыз. Олар өз жолдарын қуанышпен бастағанымен, соңында бәрібір дүниеге қайта оралады. Ал егер дүниеге оралмаса, өздеріне көктегі Патшаның оң жағында отырған шынайы Құдайға мүлдем ұқсамайтын «Иса» жасап алады. Олар құтқарылу мен Жаратқан Иені тануға деген ниеттерін айтуы мүмкін, бірақ мұның бәрі олардың ішкі шынайы қалауларымен үйлеспейді. Шын мәнінде олар дүниелік жүйеге тартылып тұрады. Бұл — дүниеге еліктеген, тек аты ғана бар сенушілер. Израил халқы да Құдайды тануға және Онымен бірге өмір сүруге ниетті екенін білдірген. Алдыңғы тараулардан естеріңізде болса, Жаратқан Ие тау басында Өз ұлылығын көрсетпес бұрын, Мұсаға халықты Мысырдан Өзі алып шыққанын жариялауды бұйырды. Егер олар Оның дауысына құлақ түріп, Оның келісімін сақтаса, онда олар патшалық діни қызметкерлер болады. Мұса Құдайдың шарттарын халыққа жеткізу үшін таудан түсті. Міне, олардың берген жауабы: «... Жаратқан Иенің айтқандарының бәрін орындаймыз!» — деп жауап берді. Мұса халықтың бұл сөзін Жаратқан Иеге жеткізді» (Мысырдан шығу 19:7–8). Олардың берген жауабы шынайы еді, бірақ біз кейін не болғанын жақсы білеміз. Олар алған беттерінен қайтты, соның

салдарынан олардың жүректері мен санасындағы Құдайдың ұлылығы бұрмаланды. Олар өздерінің шынайы қалауларын емес, тек ниеттерін ғана білдірді. Олардың айтқан сөздері мен ішкі шынайы қалауларының арасында үлкен алшақтық пайда болды. Оларды Құдайға жақындатпай ұстап тұрған — Мысырға деген ішкі құмарлықтары еді.

ҚАУЫМДАҒЫ АДАМДАРДЫҢ ЕКІ СНАТЫНЫҢ БЕЙНЕСІ

Мұса Мысырдың ішінде өсіп, оның бүкіл болмысын білсе де, неге оған жүрегі байланбады? Ал Мысыр мәдениетіне онша жақын болмаған Израил халқы неліктен сол өмірді аңсап тұрды? Қызығы сол — дүниенің қыр-сырын жақсы білетін адам неге оған ең аз қызығушылық танытты? Осы адамдарды зерттей отырып, біз олардың арасындағы айырмашылықты түсінеміз. Біз қазіргі қауымды құрайтын екі түрлі топ туралы өте айқын түсінік аламыз. Мұса — бірінші топтың, ал Израил ұлдары — екінші топтың бейнесі. Біз неліктен қауымдағы көптеген адамдардың дүниеге еліктейтінін, ал басқаларының, тіпті ауыр құлдықтан шықса да, дүниеге қайта оралуға титтей де қалауы болмайтынының себебін білеміз. Ғасырлар бойы Израил ұлдары Мысыр құлдығынан құтқаруды сұрап, зарыға дұға етті. Олар уәде етілген жерге қайтуды аңсады. Құдай оларға Мұса есімді құтқарушыны жіберіп, оған былай деді: «Сондықтан Мен халқымды мысырлықтардың қолынан азат ету үшін көктен түстім. Оларды Мысырдан алып шығып, қанахандықтар, хеттіктер, аморлықтар, перездіктер, хевтіктер және ебустіктер қоныстанған елге бастап алып барамын. Сол елдің жері шұрайлы, кең-байтақ, ағы мен балы ағыл-тегіл мол» (Мысырдан шығу 3:8). Жаратқан Ие Мұсаға Өз сөздері

мен кереметтерін беріп, оған перғауынға Құдай халқын босатуды бұйырды тапсырды. Қырық жылдан кейін Мұса Құдайдың сөзін перғауынға жеткізу үшін Мысырға алғаш рет оралды. Алайда ол алдымен Исраил халқына барып, оларға Құдайдың азаттық туралы хабарын жеткізді. Олар бұл хабарды естігенде, Жазбада былай делінген:

«Сонда халық Құдайдың Мұса мен Харонды жібергендігіне сенді. Олар Жаратқан Иенің өздерін назарында ұстап келгенін, азапты өмірлерін көріп тұрғанын естігенде Оған бас иіп тағзым етті» (Мысырдан шығу 4:31).

Сол кездесудің атмосферасын көз алдарыңызға елестете аласыздар ма? Олар өмір бойы құл болды. Олардың әкелері, аталары мен арғы аталары да құлдықта өсті. Төрт жүз жыл бойы олар азаттық туралы уәде мен өз жерлері болуын армандады. Салыстыру үшін: Америка Құрама Штаттарының тарихына әлі төрт жүз елу жыл да толған жоқ. Міне, енді олар өз құтқарушысын көріп тұр.

Халық шексіз қуанышқа бөленді. Олар Мұса көрсеткен кереметтерді көріп, оның сөзіне шын жүректен сенді. Мен олардың қалай жылап, айғайлап: «Керемет жаңалық! Ақыры орындалды! Құдай бізді азат етуге келді!» — деп жатқандарын елестете аламын. Олардың мадағы мен алғысы Құдайға деген шынайы тағзымға ұласты. Мұса оларды қалдырып, перғауынға барды және оған Жаратқан Иенің сол хабарын жеткізді. Ол перғауынға: «Менің халқымды босат», — деп бұйырды. Бірақ перғауын бұған жауап ретінде тәртіпті одан сайын қатайтып жіберді. Енді Исраилге күн сайын жасауы тиіс сансыз кірпіштер үшін сабан берілмейтін болды. Күндіз олар сабан жинап, түнде жұмыс

істеуі керек еді. Сабан берілмесе де, жасалатын кірпіш саны азайған жоқ. Құдайдың азаттық туралы Сөзі олардың азабы мен қиындығын арттыра түсті. Сол сәтте исаилдіктердің көзқарасы өзгере бастады. Олар Мұсаға шағымданып: «Бізді жайымызға қалдыр, перғауынға уағыз айтуыңды қой. Сен біздің өмірімізді қиындатып жібердің», — деді. Бұл — небәрі бірнеше күн бұрын Мұса ізгі хабар әкелгенде Құдайға тағзым еткен дәл сол адамдар еді. Ақырында Құдай оларды Мысырдан алып шыққанда, перғауынның жүрегі қайта қатайып, ол тіпті айдалада Исаилді ең үздік күймелерімен құалады. Мысыр әскерінің соңдарынан түскенін және алдында Қызыл теңіз тұрғанын көрген еврейлер тағы да шағымдана бастады: «Біз саған Мысырда жүргенде: «Саған Мысырда: «Бізде жұмысың болмасын! Мысырлықтарға қызмет ете берейік» деп айтпап па едік? Бізге айдалада өлгеннен гөрі мысырлықтарға құл болғанымыз жақсы еді ғой! — деді», — деді (Мысырдан шығу 14:12). «Бізге былай болғанда жақсы болар еді..». — деп, олар іс жүзінде былай деді: «Егер бұдан өміріміз қиындап кетсе, Құдайдың айтқанын істеудің не керегі бар? Бәрі жақсарудың орнына, нашарлап кетті ғой». Олар бірден өздерінің бұрынғы өмірін қазіргі жағдайларымен салыстырды. Ескі өмірлері сәл жақсырақ көрінген бойда, олар бірден кері қайтқысы келді. Олар өз мүдделері мен пайдасын Құдайдың кемелді еркінен жоғары қойды. О, олардың бойында Құдайға деген сүйіспеншілік қандай аз еді! Құдай теңізді қақ жарып, Исаил халқы құрғақ жермен өтті. Олар өз жауларының суға батып кеткенін өз көздерімен көрді. Олар Құдайға сенді, би билеп, Оны мадақтап, Оның игілігін тойлады: «Һаронның әпкесі, пайғамбар әйел Мәриям қолына даңғыра алды, оның соңынан барлық әйелдер де даңғыраларын алып, шаттанып

билеп шықты» (Мысырдан шығу 15:20). Миллиондаған әйелдің даңғыра тартып, билеп жатқанын көз алдыңызға елестете аласыз ба? Міне, нағыз мадақтау қызметі осындай болды! Бұл адамдар өздерін рухани тұрғыдан өте күшті сезінді, тіпті ешқандай жағдай олардың сеніміне нұқсан келтіре алмайтындай сезімде болды. Олар Құдайдың игілігіне бұдан былай ешқашан күмәнданбаймыз деп нық сенімді еді! Бірақ олар өз жүректерінің жай-күйін білмеді. Өз ниеттерін білгенімен, шынайы қалауларын түсінбеді. Келесі сынақ-ақ олардың опасыздығын әшкереледі. Арада небәрі үш күн өткенде, олар ащы суды ішкілері келмей, тәтті суды талап етіп шағымдана бастады (Мысырдан шығу 15:20–25). Жүректері Мысырдың рақатына байланғандықтан, олар Құдай берген еркіндіктен гөрі айдаланың қиындығын ғана көрді. Тағы бірнеше күн өткен соң, ираилдіктер тамақтың аздығына наразылық білдіре бастады: «Ираил ұлдарының бүкіл қауымы айдалада Мұса мен һаронға қарсы күңкілдеп, наразылық танытты. Ираил ұлдары оларға былай деді: «Ираил үрім-бұтағының бүкіл қауымы Елимнен шығып, сол жер мен Синай тауының арасындағы Син атты елсіз далаға барды». Бұл Мысырдан көшіп шыққаннан кейінгі екінші айдың он бесі күні болатын. Сол айдалада күллі қауым Мұса мен һаронға қарсы наразылық білдіріп: «Мысыр елінде Жаратқан Иенің қолынан өлгеніміз жақсы болған болар еді! Ол жерде етке толы қазанды айнала отырып, нанды тойғанымызша жеп жүрдік. Ал сендер бізді бүкіл қауымды аштан қатыру үшін осы шөл далаға бастап алып келдіңдер», — деп күңкілдеді. Сонда Жаратқан Ие Мұсаға тіл қатып мынаны айтты: «Біліп қойыңдар, Мен сендерге аспаннан нан жаудырамын. Күн сайын халық далаға шығып, бір күндік тамағын жинап алсын. Осылай Мен олар

нұсқауымды орындап жүр ме, жоқ па, соны сынаймын» (Мысырдан шығу 16:1–4). Олар Құдайдың еркіне қарсы шағымдарына Құдайдың Өзін де араластырып қойды. Бұл — нағыз діни көзқарас. Олардың қаншалықты екіжүзді болғанын көріп тұрсыз ба? Мұндай әрекет Құдай оларды Паран айдаласына алып келгенше жалғаса берді. Сол жерде Жаратқан Ие Мұсаға уәде етілген өлкені зерттеу үшін әр рудан бір-бірден он екі ру басыларын жіберуді бұйырды. Ру басылары Ханаанға кетіп, онда қырық күн болды. Олардың оны өте жағымсыз хабар әкелді: «Алайда Халев халықты Мұсаның алдында тыныштандырып: «Ал Халеп Мұсаның алдында халықты тыныштандырып:— Уа, халайық, біз елге өрлеп барып, оны иемденіп алайық! Соны сөзсіз істей аламыз! — деді» (Руларды санау 13:31). Халев есімді ру басы өзгелерге қарсы шығып, шындықты айтқанымен, бүкіл қауым жағымсыз хабарға сеніп, түні бойы жылап шықты: «Бұдан кейін Жаратқан Ие Мұсаға былай деп бұйырды: «Исраилдің үрім-бұтағына мынаны айт: олар кері бұрылып, Миғдол мен теңіздің аралығындағы Пи-нахироттың қасына қоныстанып, Бағал-Сефонға қарама-қарсы, теңіз жағалауына орналассын. Сонда перғауын Исраил халқы ел кезіп адасып кетті, айдаланың қоршауында қалды деп ойламақ» (Руларды санау 14:1–3). Олар өздеріне ұнамайтын жағдайға тап болған сайын шағымдана беретін. Жағдай жақсы кезде олар Құдай Сөзін сақтап, Оған ұмтылғандай көрінетін. Бірақ егер мойынсұну олардың нәпсісіне жақпайтын бағытқа баруды талап етсе, Исраил ұлдары бірден наразылық танытатын. «Бізге ... жақсы емес пе еді?» деген сөздер олардың жүректерінің жай-күйін анық көрсетеді. «Ей, жылан ұрпақтары! Өздерің жауыз бола тұра, қалайша жақсы сөз айта аласыңдар? Өйткені ауыз жүректің толғанын айтады»

(Матай 12:34). Олардың өмірлік бағыт-бағдары қысым түскен сәтте белгілі болды. Олар тек өздері үшін өмір сүрді. Құдайдың қалауынан гөрі, олар үшін өз бастарын аман сақтау бәрінен маңызды болды.

ӨЗГЕ МАҚСАТ

Мұса олардан қатты ерекшеленетін. Мысырда ұлы тұлғаға айналса да, ол Мысырдың қызығын көріп рақаттанғаннан көрі, Құдай халқымен бірге азап шегуді артық көрді. Израил ұлдары азап шегуге мәжбүр болды, олар бұл тауқыметті өз еріктерімен таңдаған жоқ. Ал Мұса болса, дүниенің ең жақсы игіліктеріне кенеліп отыра алар еді, бірақ ол бәрінен бас тартты: «Осылай Мұса Мәсіх үшін масқара болуды Мысырдың қазыналарынан артық байлыққа санады. Себебі ол болашақтағы зор сыйды көздеді» (Еврейлерге арналған хат 11:26). Мысырдағы құлдықты тез ұмытқан Израил халқы көп ұзамай қайтадан Мысырға қайтқысы келді. Енді олар тек Құдайдың айдаладағы сынақтарында өздеріне жетіспей жатқан нәрселерді ғана еске алды. Мұса болса, керісінше, азап шегу жолын таңдады, «өйткені ол келешектегі сыйын күтті». Бұл қандай сый еді? Бұған жауапты Құдайдың оған және бүкіл халыққа төрт жүз жылдан астам уақыт бойы күткен нәрсесін — уәде етілген өлкені ұсынған кезінен табамыз. Жаратқан Ие Мұсаға былай деді: «... Жаратқан Ие Мұсаға тағы да тіл қатып, былай деп бұйырды: «Өзің және Мысырдан бастап алып шыққан халқың бұл жерді тастап, әрі қарай жүріңдер! Мен «өз ұрпақтарыңа табыстаймын» деп Ыбырайым, Ысқақ, Жақыпқа уәде еткен елге көшіп барыңдар. Сенің алдыңда жүріп отыратын періштені жіберемін, әрі қанахандықтар, аморлықтар, хеттіктер, перездіктер, хевтіктер және ебүстіктерді сол елден қуып шығамын » (Мысырдан

шығу 33:1-2). Аңсаған және уәде етілген мекен алдарында тұрды. Жат жерде төрт жүз жыл болғаннан кейін, көшбасшыға құнарлы жер ұсынылды. Бірақ бұл уәденің бір шарты болды. Құдай сөзін жалғастырды: «Періштем сендерді ағы мен балы ағыл-тегіл сол жерге бастап алып барады. Бірақ Өзім араларыңда жүріп бірге бармаймын. Сендер тоң мойын қыңыр халықсыңдар, сондықтан сендерді жолшыбай қырып тастауым қажет болар еді» (Мысырдан шығу 33:3). Құдай Мұсаға халықты жүздеген жылдар бойы күткен уәде етілген жерге алып кіруді бұйырды. Тіпті Өзі бірге болмаса да, оларға жол бастаушы ретінде періштені жіберуді ұсынды. Мұса бұған бірден былай деп жауап берді: «... Сонда Мұса былай деп өтінді:— Егер Өзің бірге барып жар болмасаң, бізді бұл жерден уәделі елге апара көрме». (Мысырдан шығу 33:15). Мұса кідірген жоқ және Құдаймен саудаласқан да жоқ. Ол бір секунд та ойланбастан, Құдайдың құзыры бар жерде — көптеген қолайсыздықтары бар айдалада қалуды, Құдайдың құзыры жоқ — жүзімдіктері, өзендері мен зәулім үйлері бар жайлы өлкеге кіруден артық көрді. Бұл жерге кіру-кірмеу туралы шешім Израил ұлдарының еркіне қалмағанына қуанамын. Қиындық тұса болды, олар үнемі шағымданып, Мысырға қайтамыз деп қоқан-лоққы көрсететін. Егер олар Құдайсыз Мысырға қайтуға дайын болса, онда періштенің бастауымен жайлы өлкеге қуана-қуана барар еді. Олар үшін ең үлкен сый — дүниелік игіліктер болатын.

Мұса үшін Құдайсыз берілген уәденің еш мәні болмады. Ол Құдайдың ұсынысын қабылдамады, өйткені бұл ұсыныс әлдеқайда жайлы өмірді уәде еткенімен, ол өмір Құдайсыз бос әрі мағынасыз еді. Мұса бәрінен бұрын Құдайды тануды аңсады:

«Егер де маған риза болсаң, өз жолдарыңды білдіре гөр. Сонда мен Өзіңмен тығыз байланыста тұрамын,

келешекте де Сенің рақымың маған түсетін болады»
(Мысырдан шығу 33:13).

Ол жерді, байлықты, атақ-даңқты немесе өлшеуге болатын басқа да игіліктерді сұраған жоқ. Оның мұның бәрі Мысырда болған еді. Ол бұл нәрселердің ешқайсысынан шынайы қанағат таппайтынын білді. Құдайдың қатысуынсыз берілген мұраны иемдену ұсынысынан бас тартқан сәтте, оның жүрегі: «Сонда Мұса: — Ендеше маған Сенің нұрлы салтанатыңды көрсете гөр, — деп өтінді» (Мысырдан шығу 33:18). Мұса нық шешім қабылдады. Ол Құдайды тану деген ең биік сыйды іздеді. Дүние Құдайдың даңқымен салыстыруға да келмейтін еді. Ол дүниелік жүйенің сый-сияпаттарынан бас тартуға бел байлағандықтан, тауда Құдайға жақындай алды. Алайда халық Құдайдың киелілігіне жақындай алмады. Өйткені Мысырға деген қалаулары әлі де іштерінде жатты. Олар жүректерінде өздерін дүниеден бөлмеді, бұл олардың Құдайдың ісі мен дүниенің ісін ажырата алмауына әкеп соқты. Егер сіз әрі дүниені, әрі Құдайды жеке тануды бірдей қаласаңыз, онда ішіңіздегі Құдайдың бейнесі кішірейе береді. Сіз Оны шынайы танымайсыз, сіз мүлдем басқа «Исаны» танысыз. Израил ұлдары Құдайдың құтқарғанын қалады, бірақ сонымен бірге Мысырды да аңсады. Міне, сондықтан олар «Мысырда бастаған азғындықтарынан ешқашан арыла алмады». Олар дүниеге еліктеді. Мысырдың қалаулары олардың болмысына сіңіп кетті. Құдайдың құдіреті оларды Мысырдан алып шыққанымен, олар Мысырды өз іштерінен шығарып тастауға шешім қабылдамады.

ӨМІРДЕГІ БАСТЫ ҚОЗҒАУШЫ КҮШ

Мұса мен халықты бір-бірінен ажыратып тұрған нәрсе — олардың өмірдегі ішкі мотивациясы еді. Мұса Құдайды аңсады және Оны тану жолында кез келген құнды төлеуге дайын болды. Ал Израил ұлдары тек өздері үшін ең жақсы нәрселерді ғана қалады. Егер Құдайдың жолымен жүру оларға дүниелік игіліктер әкелсе, олар қуана-қуана соңдарынан ерді. Бірақ ол игіліктер көріне қоймаса, олар бірден өз пайдаларын іздеуге көшетін. Құдайды тану әрқашан біздің игілігімізге алып келеді, өйткені Құдай — кемелді сүйіспеншілік. Алайда, мұндай түсінік біздің бес сезім мүшемізге әрдайым қолжетімді бола бермейді. Мұса Құдайды Құдай болғаны үшін сүйді. Израил болса, Құдайды Оның өздері үшін істей алатын істері үшін ғана «сүйді». Егер Құдайдың істері олардың қалауын қанағаттандырмаса, олар өз тұрғысынан «ең жақсы» деп санаған нәрсеге ұмтыла беретін. Израилдің өмірді қабылдауы дүниелік адамдардан еш айырмашылығы жоқ еді. Жақия пайғамбар былай дейді: «Себебі осы дүниеге тән нәрселердің бәрі: күнәкар адамның құмарлықтары, көзінің қомағайлығы әрі тұрмысына мастануы көктегі Әкеден емес, осы дүниеден бастау алған» (Жоханның 1-хаты 2:16). Дүниелік адамдар өздерінің сезімдерін немесе беделін қанағаттандыратын нәрсені аңсайды. Израил де осылай өмір сүрді: егер Құдайға мойынсұну тез арада пайда әкелсе, олар Оның соңынан қуана ерді.

Мұса мен Израил — қазіргі қауымдағы адамдардың екі санатын тамаша бейнелейді. Мұндай түбегейлі айырмашылық қауымдағы шынайы ғибадат етушілер мен Исаны «Ием» деп мойындаса да, тек өз қамын ойлайтын адамдардың арасына нақты шекара жүргізеді. Енді Жаңа

Өсиеттегі Исаның мына сөздерін жақсырақ түсінетін боламыз: «Бұдан кейін Иса халықты және Өзінің шәкірттерін қасына шақырып алып, оларға мынаны айтты:— Маған еріп шәкіртім болғысы келген әркім өз еркі бойынша өмір сүруін қойсын, әрі айқышын арқалаған кісідей азапты өлімге дайын болып Менің жолыммен жүрсін! Себебі кім өмірімді сақтаймын десе, одан айырылады, ал өмірін Мен үшін және Ізгі хабар үшін қиған әркім оны аман сақтап қалады» (Марқа 8:34-35). Айқыш — өз қалауларың үшін толықтай «өлуді» білдіреді. Айқышты қабылдағандар Құдайдың — адал, әділ әрі сүйіспеншілігі мол Жаратушы және Ие екеніне сенеді. Олар өмірдің қайнар көзі Құдай екенін және Құдайсыз шынайы өмірдің жоқ екенін біледі. Мұса кең ауқымда көрді, ал Исраил тек өз басын ғана көрді. Мұса Құдайдың киелі екенін және Оған жақындау — дүниеден және оның жолдарынан толықтай шығуды білдіретінін түсінді. Ол өзінен бас тарту арқылы Құдайды тану бақытына ие болатынын сезінді. Пауыл да осыны кең ауқымда көре білді. Біз оның өміріндегі қозғаушы күшті қауымдарға берген насихаттарынан көреміз (Ғалаттықтарға арналған хат 6:14; Філіпіліктерге арналған хат 3:7-8). Ол алданған жоқ және дүниеге қызықпады. Өмірдің өзі болып табылатын Жаратушыны тану мен Онымен бірге жүрудің асқан ұлылығымен салыстырғанда, дүниенің рақаты мен игіліктерінен бас тарту — ол үшін түкке тұрғысыз құн еді.

БАЛАМА МӘДЕНИЕТ ПЕ, ӘЛДЕ СУБМӘДЕНИЕТ ПЕ?

*Біз мына дүниенің жолдары мен әдіс-тәсілдеріне
еліктемеуіміз керек. Осы дүниенің адамдары
сияқты іс-әрекет жасамауымыз тиіс.*

Халық тау басындағы Құдайдың аян беруіне шыдай алмады. Әлі Құдайдың даңқы көріне қоймаған кезде, олар Оған ұмтылатындарын жария етті, бірақ іс жүзінде бәрі басқаша болды. Олар жүректерінде Мысырдан бөлінбеген еді. Олар Мысырдың жолдарына деген құмарлықтан арылмаған болатын. Бірақ «Құдайды» Мысырдың іс-әрекеттері мен жолдарына ұқсас «қаптамада» ұсынған кезде, бұл оларға толықтай ұнады. Өйткені енді оларда Құдай да, өздері аңсаған Мысыр да бар еді! Олар Мысырға еліктей отырып, сонымен бірге «Яхвені» де иемдене алды!

Осы дүниенің рухы әртүрлі ойлау формалары мен өмір сүру стильдерін қалыптастырған. Шайтан «ауа кеңістігінде билік жүргізетін әмірші» (Ефестіктерге арналған хат 2:2) және «осы заманның құдайы» (2 Қорынттықтарға арналған

хат 4:4) деп аталған. Егер біз Құдайдың құзыры деген сый-сияпат үшін осы дүниенің жолдарын тастамасақ, онда әрқашан дүниені басқаратын рухтың ықпалына тартылып, соның астында қала береміз. Құдай былай деп бұйырады: «Сендер бұрын қоныстанған Мысырдың адамдарындай істемеңдер! Мен сендерді жетелеп бара жатқан Қанахан елінің адамдарындай да әрекет етпеңдер, әрі олардың ережелеріне сәйкес ештеңе істемеңдер!» (Леуіліктер 18:3). Біз осы дүниенің жолдары мен әдістеріне еліктемеуіміз керек және осы дүниенің адамдары сияқты әрекет етпеуіміз тиіс. Пауыл мұның маңыздылығын баса айтады: «Бұл күнәкар дүниенің өмір сүру салтын үлгі етпеңдер, қайта, ой-тілектерің Құдайдың жаңартуымен түбегейлі өзгерсін! Осылай сендер Оның еркін — ненің игілікті, ұнамды және кемелді екенін ажырата білетін боласыңдар» (Римдіктерге арналған хат 12:2). Құдай Патшалығы мен мына дүние бір-біріне мүлдем қарама-қайшы бағытта жүреді. Олардың арасында ешқандай келісім болуы мүмкін емес. Иса былай дейді: «Күнәкар дүние сендерді жек көрсе, оның сендерден бұрын Мені жек көргенін біліңдер. Егер де осы дүниелік болсаңдар, ол сендерді өз адамдары ретінде жақсы көрер еді. Бірақ осы дүниелік емессіңдер, керісінше, Мен сендерді күнәкар дүниенің ішінен таңдап, айырып алдым. Сондықтан да ол сендерді жек көреді» (Жохан жазған ізгі хабар 15:18-19). Иса бізді дүниелік өмір сүру салтын тастауға шақырды. Ол бізді дүниенің жек көруінің басты себебі дәл осы екенін түсіндіріп тұрған жоқ па? Соңғы бірнеше онжылдықта қауым Исаның осы сөздерін жоққа шығаруға барынша тырысқандай әсер қалдырады. Біз дүниеге бейімделу үшін қолдан келгеннің бәрін жасадық. Біз бейсаналы түрде «Исаның ризашылығын жоғалтпай-ақ, дүниенің де

қолдауына ие бола аламыз» деп ойладық! Бірақ Иса тек дүниеге тиесілі болған жағдайда ғана дүние бізді жақсы көретінін айтты. Сонымен, біз өзімізге жат ортада «өз адамымыз» болуға тырысып жүрген жоқпыз ба?

ЕРТЕДЕГІ ҚАУЫМ МЕН ҚАЗІРГІ ҚАУЫМДЫ САЛЫСТЫРУ

Мен ертедегі қауым, негізінен екінші және үшінші ғасырлардағы қауымдар туралы көп оқыдым. Осы ізденіс барысында біздің қазіргі қауым мен сол кездегі қауымдардың арасында үлкен айырмашылық бар екенін түсіндім. Олардың басты ерекшелігі — дүниеден оқшауланған өмір сүру салты еді. Ешкім де олардың бойынан осы дүниенің әдіс-тәсілдерін, іс-әрекеттері мен жолдарын көре алмайтын. Олар өз айналасынан мүлдем ерекшеленетін, өйткені өмірде мүлдем басқа қағидаларды ұстанатын және олардың құндылықтары да өзгеше еді. Құдай Сөзі олардың өмірін шынымен де өзгертіп, қалыптастыратын. Имансыз замандастары мәсіхшілердің өмірін сипаттай отырып, олардың оқшау топ болып өмір сүргенін, тәнде өмір сүрсе де, тән құмарлығымен өмір сүрмейтінін айтатын. Олар заң талаптарына мойынсұнатын, бірақ сонымен бірге өз өмірлерінің пәктігімен сол заңнан да жоғары тұратын. Олар беделді ойын-сауықтардан, спорттан және көңіл көтеру шараларынан ешқандай рақат таппайтын. Олар бәрін сүйетін, бірақ бәрі оларды құдалайтын. Оларды қорлайтын, бірақ дәл осы қорлық арқылы олардың абыройы асқақтайтын. Оларды не үшін соншалықты жек көретіндерін ешкім ашып айта алмайтын. Ал біздің заманымызда адамдар бізді не үшін ұнатпайтынын айтып бас қатырмайды. Ертедегі қауымға берілген сипаттама қазіргі қауымның тек аз ғана бөлігіне қатысты. Біз барлық деңгейдегі

қызметшілер араласқан көптеген дау-дамайларды бастан өткердік. Бұл өкінішті оқиғалар біздің тек өз қамымызды ойлаған қалауларымыздың кесірінен болды. Тек жетекшілер ғана емес, қауыдағы көптеген адамдар материалдық құндылықтарға жүгініп, осы дүниенің қызықтары мен қазынасының соңынан қуалаумен жүр. Біз дүниелік адамдар көретін фильмдерге, ойын-сауықтар мен рақаттарға әуес болуды айып деп санамаймыз. Киприан есімді дәулетті римдік қырық жасқа келгенде бүкіл болмысымен Мәсіхке бет бұрды. Құтқарушыны танып-білу оның жанын сондай ұлы қуанышқа бөлегені сонша, ол барлық мал-мүлкін сатып, қаражатын мұқтаж жандарға үлестіріп жіберді. Уақыт өте келе ол қауымның ақсақалы қызметіне тағайындалды. Оның жазбаларында мынадай терең ойлар бар: «Шын мәніндегі жалғыз тыныштық пен мызғымас қауіпсіздік — мынау: адам осы дүниенің алдамшы қызықтарынан іргесін аулақ салып, өз жанын құтқарудың берік зәкіріне байлауы тиіс. Ол көзін жерден үзіп, назарын көкке — Құдайдың киелі тауына тігуі керек. Осы дүниенің биігінен асқан жан оның ұсынатын өткінші нәрселеріне бұрылып та қарамайды» (Киприанның Донатқа жазған хаттары, 14-бөлім). Алғашқы ғасырлардағы мәсіхшілер осы дүние мен келешек дүниені бір-біріне жау деп сенді, сондықтан біз екеуімен де бірдей дос бола алмаймыз. Жақия пайғамбар былай дейді: «Әй, опасыздар! Осы күнәкар дүниемен достасу Құдайға қастық екенін білмейтін бе едіңдер? Осы дүниемен дос болғысы келген әркім Құдайдың жауына айналады» (Жақыптың хаты 4:4). Неліктен ол осы дүниенің қызығын іздеген сенушілерді «азғындар» деп атайды? Азғын адам бір адаммен келісімде тұрады, бірақ сонымен бірге басқа біреумен қарым-қатынас іздейді. Біз, сенушілер, Құдаймен серттестік, ендеше

неліктен осы дүниенің жолдарына, әдістеріне және өмір сүру стиліне еліктейміз? Мүмкін, біз де Құдайға жақындау бақытынан гөрі Мысырдың нәпсі-құмарлықтарынан бас тартқысы келмеген ежелгі Израил халқынан еш айырмашылығымыз жоқ шығар?

БАЛАМА МӘДЕНИЕТ ПЕН ЖЕРГІЛІКТІ

МӘДЕНИЕТТІҢ ТЕКЕТІРЕСІ

Ертедегі қауым балама мәдениет болды. Бүгінгі таңда қауымдағы адамдардың көпшілігі өздерін қоршаған ортаның мәдениетіне өте жақсы сіңіп кеткен. Сонда бұлардың айырмашылығы неде? Балама мәдениет өкілдері — бұл заман ағымына қарсы жүзетіндер; олар дүниелік құндылықтар мен қасаң қағидалардан бас тартып, мүлдем бөлек өмірлік жолды таңдаған жандар. Олар өмірде мүлдем бөлек қағидаларды ұстанады. Ертедегі қауым соның нақ үлгісі болды.

«Петір тағы көптеген сөздермен оларға: — Мына азғын ұрпақтың арасынан шығып, құтқарылыңдар! — деп жалына ескертті» (Елшілердің істері 2:40). Петрдің сөздерін былайша мағыналасақ, оның ойы одан сайын айқындала түседі: «Мүмкіндік барда шығыңдар, мына жиіркенішті әрі түкке тұрғысыз мәдениеттен тезірек шығыңдар!» Субмәдениетке қазіргі бар мәдениеттің қағидаларын ұстанатын адамдар тобы жатады. Бұл топтағы адамдар бір-бірінен ерекшеленуі мүмкін, бірақ олардың бәрі де үстемдік етуші қоғаммен тығыз байланысты. Қазіргі қауым дәл осы сипаттамаға сәйкес келеді. Бізде «қайта туылған» немесе «құтқарылған» деген сияқты өз таңбаларымыз бар. Біз евангелисттер, толық інжілдіктер, харизматар сияқты топтарға кіреміз, түрлі деноминацияларға бөлінеміз. Бірақ

біз сыртқы қоғаммен сондай тығыз байланыстымыз. Біздің қоғам өмір сүру салты әртүрлі адамдардан тұрады. Егер біз америкалықтардың өмір сүру салтының графигін сызсақ, оның бір шетінде шектен шыққан либералдар, ал екінші шетінде консервативті адамдар болар еді. Ал ортасында өмір сүру стилінің сан алуан нұсқалары орналасар еді. Графиктің тым либералды шетінде өте оғаш киінетін, тіпті кейбірі қарсы жыныстың киімін киетін рок-жұлдыздар, атақты адамдар мен басқа да тұлғалар болар еді. Мұндай адамдар жасырын да, жария түрде де ерсі қылықтар жасап, қалыптан тыс өмір кешеді. Кейбірі шаштарын қап-қара етіп бояп, терілерін ағартады. Басқалары азғындықпен айналысады. Біз мұны шектен шығушылық деп санаймыз және қауымдағы адамдардың көпшілігі оларға ешқашан еліктемейді деп ойлаймыз. Графиктің екінші шетінде біз консервативті америкалықтарды көреміз. Бұл ерлер мен әйелдер «қалыпты» деп аталатын өмір кешеді. Бұл адамдар өздерін «жақсы» деп санағанымен, олардың өмірі аспан астындағы әміршінің ықпалындағы үстем мәдениетпен тығыз байланысты. Кейде «жақсылықтың» өзі Құдайдың ең қас жауына айналады. Естеріңізде болсын, Хауа ананың «жақсыны» таңдауы Құдайдың қалауына қарсы болған еді. Сенушілер Құдай Патшалығының билігімен, киелі де пәк өмір сүрудің орнына, көбіміздің өміріміз консервативті имансыздардың өмірінен еш айырмашылығы жоқ болып кетті. Біз «осы дүниеден емеспіз» деп айтамыз, бірақ көбіміз үшін бұл — шындық емес, жай ғана сөз. Біз қоғаммен тығыз байланысты болғандықтан, сол қоғамның моральдық шекаралары өзгергенде, біз де олармен бірге өзгеріп отырамыз. Құдай Сөзі сенушілерге «әр түрлі жамандықтан аулақ болыңдар» (1 Салониқалықтарға арналған хат 5:22)

деп нұсқау береді. Бізге: «түнектегі адамдардың бекер істеріне араласпаңдар, қайта, оларды әшкерелеңдер! Мұндайлардың жасырын істейтіндерін айтудың өзі ұят» (Ефестіктерге арналған хат 5:11-12), — деген насихат айтылған. Бірақ біз бұл ескертулерге құлақ астық па? Біздің заманымызда киноиндустриядағылар өз фильмдеріне таңба қояды. Сенушілердің көпшілігі, консервативті америкалықтар сияқты, егер онда Құдайға тіл тигізу немесе эротика болмаса, «PG-13» санатындағы фильмдерді көруді қалыпты жағдай деп санайды. Алайда, мұндай фильмдердің көбінде ашық бейәдептілік болмаса да, сыйламастық, ашу-ыза, жек көрушілік, зорлық-зомбылық немесе некесіз жыныстық қатынастар көрсетіледі. Көптеген сенушілер «көз де ілместен» осындай тақуалыққа жатпайтын фильмдерді тамашалай береді. Ал егер мұндай фильмді қырқыншы жылдардың ұрпағына көрсетсе ше? Олар бұған қалай қарар еді? Американың моральдық негіздері құлады, онымен бірге қауымның да моралі құлдырады. Американың қырқыншы жылдардағы сенушілерін түршіктіретін нәрселер қазіргі қауым үшін қалыпты жағдай саналып кетті. Біз Құдай Патшалығының жетелеуінде болдық па, әлде Мысырдың ықпалына түсіп қалдық па?

Құдай Патшалығының жолдары мен қағидалары өзгермейді, өйткені Құдай Өзі өзгермейді. Жазбада Онда «ешқандай өзгеріс те, құбылудың көлеңкесі де жоқ» делінген. Егер Құдай бізге кез келген жамандықтан аулақ болуды бұйырса және зұлымдардың істеп жүрген істері туралы айтудың өзі ұят екенін ескертсе, онда неліктен біз осы азғын ұрпақ қалыптастырған қарым-қатынастарды, әдіс-тәсілдер мен жолдарды тамашалау үшін ақша төлейміз? Бір танысым маған былай деді: ол мінәжат

етіп отырғанда, Жаратқан Иенің одан күйзеліспен былай деп сұрағанын естіпті: «Неліктен Менің халқым Менің қолыма шеге қаққан нәрселермен көңіл көтереді?» Шоу-бизнесе рухани ажырату қабілеті бар ма? Режиссерлер мен директорлар Құдай Өз халқынан қандай жеміс күтетінін біле ме? Ендеше, неліктен біз рухани ажыратудан гөрі бизнестің есептеріне көбірек сенеміз? Соңғы жиырма жылда Құдай өзгеріп, осы ұрпақтың бет алысына үйреніп кетті ме? Әрине, жоқ! Ал егер орташа статистикалық америкалық сенушінің Құдайлық стандарттары өзгермеген болса ше? Біздің өмір сүру салтымыз Құдай Патшалығымен емес, осы мәдениетпен тығыз байланысты болып қалды. Біз Мысырдың нәпсі-құмарлығынан арылған жоқпыз. Дүниеқоңыздық бәрінен көрінеді: киім киісімізден, шаш қойысымыздан, ақша мен бизнеске деген көзқарасымыздан, саяси ұстанымдарымыздан және тағы басқалардан. Алғашқы қауым мүшелері өздерін Құдай Патшалығының қағидаларына сәйкестендіре білді. Соның нәтижесінде олар айналасындағы мәдениетке тән күнәнарлыққа толы қарым-қатынастардан, жат мінез-құлық пен ойын-сауықтардан саналы түрде бас тартуды үйренді. Олар жайлылық пен рақаттан гөрі өз Құтқарушысын тануды көбірек аңсаған, шөлдеген қауым болды. Раббыға деген сүйіспеншіліктің арқасында өз мәдениетінің азғырулары олардың көбіне әсер ете алмады. Құтқарушыны тану деген ұлы сыймен салыстырғанда, бәрінен айырылу — түкке тұрғысыз құн еді. Олар мұны жай ғана мойындап қойған жоқ, олар осылай өмір сүрді. Мұндай өмір салты олардың арасында салауатты тәртіптің орнауына алып келді. Қазіргі деноминацияларға қарағанда, ертедегі қауым тым қатал ережелер, заңдар немесе қаулылар арқылы киелілікті

орнатуға тырысқан жоқ. Олар салауатты ілімге, Киелі Рұхтың шынайы жетелеуіне, тақуалық үлгіге және қызмет етуге толықтай берілуге сүйенді. Сыртқы ережелер киелілік әкеледі деп есептейтін қауымдар әдетте заңшылдыққа бой алдырады. Ертедегі қауым тақуалық өмір салтын тудыратын жүректегі өзгерістердің маңыздылығын түсінді. Егер сыртқы әдептілік ішкі өзгерістерді бейнелемесе, ол бос әурешілік деп саналды.

БІЗ ҚҰДАЙДЫҢ ҚЫЗҒАНЫШЫН ТУДЫРЫП ЖҮРМІЗ БЕ?

Бүгінде біз теледидар, видео, журналдар мен газеттер арқылы дүниені өз үйімізге төрлетіп қойдық. Балалар бөлмесінің қабырғасында ілулі тұрған спортшылар мен тележұлдыздардың плакаттары, сенушілердің үйіндегі Голливуд жұлдыздарының журналдары мен қоғамның өзге де пұттары мені жиі қынжылтады. Қоғамның пұтына айналған бұл ерлер мен әйелдерді неліктен соншалықты дәріптейміз?

Пауыл пұттар туралы жаза отырып, былай деп ескертеді: «Иеміздің де, жындардың да тостағандарынан бірдей іше алмайсыңдар! Сол сияқты, Иеміздің және жындардың да дастарқандарына бірдей қатысуларыңа болмайды! Әлде Иеміздің қызғанышын қоздырып, өзімізді Одан күштірекпіз деп ойлаймыз ба?» (1 Қорынттықтарға арналған хат 10:21–22). Дүниені қызықтырған нәрселер бізге неліктен соншалықты тартымды көрінеді? Көптеген жылдар бойы менің отбасым атақты кәсіби балуанды танитын еді. Құдай оның отбасынның өміріндегі бірнеше салаларына ерекше әсер етті. Оның әйелі, балалары мен туыстары құтқарылды. Ол да бізден Ізгі хабарды естіді және Исаның соңынан еру үшін белгілі бір құн төлеу керектігін білді.

Бірақ ол осы әлемнің қызығушылықтарынан арылғысы келмеді. Исаның аяғына бүкіл өмірін қоюға қаламайды. Бір жағынан, мен оның шындық айтқанына ризамын. Өйткені қауымдағы көптеген адамдар Иса үшін бәрін тастаймын деп айтқанымен, уәделерінде тұрмайды. Мен бұл балуанның мысалын христиандық конференциялар мен бүкіл елдегі қауымдарда рухани күштің аллегориясы ретінде қолдандым. Адамдар маған келіп, бұл кім екенін қызыға сұрағанда, жүрегім қатты ауырды. Менің: «Оның кім екенін біліп не істейсіңдер? Жалпы, боксты неге қарайсыңдар?» — деп айғайлағым келді. «Заңшыл» атанудан қорыққандықтан, үндемедім. Мүмкін, үндемей қалудың қажеті де жоқ па еді? Маған ол адамның тағдыры бәрібір емес, бірақ мен жекпе-жек көріністеріне шыдай алмаймын, өйткені ол түнекке толы. Мен іштей: «Сенушілер мұны қалайша үнемі көре береді? Құдайдың құзырына деген аңсар қайда қалды?» — деп ойлады.

ОЯНУҒА ШАҚЫРЫЛУ

Біраз уақыт бұрын менің осы уағызға деген құлшынысымды одан сайын арттырған бір телефон қоңырауы болды. Мен бір қауымда Құдайды іздеу туралы уағыз айтқан едім. Сол рухани қызмет көптеген адамдардың жүрегіне терең әсер етті. Келесі күні менің демалысым болатын, мен әйеліммен және балаларыммен бірге сапарға шықтым. Біраз уақыт жолда болдық. Бағушы барлық жетекшілерді өзара араласуға шақырды. Біз бірге тамақтанып, әңгімелестік. Әңгіменің басым бөлігі өткен қызметте Құдайдың олардың жүрегіне қалай әсер еткені туралы болды. Кешкі астан кейін біз фильм көруге шешім қабылдадық. Жетекшілердің бірінде өте танымал

фильмнің кассетасы бар екен. Басты рөлді дарынды актер ойнайтын, фильм «PG-13» санатына жатса да, мен оны көргім келетінін айттым. Фильмнің ең басында адам өлтіру сахнасын көрсетті. Бұл маған ұнамаса да, соңына дейін көруге бекіндім. Фильмде бұдан былай адам өлтіру көрсетілмегенімен, онда төбелес, өшпенділік, қатыгездік, ыза мен алдау өте көп болды. Оны көріп отырып, жүрегімде мазасыздық сезіндім. «Осының алдында ғана біз өмір мен нұрды сезініп, Құдайдың істері туралы сөйлескен едік, ал қазір ішімізді түнекке ашып жатырмыз» деген ой маған тыным бермеді. Мен өзімнің жаман үлгі болғанымды түсіндім. Тағы бір адам өлтіру сахнасын көрсеткенде, бөлмеге ұлым кіріп келді де, қатты қорыққанынан қайта қашып шықты. Ұлымның зәресі ұшқаны соншалық, ол ағасымен бірге жұбаныш іздеп әйеліме барды. Ол фильм басталмай жатып кетіп қалған еді. Ол өз әкесінің мұндай қорқынышты көріністі қалайша қарап отырғанын түсіне алмады. Ол: «Анашым, бұл шытырман оқиғалы фильм бе, әлде қорқынышты фильм бе? Әкем оны неге көріп отыр?» — деп сұрапты. Фильм аяқталғанда, мен өзімді қорланғандай сезіндім. Ақымақтық жасағанымды түсіндім. Сапарымның соңғы кеші болғандықтан, жетекшілермен қоштастым. Не деген қоштасу болды десеңші! Ұлымның айтқан сөзін жеткізген әйелімнен кешірім сұрадым. Келесі күні ұлдарыма барып, қателескенімді айтып, олардан да кешірім өтіндім. Мен Құдайдың алдында, олардың алдында және жетекшілердің алдында күнә жасадым. Олар маған мейірімділік танытып, кешірді, бірақ бәрібір де сол жағымсыз сезімнен арылуға тырысып бақтық. Басқа бір қалада біз өте тақуа, маған қатты қымбат ерлі-зайыптының үйіне тоқтадық. Мен жетпісінші жылдардың

соңында иман келтірген кезімде, олар менің өміріме келіп, маған тәлім берген еді. Ол кісі Пердью университетінде зерттеуші болатын. Ол көптеген адамдарды Жаратқан Иеге алып келді және көптеген студенттердің бойында Құдайға деген сенімнің өсуіне көмектесті. Ол Құдай Патшалығы туралы сөйлегенді жақсы көретін. Ұлым оларға әкесінің бағушының үйінде қандай фильм көргенін айтып беріпті. Кейінірек әйелім бұл туралы маған жеткізді. Олар сондай таза жандар еді. Ескі достарымның менің бұл ісім туралы біліп қойғанына қатты ұялдым әрі өкіндім. Мен бірден мінәжат етіп, Жаратқан Иеге бет бұрдым. Құдай менімен өте қатал сөйлесті және бұл оқиғаның ескерту екенін айтты. Егер достарым біліп қойғаны үшін осыншалықты таусылып отырсам, онда Оның киелі мекені болып табылатын менің өз ішімді осындай түнекке ашқанымда Оның реакциясы қандай болмақ? Мен қатты еңсесі түскен күйде қалдым. Құдайға шүкір, Ол кешірімді де рақымды!

КӨЗДІ АШАТЫН АЯНДАР

Құдай бұл оқиғаны маған дүниеден бөліну міндетіміз туралы шындықты көрсету үшін қолданды. Оның аяны, әдеттегідей, менің ойлау жүйем мен өмір сүру салтымды өзгертті. Сол аптаның соңында Құдай осы шындықты маған нақтырақ түсіндіру үшін Ыбырайымның жиені Лұттың өмірін мысал ретінде көрсетті. Құдай Ыбырайымға өз елін, туыстарын және әкесінің үйін тастап шығуды бұйырды. Ол Ыбырайымнан ұлы халық шығарып, оны жарылқауға уәде берді. Ыбырайым жолға шықты, онымен бірге жиені Лұт та ілесті. Олардың өз жерінен кетуі — Мұса мен Исраилдің Мысырдан шығуы сияқты, құтқарылудың нышаны еді. Ыбырайым Лұтта болмаған ерекше аянға сүйеніп, өз үйін

тастап шықты. Ыбырайымның ниеті Мұсаның ниетіне ұқсас болса, Лұт көбіне Исраил ұлдарына ұқсайтын еді. Ыбырайыммен бірге шыққан Лұт Құдайдың берекесіне кенелді. Ыбырайымның ісі алға басып, өте бай болды; оның малы, күмісі мен алтыны көп еді. Лұт туралы да: «Ыбыраммен бірге көшіп-қонып жүрген Луттың да ірілі-ұсақты малдары және шатырлары болды» (Жаратылыстың басталуы 13:5) делінген. Бірақ егер өз пайдасын іздеуші мен Құдайды іздеуші бірге жүрсе, міндетті түрде қақтығыс болады, өйткені тән әрқашан рухқа қарсы тұрады және онымен күреседі. Біз Жазбадан мынаны білеміз: «Сол себепті Ыбырам мен Луттың малшыларының арасында дау-жанжал туа бастады. Бұның үстіне сол кезде қанахандық және перездік тайпалар да осы елді мекендейтін» (Жаратылыстың басталуы 13:7). Жүрегі Құдайға жақын адам ретінде Ыбырайым жиеніне былай деді: Сонда Ыбырам Лутқа: «Екеу ара, сондай-ақ малшыларымыздың арасында да дау-жанжал туғызбай-ақ қояйық, ағайынды адамдармыз ғой. Бір-бірімізден бөлінейік. Қалаған жеріңді таңдап ал: сен сол жақты таңдасаң, мен оң жаққа, сен оң жақты қаласаң, мен сол жаққа кетейін», — деп ұсыныс жасады» (Жаратылыстың басталуы 13:8-9). Ыбырайымның жүрегі Құдайға ұмтылды. Жеке пайда оның өміріндегі басты қозғаушы күш болудан қалған еді. Дүние ұсына алатын барлық нәрсе оның алдында құнын жоғалтты, өйткені: «Себебі Ыбырайым сәулетшісі де, құрылысшысы да Құдайдың Өзі болған, негізі берік қаланған мәңгілік қаланың пайда болуын күтіп жүрді» (Еврейлерге 11:10). Оның көзі мәңгілікке тігілген еді, сондықтан жердің ең жақсысын таңдау ол үшін маңызды болмады. Құдайға деген сүйіспеншілігі жетіспейтін құтқарылған жандар,

Исраил ұлдары сияқты, дүниелік жүйеден өз пайдасын іздейтін болады, өйткені олардың сый-сияпаты — сол жерде. Ыбырайым жер таңдау құқығын Лұтқа беріп, оған жол берді (Жаратылыс 13:10-12). Лұт таңдаған жер өте берекелі көрінді. Ол жазықтарда оны табыс пен жайлылық күтіп тұрғандай еді. Ол бұл аймақты жақсы білетін, өйткені олар бұрын да сол маңда көшіп-қонып жүрген (Жаратылыс 13:3). Ол «Содом тұрғындарының Жаратқан Иенің алдында өте зұлым әрі күнәһар» екенін де білген болуы керек (Жаратылыс 13:13). Мүмкін, оның сол өлкеге ұзақ қарап тұрғанының себебі де осы шығар. Ол жердің берекесі мен ондағы зұлымдықты таразыға тартқан болар. Бірақ «жайлы өмірге» деген құштарлық Құдайға деген сүйіспеншіліктен басым түсті. Сондықтан Лұт ол жердің күнәһарлығына көз жұмды. Ол «өзім таза болып қала беремін» деп ойлаған шығар. Меніңше, ол зұлым көршілерден аулақ болу үшін «шатырларын Содомға дейін тікті». Ол бүгінгі таңдағы көптеген сенушілер сияқты әрекет етті. Олар: «Мен дүниелік жүйенің ең лас тұстарына жоламай, оған сәл ғана бой алдырсам, ол мені жұтып қоймайды», — деп ойлайды. Мұндай ойларды, жұмсартып айтқанда, ақымақтық деуге болады! Дүниеде «азғыру» деп аталатын өзіне тартатын күш бар. Егер ішіңізде өзімшіл қалаулар болса, ол сізді магнитше тартып алады; магнит кейбір металдарды өзіне тартса, кейбіріне еш әсер етпейді. Лұттың Содомнан алшақ тұру ниеті жақсы еді, бірақ кейін оның қала сыртында емес, Содомның қақпасының ішіндегі үйде тұрып жатқанын көреміз! (Жаратылыс 19:1-3) Қала оны өзіне тартып алды. Оның мұндай өмірдің пайдасына қызыққанына сенімдімін, бірақ Жаңа Өсиеттен біз оның әділ жанының зұлымдардың заңсыздығынан азап шеккенін білеміз: «Сол ізгі жан

олардың арасында тұрып, Құдайдың бұйрығына қайшы іс-әрекеттерін күн сайын көріп, естіп, өзінің әділ ар-ұжданы алдында азап шекті» (2 Петр 2:8). Сол аптада Құдайдың маған ашқан аянын ешқашан ұмытпаймын. Менің назарым «олардың заңсыз істерін көріп, естіп» деген сөздерге ауды. Лұт олардың заңсыз әрекеттерін көру және есту арқылы өз әділ жанын азапқа салды. Мүмкін, сіз: «Мен заңсыз істерді күн сайын көріп, естіп жүрмін. Мен оларды жұмыста, оқуда естимін және көремін. Жан дүниемнің былғануынан қалай сақтана аламын?» — деп ойлайтын шығарсыз. Жаратқан Ие маған бұл жағдайдан шығудың жолын көрсетті. Сіз жұмысқа, оқуға немесе басқа жерлерге барғанда, сіз миссионерлік тапсырмамен барасыз. Құдай сізді түнектегі нұр болу үшін жібереді. Сіз Мәсіхтің қайта тірілу күші туралы куәлік ету арқылы, сізсіз Ізгі хабарды ешқашан естімейтін адамдарға жетесіз. Ондай жағдайда, олардың заңсыз істерін көру сіздің жаныңызды былғамайды. Ал екінші жағынан, Лұт өз пайдасы немесе рақаты үшін күнәһарлармен бірге тұруды өзі таңдады. Егер сіз, сенуші бола тұра, зұлымдыққа толы видео көруді, осы дүниенің рухында шығарылған журналдарды оқуды немесе заңсыздықты қамтитын ойын-сауық орындарына баруды шешсеңіз, осылайша сіз өз рухыңызды былғауды таңдайсыз. Бірақ бұдан да сорақысы — сіз, шын мәнінде, өзіңізді Құдай тауына шығу мәртебесінен айырасыз.

ЖАН ДҮНИЕМІЗГЕ ТЫНЫШТЫҚТЫ ҚАЙДАН ТАБАМЫЗ?

Сіз бұған қарсылық ретінде: «Бірақ Иса күнәһарлармен бірге ас ішкен ғой», — деуіңіз мүмкін. Иә, бұл шындық. Бірақ Ол ол жерге көңіл көтеру немесе тынығу үшін барған жоқ. Мүмкін, сіз: «Онда сенуші адам демалу үшін қайда баруы

керек?» — деп сұрарсыз. Иса иен далаға баратын (Марқа 6:31). Бұл — дүниелік жүйеден алыс орынның нышаны. Бұрын маған жағажайда демалу қатты ұнайтын. Бірақ қазір тыныш жағажай табу қиын. Бүгінде жағажайдағы адамдардың үстіндегі киімі іш киімнен де аз. Олардың бойында нәпсіқұмарлық рухы лапылдап тұр. Қызық, мұндай шағын шомылу киімдері қырқыншы жылдары қандай әсер қалдырар еді? Олар тіпті имансыздардың өзін шошындырар еді! Мен заңшыл немесе ескі көзқарасты болуға тырысып тұрған жоқпын, тек: «Біз осы дүниенің субмәдениетімен тығыз байланысып кеткенімізді өзіміз де сезбей жүрміз бе?» — деген сұрақ қойып отырмын. Енді мен демалыста жағажайдың орнына тауға барамын. Орманды алқаптарға немесе көлдерге барамын. Ол жерде мен дүниелік жүйеден алыстап, жан дүниеммен шынайы тыныға аламын. Сенушілер неліктен осы дүниенің жолдары ең көп көрініс табатын жерлерден ойын-сауық пен демалыс іздеуі керек? Мүмкін, біз демалыс кезінде Құдайдың құзырына қашуға тырысатын шығармыз? Құдайдың құзырынан ләззат алу үшін біз өзімізді тыныштандыруымыз керек. Мүмкін, Оның қатысуы туралы уәде — өзін дүниеден бөлектеп, Құдайға жақындағандардың бәрін күтіп тұрғанын біз әлі де сезінбей жүрген болармыз?

ҚҰТҚАРАТЫН РАҚЫМ

*Құдайдың рақымы — бұл күнәһарлық пен дүниелік
нәпсі-құмарлықтан азат өмір сүру қабілеті. Бұл —
Құдай алдында киелі де пәк өмір кешуге мүмкіндік
беретін рухани күш.*

Көне Өсиетте «ескірген» немесе «уақыты өткен» Жазбалар жоқ екені анық. Екінші жағынан, Иса: «Мені Таурат заңы мен Пайғамбарлар жазбаларының күшін жою үшін келді деп ойламаңдар: Мен оларды жою үшін емес, қайта, толық мағынасында жүзеге асыру үшін келдім» (Матай 5:17). Егер Оның уәделерін түсінбесек, Құдайдың орындаған және орындап жатқан істерін қалай білеміз? Енді Көне Өсиеттен Құдайдың Өз халқының арасында өмір сүргісі келетін қалауын білген соң, Пауылдың Жаңа Өсиеттегі мына мәлімдемесіне оралайық: Сенбейтіндермен қоян-қолтық бірге жүріп, жаман ниеттеріне ортақтаспаңдар! Себебі әділдік пен заңсыздық арасында ортақ не бар? Яки жарық пен түнек қалай тығыз байланыста тұрмақ? Мәсіх пен белияр арасында ынтымақ бола ала ма? Мәсіхке сенуші

мен сенбейтіннің арасында ортақ не бар? Құдайдың киелі үйі мен жалған тәңірлер арасында қандай келісімнің болуы мүмкін? Себебі біздер мәңгі тірі Құдайдың «киелі үйіміз». Құдайдың Өзі мынадай сөздер айтқан: «Мен орталарында тұрып, араларында жүретін боламын. Мен олардың Құдайы, ал олар Менің халқым болады» (2 Қорынттықтарға хат 6:14–16). Құдай үш нақты уәде береді. Біріншісі — Ол біздің ішімізде өмір сүріп, арамызда жүреді. Екіншісі — Ол біздің Құдайымыз болады. Үшіншісі — біз Оның халқы боламыз. Бұл — Оның уәделері, бірақ олардың тамыры Жаңа Өсиетте жатқан жоқ. Пауыл Құдайдың Исраилге үнемі айтып келген сөздерін ғана қайталап тұр. Оның бізге деген қалауы өзгерген емес. Бірде Оның Исраилге айтқан сөзі былай естілген еді: «Араларыңда жүріп, сендердің Құдайларың боламын, ал сендер Менің халқым боласыңдар» (Леуіліктер 26:12). Оның ең бастан бергі қалауы осы болатын. Біз білгеніміздей, Ол Өз ұлылығында өмір сүруге деген қалауын айтып тұр. Киелі Рух елші Пауыл арқылы осы сөздерді жаңаөсиеттік сенушілерге де бағыттайды. Бірақ, Исраилге қойылғандай, мұнда да шарт бар: «Жаратқан Ие мынаны айтады: Сондықтан олардың арасынан шығыңдар! Олардан бөлек тұрыңдар, арам нәрселеріне мүлдем жоламаңдар! Сонда Мен сендерді қабылдаймын. Мен сендерге Әке боламын, ал сендер рухани ұл-қыздарым боласыңдар дейді Әлемнің Билеушісі — Жаратқан Ие» (2 Қорынттықтарға 6:17–18). Бұл шарт Мұса мен Исраилге берілген шарттан еш айырмашылығы жоқ. Біз дүниелік жүйеден бөлінуіміз керек. Егер біз мойынсұнсақ, Құдай бізді қабылдап, Өзін бізге ашады! Ал егер бағынбасақ, тағдырымыз көне еврейлердің тағдырынан да сорақы болуы мүмкін. Құдай Мұсаға халықты киелі етуді бұйырды. Өзімізді Оған арнап бөлектеуіміз

Оның ұлылығын көруге көмектеседі. Бізге дүниеден бөліну туралы нақты нұсқау берілген. Басқаша айтқанда, Құдай былай дейді: «Мен сендерді дүниеден алып шықтым. Енді дүниені өз іштеріңнен шығарып тастаңдар!» Мойынсұну бізді Оның ұлылығына дайындайды. Мұсаға Исраил халқына «киімдерін жууды» тапсыру бұйырылды. Олар үстілеріндегі Мысырдың шаңын қағып тастауы керек еді. Бізге де солай делінген: «Осы уәделердің бәрі де бізге берілгендіктен, сүйікті бауырластарым, тәніміз бен рухымызды арамдайтын барлық нәрселерден тазарып, Құдайды терең қастерлеп, толығымен Оған бағышталған қасиетті өмір сүрейік!» (2 Қорынттықтарға 7:1). Біз тәніміз бен рухымыздың киімін тазартуымыз керек. Исраил халқы сияқты, біз де өзімізді дүниенің ластығынан арылтуға тиіспіз. Пауыл: «Құдай сені тазартады» немесе «Исаның қаны сені тазарту үшін бәрін өзі істейді» деп айтып тұрған жоқ. Түпнұсқа тіліндегі сөздерді оқысақ, бұл мағына тіпті ашыла түседі. «Кемелдену» немесе «аяқтау» деген мағынаны білдіретін гректің «эпителео» сөзіне Тәйердің грек тілі сөздігі мынадай анықтама береді: «Қолға алу, істі соңына дейін жеткізу, аяқтау, орындау немесе толықтыру». Бұл бізге өз тазаруымыз үшін бастама көтеріп, оны жүзеге асыру жауапкершілігін жүктейді. Әрине, біз бұны Құдайдың рақымынсыз ешқашан істей алмас едік. Рақым — бұл Оның шындығын талап ететін нәрсені істеуге қабілетті болу. Ол бізге Құдайға мойынсұнуға күш береді. Пауылдың мына сөздері осыны түсіндіреді: «Құдаймен бірге еңбектенуші біз сендерден мынаны өтініп, ескертеміз: өздерің қабылдаған Құдайдың рақымы өмірлеріңде өнімсіз болмасын» (2 Қорынттықтарға 6:1). Бір нәрсені «босқа қабылдау» — берілген мүмкіндікті немесе әлеуетті пайдаланбау дегенді білдіреді. Елестетіп

көріңізші, мен жанартаудың қасында тұрамын делік. Алдағы тәулікте оның атқылайтыны туралы хабарлама келеді. Осы жиырма төрт сағаттың ішінде мен жаяу алысқа ұзай алмаймын. Көліксіз менің құтылуым мүмкін емес еді. Осы қиын жағдайымды көрген мейірімді де жомарт бір жан есігімді қағып, маған көлік ұсынады. Қолыма кілтін ұстатып тұрып: «Бұл көлік енді сенікі. Міне, сен құтқарылдың! Мен құтқарылғанымға қуанамын. Кедей болғандықтан, мен мұндай көлікті өзім ешқашан сатып ала алмас едім. Ол адам маған қауіпсіз жерге жетуім үшін көлікті тегін берді. Мен достарыма қоңырау шалып, қуанышты хабар айтамын: «Мен құтқарылдым! Енді өлмеймін! Бір жанашыр адам маған апат аймағынан шығып кетуім үшін автокөлік берді. Бұл сондай керемет емес пе!» Мен картаны алдырып, тіпті көлік жүргізу нұсқаулығын да сатып аламын. Алайда, осы жиырма төрт сағат бойы үйімнен шықпай отыра беремін. Қауіпсіз жерге жету үшін көлікке отырмаймын. Жанартау атқылап, мені жойып жібереді. Маған құтылуға мүмкіндік беретін тыныштық берілді, бірақ мен тек оған қуандым да, ешқандай әрекет жасамадым. Осы оқиғадан кейін менің жағдайымды және маған берілген сыйлықты білетін адамдар: «Оған бұл көлікті босқа берген екен», — деседі. Дәл сол сияқты, егер Ол бізге осы дүниенің тұзақтарынан киелілік арқылы қашып, азат өмір сүруге күш берсе, ал біз бұған немқұрайлы қарасақ, демек, біз Құдайдың рақымын босқа алған болып есептелеміз.

ЖАЗБАҒА ҚАЙШЫ КЕЛЕТІН «РАҚЫМ»

Қазіргі қауымдарда қате ойлау жүйесі кездеседі. Ол рақым туралы біржақты, тепе-теңдігі бұзылған ілімнен туындаған. Өте жиі жағдайда рақым дүниелік өмірді жауып

тұратын «перде» ретінде қабылданады. Ашығын айтқанда, ол өзімшілдік пен нәпсіқұмар өмірді ақтау үшін қолданылып жүр. Көптеген мәсіхшілік бірлестіктер Құдайдың киелілігі мен әділдігін ескермей, тек Оның игілігін ғана дәріптейді. Шектен шыққан либерализм көптеген адамдардың санасында Құдай рақымы туралы бұрмаланған түсінік қалыптастырды. Сондықтан көбі Құдайдың рақымын босқа қабылдады. Құдайдың рақымы — бұл жай ғана жамылғы емес. Иә, ол күнәні жабады, бірақ мұнымен бәрі бітпейді. Ол Құдайға мойынсұнуда өмір сүруге күш пен қабілет береді. Таудағы уағызда (Матай 5-тарау) Иса мына сөздерді қайталайды: «Көне заманғыларға: «Кісі өлтірме; кім кісі өлтірсе, сол сот алдында жауап береді», — деп айтылғанын естідіңдер. Ал Мен сендерге айтамын: бауырына негізсіз ашуланған әрбір адам сот алдында жауап береді; кім бауырына «ақымақ» десе, ол Жоғарғы Кеңес алдында жауап береді; ал кім «ессіз» десе, ол тозақ отына лайық болады» (21–22 тармақтар). Тараудың соңына дейін осы ой жалғасады (27–28, 31–32, 33–34, 43–44 тармақтар). Ол не істеп жатыр? Иса Мұса заңының талаптарынан дәйексөз келтіреді: «Сендер былай деп жазылғанын естідіңдер..». Кейін Иса Жаңа Өсиеттегі сенушілерден Құдайдың не күтетінін түсіндіреді: «Ал Мен сендерге айтамын...» Ол Мұса заңын рақыммен және шындықпен салыстырады. Жохан былай дейді: «Құдай ата-бабаларымызға Таурат заңын Мұса пайғамбар арқылы берді, ал рақым мен шындық бізге Иса Мәсіх арқылы жетті» (Жохан 1:17). Иса бізге Заңның өлі жоралғыларынан азат ететін, Құдайдың қабілетін бойымызға дарытатын рақым өлшемін береді. Заң — бұл сыртқы шектеу болса, рақым — бұл ішкі жаңару. Мен жиі сенушілер мен қызметкерлердің Заң

талаптарының қаталдығына шағымданып, өздерінің рақым астында екеніне және мұндай «құрғақ» өмір салтынан құтылғандарына қуанып жатқанын естимін. Мен де Заң астында өмір сүрмейтініме шексіз қуанамын. Бірақ бұл Құдайдың киелілік стандарттары төмендегені үшін емес. Керісінше, рақым астында Оның талаптары тіпті жоғарылай түсті! Исаның Таудағы уағызында келтірген салыстыруларын тереңірек зерттейік: «Ежелгі адамдарға: «Кісі өлтірме! Кісі өлтірген әркім сотталуға тиіс» деп бұйырылғанын естідіңдер. Ал Мен сендерге былай деймін: кімде-кім басқа адамға кәріні төксе, сол сотталмақ. Басқаны «Сенен еш пайда жоқ!» деп балағаттайтын әркім Жоғарғы кеңес алдында жауап бермек, ал «Құдайдан безген ақымақ!» деп жамандайтындар тозақ отына түседі» (Матай 5:21–22). «Рака» сөзі «мисыз» деген мағынаны білдіреді. Бұл Исаның заманында еврейлер жиі қолданған балағат сөз болатын. Егер ашу-ыза адамды жақынын «ақымақ» деп атауға дейін жеткізсе, Иса оған тозақ қаупі төніп тұрғанын ескерткен. Ал «ессіз» сөзі «құдайсыз» дегенді білдіреді. «Уа, Жаратқан, Сенің тұрағыңда кім тұра алады, Киелі тауыңда кімнің тұруына болады?» (Забур жырлары 14:1). Бауырды «ессіз» деп атау — өте ауыр айып. Егер адамның ашуы өшпенділікке ұласпаса, ол мұндай сөзге бармас еді. «Рака» немесе «ессіз» деу — «мен сені жек көремін» дегенмен тең. Және сіз ол адамды шынымен жек көресіз. Көне Өсиетте адам жақынының өмірін қиса ғана кісі өлтіруші деп айыпталатын. Ал Жаңа Өсиеттегі рақым заманында Құдай өшпенділікті кісі өлтірумен теңестіреді: «Бауырын жек көретін әркім — кісі өлтіруші! Ал мынаны білесіңдер: кісі өлтірушінің мәңгілік өмірі жоқ» (1 Жохан 3:15). Заң бойынша, сотталу үшін біреуге пышақ сұғуыңыз керек еді. Ал рақым астында, егер

сіз кешіруден бас тартсаңыз немесе жүрегіңізге араздық пен өшпенділіктің басқа да көріністеріне билік жүргізуге жол берсеңіз, демек бойыңызда Құдай рақымының жоқтығы немесе оған немқұрайлы қарап, оны босқа қабылдағаныңыз айқындалады. Сонымен, Иса рақымды күнәні жауып тұратын «жамылғы» ретінде сипаттай ма, әлде бізге киелі өмір сүруге мүмкіндік беретін Өз күші ретінде айта ма? Исаның тағы бір салыстыруын көрейік: «Ежелгі адамдарға: “Кісі өлтірме! Кісі өлтірмек болған әркім сотталуға тиіс” деп бұйырылғанын естідіңдер. Ал Мен сендерге былай деймін: кімде-кім басқа адамға кәрін төксе, сол сотталмақ. Басқаны “Сенен еш пайда жоқ!” деп балағаттайтын әркім Жоғарғы кеңес алдында жауап бермек, ал “Құдайдан безген ақымақ!” деген әркім тозақ отына тасталмақ» (Матай 5:21,22).

Көне Өсиет бойынша, неке адалдығын бұзу тек тәни тұрғыда іске асқанда ғана сотталатын. Ал Жаңа Өсиетте, керісінше, Құдай адамды әйелге нәпсіқұмарлықпен қараған сәттен бастап-ақ зинақор деп есептейді. Заң бойынша сіз күнәні тәніңізбен істеуіңіз керек еді, ал рақым келісімі бойынша оны істеуді қалаудың өзі жеткілікті! Бұл біз қазір ішінде жүрген және Америкада оқытылып жатқан «рақымға» ұқсай ма? Ол енді үлкен бір жамылғыға ұқсай ма, әлде Құдай берген киелі өмір сүру қабілетіне ме? Егер рақым жай ғана жамылғы болса, онда Иса Өзі берген сөздеріне Өзі қайшы келер еді. Бірақ олай емес: «Өйткені Құдайдың бүкіл адамзатқа құтқарылуды ұсынатын рақымы анық білінді. Ол бізді Оған ұнамсыз қылықтар мен күнәкар дүниелік құмарлықтардан бас тартып, қазіргі заманда байыпты, әділ және Құдайға ұнамды өмір сүруге бағыттайды» (Титке 2:11–12). Рақым — бұл күнәһарлық

пен дүниелік қалаулардан азат өмір сүру қабілеті ретінде сипатталады. Бұл — Құдай алдында киелі өмір кешуге мүмкіндік беретін күш. Еврейлерге арналған хаттың авторы бізді былай деп жігерлендіреді: «Сонымен, өзіміз шаңырағы ешқашан шайқалмайтын Патшалықтан үлес алғандықтан, біз сол үшін Құдайға шын жүректен шүкірлік айтайық! Оны риза қылатындай қызмет етіп, терең қастерлеп, Оған ұнамсызды істеуден шошынатын болайық!» (Еврейлерге 12:28). Мұнда да рақым жамылғы емес, Құдайға дұрыс қызмет етуге мүмкіндік беретін күш ретінде сипатталған. Босқа қабылданған рақым өзгермеген жүректі осы дүниенің арамдығына жетелейді. Сондықтан, киелілік жемісі — бұл құтқарылудың басты дәлелі.

ІС-ӘРЕКЕТ АРҚЫЛЫ ҚҰТҚАРЫЛА АЛАМЫЗ БА?

Кейбір адамдар былай деп дауласады: «Киелі Жазбада құтқарылудың адамның еңбегі емес, сенім арқылы берілген Құдайдың тегін сыйы екені айтылмап па еді?» (Ефестіктерге 2:8-9). Иә, солай. Біз өз күшімізбен Құдай Патшалығының мұрагері болуға лайықты өмір сүре алмаймыз, өйткені бәріміз күнә жасадық, Құдайдың ұлылығынан айырылдық және Оның әділдік стандарттарына жете алмаймыз. Ешкім Құдай алдында тұрып: «Менің қайырымдылық істерім немесе жақсы өмірім маған Құдай Патшалығын иемденуге құқық берді», — деп айта алмайды. Бәріміз күнәармыз және мәңгілік лаулаған отты көлде жануға лайықты едік. Біздің осы кемшіліктерімізге Құдайдың берген жауабы — рақым арқылы берілген құтқарылу сыйы! Сыйлықты еңбекпен тауып алу мүмкін емес. Римдіктерге арналған хатта (4:4) мынадай тұжырым бар: «Іс істеген адамға берілетін ақы нығмет емес, тиісті қарыз ретінде есептеледі».

Сіз өзіңіздің жақсы өміріңізбен бұл сыйды сатып ала алмайсыз немесе оған лайықты бола алмайсыз. Өміріңізді құрбан етсеңіз де, оны қайырымдылыққа арнасаңыз да, бұл рақымды «еңбекпен табуға» көмектеспейді. Рақым — бұл сый, және оны Исаға деген сенім арқылы аласыз. Кәне, ілімді қысқартпай, толықтай қабылдайық. Жанартау маңында тұрған адам туралы мысалымызды еске түсірейік. Оған көлік сыйға тартылды. Ол оны өзі сатып ала алмас еді, өйткені ақшасы болмады. Сыйды қабылдаған соң, ол оны пайдалануы тиіс еді. Егер ол рульге отырып, қауіпті аймақтан шығып кетсе, осы ісімен ол өзін-өзі құтқарған болар еді. Дәл сол сияқты, ешқайсымыз Құдай рақымын сатып ала алмаймыз. Ол бізге тегін берілді. Бұл біз еңбекпен таба алмайтын сыйлық. Енді біз оны пайдалануымыз керек. Міне, сондықтан Жақып сенушілерге батыл түрде: «Ендеше, сенім игі іс-әрекет тудырмаса, ол — өлі сенім» — деп мәлімдейді (Жақыптың хаты 2:17). Жақып Пауылға қайшы келіп тұрған жоқ, ол Пауылдың жолдауын нақтылап түсіндіріп тұр. Көлікті пайдаланбаса, досымыз құтқарылмайтыны сияқты, Жақып та тиісті іс-әрекетсіз рақымның еш пайда әкелмейтінін көрсетеді. Мұндай рақым босқа қабылданған болып саналады. Ол әрі қарай жалғастырады: «Бірақ біреу: «Мүмкін кейбіреу: «Сенің сенімің бар, ал мен игі істер жасаймын» дер. Игі істер тудырмайтын сеніміңнің шынайылығына көзімді жеткізші, ал мен жасаған игі істерім арқылы сенімімді дәлелдеймін» — дейді (Жақыптың хаты 2:18). Жақыптың айтуынша, киелі өмір — бұл адамның Құдай рақымын сенім арқылы шын қабылдағанының дәлелі. Сонымен, рақым бізге мойынсұнуға деген қалау мен қабілет береді. Сондықтан Пауыл былай деп жазады: «Бұл айтқандарым нағыз шындық. Құдайға сенгендердің

өздерін жақсылық жасауға арнаулары үшін бұларды баса айтуыңды қалаймын. Олар адамдарға ізгілікті де пайдалы» — дейді (Титке 3:8). Құдай Сөзіне үнемі бағынбай жүретін «аты ғана бар» сенуші Құдай рақымын шын қабылдамаған немесе оны босқа қабылдаған. Жақып бұл ойды шегелеп айтады: «Өздерің көріп отырғандай, Тәңір Иенің алдында адамды тек оның сенімі ғана емес, істегендері де ақтайды» (Жақыптың хаты 2:24). Қандай салмақты мәлімдеме! Айтуға тәуекел етейін, сірә, көптеген евангелиялық немесе толық евангелиялық сенушілер Киелі Кітапта мұндай сөздердің жазылғанын білмейтін де шығар. Жақында мен уағызымды осы аятпен бастадым. Оқып бергенімде, залда өлі тыныштық орнады. Адамдар іс-әрекетсіз, тек «жеңіл рақым» туралы уағыздарға үйреніп кеткені сонша, оқылған сөзді ұғыну үшін оларға бірнеше секунд қажет болды. Әрине, кейін мен бұл аятты мәтін мәнмәтінімен түсіндірдім, бірақ олардың жүрегі ашылып, назарын толық аударта алдым. Жақыптың сөзінде бұл тұжырымнан бұрын сенім атасы Ыбырайымның мысалы келтіріледі: «Атамыз Ыбырайым өз ұлы Ысқақты құрбандық үстеліне қойғанда, осы іс-әрекеті арқылы ақталған жоқ па? Көрудің бе, оның сенімі іс-әрекетімен бірге жүрді және іс-әрекеті арқылы сенімі кемелдікке жетті. Осылайша: «Ыбырайым Құдайға сенді, бұл оған әділдік болып есептелді» деген Жазба сөзі орындалып, ол «Құдайдың досы» деп аталды» (Жақыптың хаты 2:21-23).

ИСА БІЗДІҢ БОЙЫМЫЗДАН НЕНІ КӨРГІСІ КЕЛЕДІ?

Жақында мінәжат кезінде Жаратқан Ие менің жүрегіме біздің қауымдарымыздың іліміне мүлдем қайшы келетін бір ой салды, мен бұған қайран қалдым. Тіпті бұл Оның дауысы ма екен деп күмәнданып та қалдым. Бірақ Жазбадан Оның

маған айтқандарына дәлел таптым. Бұл сөздерді сіздерге жеткізбес бұрын, мәселенің мән-жайын сипаттап өтуім керек. Аян кітабының басында Иса жеті түрлі қауымға жеті түрлі жолдау береді. Бұл қауымдар шынымен де болған, бірақ егер олардың пайғамбарлық мәні болмаса, Құдай бұл сөздерді Жазбаға енгізбес еді. Басқаша айтқанда, бұл жолдау әлі де бізге қатысты. Міне, мінәжат үстінде Жаратқан Иеден естіген алғашқы сөзім: «Джон, Аян кітабындағы әрбір қауымға айтқан алғашқы сөзім «Істеріңді білемін» болғанын байқадың ба?».

Мен Аян кітабынан мыналарды таптым:

- *Бірінші қауым:* «Ефес қауымының періштесіне былай деп жаз: Істеріңді,білемін...» (Аян 2:1-2).
- *Екінші қауым:* «Смирна қауымының періштесіне былай деп жаз: ...Істеріңді, қайғың мен кедейлігіңді білемін, — десе де сен байсың..» (Аян 2:8-9).
- *Үшінші қауым:* «Пергам қауымының періштесіне былай деп жаз: ...Істеріңді білемін, сенің шайтанның тағы орналасқан жерде тұратыныңды да білемін...» (Аян 2:12-13).
- *Төртінші қауым:* «Тиатира қауымының періштесіне былай деп жаз: ...Істеріңді, сүйіспеншілігіңді, қызметіңді, сеніміңді, төзіміңді және соңғы істеріңнің алғашқысынан да көп екенін білемін» (Аян 2:18-19).
- *Бесінші қауым:* «Сарди қауымының періштесіне былай деп жаз: ...Істеріңді білемін; сенің атың тірі болғанымен, өзің өлісің» (Аян 3:1).
- *Алтыншы қауым:* «Филадельфия қауымының періштесіне былай деп жаз: ...Істеріңді білемін; міне, Мен сенің алдыңнан ешкім жаба алмайтын есікті

ашып қойдым..» (Аян 3:7-8).

- *Жетінші қауым:* «Лаодикия қауымының періштесіне былай деп жаз: ...Істеріңді білемін: сен суық та, ыстық та емессің; шіркін, суық не ыстық болсаң еді!» (Аян 3:14-15).

«Істеріңді білемін» — бұл қауымдарға берілген жолдауда Оның аузынан шыққан ең алғашқы сөздер. Мен: «Оның біздің бойымыздан нені бағалайтынын және нені іздейтінін қалайша ұмытып кеттік?» деп ойландым. Осы туралы толғанып отырғанымда, Жаратқан Иенің мені есеңгіреткен екінші сөзін естідім: «Джон, Мен ешбір қауымға: «Мен сендердің жүректеріңді білемін» деп айтпағанымды байқадың ба?» Осы сәтте мен өмірі тым еркін немесе дүниелік стильде болған «аты ғана бар» сенушілерге қаншама рет ақыл-кеңес бергенімді есіме түсірдім. Олар маған нық сеніммен: «Енді, Құдай менің жүрегімді біледі ғой!» деп айтатын еді. Иса біздің ниетімізге немесе жақсы мен жаманды ажырата алуымызға қарамайды. Ол біздің істерімізге қарайды! Біз бойымызда Құдай рақымының киелілік орнатуына жол беріп жүрміз бе, әлде бұл рақымды босқа қабылдадық па?

«СЕНУ» СӨЗІН ҚАТЕ ТҮСІНУ

Біздің рақымды шынайы түсінуден алшақ болуымыздың бір себебі — сенім туралы ілімнің бұрмалануында. Бүгінгі күні бұл сөз жай ғана бір нәрсені ақылмен мойындау дегенді білдіреді. Көптеген адамдар Исаның бар екеніне сенгендіктен және өкінуге шақырмайтын, күнәні әшкерелемейтін уағыздардан әсерленгендіктен «тәубе ету мінәжатын» айтты. Бірақ олар бұрынғы өмір салты мен дүниелік нәпсілерін тастаған жоқ. Олар тек ақылға немесе

сезімге сүйенген «құтқарылуға» сеніп, өздері үшін өмір сүруді жалғастыруда. Бірақ мұндай құтқарылу шынайы емес. Жазбаларда «сену» сөзі тек Исаның бар екенін мойындауды ғана емес, сонымен бірге Оның еркі мен Сөзіне мойынсұнуды білдіреді. Еврейлерге арналған хатта (5:9): «Жүктелген тапсырмасын толық орындап шыққан Ол Өзіне мойынсұнғандардың барлығы үшін мәңгілік құтқарылуға жол ашты» — деп оқимыз. Сену дегеніміз — мойынсұну. Ыбырайымның сенімінің дәлелі — оның мойынсұнушылықпен істеген істері болды. Киелі болуға шақыруды естігенде, ол отбасын, достарын және елін тастап шықты. Ал кейінірек ол ең қымбаты — өз ұлын берді. Ол үшін мойынсұнудан артық ештеңе, тіпті өз ұлы да қымбат болмады. Міне, нағыз сенім осы. Сондықтан ол «бәріміздің атамыз» ретінде құрметтеледі (Римдіктерге 4:16). Қазіргі қауымнан осындай сенімнің дәлелдерін көріп жүрміз бе? Біз қалайша оншалықты алданып қалдық па? Сіз «сенімім бар» дейсіз, бірақ бұл сіздің құтқарылғаныңызды дәлелдемейді. Киелілікке жетелейтін мойынсұну болмаса, сенім қалайша шынайы болмақ? Жақыптың сөздеріне тағы бір рет құлақ түрейік: «Адам тек сеніммен ғана емес, іс-әрекетімен де ақталатынын көріп тұрсыңдар ма?»

«ИЕМ, ИЕМ!» ДЕУШІЛЕРДІҢ БӘРІ ЕМЕС

Шынайы сенушіні біз сөзінен емес, оның «киелілік жемісінен» танимыз (Римдіктерге арналған хатта 6:22). Иса бізге былай деп түсіндіреді: «Сол сияқты, адамдарды да «жемістерінен» танып білесіңдер. Маған: «Мырза, Ие!» дейтін әркім емес, көктегі Әкемнің еркін орындайтындар ғана Оның Патшалығына кіре алады» (Матай 7:20-21). Рұқсат етсеңіз, бұл сөздерді қазіргі заман тілімен тұжырымдап

көрейін: «Сендер сенушілер мен сенбейтіндерді сөздеріне қарап емес, Әкемнің еркіне бағынуына қарай ажыратасыңдар. „Мен мәсіхшімін. Иса — менің Ием“, — деушілердің бәрі бірдей көкке бара бермейді. Ол жаққа тек Әкенің еркіне мойынсұнғандар ғана барады». Көптеген адамдар қиямет соты күні Маған: «Уа, Тақсыр Ие, Сенің атыңмен біз жұртқа Құдайдың хабарын жеткізбедік пе? Сенің атыңмен жындарды қуып шығарып, көптеген кереметтер жасамап па едік?» — деп жалынатын болады. Сонда Мен оларға: «Сендерді ешқашан таныған емеспін. Әділетсіздік істегендер, Менен аулақ кетіңдер!» — деп ашық айтамын» (Матай жазған ізгі хабар 7:22-23). Бұл қазіргі тілде былай естілер еді: «Көптеген адамдар Мені өз Иесі ретінде мойындап, тәубе ету мінәжатын айтады. Олардың көбі өздерін «толық інжілдік» қауым мүшесіміз деп есептейді. Бірақ Менің атыммен кереметтер жасап, жындарды қуғандардың өзі аян күні таңғалатын болады. Олар Көктер Патшалығына кіруді күтеді, бірақ Менің: «Әкемнің еркіне бағынбағандар, Менен аулақ кетіңдер!» — деген сөзімді естиді». Бұл жай ғана менің өз сөзім немесе әңгімем емес. Оны Иесі деп танығандардың көбі Құдай Патшалығына кіре алмайтынын ойлаудың өзі ауыр. Бірақ бұл шындық. Тіпті Оның атымен жындарды қуып, кереметтер жасағандар да кіре алмайды! Кейбір зерттеушілер Иса бұл жерде Оны ешқашан қабылдамаған адамдар туралы айтып тұр деп түсіндіргісі келеді. Алайда, мұндай түсіндірме қате, өйткені Құдай атымен құтқарылуды мойындамаған адамдар Оның атымен табиғаттан тыс істер жасай алмайды. Біз Елшілердің істері кітабынан сондай адамдардың хикаясын оқимыз. Скеуаның жеті ұлы зұлым рухтар билеген адамдардың үстінен Иенің атын атап: «Пауыл уағыздайтын Исаның

атымен сендерге бұйырамыз..» — демекші болды. Сонда адамның ішіндегі зұлым рух: «Исаны танимын, Пауылды да білемін. Ал сендер кімсіңдер?» — деді (Елшілердің істері 19:13-16). Сексенінші жылдардың соңында мен мінәжат етіп отырып, өте салмақты ес жиғызатын аян алдым. Мен қалың халықты көрдім. Ол жерде адамдардың көп болғаны сондай, мен бұрын-соңды мұндай алып топты көрмеген едім. Олар көк қақпасының алдына жиналып, Ішке кіруді және Иенің: «Әкемнің жарылқауына ие болғандар, келіңдер, дүние жаратылғаннан бері сендер үшін дайындалған Патшалықты мұра етіңдер», — деген сөзін күтіп тұрды (Матай жазған ізгі хабар 25:34). Бірақ оның орнына Ие оларға: «Мен сендерді танымаймын. Менен аулақ кетіңдер», — деді. Мүмкін, сіз: «Егер Иса оларды танымайтынын айтса, олар қалайша Оның атымен жындарды қуып, кереметтер жасай алды?» — деп сұрарсыз. Жауабы мынау: бұл ерлер мен әйелдер Исаға тек құтқарылу әкелетін барлық пайданы көру үшін келді. Олар Оны құтқарылу үшін қабылдағанымен, Израил ұрпақтары сияқты, Құдайдың жүрегін тану үшін келген жоқ. Олар тек Оның берген игіліктерін ғана иемденді. Олар Оны өз мүдделері үшін іздейді. Олардың қызметі махаббатқа емес, өзімшілдікке негізделген. Исаның: «Мен сендерді танымаймын», — деген сөзіндегі «тану» етістігі грек тілінде «гиноско» деп аталады. Жаңа Өсиетте бұл сөз еркек пен әйел арасындағы жақын қарым-қатынасты сипаттау үшін де қолданылады (Матай жазған ізгі хабар 1:25). Ол шынайы жақындықты білдіреді. Иса іс жүзінде былай деп тұр: «Мен сенімен ешқашан жақын болған емеспін». Мұса Құдайды жеке таныса, Израил Оны тек адамдардың өмірінде жасаған кереметтері арқылы ғана білетін. Біздің заманымызда да солай болып жатады. Қорынттықтарға арналған 1-ші хатта

8:3-те былай делінген: «Ал кім Құдайды сүйсе, оны Құдай таниды». Бұл жердегі «тану» сөзі де — сол баяғы гректің «гиноско» сөзі. Құдай Өзін сүйетіндермен жақын қарым-қатынаста болады. Олар Ол үшін өз өмірлерін қиған (Жохан 15:13). Тек осылай істейтіндер ғана Оның Сөзін сақтай алады. Иса бұл ақиқат туралы былай дейді: «Мені сүймегендер сөздерімді берік ұстанбайды. Сендердің естіп жүргендерің — Өзімнің емес, Мені жіберген Әкемнің сөздері» (Жохан 14:24). Исаға деген сүйіспеншіліктің шынайы дәлелі сөз емес, тек өмір салты ғана бола алады. Жохан былай деп түсіндіреді:

«Егер Құдайдың өсиеттерін орындасақ, Құдайды жақыннан танитынымызды білеміз. Құдайды танимын дей тұра, Оның өсиеттерін орындамайтын кісі — өтірікші, соның жан дүниесінен шындық орын алған жоқ. Құдайға деген сүйіспеншілік Оның сөзін орындаған кісінде шын мәнінде толық болып, мақсатына жетті. Құдаймен тығыз байланыста екенімізді мынаған қарап білеміз» (1 Жохан 2:3–5).

Иуда Исамен бірге жүрді. Ол Мәсіхтің соңынан еру үшін бәрін тастап шыққандықтан, Исаны сүйетіндей көрінетін. Тіпті қуғын-сүргінге қарамастан, басқа шәкірттер кетіп қалғанда да Иуда Исаның жанында қалды (Жохан 6:66). Ол жындарды қуып шықты, ауруларды емдеді және Ізгі хабарды уағыздады. Жазбада: «Иса он екі шәкіртін жинап алып, оларға барлық жындарды билейтін күш пен билік және ауруларды жазу қабілетін берді... оларды Құдай Патшалығын уағыздауға және науқастарды сауықтыруға жіберді», — деп жазылған (Лұқа 9:1–2). Мұнда «он бір шәкірт» делінбеген, Иуда да солардың қатарында болды. Алайда, Иуданың жүрек ниеті ең бастан-ақ бұрыс еді. Ол өзінің өзімшіл

қалаулары үшін өкінген де жоқ. Оның мінез-құлқы мына сөздерінен айқын көрінеді: «Егер Оны қолдарыңа берсем, маған не бересіңдер? Олар оған отыз күміс ұсынды» (Матай жазған ізгі хабар 26:15). Ол өз пайдасы үшін өтірік айтып, алдап келді (Матай 26:25), Исаның қызметіне арналған қазынадан өзіне ақша алып отырды (Жохан 12:4–6). Оның беделіне нұқсан келтіретін бұл тізімді жалғастыра беруге болады. Иуда Исамен бірге үш жарым жыл өткізсе де, Оны шынайы танып-білген жоқ! Қазіргі қауымда Иудаға ұқсайтын қаншама адам бар екен? Олар қызмет үшін бір нәрселерін құрбан етті, Ізгі хабарды уағыздады, мүмкін Киелі Рухтың дарындылығымен де әрекет еткен шығар, бірақ олар Оны жеке тұлға ретінде таныған жоқ. Бұл еңбектің бәрі сүйіспеншіліктен емес, өзімшілдіктен туындаған еді. Иса: «Мені „Ием! Ием!“ — деп атап, неге айтқандарымды орындамайсыңдар?» — деп сұрады (Лұқа 6:46). Грек тілінде «Ие» сөзі «кюриос» деп дыбысталады. Стронгтың грек тілі сөздігі бұл сөзге «билігі мен үстемдігі бәрінен жоғары» деген анықтама береді. Иса көптеген адамдардың Оны Иесі деп мойындайтынын, бірақ Оны өздерінің ең жоғарғы авторитеті ретінде қабылдамайтынын түсіндіреді. Олардың өмір сүру салты айтқан сөздерін растамайды. Олар Құдайдың еркі тек өз қалауларына қайшы келмеген жағдайда ғана бағынады. Егер Құдайдың еркі олардың жеке мүдделеріне қарсы бағытталса, олар өз жолдарын таңдайды, бірақ Исаны әрі қарай «Ием» деп атауын тоқтатпайды. Жиі жағдайда қызметтің табыстылығы қауым мүшелерінің санымен өлшенеді. Мұндай ойлау жүйесі көптеген қызметкерлерді залдарды «сенушілермен», ал қауымдарды «мүшелермен» толтыруға тырысуға итермеледі. Ол үшін олар Исаны Ие ретінде емес, тек Құтқарушы ретінде уағыздады. Негізінен

мынадай жолдау айтылды: «Исаға келіңдер де құтқарылуға, тыныштыққа, махаббатқа, қуанышқа, берекеге, табысқа, денсаулыққа және тағы басқа игіліктерге ие болыңдар!» Иә, әрине, Иса — барлық уәделердің орындалуы, бірақ бұл уәделердің маңызы сондай асыра сілтеп көрсетілгендіктен, Ізгі хабардың тазалығы өмірлік мәселелердің қарапайым жауабына және көкке кіруге мүмкіндік беретін «билетке» айналып кетті.

Мұндай уағыз күнәнарларды қызықтырады. Олар өздерін Құдайға тартатын, бірақ тәубе етуден ада: «Құдайға мүмкіндік беріңіз. Ол сізге махаббат, тыныштық пен қуаныш береді!» деген сөзді естиді. Осылай істей отырып, біз «жаңа сенушілер» үшін тәубе етуді ескерусіз қалдырамыз. Бұл адамдар қауымға келеді, бірақ олар кімдер? Иса Өз заманындағы діни қызметкерлерді былай деп әшкерелеген:

«Дін мұғалімдері мен парызшылдар, екі жүзділер, сендер қасіретке қаласыңдар! Бір-ақ адамды болса да дінге кіргізу үшін жиһан кезіп, су кешесіңдер. Ал кіргізген соң оны өздеріңнен екі есе бетер теріс жолға салып, тозаққа түсетін қыласыңдар!» (Матай 23:15).

Сенушілерді жинау оңай, бірақ олар жүрегі Құдайды аңсайтын ерлер мен әйелдер бола ма, әлде тек Оның уәделерін іздеушілер болып қала бере ме? Біз Мұса мен Исраил ұрпақтарының арасындағы айырмашылықты көрдік. Иса халыққа ашық айтты:

«...— Маған еріп шәкіртім болғысы келген әркім өз еркі бойынша өмір сүруін қойсын, әрі айқышын арқалаған кісідей азапты өлімге дайын болып Менің жолыммен жүрсін! Себебі кім өмірімді сақтаймын десе, одан

айырылады, ал өмірін Мен үшін және Ізгі хабар үшін қиған әркім оны аман сақтап қалады» (Марқа 8:34–35).

Егер сіз тек өз өміріңізді сақтап қалуды «қаласаңыз» одан айырыласыз. Ол: «Кім Мен үшін өз өмірінен айырылуды *қаласа*» демеді. Мәсіх үшін өз өміріңнен айырылуды «қалаудың» өзі жеткіліксіз. Иса жай ғана ізгі ниеттерді іздемейді. Бай жігіт құтқарылуды өте қатты қалады. Ол Исаға жүгіріп келіп, Оның алдында тізе бүкті де, мәңгілік өмір сұрап жалбарынды. Бірақ оның сезімдері жеткіліксіз еді. Иса оған: «Мені неге игі дейсің? Құдайдан басқа ешкім де игі емес. Мына бұйрықтарды білесің ғой: неке адалдығын бұзба; кісі өлтірме; ұрлық жасама; жалған куәлік берме; ешкімді ренжітпе; әке-шешенді құрметте», — деді. Ол Исаға: «Ұстаз, мұның бәрін мен жастайымнан бері сақтап келемін», — деп жауап берді. Иса оған мейірлене қарап:

«Саған бір-ақ нәрсе жетпей тұр: бар да, бүкіл мүлкіңді сатып, ақшасын кедейлерге үлестір, сонда көкте қазынаң болады; сосын келіп, өз айқышыңды алып, Маған ер», — деді. Жігіт бұл сөзді естігенде түнеріп кетті де, мұңайып қайтып кетті, өйткені оның дүние-мүлкі өте көп еді (Марқа 10:17–22).

Айқыштың құнын түсінген бойда, жігіт кетіп қалды. Кем дегенде, оның шынайылығы құрметке лайық! Қауымға бармайтын мыңдаған адамдар, егер өз өмірлеріне өздері билік ету құқығы сақталатын болса, құтқарылудың барлық игіліктерін қуана-қуана қабылдар еді. Олар қауымдағы көптеген адамдар ескерусіз қалдырған нәрсені түсінді: Құдайға қызмет ету үшін құн төлеу керек. Олар Құдай алдында шынайы — олар бұл құнды төлемейді. Екінші

жағынан, қауымға барып, Исаны «Ием» деп атайтын және Оның билігіне бағынатынын жариялайтын, бірақ іс жүзінде Құдайға бағынбайтын, алданған жандар бар.

ЕКІ ТҮРЛІ ЖОЛДАУ

Иса уағыздаған рақым мен біз сеніп жүрген «рақымның» арасындағы айырмашылықты енді түсіндіңіздер деп үміттенемін. Қазіргі заманғы рақым туралы жолдау: «Исаға сеніңіз, күнәһардың тәубе ету мінәжатын айтыңыз, Оны Құтқарушым деп мойындаңыз, сонда Көктер Патшалығына кіресіз», — деп адамдарды қызықтырады. Ол жерде адамның өз-өзінен және дүниеден бас тартуы туралы мүлдем айтылмайды. Ал адамдар қауымға келгенде, оларға әділ өмір сүру үшін рақым арқылы берілетін күш туралы өте аз айтылады. Осылайша бет бұрған және осындай тәлім алған адамдар кез келген бағынбаушылық пен киеліліктен жұрдай өмір салты Құдай рақымының «жамылғысымен» жабылады деп сенеді. Соның салдарынан біздің қауымдарымызда Құдайдың оты мен құдіреті жетіспей жатқан жоқ па екен? Мен бұл жолдауды сіздерге жүрегімдегідей етіп жеткізе алдым деп сенемін. Мен Құдай халқын жақсы көремін және адамдардың жаны гүлденгенін қалаймын. Сондықтан Оның шындығын уағыздауға міндеттімін. Мен тәлімнің адамның сенімі мен өмірін қалыптастыратынын білемін. Қауымдағы сенушілердің рухани ұйқыға кетіп, «жылы-жұмсақ» күйге түскенін көру маған өте ауыр. Олардың жүрегінде Құдайдың жалыны жетіспейді. Пауыл Тімотеге мынадай өсиет айтқан:

«Өзің де, үйретіп отырған ілімің де мұқият ықылас аудар. Осыларды ұдайы атқара бер, сонда өзіңді және

тыңдаушыларыңды күнәнің ықпалынан аман сақтайтын боласың» (1 Тімотеге 4:16).

Біз бұл ескертуге құлақ асуымыз керек. Бұрмаланған шындық сырттай жақсы көрініп, тіпті қисынды болып көрінуі мүмкін, бірақ ол міндетті түрде адасуға алып келеді. Құдай Сөзінің шындығы сізді рухани қоректендіріп, нығайтады. Ол сізді дұрыс және бұрыс ойлау жүйесін ажыратуға үйретеді. Ал бұрмаланған шындық сізді жарамсыз етіп тастауы мүмкін. Сондықтан Құдай бізге Өз Сөзін дұрыс қолдануды үйрену үшін Оған барынша назар аударуды бұйырады. Бұл тарауда сіз ескертуді де, жігерлендіруді де табасыз. Ескерту: Рақымды босқа қабылдап, ол туралы қате ілімдердің сізді «қарусыздандыруына» жол бермеңіз. Жігерлендіру: Рақым арқылы біз Құдай алдында киелі өмір сүруге күш аламыз. Иеміз Иса Мәсіхтің рақымы сіздермен бірге болсын.

АУЫР КҮНДЕР

*Таңирге деген сүйіспеншілік оның бойындағы
сенім отын лаулатады. Олар Оған мойынсұнудан
ләззат алады.*

«**Б**арлық адамдармен тату болып, Құдайға бағышталған қасиетті өмір сүруге ұмтылыңдар! Мұнсыз ешкім Жаратқан Иені көре алмайды. Абай болыңдар, ешқайсың Құдайдың рақымынан құр қалып жүрмеңдер! Әйтпесе улы жеміс беретін тамырды қазып алып тастамаса, оның қайтадан көктеп, қаулап өсіп кететіні сияқты, мұндай адамдарың өздерінің жаман көзқарастарына көптеген басқаларды да еліктіріп, арамдап, зор зиян тигізетін болады» (Еврейлерге арналған хат 12:14-15). Киеліліксіз ешкім Құдайды көрмейді. Біз бұл сөздерге шынымен сенеміз бе, әлде бұл біз үшін Киелі Кітаптағы кезекті бір дәйексөз ғана болып қалды ма? Қауым бұл сөздерді бұлжытпас бұйрық деп ұқты ма? Әлде оны бүгінгі күні орындалуы мүмкін емес, тек жақсылыққа шақыратын көркем теңеу деп қабылдады ма? Еврейлерге арналған

хаттың авторы: «Бәрімен тату болуға және киелілікке ұмтылыңдар, онсыз ешкім Иені көрмейді..» деп жазғанда нені меңзеді? Соңғы жиырма бес жыл бойы қауымдарда уағыздалып келе жатқан Құдайдың рақымынан адам қалайша айырылып қалуы мүмкін? Бұл сөздер бізді қорқыту үшін немесе жамандықтан сақтандыру үшін айтылған Құдайдың «қатал» ескертуі ме? Әрине, олай емес!

ӨЗГЕРМЕГЕН СЕНУШІЛЕР

Алдыңғы тарауда жазғанымдай, көптеген адамдар үшін рақым сенушілерді мойынсұну мен киелілікте өмір сүру жауапкершілігінен құтқаратын үлкен жамылғы сияқты көрінеді. Бірақ мұндай сенім Жазбаға сәйкес келмейтін мынадай мәлімдемемен теріске шығарылады және әшкереленеді: Құдай рақымынан мақұрым қалу — сол рақымның әлеуетінде өмір сүрмеу, яғни өзгермеу дегенді білдіреді, демек Құдай рақымының сыйын босқа қабылдау. Пауыл соңғы күндері көптеген «аты ғана бар» сенушілердің өз өмір салтын өзгертпейтін уақыт келетінін болжаған. Ол бұл күндерді сипаттай отырып, «ауыр уақыттар» туатынын айтады. Ол біздің діни сенім бостандығымыз бар заманымызды «ауыр» деп атайды. Оның өз өмірінде Ізгі хабарды соңына дейін ұстанғаны үшін таспен атылып, таяқпен соғылып, шынжырланып, түрмеге жабылғанына қарамастан, біздің күндерімізді «ауыр» дейді. Себебі Иса Мәсіхке сенеміз дейтін көптеген жандар Құдайдан гөрі өздерін және ақшаларын жақсы көреді, Құдайдан гөрі ләззат алуға құштар. Кейбіреулері тәкаппар, басқалары алғыссыз, тағы біреулері кешірімсіз болады. Сенушілердің арасында бағынбайтындар мен арамдар болады, көбіне өзін-өзі ұстау жетіспейді. Кейбіреулері тоңмойын болады. Пауыл бұл ерлер мен әйелдердің сырттай мәсіхші болып көрінетінін

айтады: «Есіңде болсын, соңғы дәуірде қиын-қыстау күндер туады. Адамдар өзімшіл, ақшақұмар, мақтаншақ, тәкаппар, өсекшіл болып, ата-аналарына бағынбайды. Олар алғысты білмей, қасиеттіні танымай, ешкімді сүймей, ымыраға келмейді. Адамдар, сондай-ақ, жалақор, ұстамсыз, қатыгез болып, жақсылықты жек көреді. Опасыз сатқын, ақылсыз қызба, кеуде көтерген олар Құдайдан гөрі ләззат-ермекті артық көреді. Олар сырт көзге Құдайға ұнайтындай болып көрінгенмен, Оның күшінен бас тартады» (2 Тімотеге 3:1–5). Олар рақымның құдіретіне өздерін өзгертуге жол бермеді; ақша мен ләззатты сүюдің орнына Құдайды және адамдарды сүюді бастамады. Олар арам күйінде қалды және Құдайдың рақымын босқа қабылдады. Әрі қарай ол бұл өзгермеген «сенушілердің» «әрқашан үйреніп жүрсе де, ақиқатты танып-білуге ешқашан жете алмайтынын» айтады (7-тармақ). Бүгінде Америкада Ізгі хабарды тарату үшін орасан зор ресурстар — миллиардтаған доллар мен озық технологиялар жұмсалуда. Мұндағы мәсіхшілік тәлімдердің көптігі мен қауымдық қызметтердің ауқымы өзге халықтардың тарихында кездеспеген деңгейге жетті. Бірақ осының бәріне қарамастан, біз Мысырдың қалауларынан өзін бөлектемеген дүниелік қауымға айналдық. Пауыл өзінің тәни қуғын-сүргін көрген кезін емес, дәл осы дүниелік қауым заманын «ауыр» деп атайды! Мен қызметкер досыммен түскі ас ішіп отырып, оның негізінен мұсылмандар тұратын бір Африка еліне жасаған сапары туралы білдім. Ол жақта мәсіхшілерді қорлап, өлтіреді екен. Ол азаптаудан өтсе де, ауылдарда Ізгі хабарды уағыздауға деген құштарлығын жоғалтпаған адамдармен танысқанын айтты. Досым сенушілерге уағыз айту үшін жиналыстарға бара жатқанда, күн сайын оларға арналған дар ағаштарының қасынан өтеді екен. Ол маған: «Джон, егер американдықтар күн сайын сенімі үшін дарға

асылуы мүмкін жердің қасынан өтуге мәжбүр болса, олардың қаншасы қауымға баруды жалғастыра еді?» — деді. Оның келесі ойы Пауылдың пайымдауымен үндес шықты: «Джон, біз Америкада таңдау еркіндігіне ие болсақ, олар бізде жоқ рухани еркіндіктің дәмін татып жүр. Пауылдың ескертуі бойынша, ақырзамандағы қиындықтардың себебі — сырттан келген құдалау емес, қауымның өзегін жегідей жеген дүниеқоңыздық. Олай болса, бізге берілген осы бостандық шын мәнінде бізді рухани аздырып бара жатқан жоқ па?» Мен уағыз айтқан бір конференцияда, жақында ғана коммунистік азиялық елден оралған бір қызметкер әйелмен бір дастарханда отырдым. Ол жақтағы құғын-сүргін сондай күшті, сенушілер өздерінің мінәжат ететін орындарын яғни қауымдарын жасыруға мәжбүр. Жиындарды ұйымдастыратын бағушылар мен жетекшілер бірнеше рет қамауға алынған. Түрмеде де олар тұтқындарға ізгі хабарды уағыздауды тоқтатпаған, соның нәтижесінде көптеген адамдар құтқарылған. Бұған ашуланған басшылық бағушы мен жетекшілерді жалғыз адамдық камераларға жауып тастаған. Ал бағушының өзі жүзден астам рет тұтқындалып, он жылдан астам уақытын түрмеде өткізген. Олардың қызметтері соңғы уақытқа дейін еш кедергісіз өтіп келген еді. Бірақ полиция жиналатын орынды біліп қойды, егер күзетшілер болмағанда, олардың бәрін тұтқындар еді. Қызметкер әйел жолға шықпай тұрып, олар қоштасар алдында келесі күні таңертең ерте кездесуге келісті. Таңертең бәрі жиналып, мінәжат еткілері келді. Ол әйел маған былай деді: «Джон, шынымды айтсам, менің олар үшін дұға еткенімнен гөрі, олардың мен үшін мінәжат еткені дұрыс сияқты көрінді. Солай болса да, Құдайдың олардың маған деген шынайы сенімін бағалайтынын түсіндім». Соңғы қызметтің аяғында бағушы жылай бастады. Қызметкер

әйел одан неге жылап жатқанын сұрағанда, ол өз халқының тағдырына қатты алаңдайтынын айтты. Көзіне жас алып: «Мен бостандықтан қорқамын», — деді. Бұл сөздер қызметкер әйелді қайран қалдырды. «Бостандықтан неге қорқасыз?» — деп сұрады ол. — «Сендерді қаншама рет аңдыды, қуғындады және түрмеге жапты. Егер осы қуғын-сүргін болмаса, өзіңіз бен халқыңыз қаншама іс тындыра алар едіңіздер, соны ойлап көріңізші». Ол былай деп түсіндірді: «Мен осы адамдар бостандық алғаннан кейін, батыс қауымдарындағы көптеген адамдар сияқты, материалист болып, дүниеқоңыздыққа салынып, сенімнен тайып кете ме деп қорқамын». Оның Құдайға және өзіне сеніп тапсырылған халыққа деген шынайы берілгендігін көріп тұрып, ол әйел не айта алар еді? Ол Батыс қауымынан мұндай берілгендікті жиі кездестірді ме? Біз бұл қуғын көрген киелілер үшін «ауыр уақыт» туды деп ойлаймыз, бірақ Жазба бойынша, шын мәнінде кім үшін ауыр уақыт туды? Пауыл діни бостандығы бар, бірақ дүниелік қауымды тудырған біздер үшін ауыр уақыт келетінін айтады. Әрине, бізді дүниеқоңыз еткен сенім бостандығы емес. Дегенмен, ол бойымызда бұрыннан бар, бізді Құдайдан алыстататын нәпсілік қалаулардың өршуіне жағдай жасады. Көне Израилдегідей, біздің басты мәселеміз — Құдайдың ұлылығына деген сүйіспеншіліктің аздығы болды. Израилдегі сияқты, бұл мәселенің тамыры — біздің ләззат пен нәпсіқұмарлыққа деген құштарлығымызда жатыр.

ИСАНЫҢ СОҢҒЫ КҮНДЕРДЕГІ

ӨЗ ҚАУЫМЫНА АЙТҚАН СӨЗІ

Алдыңғы тарауда біз сол кезде болған жеті қауымға жазылған жеті хатты қысқаша талқыладық. Олар Аян кітабында орналасқан және пайғамбарлық жолдауды қамтиды. Көптеген теологтар бұл жеті қауым алғашқы

ғасырлардағы ерте қауымнан бастап, Мәсіхтің екінші рет келуіне дейінгі кезеңде өмір сүретін бүкіл дүниежүзілік қауымның хронологиялық моделін көрсетеді деген пікірге келіседі. Біз Иеміздің екінші рет келуінің күні мен сағатын білмесек те, Иса бізге сол уақыт кезеңін білетінімізді айтты. Көптеген ғалымдар біз Оның келу уақытында өмір сүріп жатырмыз деп есептейді. Сондықтан соңғы Лаодикия қауымына айтылған ескерту пайғамбарлық тұрғыдан бізге де қатысты: «Лаудікидегі қауымның періштесіне былай деп жаз: Бұл — «Аумин» деп те аталатын Мәсіхтен хабар. Ол — шындықты жариялап, шейіт болған адал да шынайы Күәгер әрі Құдайдың жаратылысының Билеушісі» (Аян 3:14). Иса Өзін «адал әрі шынайы Күәгер» деп атайды. «Адал» дегеніміз — Оның тұрақты және өзгермейтінін білдіреді. «Шынайы» — Ол жағымсыз болса да, тек шындықты айтады. «Адал әрі шынайы» дегеніміз — біздің реакциямызға немесе қысымға қарамастан, Оның әрқашан шындықта қалатынын білдіреді. Жалған күәгер өтірік пен алдауды айтады. Ол сізге қажетті шындықты құрбан ете отырып, тек сіздің естігіңіз келген нәрсені ғана айтады. Әділетсіз саудагер сіздің ақшаңызды иемденгісі келеді, ол үшін ол сізге өте биязы болып, көңіліңізден шығатын сөздерді айтады. Бірақ мұндай әрекеттердің түпкі ниеті — сізді тонау. Біз, қауым ретінде, бізге тек жағымды сөздер айтатын қызметкерлерді қабылдадық. Бізге өзімізге қажетті ақиқатты елемей, тек жақсы әрі керемет нәрселерді ғана естіген ұнайды. Әрине, Иса бізді жұбатады және нығайтады, бірақ мұны ақиқатты құрбан ету арқылы жасамайды. Ол сүйеді және кешіреді, сонымен бірге жазалайды және түзейді! Оның Сөзіне құлақ түріңіз: «Мен сенің істеріңді білемін: сен салқын да емессің, ыссы да емессің. Не ыссы, не салқын болсаң ғой, шіркін!» (Аян 3:15). Ол «ниеттеріңді» емес, «істеріңді» деп айтады. Тозаққа

барар жол ізгі ниеттермен көмкерілген. Ол олардың жүрегінің күйін қалай білді? Жауабы қарапайым: олардың істеріне қарап.

«Суық» адамдардың әрекеті — Құдайға ашықтан-ашық бағынбау. Олар өздерін әділ етіп көрсетпейді. Олар адасқандарын және солай екенін сезеді. Құдайға қызмет етпейтіндерін де біледі. Олар басқа тәңірлерге: ақшаға, бизнеске, өз-өздеріне қызмет етеді. Олар бүгінгі күннің қуанышымен, бүлік пен мойынсұнбаушылықта өмір сүреді. Күнәардың немесе ашықтан-ашық сенімнен тартқан адамның өмірі осындай. Екінші жағынан, «ыстық» жандардың өмірі Құдайға толы. Олар Оның құзырына жақындау үшін өздерін тазартты. Олардың құштарлығы — киелілік. Өйткені олар киеліліксіз Иені көрмейтінін біледі. Олардың жүрегі мен бүкіл болмысы Исаға толы. Олардың бойындағы от пен құштарлық Исаға деген осы сүйіспеншіліктен бастау алады. Олардың ләззаты — Оған мойынсұну. Олар да өз жүректерінің күйін біледі. Иса соңғы қауымға олардың суық та, ыстық та еместігін ескертеді. Ол былай дейді: «Мен сенің істеріңді білемін: сен салқын да емессің, ыссы да емессің. Не ыссы, не салқын болсаң ғой, шіркін!» (Аян 3:15). Көптеген жылдар бойы бұл сөздердің мағынасы мен үшін түсініксіз болып келді. Неліктен Иса қауымға: «Суық не ыстық болсаң еді?» — дейді? Неге Ол: «Ыстық болсаң еді!» — деп қана айтпады? Иса ешқашан асыра сілтеп айтпайды, демек олардың күйі «суықтан» да сорақы болғаны. Ең соңғы күнәарлар мен сенімнен безгендер қалайша осы «қауымдағы сенушілерден» артық болып шықты? Ол бұл мәлімдемесін мына сөздермен түсіндіреді:

«Алайда ыссы да емес, салқын да емес, жылымшы болғаның үшін сені аузымнан түкіріп тастамақпын!» (Аян 3:16).

Жылы-жұмсақ адам — мүлдем суық болу үшін тым «ыстық», ал нағыз ыстық болу үшін тым «суық». Ондай жан нағыз ыстық жандардың арасында байқалмай қалатындай дәрежеде «ыстық», әрі суықтардың арасында өз адамындай болатындай дәрежеде «суық». «Жылы-жұмсақ» адамдар Мәсіхтің шынайы соңынан ерушілердің арасында ерекшеленбей, айналасындағыларға бейімделіп алады. Олар Жазбаларды біледі, әндер айтады және дұрыс сөздер сөйлейді. Олар «дүние соңынан ерушілердің» ортасына түскенде, мүмкін ішімдік ішпес немесе шылым шекпес, бірақ олар осы дүниенің үлгісімен, яғни өзімшілдікпен ойлайды және өмірлерін солай құрады. Олар Құдайға тек мойынсұну жағымды болғанда немесе өз мүдделеріне сай келгенде ғана бағынады. Оларды әрекет етуге тек өз қалаулары ғана итермелейді. Иса: «Мен сені аузымнан құсып тастаймын», — деді. Неліктен Ол осындай айқын салыстыруды қолданды? Дене қандай да бір өнімді қорыта алмағанда, бізді құсық айдайды. Көп жыл бұрын ұлдарым түскі асқа гамбургерлерге тапсырыс берген еді. Бір сағаттан соң олар құса бастады, өйткені гамбургердегі ет ескі болып шықты. Олардың денесі оны қорыта алмады, себебі мұндай өнім ағза үшін зиянды. Иісі бұзылған гамбургерлер сырттай қарағанда олар бұрын жеп жүрген балғын гамбургерлерден аумайтын еді. Иса былай дейді: «Мен Өз денемнен тек сөз жүзінде ғана Маған тиесілі, ал іс жүзінде жат болып табылатындарды шығарып тастаймын». «Ыстық» пен «суық» жандар Құдаймен қарым-қатынасының қандай екенін нақты біледі, ал «жылы-жұмсақ» жандар бұл мәселеде өздерін алдайды. Олар өздері туралы шын мәніндегіден артық ойлайды. Исаға тиесіліміз деп есептейді. Міне, сондықтан олардың жағдайы басқа күнәһарлардан да сорақы. Күнәһарлар Құдайға қызмет етпейтіндерін біледі. Сондықтан оларға Ізгі хабарды жеткізу оңайырақ. Ал «жылы-жұмсақтар» Құдайға

қызмет етіп жүрміз деп ойлайды. Олар рақым арқылы құтқарылуды мойындайды, бірақ олардың өмірінде сол өздері айтып жүрген Құдай рақымы жетіспейді. Олардың жүрегіне жету әлдеқайда қиын. Егер адамдар құтқарылдық деп ойласа, онда олар құтқарылуды іздемейді де. Иса олардың шынайы жағдайының бір ерекшелігін көрсетеді: «Мен баймын, ауқаттымын, еш нәрсеге мұқтаж емеспін», — дейсің. Ал өзіңнің шынында сорлы бейшара, рухани жарлы, жалаңаш әрі соқыр екеніңді білмейсің!» (Аян 3:17). Сол қауымдағы адамдар өз байлығымен және дәулетімен мақтанатын. Олар өздерін «Құдайдың жарылқауымен» жұбататын. Бұл американдық қауымның дәлме-дәл сипаттамасы болуы мүмкін бе? Біз байлығымыз бен бостандығымызды Құдайға деген қызметімізді арттыру үшін пайдаландық па? Әлде бұл байлық пен бостандық бізді адастырды ма? Батыс қауымындағы адамдардың көбі екінші жолмен кетті. Дегенмен, мен батыс қауымдарында да Құдайға жаны пида, киелілікті мұрат еткен адал жандарды кездестірдім. Бірақ мұндай адамдар азшылықты құрайды. Олар — шайқас алаңында болып, өз жауын таныған нағыз сарбаздар. Олардың құштарлығы сөзінен емес, іс-әрекетінің жемісінен көрінеді. Қауымдағы «жылы-жұмсақ» жандарға Иса былай деп жар салады: «Саған рухани баюың үшін отта балқытылып тазартылған «саф алтынды» Менен сатып алуға кеңес беремін. Масқара жалаңаштығың көрінбес үшін Менен «аппақ киім» де алып, киін. Сондай-ақ, көре алуың үшін «көзге жағатын шипалы май» да сатып ал!» (Аян 3:18). Ол Иені тек ауызбен «Ием» деп мойындаудың жеткіліксіз екенін, нағыз рухани байлыққа ие болу үшін Оның Өзінен сатып алу қажеттігін айтады. Есіңізде болсын, бұл қауым Оның атымен құтқарылуды мойындайтын еді. Алайда, оларда нағыз сенушілерде болуы тиіс бір нәрсе жетіспеді. Бірақ біз мұны Исадан қалай сатып ала аламыз? Нақыл сөздер 23:23-те

Құдай: «Шындықты сатып ал да, оны сатпа, даналықты, тәрбие мен ақылды да», — дейді. Сондай-ақ Ол Ишая пайғамбар арқылы былай дейді: «Ей, шөлдегендер, бәрің су көздеріне келіңдер! Ақшасы жоқтар да, келіп, тамақ алып жеңдер! Иә, келіп, шырын мен сүтті ақша төлемей-ақ тегін алыңдар!» (Ишая 55:1). Мұндағы «сатып алу» дегеніміз — ақшаға сатылмайтын рухани байлыққа Исаның үлгісімен, яғни өз өміріңді бағыштау арқылы қол жеткізуді білдіреді. Иса Өз шәкірттеріне Көктер Патшалығы туралы былай дейді: «Құдай Патшалығы мынаған да ұқсайды: бір саудагер асыл інжу-маржан іздеп жүріп, аса құнды біреуін тауып алады. Сонда ол өзінде бардың бәрін түгел сатып, сол асыл інжуге ие болады» (Матай 13:45–46). Осы бағалы інжуді сатып алу үшін адам өзінде бардың бәрін сатуы керек еді, сонда ғана оның қаражаты жететін болды. Басқаша айтқанда, өз мүддеңіз үшін ештеңе қалдырмай, бүкіл өміріңізді Оған және Оның мақсаттарына қызмет етуге беріңіз. Толығымен Ол үшін өмір сүріңіз. Пауыл мұны былайша тұжырымдайды:

«Мәсіхтің бәрі үшін өлгендігінің мақсаты мынау: жаңа өмірге ие болғандар енді тек өздері үшін ғана тіршілік етпесін, қайта, Мәсіхке бағышталып өмір сүрсін! Ол солардың игілігіне бола жанын құрбан етіп, өлімнен қайта тірілді ғой» (2 Қорынттықтарға 5:15).

АҚЫЛДЫЛАР МЕН АҚЫЛСЫЗДАР

Исаның кейбір мысалдары да бізге осы ақиқатты көрсетеді. Соның бірін Матай ізгі хабарының 25-тарауынан оқи аламыз. Көктер Патшалығы қолдарына шамдарын алып, Күйеу жігітті қарсы алуға шыққан он қызға теңеледі. Олардың бәрі пәк қыздар еді және бәрі Оны «Ием» деп атайтын. Бәрінде шам, яғни жарық болды. Бұл — мәңгілік өмір сыйын қабылдаған адамдардың бейнесі. Олардың бәрі

Оның екінші рет келуінде Онымен бірге кіруге дайындалып жүрді. Мұнда Иса Ізгі хабарды ешқашан естімеген немесе Оған деген сенімін білдірмеген адамдар туралы айтып тұрған жоқ. Басқаша айтқанда, Ол «суықтар» туралы айтып тұрған жоқ! Ақылдылардың ақылсыздардан айырмашылығы неде еді? Ақылсыздарда тек шамдары ғана болды. Ал ақылдылар шамдағы отты сөндірмеу үшін ыдыстарына май қорын қоса алған еді. Түн ортасында: «Күйеу жігіт келе жатыр, қыздар Оны қарсы алуға шықсын!» — деген айғай естілді. Бірақ ақылсыздардың шамдары сөне бастады. Олар ақылдыларға: «Майларыңнан бізге де беріңдерші, шамдарымыз сөніп барады», — деді (8-тармақ). Ақылдылар оларға: «Бізге де, сендерге де жетпей қалмауы үшін, одан да сатушыларға барып, өздеріңе сатып алыңдар», — деп жауап берді (9-тармақ). Мен көптеген қызметкерлердің бұл мысалды түсіндіргенін естідім, бірақ маған олардың пайымдауы оның шынайы мағынасымен байланыссыз сияқты көрінетін. Бірде таңертең жеке мінәжатта отырғанда Иеге: «Ием, маған осы мысалды ұғуға көмектесші!» — деп жалбарындым. Сол күні Ие маған бұл мысалдың түйінді сөздерін ақылды қыздардың айтқанын көрсетті: «Одан да сатушыларға барып, өздеріңе сатып алыңдар». Елестетіп көріңізші: он қыз — бес ақылды және бес ақылсыз — дүкенге кіреді. Ақылсыздар пешке жақындап, ақшаларын шығарады да, сатушыға: «Маған анау шамды беріңізші. Мен құтқарылғым келеді. Тозаққа барғым келмейді. Құдайдың жарылқауын иемденгім келеді», — дейді. Олардың әрқайсысы қолында жанып тұрған шамымен: «Рақмет, Құдайым. Мен құтқарылдым!» — деп дүкеннен шығады. Ақылдылар пешке жақындап, әмияндарындағы бүкіл ақшасын шығарады. Олар бүкіл дүние-мүлкін сатып, одан түскен ақшаны да, барлық жиған-тергенін де ала келген. Олар сатушыға: «Міне, менің иелігімдегі барлық нәрсе, дәулетімнің

әрбір тиыны. Бұдан басқа менде ештеңе жоқ! Маған анау шамды беріңізші, ал қалған ақшаға ол сөнбей жануы үшін май беріңіз», — дейді. Олардың әрқайсысы қолындағы шамымен және майға толтырылған үлкен ыдысымен қайтады. Айырмашылық мынада: ақылдылар бүкіл өмірін қиды, ал ақылсыздар тек құтқарылу үшін «қажет» деп есептеген нәрсені ғана иемденді. Олар өмірлерінің бір бөлігін өздеріне қалдырды. Олар жанып тұрған шаммен кетіп, бәрі олардың жарығын көргенімен, ол жарық соңына дейін жетпеді. Мысалда айтылғандай, олардың шамдары түн ортасында сөне бастады. Ең қараңғы сәтте, қасірет шыңына жеткенде, олар төтеп бере алмады. Міне, сондықтан Иса жиі: «Кім соңына дейін төзсе, сол құтқарылады», — деп айтады. Ақылсыз қыздар бірден май сатып алуға жүгірді, бірақ олар жоқта Күйеу жігіт келіп қалды. Ақылдылар дайын еді, Онымен бірге неке тойына кірді де, соңдарынан есік жабылды. Оралған соң ақылсыздар: «Ием, Ием, бізге есік аша гөр!» — деп айғайлай бастады (11-тармақ). Бірақ Ол оларға: «Сендерге шындығын айтайын: Мен сендерді танымаймын», — деп жауап берді (12-тармақ). Тағы да Ие Өзінің билігін сөз жүзінде мойындағандарды танымайтынын айтып тұр. «Жылы-жұмсақ» жандар өз өмірлерін толықтай бермеді. Әрине, Исаның мына сөздері соларға арналған: «Кім өз айқышын алып, Менің соңымнан ермесе, ол Маған лайықты емес» (Матай 10:38). Неліктен біз Америкада «айқышсіз қайта тірілуді» уағыздайтын Ізгі хабарға сеніп қалдық? Мұндай Ізгі хабар бізді «жылы-жұмсақ» күйге түсірді. Ол біздің жүрегімізде лаулауы тиіс Құдайдың отынан айырды. Мүмкін, біз де әлгі әзілдегідей, кілтті жоғалтқан жерімізден емес, жарық түсіп тұрған жерден іздеп жүрген шығармыз? Оның:

«Кім өз жанын сақтап қалғысы келсе, одан айырылады; ал кім Мен үшін өз жанынан айырылса, оны иемденеді», — деген сөздерін ұмытып кеттік пе? (Матай 16:25).

MessengerX

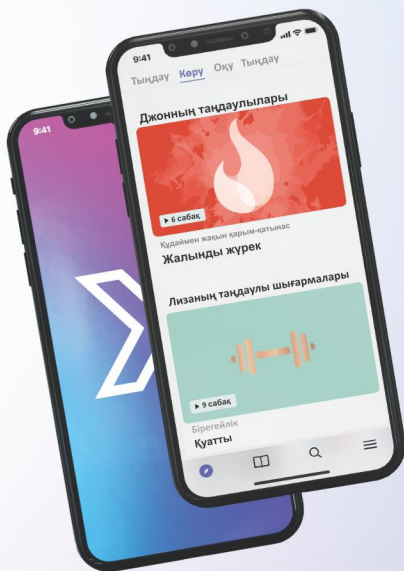
Күн сайынғы шәкіртшілігіңізге арналған қосымша

Толықтай тегін!

Мобильді құрылғыңызға жүктеп алыңыз да, пайдалана беріңіз!
Немесе сайттағы веб-нұсқаны қолданыңыз:

MessengerX.com

130+ тілде және мұнымен шектелмейміз

130-дан астам тілдегі материалдарды көріп, жүктеп алыңыз.

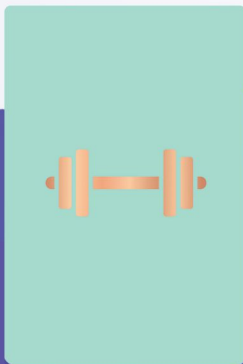
Материалдарды достарыңызбен бөлісіңіз немесе оқу тобын бастаңыз.

Жаңа материалдарды үнемі қосып отырамыз.

Көріңіз. Оқыңыз. Тыңдаңыз.

Ресурстардың кең көлемді кітапханасына курстар, электронды кітаптар, аудиокітаптар, қысқа метражды фильмдер енді, қалағаныңызды тыңдауыңызға, оқуыңызға немесе көруіңізге болады.

Ең маңызды салаларда ілгерілеу

Отбасы, салауатты қарым-қатынас, өмірлік мақсатыңыз, порнографиядан азаттық, сенімді жетілдіру, Құдайдың даусын есту, кәсіптегі көсбасшылық және тағы басқа тақырыптарды терең зерттеңіз!

Өсіп-жетілу жолы

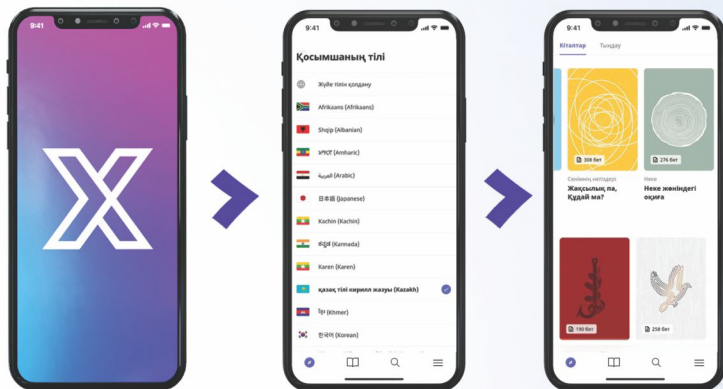
MessengerX -тің мақсаты — өмір жолындағы келесі қадамыңызды жасауыңызға көмектесу. Біз сізге шәкіртшіліктің сара жолын ұсынамыз. Осы жолда адаспауыңыз үшін керек құралдарды дайындап қойдық.

Қосымшаның тамаша функциялары көңіліңізден шығары сөзсіз!

- Осы материалдарды басқалармен бөлісуге және оқу топтарын ұйымдастыруға көмектесетін қолайлы құралдар.
- Chromecast пен AirPlay-ды пайдаланып, бейнежазбаларды смарт теледидарыңыздан көре аласыз.
- Ілгерілеуіңізді барлық құрылғыңызда сақтай аласыз. Өзіңіз ұнатқан материалдарды кітапханаңызға сақтап қойып, кез келген уақытта жылдам таба аласыз.
- Материалдарды құрылғыңызға жүктеп алып, офлайн көре аласыз.
- Қолайлы іздеу мен фильтрді пайдаланып, керегіңізді жылдам таба аласыз.
- Аудиокітаптардың, Киелі Кітаптың тарауларын, мадақтау әндерін автоматты түрде өз ретімен тыңдай аласыз!

MessengerX - 1-2-3 тәрізді оп-оңай!

- 1** MessengerX қосымшасын App Store немесе Google Play-ден жүктеп алыңыз
- 2** Қосымшаға тіркеліп, материалдарды өз тіліңізде көріңіз
- 3** Өзіңіз ұнатқан материалдарды көріңіз, оқыңыз, тыңдаңыз, жүктеп алыңыз әрі басқалармен бөлісіңіз

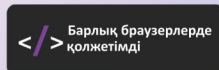
Өзіңіз шәкірт болыңыз, басқаларды шәкірт етіңіз

MessengerX ұжымына қосылып, өзге тілдерге аударылған ресурстарды әлемнің әр түкпіріндегі адамдарға жеткізуге.

Өйткені әрбір адам білім алуға лайық!

MessengerX.com

АЛТЫН, КИІМДЕР ЖӘНЕ ЖАҚПА МАЙ

*Киелілік ісі — бұл Құдай мен біздің
ортақ күш-жігеріміз.*

«Саған рухани баюың үшін отта балқытылып тазартылған «саф алтынды» Менен сатып алуға кеңес беремін. Масқара жалаңаштығың көрінбес үшін Менен «аппақ киім» де алып, киін. Сондай-ақ, көре алуың үшін «көзге жағатын шипалы май» да сатып ал!» (Аян 3:18) Иса жүректері Өзі үшін лаулап жанбайтын адамдарға үш нәрсені: алтынды, ақ киімді және көз майын сатып алуды бұйырады. Енді осылардың әрқайсысына жеке-жеке тоқталайық.

АЛТЫН ОТПЕН БАЛҚЫТЫЛАДЫ

Малахи пайғамбар бізге соңғы күндері Ие Өз қауымына отпен балқытушы ретінде келетінін айтады: «Сонда Ол күмісті балқытып, қоқысынан айырып тазартатын зергер іспетті леуіліктерді алтын-күмістей тазартып, зұлымдық

атаулыдан арылтады. Содан кейін олар қайтадан Жаратқан Иеге арнап таза сый-тартулар ұсына алады» (Малахи 3:3). «Леуіліктер» сөзі пайғамбарлық тұрғыда «патшалық діни қызметкерлерді» (1 Петір 2:9), яғни қауымды білдіреді. Біз бұл туралы бұрын да айтқанбыз. Бұл пайғамбарда Жаңа Өсиеттің терминологиясы болған жоқ. Ол «Мәсіхшілерді тазартады» деп айта алмады, өйткені ол кезде мұндай сөз әлі белгісіз еді. Құдай діни қызметкерлерді тазартуды алтын мен күмісті балқытумен салыстырғандықтан, біз алтын мен күмістің қасиеттерін және оларды балқыту процесін білуіміз керек. Иса бұл жерде тек алтынды атайды, сондықтан біз сол туралы сөйлесетін боламыз. Алтын табиғатта жиі кездеседі, бірақ аз мөлшерде ғана. Оның таза күйінде табылуы өте сирек. Ең таза күйінде алтын жұмсақ болады, ол иіледі және басқа заттардың қоспасы болмайды. Алтын басқа металдармен (мысалы: мыс, темір немесе никельмен) араласқанда, ол қаттырақ, иілгіштігі төмен және онша таза емес болып шығады. Мұндай зат «қорытпа» деп аталады. Қорытпадағы мыс, темір немесе никельдің пайызы неғұрлым жоғары болса, алтын соғұрлым берік болады. Және керісінше, қорытпадағы қоспа металдардың пайызы неғұрлым төмен болса, ол соғұрлым иілгіш болады. Енді біз үшін Исаның мысалы бірден айқындала түседі: Құдай алдындағы таза жүрек — балқытылып тазартылған алтын сияқты. Таза жүрек жұмсақ, нәзік әрі иілгіш болады. Пауыл жүректің күнәға алданып, қатайып кететінін ескертеді (Еврейлерге 3:13). Күнә, яғни Құдай жолдарына немесе Оның билігіне бағынбау — бұл алтынды қорытпаға айналдырып, жүрегімізді қатайтатын әлгі «қоспа» іспетті. Рухани сезімталдықтың жоқтығы бізді саңырау етеді, соның салдарынан біз Оның дауысын естімей қаламыз. Өкінішке

орай, қауымдағы тым көп адамдардың тақуалық кейпі бар, бірақ олар нәзік жүректен жұрдай. Олардың жүректері енді Иса үшін лаулап жанбайды. Құдайға деген ыстық махаббаттың орнын тек ләззат, жайлылық пен пайда іздейтін өзімшілдік басты. Тақуалықты жеке пайданың көзі деп есептеп (1 Тімотеге 6:5), олар Құдайдың уәделерінен тек өз игіліктерін іздейді, бірақ сол Уәде берушінің Өзінен іргесін аулақ салады. Алданып қалған олар осы дүниенің қызығына батып жүріп, көкке барамыз деп ойлайды. Міне, осындай адамдар қауымда «жылы-жұмсақ» болып көрінеді. Алайда Жақып шынайы мәсіхшіліктің не екенін былай деп айтады: «Құдай Әкеміздің алдындағы таза да мінсіз діншілдік мынау: мұқтаждық көрген жетім-жесірлердің қамын ойлау және өзін осы дүниелік арамдықтардан кіршіксіз пәк ұстау» (Жақыптың жазған хаты 1:27). Иса Өзінің артынан мінсіз, дақсыз әрі таза қауымды — жүректері дүниелік жүйемен ластанбаған адамдарды алып кетуге келеді (Ефестіктерге 5:27) Алтынның тағы бір қасиеті: ол жемірілуге яғни коррозияға ұшырамайды және тот баспайды. Басқа металдар атмосфераның өзгеруінен қараяды, бірақ бұл өзгерістер таза алтынға әсер етпейді. Латуньның сипаттамасы алтыннан мүлдем өзгеше, бірақ оның құрамында алтын болады. Латунь тез оңады. Ол сырттай алтынға өте ұқсас, бірақ қасиеттері жағынан мүлдем басқа. Алтынның құрамында басқа металдардың қоспасы неғұрлым көп болса, ол соғұрлым жемірілу мен шіруге бейім келеді. Біздің уақытымызда дүниелік жүйе қауымның ішіне кіріп кетті. Біз дүниелік жолдармен уланып, өңімізден айырылды. Батыс қауымында құндылықтар дүниемен ластанды. Біз өз нәпсілеріміздің соңынан еріп, оны «Құдайдың жарылқауы» деп атаймыз. Осы игіліктермен

байып кеттік деп есептеп, рухани сезімталдығымызды жоғалттық және киелілену қажеттілігін сезінуден қалдық. Малахи пайғамбар Иса Өз қауымын балқытып, оны зергердің алтынды тазартқанындай дүниенің әсерінен тазартатынын айтады. Балқыту процесінде алтынды ұнтақтап, «флюс» деп аталатын затпен араластырады. Бұл қоспаны пешке салып, қатты отта балқытады. Барлық қоспалар бетіне қалқып шығады. Ал алтын ауыр болғандықтан, түбінде қалады. Бетіне шыққан барлық қоспалар немесе шлактар (мысалы: флюспен араласқан мыс, темір немесе мырыш) сылынып тасталады. Құдайдың Ишая пайғамбар арқылы не айтқанына құлақ түріңіз: «Оның орнына сендерді тазарту үшін азап отынан өткіздім. Сонда да балқытылған күмістей саф таза болып шықпадыңдар» (Ишая 48:10). Құдай қолданатын тазарту пеші — бұл күміспен алтынды тазартатын кәдімгі от емес, ол — азаптар, қиындықтар мен қайғы-қасіреттер. Петір де мұны растайды: «Қазір сендерге біраз уақыт азап шегіп, қуғын-сүргін көруге тура келгенмен, осы сөнбес үмітке қуаныңдар! Азап шегулеріңнің мақсаты — шын жүректен сенгендеріңді дәлелдеу. Жойылып кетуі мүмкін алтын отта балқытылған кезде сыналып, тазартылады. Сол сияқты, алтыннан әлдеқайда бағалы сенімдерің де бастан кешкен азаптарың арқылы сыналып, берік те шынайы екендігі дәлелденеді. Сонда Иса Мәсіхтің қайта оралып, ашық көрінетін күні Құдай сендерді мадақтап, даңқ пен құрметке бөлемек» (1 Петір 1:6-7). Иенің тазартушы оты — бұл қайғылар мен қуғын-сүргіндер. Олардың қызуы біздің өмірімізде қалыптасқан Құдайдың болмысынан бойымыздағы бүкіл арамдықты бөліп шығарады. Мен дәстүрлі қауымда өстім. Онда құтқарылу үшін сәби кезінде суға шомылдыру рәсімі,

қызметтерге қатысу және сол қауымның ережелерін орындау қажет деп үйрететін. 1979 жылы колледжде оқып жүргенде құтқарылып, Құдайдың жарылқауларына негізделген тәуелсіз қауымға бара бастадым. Бұл қауымда киелілік туралы тәлім берілмейтін. Ол туралы мен бала кезімде барған дәстүрлі қауымда да айтылмайтын еді. 1985 жылы Құдай мені мінәжат кезінде тазалықтың қажеттілігіне үйрете бастады және бұл менің бойымда Құдайға деген аңсар тудырды. Мен Оған өз өмірімдегі тазалық үшін жалынып, жалбарына бастадым. Бірнеше айдан кейін Ол маған жауап берді. Сол жылдың желтоқсан айында Ол маған өзімнен бас тартуды, айқышымды алып, соңынан еруді үйрететінін айтты. Ол маған менің өмірімде киелілену процесін қалай құратынын көрсетті. Мен әйеліме қуана: «Құдай менің бойымдағы бүкіл арамдықты алып тастайды», — дедім. Содан кейін Құдайдың менің өмірімнен нақты нелерді алып тастайтынын айтып бердім. Олардың көбі мынадай артық нәрселер еді: көп тамақ ішу, ләззатты шектен тыс іздеу, сондай-ақ теледидар алдында тым көп уақыт өткізу. Бірақ келесі үш айда ештеңе өзгермеді. Керісінше, өмірімде бәрі сорақылана түсті. Мен бұрынғыдан да нәпсіқұмар болып кеткендей көріндім. Мен Иеден: «Неліктен менің жаман әдеттерім тек ұшығып кетті?» — деп сұрадым. Ол: «Ұлым, Мен сені тазартамын дедім ғой. Сен мұны өз күшіңмен жасауға тырыстың. Ал енді Мен бәрін Өз жолыммен жасаймын», — деп жауап берді. Сол сәттен бастап менің өмірімде бұрын-соңды басымнан өтпеген ауыр қайғы-қасірет кезеңі басталды! Осы қиындықтардың ортасында маған Құдай менен мыңдаған шақырым алыста жүргендей көрінетін. Бірақ олай емес еді. Бойымдағы бұрын жасырын болып келген мінезімнің бүкіл кемшіліктері

ашыққа шықты, ал сол кемшіліктердің бәрінің бір ғана тамыры болды, ол — өзімшілдік! Мен жақындарыма дәрекілік көрсетіп, ашуланатын болдым. Кейде әйеліме де, балаларыма да айғайлайтынмын. Бәріне шағымданатынмын. Менімен бірге болу бәріне іш пыстырарлық еді. Отбасыма, достарыма және қауым халқына деген сүйіспеншілігім жоғалды. Мен оларға менің барлық сәтсіздіктеріме солар себепші сияқты қарайтынмын. Менің қарым-қатынасым мен мінез-құлқыма байланысты олар менен қаша бастады. Ақырында мен Иеге жалбарындым: «Бұл ашу-ыза қайдан шығып жатыр? Бұрын мұндай жоқ еді ғой?» Жазба арқылы Ол маған тазарту туралы сөзді көрсетті, содан кейін сұрағыма жауап берді: «Ұлым, алтынды тазартқанда оны ыстық пешке салады, ал күшті от оны сұйыққа айналдырады. Осыдан кейін бүкіл қоспалар бетіне қалқып шығады». Ол маған алтын неке жүзігіме қарауды бұйырды. Ол 14 караттық алтыннан тұратын еді. Яғни, жиырма төрт бөліктің он төрт бөлігі алтын да, қалған он бөлігі басқа металдар. Демек, оның құрамында шамамен 60 пайыз алтын бар. Содан кейін Ол менің бүкіл өмірімді өзгерткен сұрақ қойды: «Бұл жүзік таза алтынға ұқсай ма?» Мен: «Иә», — деп жауап бердім. Ол: «Бірақ бұл таза алтын емес қой, солай емес пе?» — деді. «Жоқ, Құдайым», — дедім мен. Ол сөзін жалғастырды: «Алтын отқа салынбайынша, сен ондағы қоспаларды көрмейсің, бірақ бұл олардың жоқ екенін білдірмейді». Мен: «Шын айтасыз, Ием», — деп жауап бердім. Сол кезде Ол менің жүрегімді бомбаша жарып жіберген мәлімдеме жасады: «Мен сенің астыңа Өз отымды қойғанда, бүкіл қоспалар бетіне қалқып шығады. Олар сенен жасырын болғанымен, Менен жасырын емес еді. Енді таңдау өзіңде.

Көрген нәрсеңе деген реакцияң сенің бүкіл болашағыңды айқындайды. Сен әрі қарай да ашуланып, бәріне әйелінді, достарыңды, бағушыңды немесе қызметтестеріңді кінәлай беруіңе болады, сол арқылы өз іс-әрекетіңді ақтап, бойыңдағы арамдықтың қалуына жол бересің. Қайғы-қасірет аяқталғанда, арамдықтар қайтадан «тығылып» қалады. Немесе сен шындыққа тік қарап, тәубеге келіп, кешірім сұрай аласың. Сонда Мен Өз ожауымды алып, бұл арамдықтарды сенің өміріңнен сылып тастаймын». Құдай оларды біздің еркімізден тыс алып тастамайды. Пауыл мұны білгендіктен, бізге былай деп насихат айтқан: «Осы уәделердің бәрі де бізге берілгендіктен, сүйікті бауырластарым, тәніміз бен рухымызды арамдайтын барлық нәрселерден тазарып, Құдайды терең қастерлеп, толығымен Оған бағышталған қасиетті өмір сүрейік!» (2 Қорынттықтарға 7:1). Ол Тімотеге былай деп жазған:

«Бірақ Құдайдың салған негізі берік тұрады, онда мына сөздер «мөрленіп» жазылған: «Иеміз Өзінікі болған адамдарын жақсы біледі» және «Иеміздің атын атап сиынатын әркім жамандықтан алшақтасын!» Бір үлкен үйде алтын мен күмістен ғана емес, ағаш пен қыштан жасалған ыдыс-аяқтар да бар: алдыңғылары қадірмен тұтылса, соңғылар қадір-құрметтен ада. Сол сияқты, қауымның көптеген мүшелері игі істерімен Құдайды құрметтесе, басқалары жамандықтарымен Оның даңқы мен ісіне нұқсан келтіреді. Сол себепті, кім өзін соңғылардан арылтып таза ұстаса, қадірлі ыдыстар іспетті Қожайынына бағышталған, пайдалы және әрбір ізгі істер үшін қолданылуға дайын болады» (2 Тімотеге 2:19–21).

Киелілену ісі — бұл Құдай мен біздің бірлескен күш-жігеріміз. Ол рақым береді, бірақ біз Одан тазартуды сұрауымыз керек. Кейін, Ол бұл процесті бастағанда, біз кішіпейілділік пен мойынсұнушылық танытып, Онымен серіктес болуымыз қажет. Өз өмірімде мен тек қомағайлық, ләззатқа құмарлық, теледидарға әуестік сияқты сыртқы артықшылықтарды ғана көрдім. Алайда Құдай әлдеқайда тереңге үңілді, Ол мәселенің тамырын шешкенде, сыртқы өмірім де өздігінен түзелді. Тазару — бұл тұрақты, тоқтаусыз және жиі жағдайда ауыр процесс, бірақ оның жемісін білгендіктен, мен оған бағындым. Таза алтынның тағы бір қасиеті — мөлдірлік: «Он екі қақпасы — он екі інжу-маржан: әр қақпа бір маржаннан жасалыпты. Қаланың даңғыл көшесі мөлдір шыныдай саф алтыннан салынған еді» (Аян 21:21). Қайғы-қасірет арқылы тазарып, сіз «мөлдір» бола бастайсыз. Мөлдір ыдыс өзіне даңқ іздемейді. Ол өзінің ішіндегі нәрсені паш етеді. Біз неғұрлым көп балқытылсақ, дүние біздің бойымыздан Исаны соғұрлым жақсы көре алады. Аллилуйя! Құдайды сүйген Дәуіт былай деп жалбарынған: «Кім байқайды өз теріс қылықтарын? Тазарта гөр, Ием, құпия күнәмнан» (Забур жыры 18:13). Бұл біздің де мінежатымыз болсын. Егер біз Құдайдан жүрегімізді тазартуды сұрасақ, Ол біздің өз көзімізден жасырынған арамдықтарды алып тастайды. Құдай біздің ең жасырын ойларымыз бен ниеттерімізді бізден де артық біледі. Балқыту жақсы қасиеттерді нығайтып, әлсіздіктер мен арамдықтарды тазартады. Міне, сондықтан Иса қазіргі қауымға осы дүниенің байлығымен емес, мәңгілік құндылықтармен баю үшін Өзінен отпен балқытылған алтынды сатып алуды кеңес береді.

АҚ КИІМДЕР

Қауымға тазартылған алтын сатып алуды кеңес берген соң, Иса оларға жалаңаштығы көрінбеуі үшін Өзінен ақ киім сатып алуды ұсынады. Құдай Исраилге де дәл осылай ескертеді: «Оян, Сион халқы, оян! Күш-қуатқа бөлен! Қасиетті қала Иерусалим, салтанатты киін! Құдайсыз, күнәлі жауларың енді қайтып саған кірмейтін болады!» (Ишая 52:1). Сион — бұл қауымның бейнесі. Құдай: «Мен Өз киімдерімді сендерге кигіземін», — деп тұрған жоқ. Керісінше: «Одан да Иеміз Иса Мәсіхке беріле түсіп, Оны үлгі етіңдер. Ескі болмыстарыңның күнәлі құмарлықтарын қанағаттандыруды ойлаудан бас тартыңдар!» (Римдіктерге 13:14). Құдай бізден мұны сұрайды, өйткені ақ киімсіз ешкім Иеге жақындай алмайды (Аян 7:9). Бірақ Жазбаның осы үш жеріндегі ең басты ой — біз оны өзіміз киюіміз керек. Тағы да айтамын, Оның рақымы бізге осы киімдерді сатып алуға қабілет береді. Біз бұл киімдерді өз бетімізше еңбекпен таба алмас едік, өйткені біздің бүкіл әділдігіміз кір-қожалақ киім іспетті (Ишая 64:6). Бірақ пайғамбар айтқандай:

«Жаратқан Иеге қатты қуанам, Құдайыма
шаттанады жан дүнием,
Мені Ол құтқарып, амандыққа бөледі,
Үстіме әділдікті де жауып берді!
Күйеу жігіт діни қызметкер іспетті
Әшекейлі тәж басына киеді,
Қалыңдық асыл тастарын тағады,
Дәл солай мен де болдым салтанатты!» (Ишая 61:10).

Құдай құтқарылу киімі мен әшекейлерін береді. Біз мұның бәріне өздігімізден қол жеткізе алмас едік. Бірақ қайталап айтамын, мұның бәрін біз босқа қабылдауымыз

мүмкін. Қалыңдық өзін дайындауы тиіс. Мынадай мысалды ойлап көріңізші: кедей әйелге ұлы патшаның баласы үйленуге ұсыныс жасайды. Ол жоқшылықта өмір сүреді, тойға дайындалуға қаражаты жоқ. Оның бар болғаны — үстіндегі жыртық-жамау ескі киімі. Бірақ тиісті киімінсіз оны патша сарайына кіргізбейді. Күйеу жігіт оған деген зор махаббатынан неке қию күніне киім мен әшекейлер сатып алу үшін ақша береді. Бірақ ол тойға дайындалмайды. Барлық сыйлықтарды көңіл көтеруге жұмсап жібереді. Сөйтіп тойға лайықсыз киіммен келіп, патша мен оның ұлын қорлайды. Оған осы киімдерді иемденуге мейіріммен мүмкіндік берілді, бірақ ол барлық сыйды босқа қабылдады. Ол тойға дайындалмады. Егер ол сыйлықтарды той көйлегін сатып алуға жұмсаса, онда ол патшамен мақтанар еді. Ол: «Патша маған неке киімін кигізді», — деп айтар еді. Ол патшаның рақымымен берілген сый арқылы киінді. Патша оған бәрін берді, сонда да ол киімді сатып алып, кию арқылы өзін-өзі дайындауы керек еді. Бұл мысал біздің Күйеу жігіттің келуіне дайындығымызға қатысты. Жақия өзінің көргені мен естігенін былай деп сипаттайды: «Шаттанып, қуанайық, Оның ұлылығын мадақтайық! «Тоқтының үйленетін уақыты» жетті. Оның қалыңдығы әзірленіп, дайын отыр. Оған кіршіксіз таза, жылтыраған ақ бәтес киімдер берілді». — Сол ақ бәтес киімдер Құдай халқының әділ істерін білдіреді» (Аян 19:7–8). Сегізінші тармақтағы «әділ істер» деген грек сөзі — «*δικαιομα*». Стронг сөздігі бұл сөзге «тиісті іс-әрекет» деген анықтама береді. Вайн сөздігі бойынша бұл сөз: «әділдік ісі, әділдіктің нақты көрінісі» дегенді білдіреді. Құдай бізге әділдік істерін істей алуымыз үшін Өз рақымын берді. Жазбаға сәйкес, бұл істер бізге неке тойына киюіміз керек ақ киімдерді

береді. Бірақ біз Оның рақымын босқа қабылдаған жоқпыз ба? Егер біздің әділ істеріміз неке киімін құрайтын болса, онда көбіміз сол тойда жалаңаш қалатын шығармыз! Батыс қауымындағы адамдардың көбінің әділ істері тіпті қысқа белдемшеге де жетпейді, ал неке көйлегі туралы айтудың өзі артық! Бұл Жақыптың сұрақ түріндегі батыл мәлімдемесін растайды: «Қандай ақымақтық! Ей, пенде, игі іс-әрекетсіз сенімнің пайдасыз екенін ұқпайсың ба?» (Жақып 2:20). Біз Батыс қауымында бұл ақиқатты қалайша ұмытып кеттік? Жақып бізге шынайы сенімнің екі мысалын келтіреді. Ол: «Атамыз Ыбырайым өз ұлы Ысқақты құрбандық үстеліне қойғанда, ісімен ақталған жоқ па еді?» — дейді. Біз: «Мен біз сеніммен ақталамыз деп ойлап едім», — деуіміз мүмкін. Бұл рас. Бірақ жиырмасыншы ғасырдың екінші жартысындағы қазіргі батыс қауымдарында оқытылып жүрген «рақым» мен «сенім» емес. Егер оған сәйкес келетін істер болмаса, сенім күшін жояды. Ал Оның рақымынсыз сәйкес келетін істердің болуы мүмкін емес: «Атамыз Ыбырайым өз ұлы Ысқақты құрбандық үстеліне қойғанда, ісімен ақталған жоқ па еді?» Көрдің бе, сенім оның істеріне дем берді және істері арқылы сенім кемелдікке жетті. Сөйтіп Жазбадағы: «Түп атамыз Ыбырайым баласы Ысқақты құрбандыққа ұсынғанда сол ісі арқылы Құдай алдында ақталды емес пе? Байқайсың ба: Ыбырайым Құдайға сенді, сондай-ақ Оның айтқаны бойынша әрекет етті де. Осылайша сол істегендері арқылы Ыбырайымның сенімі кемеліне жетті. Сонда Киелі жазбадағы мына сөздер жүзеге асты: «Ыбырайым Құдайға сенді, сондықтан Оның алдында ақталды». Содан Ыбырайым тіпті «Құдайдың досы» деген атаққа да ие болды. Өздерің көріп отырғандай, Тәңір Иенің алдында адамды тек оның сенімі ғана емес, істегендері де

ақтайды» (Жақып 2:21–24). Екінші мысалда Жақып былай деп жазады: «Сол секілді, бұрын жеңіл жүрісті әйел болған Рахабта барлаушыларды үйіне түсіріп, басқа жолмен қашып құтылуларына жағдай жасады. Рахаб осы ісі арқылы ақталды емес пе? Демек, жансыз тәннің өлі екеніндей, әрекетсіз сенім де өлі» (Жақып 2:25–26). Басқа бір аудармада: «Сенім іссіз өлі» деп жазылған. Сенім тиісті істерсіз сенім бола алмайды. Біз Лаодикия қауымы сияқты өз сенімімізді жариялай аламыз, бірақ бізде оны растайтын істер бар ма? Енді Исаның «он қыз» туралы мысалдан кейін айтқан екі мысалы туралы сөйлесейік. Естеріңізде болсын, он қыз туралы мысалдың басты түйіні — ақылсыз қыздар өз өмірлерін толықтай бермей-ақ Исаны «Ием» деп атаған еді. Оларды неке тойына кіргізбеді. Келесі мысалда алыс сапарға аттанған бай адам туралы айтылады. Бай адам — бұл Исаның бейнесі. Ол құлдарын шақырып, өзі жоқ кезде оны айналымға салып, пайда тапсын деп ақша береді. Олардың қабілеттеріне қарай әрқайсысына тиісті соманы беріп, жүріп кетеді. Екі құл ынтамен жұмыс істеп, берілген ақшаны екі еселейді. Ал ең аз ақша алған үшінші құл жерді қазып, қожайынның ақшасын тығып тастайды. Ол өзіне берілген мүмкіндікті пайдаланбады. Ол бәрін босқа қабыл алды. Ұзақ уақыттан кейін қожайын оралып, құлдарын шақырып, есеп талап етеді. Қожайын берілген нәрсені орынды пайдаланып, ынтамен жұмыс істеген алғашқы екі құлды мақтайды. Содан кейін алтынды тығып тастаған соңғы құлға қожайыны: «Қожайыны оған былай дейді: — Әй, зұлым да жалқау қызметші! Менің екпеген жерден орып, шашпаған жерден жинайтынымды білдің ғой!» (Матай 25:26).

Ол «құл» деп тұр. «Батпақтық», «келімсек», «жатжерлік» немесе «жау» деген сөздерді қолданбайды. Оның рақымын қабылдамаған адамдар — Оның жаулары (Римдіктерге 5:10).

Құтқарылмаған адамдар — келімсектер мен жатжерліктер (Ефестіктерге 2:19). Құдайға сенбейтін адамдар — пұтқа табынушылар. Ал бұл адам өз қожайынының құлы болды. Содан кейін Иса бәріне: «Себебі кімде бар болса, соған тағы беріліп, молая түседі. Ал кімде жоқ болса, оның өзімде бар дегені де одан алынып қойылады» (Матай 25:29). Қожайын әрбір құлды өздеріне сеніп тапсырылған нәрсені қалай пайдаланғанына қарай соттады. Сот олардың қожайынға деген сеніміне қатысты болған жоқ. Әрине, үшінші құл қожайынның бар екеніне сенді, өйткені одан бір нәрсе алды. Ол сондай-ақ қожайынның оралатынын да білді, сондықтан ақшаны тығып, оны сақтап қойды. Алайда ол «қожайын әлі жақында оралмайды» деген оймен өмір сүрді және уақытты қадірлемеді. Оның бойынан әділ істер көрінбеді. Қожайын бұл құлға қатысты өз үкімін айтты: «Ал мына жарамсыз құлды сырттағы қараңғылыққа лақтырып тастаңдар: ол жерде жылау мен тіс қайрау болады. Осыны айтқан соң: «Еститін құлағы барлар естісін!» — деп жар салды» (Матай 25:30). Бұл мысалда киім сатып алу туралы емес, ақша туралы айтылса да, мұнда да сол баяғы қағида байқалады: мойынсұнушылық істерінің жетіспеушілігі. Жалқау құлға қатысты шыққан үкім Исаның Лаодикия қауымына айтқан ескертуімен тікелей байланысты. Олар жалаңаш еді, өйткені олардың істері «жылы-жұмсақ» болды. Исаның келесі мысалы Оның бүкіл халықтарды соттайтын Ұлы Сотына қатысты. Ол оларды бақташының қойларды ешкілерден бөлгеніндей екіге бөледі.

«Бұдан кейін Патша Өзінің сол жағындағыларға да былай деп үкім шығарады:

— Менен аулақ кетіңдер, қарғыс атқандар! Шайтанға және оның хабаршыларына дайындалған мәңгілік тозақ

отына түсіңдер! Себебі сендер Мен ашыққанда тамақ, шөлдегенде сусын бермедіңдер. Бейтаныс болып баспана іздеп жүргенімде Мені үйлеріңе қабылдамадыңдар. Киімсіз жүргенімде киіндірмедіңдер, ауырып не түрмеде жатқанымда артымнан келмедіңдер. — Олар да:

— Иеміз, біз қашан ашыққаныңызды не шөлдегеніңізді, бейтаныс болып баспана іздеп, киімсіз жүргеніңізді я болмаса ауырып не түрмеде жатқаныңызды көріп, Сізге көмектеспедік? — деп сұрайды. Ол сонда:

— Сендерге шындығын айтамын: мыналардың ең маңызсыз болып көрінген біреуіне жасамаған жақсылықтарың — шын мәнінде Маған жасамаған жақсылықтарың! — деп жауап беретін болады. Сонымен бұлар мәңгілік азап шегуге кетеді. Ал әділдер мәңгілік өмірге ие болады, — деді Иса» (Матай 25:41–46). Иса бұл жерде тек тәни ауру, аш адамдар немесе тұтқындар туралы ғана айтып тұрған жоқ. Ол сондай-ақ рухани әлсіз жандар туралы да айтады. Иса Өз уақытының көп бөлігін рухани жарлы адамдарға қызмет етуге арнады. Ол рухани ашыққандарды тойдырды (Матай 5:6). Рухани шөлдегендерге су берді (Жохан 4:10). Ал аурулар мен тұтқындарға Иса былай деді: «Маған Жаратқан Ие Өзінің Рухын қондырды. Ол мені жарлыларға ізгі хабар жеткізуге тағайындады, сондай-ақ тұтқындарға босатылып, соқырларға көре алатындарын жар салуға жіберді. Жаратқан Ие мені езілгендерді қанаудан азат етуге..» (Лұқа 4:18). Егер Ол бұл мысалда тек тәни істер туралы ғана айтқан болса, онда он екі елші қауымға: «Құдайдың Сөзін тастап, дастарқан қамын ойлауымыз бізге дұрыс емес», — деп айтпас еді (Елшілердің істері 6:2). Әрине, бұл тәни әлсіз немесе кедей адамдарға қамқорлық жасаудың маңыздылығын төмендетпейді.

ЕКЕУІ ДЕ МАҢЫЗДЫ

Ең бастысы — Иса істеген істерді істеу. Иса — біздің Иеміз әрі Ұстазымыз, бірақ Ол Өзіне қызмет етсін деп немесе өмірдің барлық рақатына бөлену үшін келген жоқ. Ол қызмет ету үшін және көптеген адамдарды құтқару жолында Өз жанын құрбан ету үшін келді (Матай 20:28) Әділ жандар Исаның орнына адамдарға қызмет еткені үшін марапатталады. Олардың істері «жылы-жұмсақ» емес, «ыстық» болды:

«Сонда Патша оң жағындағыларға былай деп үкім шығарады:— Әкем жарылқағандар, келіңдер! Әлем жаратылғаннан бері өздеріңе дайындалған Патшалықтан үлестеріңді алыңдар! Себебі сендер Мен ашыққанда тамақ, шөлдегенімде сусын бердіңдер. Бейтаныс болып баспана іздегенімде Мені үйлеріңе қабылдадыңдар. Киімсіз жүргенімде киіндірдіңдер, ауырғанымда Маған қамқорлық жасадыңдар, түрмеде отырғанымда артымнан келіп тұрдыңдар. Сонда әділдер Оған: — Иеміз, қашан Сіздің ашыққаныңызды көріп, тамақтандырған едік? Немесе шөлдегеніңізде сусын берген едік? Қашан бейтаныс болып баспана іздеп жүргеніңізді көріп, Сізді қабылдаған едік? Немесе киімсіз жүрген Сізді киіндірдік? Қай кезде Сіз ауырып не түрмеде жатқаныңызда артыңыздан келіп тұрдық? — деген сұрақ қояды. Патша оларға былай деп жауап береді: — Сендерге шындығын айтамын: Менің мына бауырларымның тіпті ең маңызсыз болып көрінген біреуіне жасаған жақсылықтарың — шын мәнінде Маған жасаған жақсылықтарың!» (Матай 25:34–40). Бұл мысалда адамдардың осы екі тобының арасындағы басты айырмашылық — олардың әрекетінде

немесе әрекетсіздігінде. Марапатталғандар өздеріне берілген рақыммен әрекет етіп, әділ істер істеді. Ал айыпталғандар екі топтан тұрды: пұтқа табынушылар және өздері қабылдаған рақыммен ештеңе істемеген қызметшілер. Олар әділ істер істеген жоқ. Олар Құдайдың рақымын босқа қабылдады. Мен Американың үлкен қауымдарында кейде осындай сұрақтар қоямын, олар адамның жанын түршіктіретін реакция тудырады. Мысалы, мен барлық жалғызбасты аналардың орнынан тұруын өтіндім және былай деп сұрадым: «Жексенбілік жиналыстан кейін адамдар сіздерге жиі келіп: «Сіз бен балаларыңыз біздің үйге түскі асқа келесіздер ме? Балаларыңыздың әкесі жоқ екенін білеміз, оларға ер адамның тақуа үлгісі қажет», — деп шақыра ма?» Мың адамдық жиналыста ең жақсы нәтиже — екі адам ғана болды. Мен сөзімді жалғастырдым: «Егер сіздердің кір жуғыш машинаңыз немесе басқа бір құрылғыңыз бұзылып қалса, қауымдағы достарыңызға хабарласып көмек сұрайсыз ба және сол күні-ақ бауырлар келіп көмектесе ме?» Олар маған таңданыспен, көздеріне жас алып қарады, өйткені мен олардың өміріндегі нақты мәселелер туралы айттым. Бұл жолы да ешқандай оң жауап ала алмадым. Басқа тұрмыстық сұрақтардың бәріне де сондай жауаптар алдым. Мен адамдарға мұндай қамқорлық олардың бағушысының тікелей міндеті емес екенін үйретемін. Бағушылардың міндеті — Мәсіхтің денесін нығайту үшін киелілерді қызмет ісіне дайындау (Ефестіктерге 4:12). Содан кейін мен тақырыпты өзгертіп, адамдардан: «Араларыңызда кім түрмедегі қызметке қатысады?» — деп сұрадым. Үлкен жиналыста бес-сегіз адам ғана қол көтерді. «Кім ауруханалар мен қарттар үйіне барып тұрады?» — деп

сұрағанымда да, жауап солай болды. «Кім көшеге шығып, адамдарға Құдайдың Сөзін айтады?» — деген сұраққа да дәл сондай реакция алдым. Бұның себебі — қауымдағы адамдардың 80 пайызы тек өздері және жақын туыстары үшін өмір сүреді. Бірақ мұны сенбейтін адамдар да істейді ғой! Екінші жағынан, бұл адамдардың көбі кереметтер болатын жиналысқа немесе бизнестегі табысы не «үлкен» қызметі туралы айтып беретін «пайғамбардың» қызметіне міндетті түрде келеді. Олар «екі еселенген майлану» немесе рухани серпіліс қызметіне жету үшін жүздеген шақырым жол жүруге дайын. Не үшін? Исаға жақсырақ қызмет ету үшін емес, өздеріне қандай пайда келетінін білу үшін. Жақында мен танымал бір ізгі хабаршының бағдарламасын көрдім. Ол үлкен аудиторияға «майлану» туралы тәлім беріп жатыр еді. Ол майланудың бағасы туралы айтқанда, адамдар зор ықыласпен тыңдады. Олардың Құдайдың құдіретіне деген құштарлығын байқау қиын емес еді. Кейбіреулері тіпті орындарынан тұрып кетті, мен олардың көздерінен от көрдім. Алайда, рухымда бір мұң сезіндім, оның себебін кейін бір ер адам ізгі хабаршыға чек ұсынғанда түсіндім. Бұл «садақа» еді. Елшілердің істері кітабында Петірге де майлану үшін ақша ұсынылғаны есіме түсті. Ізгі хабаршы чекті қайтарып бергенде, мен қуанып қалдым.

Содан кейін бірден оңаша жерге барып, мінәжат еттім. «Ием, — дедім мен.

— Мен бір мұң сезіндім. Оның себебін де білетін сияқтымын, бірақ Сенің түсіндіргеніңді қалаймын». Оның бәсең дауысы жүрегімде естілді: «Джон, олар Менің құдіретімді аңсайды, бірақ ниеттері бұрыс. Күш-құдірет саған маңыздылық сыйлай алады. Ол билік береді, адамды

ерекше етеді немесе байлыққа кенелтеді. Олар күшті қызмет ету үшін емес, табысқа жету үшін қалайды». Сол сәтте санама Сот күнінде Оның алдында тұрған халыққа айтқан Исаның сөздері оралды. Олар Оның атымен кереметтер жасап, жындарды қуып, пайғамбарлық етіп, Оның иелігін мойындаған еді. Бірақ Ол оларға бұрылып: «Менен аулақ кетіңдер, Көктегі Әкемнің еркін орындамайтындар!» — деді (Матай 7:21–23, автордың баяндауымен). Ие сөзін жалғастырды: «Джон, олар: «Ием, Ием, біз Сенің атыңмен тұтқындардың көңілін сұрадық, ашыққандарды тойдырып, жалаңаштарды киіндірдік — деп айтқан жоқ». Мұның бәрін байыппен ой елегінен өткізіп: «Әрине, олар бұлай айтқан жоқ», — деп келістім. Осыған сүйене отырып, мен қауымның үлкен пайызын құрайтын адамдардың екі тобын ажырата бастадым. Бірінші топ — екеуінің ішіндегі ең үлкені — осы дүниеде табысқа жетуді көздейді. Екінші топ қауымға қызметте табысқа жету үшін келеді. Тағы бір үшінші топ бар, ол әлдеқайда азшылықты құрайды. Бұл — Оның халқына қызмет ету және адасқандарға жету арқылы Исаның көңілінен шығуды шын жүректен қалайтын адамдар. Осының бәрін олар таза жүрекпен істейді! О, адамдар, біздің батыс қауымындағы жасырын қауіпті көріп тұрсыңдар ма? Аптасына бір-екі рет қауымға келіп, уағыз тыңдап, ал аптаның қалған бөлігінде тек өз қамы үшін өмір сүретін адамдар қандай киім киіп жүр? Бұл адамдарды әдеттегі кестеден тыс жиналысқа шақырудың жалғыз жолы — оларды жеке пайда әкелетін жарылқаулармен қызықтыру. Олардың көбі дұрыс сөздер айтады және мейірімді көрінеді, бірақ олар өз Қожайыны үшін өмір сүрмейді. Сот күні Құдай олардан өздеріне берілген рақым туралы есеп талап

еткенде, олар не істемек? Олар Құдай алдында жалаңаш тұра ма, әлде әділ істердің шапанын жамыла ма? Пауыл былай деп жар салады: «Сондықтан әлі де осы тәнімізде болайық немесе одан тыс болайық, бәрібір бар ынтамен Оған ұнауға тырысамыз. Барлығымыз Мәсіхтің төрелік тағының алдында тұрып, әшкереленуге тиіспіз ғой. Сонда әрқайсымыз тәндік өміріміздегі іс-әрекетіміздің жақсы-жамандығына қарай лайықты бағамызды алатын боламыз. Сонымен Иемізді терең қастерлеп, Оған ұнамсызды істеуден шошынуды ұдайы есімізде ұстаймыз. Сондай-ақ басқа адамдарды да осы шындыққа сендіруге ұмтыламыз. Біз Құдай алдында әйгіліміз. Сендердің ар-ұждандарыңа да әйгіліміз деп үміттенеміз» (2 Қорынттықтарға 5:9–11). Біз Иенің қорқынышы туралы ойладық па? Оның сотына деген дүниелік көзқарасымызбен Оның киелілігін келеке етіп жүрген жоқпыз ба? Біз бос әрі негізсіз сөздерге сеніп қалған жоқпыз ба? Мұның бәрі бізді Исаның «жылы-жұмсақ» жандарға Өзінен сатып алуды кеңес еткен үшінші нәрсесіне әкеледі.

КӨЗ МАЙЫ

Қауымға ақ киім сатып алуды кеңес берген соң, Иса оларға көре алуы үшін Өзінен көз майын сатып алуды ұсынады. Бұл май түрлі компоненттерден тұратын және ол емдік мақсатта қабаққа жағылатын. Лаодикияның «медициналық училищесі» дәл осы майымен атақты болатын. Иса көз майының мысалын қолданды, өйткені бұл сол қаланың тұрғындарына жақсы таныс еді; Ол осы арқылы қауымның рухани соқырлықтан айығуға мұқтаж екенін көрсетті. Лаодикиядағы қауым шынымен де болғанымен, бұл хат пайғамбарлық тұрғыдан бізге де қатысты. Көптеген

ғалымдар бұл жолдау әсіресе Исаның келуінің алдындағы уақытқа, яғни біздің күндерімізге арналған деп есептейді. Қауым өзін «көріп тұрмын» деп жариялайды, бірақ Иса шындықты көріп, бізге былай дейді: Себебі сен: «Мен баймын, дәулетім тасыды, ештеңеге мұқтаж емеспін», — дейсің; бірақ өзіңнің бақытсыз, аянышты, кедей, соқыр әрі жалаңаш екеніңді білмейсің».

Пауыл сенушілерге былай деп жазады: «Ол жүректеріңнің көзін ашты, бұл — Оның шақыруының үміті не екенін және Оның киелілерге арналған даңқты мұрасының байлығы қандай екенін білулерің үшін» (Ефестіктерге 1:18). Нұрлану — бұл анық көру дегенді білдіреді. Бізге Исаның істерін көру қажет. Ал бұл тек Оның құзырында уақыт өткізгенде, Оның сөзін тыңдағанда және Оған қызмет еткенде ғана мүмкін болады. Бұл жаһандық қағида дарынды жетекшілерге де қатысты. Сіз жетекшіге қызмет етіп, онымен бірге уақыт өткізу арқылы ғана оның көзқарастарын түсіне аласыз. Менің әйелім менімен бірге біздің қызметкерлердің кез келгеніне қарағанда көбірек уақыт өткізді. Ол — тақуа әйел. Ол менің жарым болуды және Құдай маған берген биліктің астында қызмет етуді ұнатады. Ол біздің қызметіміздегі ең ынталы қызметкер. Мен жоқта біздің қызметкерлерге шешім қабылдауға тура келген кездер жиі болды, сондай сәттердің әрқайсысында әйелім оларға дұрыс бағыт-бағдар беріп отырды. Мұса сол дәуірде өмір сүрген кез келген адамға қарағанда Құдайдың құзырында көбірек уақыт өткізді: «Мұса өлгенде жүз жиырма жаста еді; бірақ оның көзінің нұры таймаған, тың да қайратты кісі болатын» (Заңды қайталау 34:7). Оған Құдайға қызмет ету бәрінен де артық ұнайтын. Құдай ол туралы: «Ал қызметшім Мұсамен бұлай емес. Ол — Менің бүкіл

үйімдегі адал қызметшім» (Руларды санау 12:7). Екінші жағынан, Израил халқы Құдайдың құзырын аңсаған жоқ. Олар тек Оның жарылқауларын алуды ғана қалады, Оған тек жеке пайда көргенде ғана қызмет етті. Сондықтан да олар өздерін Құдай көргендей көре алмады. Олардың қате көзқарастары үнемі түзетіліп отырды. Жағдай шегіне жеткен сәт — жетекшілер уәде етілген жерді барлап келіп, қауымға былай деген кез еді: «Біз аралап көрген жер — онда тұратындарды жұтып қоятын жер екен, ол жерден көрген адамдарымыздың бәрі — алып денелі адамдар» (Руларды санау 13:33). Бірақ Халеб пен Ешуа бәрін басқаша көрді. Олар халыққа: «Тек Иеге қарсы шықпаңдар және сол жердің халқынан қорықпаңдар, өйткені олар бізге жем болады: олардың қорғанысы кетті; ал бізбен бірге Ие бар, олардан қорықпаңдар!» — деді (Руларды санау 14:9). Неліктен бұл адамдар қалыптасқан жағдайды қабылдауда басқалардан осыншалықты ерекшеленді? Ешуа Құдаймен бірге уақыт өткізуге құмар еді. Таудың басында Ешуа өзіне рұқсат етілген жерге дейін жақынырақ барды: «Мұса өзінің қызметшісі Ешуамен бірге тұрып, Құдайдың тауына қарай бет алды». Кейінірек, киелі шатыр салынып жатқанда, Мұса қостағы халықтан алысырақ жерге бір шатыр тігіп, оны «Кездесу шатыры» деп атады. Кімде-кім Иені іздегісі келсе, қостың сыртындағы осы шатырға баруы керек еді. Жазбадан біз бүкіл халықтың ішінен Мұсадан бөлек ол жерге тек Ешуаның ғана барғанын көреміз. Мұса осы шатырға қарай бет алғанда, бүкіл халық өз шатырларының кіреберісінде тұрып, алыстан ғибадат ететін. Олар Құдайды іздегені үшін бұл адамды құрметтейтін, бірақ бәрібір жақын келмейтін; өйткені жақын келсе, жүректеріндегі бүкіл жасырын нәрсе аян болар еді. Жазбада Мұса қосқа қайтып оралғанда, оның

«қызметшісі, Нұн ұлы жас жігіт Ешуа шатырдан шықпайтын» деп айтылған (Мысырдан шығу 33:7–11). Мұнда бізге екі нәрсе айқын болады. Біріншісі — Ешуа Құдайдың құзырына қатты аңсайтын еді. Мұса кездесу орнынан кеткен кезде де, Ешуа сол шатырдың қасында қала беретін. Екіншісі — Ешуа Мұсаның қызметшісі болды. Сонымен қатар, ол Иенің де адал қызметшісі еді. Оның істері оның сеніміне сай болды. Ешуаның рухани көру қабілеті анық еді, өйткені ол Құдаймен уақыт өткізіп, қызмет ету арқылы әділ істер істеді. Біздің күндерімізде кейбір адамдар өздерінің «мінәжат бөлмелерінде» сағаттап отырады, бірақ олар ешқандай қызмет қылмайды. Олар соқырлықтарының кесірінен өз қауымдарындағы істің бәрін бүлдіреді. Бұл — Патшалыққа шынайы жеміс әкелмейтін «өте рухани» адамдар. Олар қызмет етпегендіктен соқыр. Адамға Иемен бірге өткізетін уақыт та, қызмет те қажет. Мұсаның да, Ешуаның да рухани көруі анық болды. Екеуі де Құдаймен уақыт өткізді және қызмет ете отырып, сеніммен әділ істер атқарды. Ал Израил ұлдары өздерін шегіртке сияқты сезініп, жаулары да бізді солай көреді деп айтатын.

Ешуа мен Халеб жаудың қорғанысы мен күші сарқылғанын айтты. Сонда кімдікі дұрыс болды? Қырық жылдан кейін Ешуа сол жерге екі барлаушы жібергенде, жергілікті тұрғындардың бірі оларға былай деді: «Сіздер Мысырдан шыққанда Жаратқан Иенің Қамысты теңіздің суын алдарыңыздан қалай құрғатқанын, әрі Иорданның арғы жағындағы аморлықтардың екі патшасы Сихон мен Огқа не істегендеріңізді, оларды қалай құртқандарыңызды естігенбіз. Осыны естігенде, сіздерден зәреміз ұшып, батылдығымыздан жұрдай болдық. Себебі сіздер сиынған Құдай Жаратқан Ие — көкте де, жерде де жалғыз Құдай»

(Ешуа 2:10–11). Ешуаның рухани көру қабылеті дұрыс болды, ал қалған жетекшілер алданып қалды. Бұл жағдай өз қожайынынан рақымды босқа алған «жалқау құлдың» жағдайына ұқсайды. Қожайыны келетін уақытқа қарай, құл оны өзі бермеген нәрсені талап ететін қатал адам ретінде елестете бастады. Оның көзқарасы бұрыс еді. Сірә, мұндай көзқарас оның қожайынның бұйрығын орындауды кешіктіре бергендігінен қалыптасқан болса керек. Бұрын айтқанымыздай, қазіргі қауымда рухани көруі бұлдыраған адамдардың екі тобы бар. Олардың бәрі жағдайды Иса көргендей көре алмайды. Бірінші топқа Исаны лайықты түрде іздемейтін адамдар жатады. Олар Құдайды іздеп, оларға көктен хабар әкелетін уағызшыны құрметтейді. Бірақ олар Исамен кездесу үшін өздері «қостан» шыққан жоқ. Олар: «Сонымен, Оның қорлығына ортақтаса отырып, қостан тыс Оған шығайық», — деген насихатқа құлақ аспады» (Еврейлерге 13:13). Олардың істері — «жылы-жұмсақ». Екінші топқа Құдайды іздейтін, бірақ Оған қызмет етпейтін адамдар жатады. Олар Оны тек Өзінен бір нәрсе алу үшін ғана іздейді. Ашығын айтқанда, бұл адамдар тақуа бағушыға бәрінен де көп қиындық тудырады! Олар өздерін «діншіл» немесе «рухани» ұстайды, бірақ істері — «жылы-жұмсақ». О, Құдайдың халқы, бізге қауымда жаңару немесе ояну қажет! Бізге өзгеріс керек! Жаңару — бізде бар нәрсенің қайта түлеуі. Ал өзгеру— ой-сана мен өмірдің толықтай өзгеруін талап етеді. Біз тым ұзақ уақыт бойы қауымды «жылы-жұмсақ» күйге түсірген жалған рақымға сеніп келдік. Егер қате доктриналарды тым ұзақ уақыт бойы оқыта берсе, ақырында оған өзің де сеніп қаласың. Ал шындық жарияланғанда, сіз оны «аса ауыр адасушылық» деп қабылдамай тастайсыз. Тек «жаңару» немесе «ояну»

бұрыс көзқарастарды нығайта түсуі мүмкін. Біз бәрін Ол көргендей көруіміз үшін көзіміз ашылуы тиіс! Забур жыршысы жазғандай: «Зұлымдық жасаушылар жойылып кетер, Иемізге сенушілер елді иемденер» (Забур жыры 36:9).

КІМДІ ЖАҚСЫ КӨРЕМІН...

Егер Иса қайтып келгенде Оған ұқсас болғымыз келсе, онда бізге өзгеруге тура келеді.

Алдыңғы тараудан білгеніміздей, Иса Лаодикия қауымына Өзінен отпен тазартылған алтынды, ақ киімді және көз майын сатып алуды бұйырады. Содан кейін Ол: «Мен кімді сүйсем, соны әшкерелеймін және жазалаймын. Сонымен, ынталы бол да, тәубеге кел», — дейді (Аян 3:19).

Ол бізді сүйгендіктен жазалайды және әшкерелейді. Еврейлерге жазылған хаттың авторы бұл туралы егжей-тегжейлі айтып өтеді:

«Расында Құдайдың сендерді Өзінің рухани балалары деп атаған мынадай ескертпесін ұмыттыңдар ма:

«Балам, Тәңір сені тәрбиелегенде
Онысын ешқашан менсінбей жүрме,
Ол сені жөнге келтіргенде,
Лайым еңсең түсіп жүнжіме!
Иеміз Өзі сүйетін әркімді

Түзетеді әрі тәрбиелейді,
Бауырына басқан әр баласын да
Жазалайды қажет болғанда» (Еврейлерге 12:5–6).

«Әшкерелеу» — «түзету немесе қатесін көрсету» дегенді білдіреді. Грек тілінде «жазалау» сөзі «*μαστιгу*» деп дыбысталады. Бұл сөз Жаңа Өсиетте бар болғаны жеті рет кездеседі. Ол қолданылған басқа жағдайлардың бәрінде «шыбықпен сабау» дегенді білдіреді. Әрине, біздің Әкеміз нақты қамшы қолданбайды. Дегенмен, Оның жазасы өте қатал болуы мүмкін. Сондықтан да хаттың авторы бізге оны елеусіз қалдырмауды ескертеді. Кейде Ол мені түзеген кезде, ішкі жан дүниемнің ауырғанынан өліп бара жатқандай сезінетінмін. Бірақ бұл жаза маған әрқашан пайда әкеліп, жүрегімдегі киелілік отын қайта тұтандыратын.

ҚҰДАЙДЫҢ БАЛАЛАРЫ

Тіпті ең бағышталған Құдай балаларының өзі түзетуге мұқтаж. Құдай кез келген адамның күнә ішінде жазасыз өмір сүре беруіне жол беруі мүмкін, бірақ бұл Оның ұлдары мен қыздарының басына келмейді. Дана әрі қамқор әке басқаның балаларының кемшіліктеріне мән бермесе де, өз баласының қателіктеріне «көз жұмып» қарамайтыны сияқты, біздің Иеміз де Өз балаларына өздерін құртатын істерді істеуге жол бермейді. Егер сіз күнә жасап жүріп, ешқандай жазаға ұшырамасаңыз, бұл — Құдайдан алыстап кеткеннің белгісі. Жазбада Ол жазаламайтын адамдардың — нағыз ұл-қыздар емес, заңсыз балалар екені анық айтылған. Олар Оны «Әке» деп атауы мүмкін, бірақ бұл мойындау жалған бетбұрыстан туындаған. Мен Құдайдың жүрегінен шыққан

мықты хабарларды уағыздағанда, адамдардың екі түрлі реакциясын көрдім. Өте жиі жағдайда біреулер Әкенің әшкерелеуін қабылдап жатса, басқалары бейжай қалатын, өйткені олар Құдайдың нағыз баласы болмаған еді. Осындай бір жағдай сенушілер отбасында болды. Бірде жексенбілік ғибадатта мен бүліктуралы өте өткір уағыз айттым. Қауымның жартысы тәубеге шақыруға үн қосты. Бағушы әйелімен бірге мені қызметтен кейін түскі асқа осы қауым мүшелерінің үйіне апарды. Сол үйдің иесі, бір әйел заты, жиналыс кезінде Құдай Сөз арқылы оны қалай әшкерелегенін үнемі айтып отырды. Киелі Рух онымен өте маңызды тақырыпта сөйлескен еді. Бірақ ол маған қысыла сөйлеп: «Қызым қызметтен кейін маған: «Мына ер адам сахнада тек айғайлады, ал оның уағызы мағынасыз», — дейді», — деді. Үйге кірген бетте-ақ мен оның шын мәнінде құтқарылмағанын түсіндім. Анасының сөздері менің ішкі түйсігімді растай түсті. Иені қатты жақсы көретін анасы сол таңдағы жиналыстағы көптеген адамдар сияқты әшкерелеуді қабылдады. Ал оның қасында отырған қызы ештеңені қабылдаған жоқ. Дегенмен оның өмірінде анық бағынбаушылық бар еді. Қыздың сол күнгі сөздері мен мінез-құлқы оның Құдайдың перзенті болмағанын дәлелдеді. Бірақ егер мен қыздан: «Сен мәсіхшісің бе?» — деп сұрасам, жауап міндетті түрде «иә» болар еді. Құдай тек Өзінікілерді ғана жазалайды. Ең алдымен Ол бізді осы әйелдің мысалындағыдай Өз Сөзі арқылы түзегісі келеді. Бірақ егер біз тыңдамасақ, Ол бізді дұрыс жолға салу үшін қиындықтар мен қасіреттерді қолданады. Забур жыршысы былай дейді:

«Мен азап шекпес бұрын жолдан адасқан едім,
Ал енді Сенің сөзіңді сақтап жүремін» (Забур 118:67, 75).

Пауыл Әкенің жазалауы туралы былай деп жазады:

«Сондықтан да сендердің көбің әлсіз де аурусыңдар, біразың қайтыс болдыңдар. Егер алдымен өзімізді-өзіміз сынасақ, Құдайдың жазасына ілікпес едік. Ал бізге күнәкар дүниемен бірге қияметте үкім шығармас үшін Тәңір Иеміз бізді қазірдің өзінде тексеріп, жазалауда» (1 Қорынттықтарға 11:30–32). Құдай біздің Оның түзетуші сөзіне құлақ асқанымызды қалайды, бірақ Ол бізді қалай түзесе де, кез келген түзету әдісі бізге жағымды болып көрінбейді. Еврейлерге жазылған хаттың авторы мұны растайды: «Кез келген жазалау сол сәтте қуаныш емес, қайғы сияқты көрінеді; бірақ кейін соның нәтижесінде тәрбиеленгендерге әділдіктің бейбіт жемісін береді» (11:14). Құдай біздің жайлылығымызға қарағанда, рухани күйімізге көбірек мән береді. Хат авторы Құдайдың бізді түзейтінін айта келіп: «Олар өз білгендерінше аз күнге жазалады, ал Бұл — біздің пайдамыз үшін, Оның киелілігіне ортақтасуымыз үшін», — дейді (12:10). Оның түзетулерінің мақсаты — киелілік ісі. Автор сөзін жалғастырады: «Сонымен, салбыраған қолдарыңды көтеріп, әлсіреген тізелеріңді нығайтыңдар; ақсақ аяқ шығып кетпей, керісінше түзелсін деп, аяқтарыңмен түзу жүріңдер» (Еврейлерге 12:12–13). Мұндағы «қолдар» — Ие үшін жасалатын қызметтің немесе істердің бейнесі. «Тізелер» — біздің жүріс-тұрысымыз бен өмір салтымыз туралы айтады. «Нығайту» дегеніміз — жағымпаздану емес, керісінше, шындықты сүйіспеншілікпен айту. Иса Өзінің әшкерелеуші сөздерімен Лаодикия қауымын әлсіреткен жоқ. Ол оларға іштегі отты сақтау үшін қажетті нәрсені берді. Ол оларды Өз киелілігіне ортақтасуы үшін түзеді. Әрине, егер олар бұл түзетуді қабылдаса ғана, бұл жүзеге асатын еді. Неліктен біз өз қауымдарымызда әлсірегендерді нығайтуды қойдық? Неліктен біз Иса

уағыздаған хабарларды уағыздамайтын болдық? Неліктен Батыс қауымдарындағы уағыздардың көбі тек тыныштық, гүлдену мен бақыт туралы айтады, ал біз шын мәнінде әшкерелеуші ақиқатқа зәруміз? Құдай Еремия пайғамбар арқылы біздің дәуіріміздегі «жылы-жұмсақ» адамдарға «жұмсақ» хабарлар айтатын уағызшылар туралы былай дейді: «Олар шынымен Менің кеңесімде тұрған болса, онда халқыма Менің сөздерімді жеткізіп, оны теріс жолынан, істеп жатқан зұлым іс-әрекеттерінен қайтарған болар еді» (Еремия 23:22).

Біз өз ұрпағымыздың жүрегін киелі Құдаймен кездесуге бағыттап, тәрбиелеп жатырмыз ба, әлде тақуалық өзгерістерге шақырмайтын сөздермен олардың құлақ құрышын қандырып жүрміз бе?

ТАТТУЛАСТЫРУШЫЛАР МЕ, ӘЛДЕ ТЫНЫШТЫҚТЫ ЖАҚТАУШЫЛАР МА?

Еврейлерге жазылған хатта біз былай деп оқимыз: «Барлық адамдармен тату болуға және киелілікке ұмтылыңдар, онсыз ешкім Иені көрмейді. Ешкім Құдайдың рақымынан құр қалмасын; қандай да бір ащы тамыр өсіп шығып, зиян келтірмесін және сол арқылы көптеген адамдар арамдалмасын деп сақ болыңдар» (Еврейлерге 12:14–15). Хат авторының ең бірінші бұйыратыны — бәрімен тату болуға ұмтылу керек. Иса: «Тыныштықты жақтаушылар бақытты», — демеді. Ол: «Таттуластырушылар бақытты, өйткені олар Құдайдың ұлдары деп аталады», — деді (Матай 5:9). Сендер: «Айырмашылығы неде?» — деп сұрарсыңдар. Айырмашылығы үлкен! Тыныштықты жақтаушы адам мұны

кез келген құнмен істейді. Осылайша, біз қақтығыстан қашу үшін шындықты құрбан етеміз. Сондықтан тыныштықты жақтаушы адам Исаның Аян кітабындағы қауымдарға айтқаны сияқты, қажетті өзгерістерге шақыратын Құдай жүрегінен шыққан сөздерді айтпайды. Адамдарға өздерінің бұрынғы қалпында қалуы жайлы болып көрінеді, бірақ олар шын мәнінде тақуалық өзгерістерге мұқтаж. Ал таттуластырушылар болса, нағыз бейбітшілікті іздейді. Қажет болған жағдайда, ол шынайы бейбітшілікке жету үшін ақиқат пен әділдікпен абайлап әшкерелейді. Таттуластырушылар әділдікті сүйеді және күнәні жек көреді. Ол шегінбейді және бәрін өз атымен атайды: күнә — бұл жай ғана қателік немесе әлсіздік емес. Күнәні жек көру — Құдайға және Оның халқына деген сүйіспеншіліктен туындайды. Ол, ең алдымен, адамдар үшін ең жақсы нәрсені іздейді, тіпті бұл кейде оларды қуантпаса да. Ол танымал болып, адамдарға жағудан гөрі, оларға пайдалы нәрсе беруді көбірек қалайды. Жеке пайда іздемейді. Ол шынайы рақым мен әділеттіліктен ләззат алады. Ол киелілікті сүйеді. Оның жүрегі киелілікпен лаулайды, өйткені ол Құдай үшін жанып тұр!

ӘЛСІЗДЕРДІ КИЕЛІЛІК ЖОЛЫНДА НЫҒАЙТУ

Хат авторы оқырмандарды киелілікке ұмтылуға шақырады: «Онсыз ешкім Иені көрмейді». Бұған дейін біз Израил ұлдарының Құдайға жақындауға ниет білдіргенін, бірақ бұл шынайы қалау емес екенін білдік. Бұл олардың шынайы ықыласы емес, тек ойы ғана еді. Олар Мұса сияқты Құдайға жақындай алмады, өйткені бойларындағы Мысырға деген құмарлықтан арылмаған еді. Құдайға жақындау

олардың бойындағы қимаған арамдықтарын әшкерелер еді. Еврейлерге жазылған хаттың авторы Құдайдың Өз халқына ғасырлар бойы айтқан сөздерін тірілтеді. Ишая да бұл туралы былай деп жазады: «Салбыраған қолдарды көтеріп, дірілдеген тізелерді нығайтыңдар» (Ишая 35:3). Тізе мен қолдар нығайған кезде, көне өсиет пайғамбары соқырлардың көзі ашылып, саңыраулардың құлағы еститінін жариялайды. Шөл дала берекелі жерге айналады. Мұның бәрі Оның халқы нығайып, киелілік жолында жүре бастағандықтан болады! Ишая былай дейді: «Сол жерде даңғыл жол болып, ол «Қасиеттілік жолы» деп аталмақ. Бұл жолмен арам ниетті адамдар емес, тек Құдайдың халқы жүреді. Менмен ақымақтар оған еш түспейді» (Ишая 35:8). Құдайдың жолдары адамдыкінен биік. Киелілік жолы — бұл өмір жолы. Иса бұл жолдың тар екенін айтқан (Матай 7:13–14). Мұнда киеліліктің биік деңгейіндегі өмір туралы айтылып тұр. Біз тек Оның түзетулерін қабылдауға жүрегімізді ашқанда ғана осы биіктікте өмір сүре аламыз.

Пайғамбардың сөзіне сенсек, бұл жолда ақылсыздар да адаспайды. Ақылсыз адам өз ойлары мен өмір салтын даналықтың өлшемі деп санайды. Нақыл сөздер 12:15-те: «Ақылсыздың жолы өз көзінде дұрыс; ал ақылды адам кеңеске құлақ асады», — делінген. Тағы да Нақыл сөздерден ақылсыздың «менмен» екенін білеміз (14:16). Нақыл сөздер 18:2-де: «Ақылсыз білімді сүймейді, тек өз ақылын көрсеткісі келеді», — деп жазылған. Осыдан ақылсыздың алданып жүргенін көреміз. «Естінің даналығы — өз жолын ұғынуы, ессіздің надандығы — алданып адасуы» (Нақыл сөздер 14:8). Лаодикия қауымының мүшелері алданышта еді. Олар жарылқау мен гүлденуде өмір сүріп жатырмыз деп сенді. Алайда оларға шынайы қазыналар: болмыс, тақуалық істер

және Иса көргендей көру қабілеті жетіспеді. Иса айтқан өте қатал түзетулер мен ескертулер оларды ақылсыздық жолынан шығарып, киелілік жолына бағыттауы тиіс еді. Ол олардың салбыраған қолдары мен тізелерін нығайтты.

СИОН ТАУЫНА АПАРАТЫН ЖОЛ

Оның түзетуіне құлақ аспайтын адамдар Оның ұлылығына апаратын жалғыз жолды таба алмайды. Киелілік оңайлықпен келмейді. Балқыту, тазарту және жуу арқылы түзету болуы мүмкін, бірақ тәубесіз олардан пайда жоқ. Сондықтан Иса Лаодикия қауымына: «Мен сүйетіндерімді әшкерелеп, тәртіпке шақырамын. Енді ынталы болып, өкініп, теріс жолдан қайт!», — дейді (Аян 3:19). Тәубе ету — бұл күнәнің салдарына емес, күнәнің өзіне және оның себептеріне деген ой мен көзқарастың өзгеруі. Біз күнәнің зардаптары үшін өкінуді үйрендік, бірақ күнәнің өзі үшін тәубе етуді үйренбедік. Иса бұл қауымға «ынталы болуды», яғни қазіргі күйімізден Құдайдың болмысына қарай өзгеруді қатты аңсауды бұйырады. Шындыққа тік қарайық: егер Иса қайтып келгенде Оған ұқсас болғымыз келсе (Жохан жазған 1 хат 3:2), онда біздің біреуімізге өзгеруге тура келеді. Исаның немесе біздің өзгеруіміз керек. Әрине, Исаның Өзіне өзгеру керек емес! Тек Оның насихаттары мен түзетулері ғана бізді Оның бейнесіне өзгертеді. Ишая Құдайдың түзетуін қабылдап, ақылсыз күйінде қалмаған адамдардың «Иенің аман қалғандары деп аталатынын айтады: «Жаратқан Ие құтқарғандар қайтып оралады, олар Сионға шаттана ән салып келеді; бастарына мәңгілік қуаныш орнайды. Олар бақыт пен шаттыққа кенеліп, ал қайғы-қасірет пен күрсіну атаулыдан арылады» (Ишая 35:10). Бұл

жерде Сионның аталуы біз үшін өте маңызды. Еврейлерге жазылған хаттың авторы бізге өте жарқын суреттеме береді: «Сендер қолмен ұстауға болатын, лаулап от жанып жатқан тауға, қараңғылыққа, түнек пен дауылға, керней дыбысы мен сөздердің үніне жақындаған жоқсыңдар. Ол үнді естігендер сөз бұдан былай жалғаспауын өтініп жалбарынған еді» (Еврейлерге 12:18–19). Біз бұл тауды осы кітаптың алдыңғы тарауларында талқыладық. Тағы да сол мұңды куәлікті естиміз: адамдар Құдайдың сөйлеуін тоқтатуын өтінді. Олар Оның жазасын қабылдамады, өйткені ол олардың жүректерін әшкереледі. Олар ақылсыз еді!

Софония пайғамбар Израилге былай дейді: «Ол ешкімді тыңдамай, ешкімнен ескерту қабылдамайды. Қала Жаратқан Иеге сенім артпайды, өз Құдайына жақындамайды!» (Софония 3:2). Құдай мұңайып: «Мен сенің халқыңды бекер жазалаппын, олар одан бәрібір тәлім алмады. Қайта, араларыңдағы пайғамбарларымды жыртқыш арыстандай семсермен қырып жойдыңдар», — дейді (Еремия 2:30). Егер олар киелілікке ұмтылып, түзетулерді қабылдауға дайын болса және өз жолдарына тәубе етсе, онда тауда Құдайға жақындай алар еді. Бізге де сондай мүмкіндік берілген, бірақ біз көруге немесе ұстауға болатын таудың алдында тұрған жоқпыз. Біз басқа тауға келдік. Ишая пайғамбар ол туралы былай дейді:

«Ал сендер рухани Сион тауына, яғни мәңгі тірі Құдайдың көктегі Иерусалим қаласына, әрі ондағы сан-мыңдаған періштелерге келдіңдер» (Еврейлерге 12:22).

Ол әлі де тауда тұрады, бірақ бұл енді тәни сезіммен ұсталатын Синай тауы емес. Бұл — мәңгілік тау, ол

шынайырақ. Ол — Сион деп аталады. Бұл тауға апаратын жалғыз жол — киелілік жолы! Мұса осы жолмен жүрді. Ол өз жүрегінен Мысырды шығарып тастады, Құдайдың түзетуі бар сөздерін ықыласпен қабылдады. Ал Израил ұлдары Құдайдан сөйлеуін тоқтатуын өтінді, өйткені олар өз жүректерін әшкерелейтін және түзейтін Оның сөзін қаламады. Осы оқиғалардың аясында бізге мынадай ескерту айтылады: «Абай болыңдар, өздеріңе сөйлеп тұрған Тәңір Иені тыңдаңдар! Ежелде Оның тапсырмасымен жер бетінде сөйлеген Мұса пайғамбарды тыңдамай қойған Израил халқы жазадан құтылмады. Ендеше бізге көктен сөйлеп тұрған Құдайдың Өзінен бас тартсақ, онда алатын жазамыздан одан бетер құтыла алмаймыз!» (Еврейлерге 12:25). Жерде Құдай Синайдан сөйледі. Бүгін Ол аспандық Сион тауынан сөйлеп тұр. Бұл мәлімдемеде қандай салмақты ескерту жатыр! Егер Израил ұлдары Құдай оларға Синайдан сөйлеп, тәлім мен түзету әкелгенде жазадан құтылмаса, онда Сион тауынан айтылатын, білім мен түзету әкелетін Оның сөздерін тыңдамасақ, біз тіпті де құтыла алмаймыз. Израил ұлдары Оның ұлылықпен айтылған сөздерін естігісі келмеді, өйткені ол олардың кір-қожалақ жүректерін әшкереледі. Сондықтан олар кері шегінді. Бірақ кейінірек, Мұса тауда болғанда, олар өздеріне пайғамбарлар арқылы құлақтарына жағымды, нәпсілерін қанағаттандыратын сөздер айтатын «Ехобаны» жасап алды. Сол уақыт бойы Мұса тауда өзін өзгерткен Құдайдың ақиқатын тыңдап жатқан еді. Таудан түскенде, оның жүзі Құдайдың ұлылығынан нұрланып тұрды. Мұса үшін Құдай Сөзі — қайта түлеу болды. Израил үшін Оның Сөзі тауды және олар тұрған жерді сілкінтті. Ол олардың өздерін де

соншалықты қатты сілкінткенінен, олар кері шегінді. «Сол кезде Тәңір Иенің зор даусы жерді шайқалтты. Ал қазіргі заман туралы Құдай пайғамбары арқылы мынадай уәде берді: Мен тағы да жер түгіл, аспанды да шайқалтамын! «Тағы да» деген сөздер мынаны білдіреді: Құдай Өзі жаратқанның барлығын шайқалтып, орнынан алып тастамақ. Сонда тек шайқалтуға болмайтындар ғана қалады» (Еврейлерге 12:26–27). Түзету сөздері Лаодикия қауымын сілкітті. Олардың мәсіхшілігі өздеріне жайлы еді. Бәрі жақсы сияқты көрінген, бірақ Иенің шынайы Сөзі олардың негізін сілкітті. Құдай Өз қауымын тағы да сілкінтпек, содан кейін барып халықтарды сілкіндіреді. Сөз бүкіл өлі немесе жаман нәрсені аластайды. Тірі нәрсенің бәрін ол қалуы үшін тазартады. Құдайдың сілкіністерінен тек Одан қорықпайтын адамдар ғана қорқуы керек. Ишая бұл туралы былай дейді: «Сиондағы күнәкарлар үрейленіп, арсыздар дірілдеп қорқып былай деп жатыр: «Біздің қайсымыз осы жалмайтын отта тұра аламыз? Қайсымыз сөнбейтін отта аман қала аламыз?» — Тек әділ жолмен жүріп, шындықты айтатындар, зорлықпен пайда табудан бас тартып, пара алуға қол созбайтындар, әрі қан төгуді көздегендерге құлақ аспай, басқа да жауыз істерге қызықпайтындар ғана аман қала алады. Мұндайлар зәулім жартасты не мықты қорғанды паналағандай қауіпсіз болмақ. Оларға жейтін тамақтары беріліп, ішетін сусындары да таусылмас» (Ишая 33:14–16). Ол: «Мысырдағы күнәкарлар» демейді, керісінше «Сиондағы күнәкарлар» дейді. Ол қауымдағы Құдайдан қорқу сезімі жетіспейтін және киелілікке ұмтылмайтын адамдар туралы айтып тұр. Олар қауіпсіз аймақтан тыс жерде, сондықтан олар сілкініске ұшырайды. Құдай Өз ұлылығын

паш етпейінше, бұл қорқыныш арылмайды! Жалмаушы әрі мәңгілік от — Құдай туралы айтады. Еврейлерге жазылған хаттың авторы бұл тарауды былай деп аяқтайды: «Сонымен, өзіміз шаңырағы ешқашан шайқалмайтын Патшалықтан үлес алғандықтан, біз сол үшін Құдайға шын жүректен шүкірлік айтайық! Оны риза қылатындай қызмет етіп, терең қастерлеп, Оған ұнамсызды істеуден шошынатын болайық! Біздің сиынатын Құдайымыз жалмап қоятын от іспетті!» (Еврейлерге 12:28-29). Біздің Құдайымыз — жалмаушы от! Бұл кітапта Көне Өсиеттен көптеген үзінділер келтірілсе де, мен Құдайдың рақымымен Оның Сөзін Жаңа Өсиет тұрғысынан түсіндіре отырып, дұрыс бөлуге тырыстым. Біздің Құдайымыз — сүйіспеншілік, бірақ сонымен бірге Ол — жалмаушы от. Көптеген адамдар істеп жүргендей, Оның даңқты құзырының мұндай сипатын елеусіз қалдыруға болмайды. Хат авторы Оның зор ұлылығын растай отырып: «Бұл көріністің сұмдық болғаны сонша, тіпті Мұсаның өзі: Мен қорқыныш пен діріл үстіндемін», — деп жазады (Еврейлерге 12:21). Бұл сөздер Исаны көрген елші Жақияның куәлігімен үндеседі: «Оны көргенімде, Оның аяғына өлі сияқты құладым. Ол оң қолын маған қойып: Қорықпа; Мен Бірінші және Соңғымын, — деді» (Аян 1:17).

БІЗ КИЕЛІ БОЛУЫМЫЗ ҮШІН

Әрине, Ол бізді шексіз сүйіспеншілікпен — ақыл жетпес сүйіспеншілікпен сүйеді. Бірақ бұл сүйіспеншілік Оның киелілігін ешбір жағдайда кемітпейді! Міне, сондықтан Еврейлерге жазылған хаттың авторы бізге былай дейді: «Бүкіл Исраил ұлдарының қауымына жариялап, оларға айт:

Киелі болыңдар, өйткені Мен, Ие Құдайларың, киелімін»; «Сонымен, көктегі Әкелерің кемелді болғаны сияқты, сендер де кемелді болыңдар»; «Өйткені: Киелі болыңдар, себебі Мен киелімін — деп жазылған» (Леуіліктер 19:2; Матай 5:48; 1 Петір 1:16). Біз тек Құдайдан қорқатын және Оның киелілігіне ұмтылатындар ғана Оның қатысуында өмір сүре алатынын білдік. Енді осы кітаптың екінші тарауында келтірген Жазба орнына қайта оралайық: «Құдайдың киелі үйі мен жалған тәңірлер арасында қандай келісімнің болуы мүмкін? Себебі біздер мәңгі тірі Құдайдың «киелі үйіміз». Құдайдың Өзі мынадай сөздер айтқан: «Мен орталарында тұрып, араларында жүретін боламын. Мен олардың Құдайы, ал олар Менің халқым болады» (2 Қорынттықтарға 6:16)

«Осы уәделердің бәрі де бізге берілгендіктен, сүйікті бауырластарым, тәніміз бен рухымызды арамдайтын барлық нәрселерден тазарып, Құдайды терең қастерлеп, толығымен Оған бағышталған қасиетті өмір сүрейік!» (2 Қорынттықтарға 7:1).

Енді сендер бұл сөздердің контексін білдіңдер. Сендер бұл «фильмді» басын өткізіп жіберіп, ең биік шыңынан бастап көрген едіңдер. Енді контекст түсінікті болды деп үміттенемін. Егер сіз Оның ұлылығын бәрінен де артық қаласаңыз, жүрегіңіз лаулаған құштарлықпен жанатын болады.

ІШТЕГІ КИЕЛІ ОТ

*Біз Мұса, Ишая, Еремия, Жақия, Пауыл және
басқалар сияқты Оның ұлылығының отымен
жануға шақырылдық.*

Әрбір сенуші Құдайдың түзетуіне мұқтаж. Бұған көне заманның киелі пайғамбарларынан бастап, Жаңа Өсиет елшілеріне дейін бәрі зәру болды. Бұл бүгін де ақиқат. Бірақ ең бастысы — біз сол түзетуге қалай жауап береміз. Тәкаппарлық бізге Құдайдың әшкерелеуін қабылдауға кедергі келтіреді, сол арқылы біз Оның киелілік ісіне бөгет боламыз. Бірақ егер біз кішіпейілділік танытып, Оның сөгісін қабылдасақ, Оның дауысын анығырақ естіп, шындықты айқынырақ көре бастаймыз, сөйтіп Онымен қарым-қатынаста толысамыз. Хабақұқ пайғамбар былай деп жазады:

«Мен күзетке тұрып, мұнараға шығамын, Жаратқан Иенің маған не айтатынын, шағымыма қандай жауап беретінін күтемін» (Аббақұқ 2:1).

Бұл адам өзін Құдайдың түзетуін қабылдай алатын жағдайға қойды, өйткені бұл оған Құдайдың жүрегі мен жолдарын тереңірек түсінуге мүмкіндік беретінін білді. Осыдан кейін ол қызметте де тиімдірек бола түседі.

ҰЗИЯХ ПАТША ҚАЙТЫС БОЛҒАН ЖЫЛЫ

Ишая да Құдайдың сөзін қабылдай алатын күйде болды. Ол былай деп жазады: «Ұзиях патша қайтыс болған жылы мен аса дәріптелген, заңғар биік тағында отырған Тәңір Иенің аянын көрдім. Оның салтанатты шапанының етегі киелі үйдің ішін алып жатты» (Ишая 6:1). Бірнеше жыл бұрын мен Жазбаның осы орнының мағынасын түсіну үшін мінәжат еткенімде, Ие маған сөйледі. Мен Ишаяның Иені және Оның ұлылығын көргені туралы ойланып: «Қауымға Исаны және Оның ұлылығын қайтадан көру қажет», — деп толғандым. Сол кезде Иенің дауысын естідім: «Мен бұл тармақты бұлай бастаған жоқпын». Мен аздап аңтарылып, Жазбаның бұл жерін Киелі кітаптан оқи бастадым: «Ұзиях патша қайтыс болған жылы..». Ие мені тоқтатып: «Ишая Мені қайтадан көрмес бұрын, Ұзиях патша өлуі керек еді», — деді. Ол сөзін жалғастырды: «Қауым Мені көре алуы үшін, алдымен Ұзиях өлуі керек!» Мен: «Бұл Ұзиях деген кім және оның Исаның аян беруіне қандай қатысы бар?» — деп ойлады. Мен симфонияны алып, осы патша туралы айтылған жерлердің бәрін таптым. Содан кейін оның өмірбаянын оқып шықтым. Міне, сол жерден бір аян таптым. Ұзиях Дәуіт патшаның ұрпағы еді. Ол он алты жасында таққа отырды. Басында ол Құдайды ынтамен іздеді. Егер сіз де он алты жасыңызда билеуші болсаңыз, солай істер едіңіз. Сірә, ол кішіпейіл болды және бұл жауапкершіліктің ұлылығынан сескенген

болар. Былай деп жазылған: «Құдайды қастерлеуге үйреткен ұстазы Зәкәрия болатын. Соның көзі тірісінде патша Жаратқан Иеге бет бұрып, Оның еркіне мойынсұнып жүрді. Содан Құдай оны жарылқап, зор табысқа жеткізді» (Шежіре 2-ші жазба 26:5).

Ұзиях бәрінде Құдайға арқа сүйеген кезде, ол ерекше жарылқауға ие болды. Ол філістірлермен соғысып, оларды көптеп қырды, сондай-ақ арабтарды, амондықтар мен моабтықтарды да жеңді. Халық экономикалық жағынан да, әскери жағынан да нығайды. Оның басшылығымен адамдар гүлденді. Оның жетістігі өміріндегі Құдай рақымының нәтижесі еді. Бірақ бір нәрсе өзгерді. Кішіпейілділіктің орнын өзіне деген сенімділік басты: «Алайда патша күшейіп алғаннан кейін кеудесін көтеріп, менменсінуді шығарды. Ол Жаратқан Иенің киелі үйіне өз бетімен кіріп, жалғыз Оған ғана бағышталған хош иісті заттарды түтетіп, Құдай Иесіне қарсы күнә жасады» (Шежіре 2-ші жазба 26:16). Ұзиях әлсіз кезінде емес, дәл күшейген шағында оның жүрегі тәкаппарлыққа бой алдырды. Ол өз табысы мен гүлденуін жеке жетістігі ретінде көре бастады және Иені іздеуді қойды. Ол бәрін өзі істей алатын еді. Ол мұны қалай істеу керектігін білетін. Жетістіктері көбейген сайын, Құдай менің кез келген бастамамды жарылқай береді деп ойлады. Ал бұрын ол тек кішіпейілділігі мен Құдайды іздегені үшін ғана жарылқауға ие болған еді. Бұл бір түнде бола салған жоқ. Мұндай жағдай кез келген адамның басына келуі мүмкін. Құдай маған ескертті: «Джон, құлағандардың көбі құрғақшылық кезінде емес, молшылық кезінде құлады». Неліктен? Себебі олар үлкен жетістікке жеткенде, мұның бәрін Құдай бергенін ұмытып қалу оларға оңайырақ болды. Көптеген адамдар осы

үлгімен жүреді. Олар алғаш құтқарылғанда Иені және Оның жолдарын тануға аңсап тұрады. Олардың кішіпейілділігі анық көрінеді, өйткені олар Оны іздейді және бәрінде Оған сенеді. Олар қауымға аңсаған жүрекпен келеді: «Ием, мен Сені танығым келеді!» Олар Құдайдың басшылығы мен билігіне бағынады. Шынайы кішіпейілділікпен Оның түзетулерін ықыласпен қабылдайды. Бірақ бір күні олар білім жинап, үлкен жетістіктерге жететін сәтке жетеді. Сол кезде олардың көзқарасы өзгереді. Киелі Кітапты оқып отырып: «Ием, маған Өзіңді және жолдарыңды аш», — деп сұраудың орнына, олар Жазбаны өз доктриналарын растау үшін пайдаланады және тек өздері сенетін жерлерді ғана оқиды. Олар енді өз бағушысының дауысынан Құдайдың дауысын естімейді. Олар орындықтың арқасына шалқая кетіп, қолдарын кеудесіне айқастырып: «Ал, көрейік, бұл не біледі екен», — деген кейіп танытады. Олар Жазбаның сарапшысы болды, бірақ рухани сезімталдығы мен кішіпейіл жүрегін жоғалтты. Тәкаппарлық артқан жерде Құдайға қызмет ету рақымы кетеді (Жақып 4:6 қараңыз). Америкада бізге көптеген түрлі ілімдер қолжетімді болғандықтан, мұндай жағдай үнемі қайталанып отырады. 1 Қорынттықтарға 8:1-де былай деп оқимыз: «Енді жалған тәңірлерге ұсынылған тағамдарға тоқталсам: «Бәрімізде біліктілік бар», мұны білеміз. Бірақ «біліктілік» мақтаншақ етеді, ал «сүйіспеншілік» сенімді жетілдіреді». Сүйіспеншілік өз пайдасын іздемейді, керісінше өз өмірін Ие үшін және Оған қызмет етуге шақырылғандар үшін береді. Ал тәкаппарлық діншілдік пердесіне жасырынып, өз қамын ойлайды. Құдай сүйіспеншіліксіз ие болған білімнің адамды паңдандыратынын түсіндіреді. Ұзиях патша туралы маңызды бір сұрақ қояйықшы. Оның жүрегі тәкаппарлыққа бой

алдырғанда, ол бұрынғыдан бетер діншіл болып кетті ме? Таңғалсаңыз да айтайын: иә, ол тіпті діншіл болып кетті! Оның көңілі масаттанып, ғибадат ету үшін ғибадатханаға кірді. Тәкаппарлық пен діншілдік рухы әрқашан қол ұстасып бірге жүреді. Діни рухтың кесірінен адам өзін «жалған рухани» көрсеткені үшін кішіпейілмін деп ойлайды. Ал шындығында ол тәкаппар. Екінші жағынан, тәкаппарлық адамды діни рухтың құрсауында ұстайды. Адам өзін тым жоғары санағаны сонша, осы рухқа тәуелді екенін мойындай алмайды! Тәкаппарлық қауымның ішінде өте айлакерлікпен жасырынады. Ол діни, харизматтық, баптистік немесе елуіншілердің пердесінің артына тығылып алады. Содан кейін Ұзияхқа ақиқатпен сөгіс берілді:

«Патшаның соңынан бас діни қызметкер Азариях Жаратқан Иенің басқа да батыл сексен діни қызметкерімен бірге кіріп, Ұзиях патшаға қарсы шықты. Олар: «Уа, Ұзиях, Жаратқан Иеге құрбандық ұсына алатын сіз емес, тек һаронның ұрпағынан шығып, осы міндетке бағышталған діни қызметкерлер ғана. Киелі орыннан шыға көріңіз. Мына істеп отырғаныңыз күнә. Құдай Ие оныңызды мақұлдамайды!» — деп ескертті (Шежіре 2-ші жазба 26:17-18).

Құдай Ұзияхты батыл адамдар арқылы әшкереледі, бірақ оның реакциясы тақуалықтан мүлдем алыс болды: «Қолына хош иісті заттар салынған табаны ұстап, Жаратқан Иенің киелі үйіндегі құрбандық үстелінің қасында тұрған Ұзиях мұны естігенде діни қызметкерлерге қатты ашуланды. Сол сәтте-ақ олардың көз алдарында Ұзияхтың маңдайында алапес ауруының дағы пайда болды» (Шежіре 2-ші жазба 26:19). Ұзиях қаһарға мінді.

Тәкаппарлық әрқашан өзін ақтауға тырысады. Мұндай өзін-өзі қорғау ашу-ызамен қатар жүреді. Тәкаппар адам өз қателіктері үшін айналасындағыларды кінәлап, өзін ақтап алады. Ұзиях өз ашуын діни қызметкерлерге төкті, бірақ шын мәнінде мәселе оның өз ішінде еді. Тәкаппарлық оның көзін байлап тастады! Осы адамдар арқылы келген Құдайдың түзетуін қабылдап, кішіпейіл болудың орнына, ол ашуына ерік беріп, тәкаппарлығын одан әрі өршітті. Оның маңдайында бәріне көрінетіндей алапес шықты. Оның жағдайында алапес ішкі дүниесінің сыртқы көрінісі болды. Ал оның қайнар көзі тәкаппарлық еді. Бұл біздің күндерімізде де ақиқат. Көне Өсиеттегі алапес — күнәнің бейнесі. Көбіне күнә — адамның көзін соқыр етіп, Құдайдың түзетуін қабылдауға кедергі болатын ішкі тәкаппарлықтың көрінісінен басқа ештеңе емес. Құдайдың маған айтқандарын тыңдап және Ұзияхтың өмірі туралы оқығаннан кейін, мен тәкаппарлықтың көзімізді байлап, Исаны көруге кедергі болатынын түсіндім. Біз Оны көруіміз керек, өйткені Жазбада Оған қараған сайын Оның бейнесіне өзгеретініміз айтылған: «Ал бәріміз де бетіміздегі бүркеу ашылған күйде, айнаға қарағандай Жаратқан Иенің даңқына қарап, Оның бейнесіне ұқсап өзгере береміз. Осылайша Жаратқан Ие — Рухтың әсерімен даңқымыз арта түседі» (2 Қорынттықтарға 3:18). Оның бейнесіне өзгеру үшін біз Оны көруіміз қажет. Бұл бізге Ол көргендей көру қабілетін береді. Тәкаппарлық бізге Исаға үнемі қарап тұруға мүмкіндік бермейді және көзімізді байлап, алданышқа түсіреді. Лаодикия қауымындағы адамдар тәкаппарлықтарының кесірінен Исаны көрмей, өздерін өте руханимыз деп ойлады, бірақ Оның әшкерелеуі мұның олай емес екенін көрсетті. Оның өзгерткіш күшінсіз

олардың рухани өмірі тоқырап қалды. Олар мәсіхшілікке ұқсағанымен, оларда соған лайықты істер жетіспеді.

КИЕЛІ, КИЕЛІ, КИЕЛІ!

Ишая Иені ұлылық ішінде көрді. Біз мұның рухани аян болуы тиіс екенін білеміз, өйткені ешбір тән иесі Құдайды көріп, тірі қала алмайды. Ишая Оның тағын көргенде, серафимдер деп аталатын зор періштелерді байқамай қалуы мүмкін емес еді. Ол олардың әрқайсысында алты қанаттан болғанын, екі қанатымен беттерін жауып, бір-біріне былай деп жар салғанын жазды:

«Жалындаған періштелер бір-біріне дауыстап: «Әлемнің Иесі киелі, қасиетті, қастерлі! Бүкіл дүние Оның салтанатты ұлылығына кенелген!» — десіп тұрды. Олардың бұл айқайынан киелі үйдің есік жақтаулары мен табалдырықтары шайқалды. Үй іші түтінге толып кетті» (Ишая 6:3-4).

Періштелер забур жырларын айтқан жоқ. Жазбаның осы тұсына негізделіп жазылған әндер бар, бірақ адамдар оны көбіне біркелкі, сезімсіз дауыспен айтады. Мұнда періштелердің көрген нәрселеріне деген реакциясы жазылған — беттері жабық болса да, әр секунд сайын Оның ұлылығының жаңа бір қыры ашылып, олар: «Киелі, киелі, киелі!» — деп айғайлады. Олардың дауысы қатты шыққаны сонша, көктің қақпалары сілкініп кетті! Тіпті жердің өзін сілкіндіру оңай емес, ал көктің сілкінуі — таңғаларлық нәрсе. Періштелер: «Мен Құдай тағының қасында триллиондаған жылдар бойы тұрмын. Бұл өмірімнің тамаша жылдары болды. Енді демалысқа шығып,

көктің басқа жерлерін аралап қайтсам ба екен», — деп ән айтып тұрған жоқ. Жоқ, олар ешқайда кеткісі келмеді, өйткені Жаратушы Оның жаратылыстарынан әлдеқайда керемет әрі ғажайып. Забур жыршысы Оның құзыры жоқ сарайларда тыныққанша, Құдайдың тақ залының табалдырығында тұру артық екенін айтып жар салған (Забур 84). Неліктен періштелер «Киелі, киелі, киелі» деп үш рет айғайлады? Мұндай жазу стилін біз еврейлердің әдеби шығармаларынан кездестіреміз. Қайталау мағынаны күшейту үшін қолданылады. Егер біз айтылған сөздің маңыздылығын көрсеткіміз келсе, өз тілімізде түрлі әдістерді қолданамыз: мәтінді қалың қаріппен немесе курсивпен жазамыз, астын сызамыз, бас әріптермен жазамыз немесе сілтеме жасаймыз.

Еврей жазушысы сөзді қайталау арқылы оның маңыздылығын баса көрсеткен. Әдетте сөз екі рет қайталанатын. Мысалы, Иса: «Маған: «Мырза, Ие!» дейтін әркім емес, көктегі Әкемнің еркін орындайтындар ғана Оның Патшалығына кіре алады» — деді (Матай 7:21). Иса «Ием» деген сөзді екі рет себепсіз айтқан жоқ. Ол мұны айтылған сөздің маңыздылығын көрсету үшін істеді. Тек Жазбаның кейбір тұстарында ғана сөз үш рет қайталады. Аян кітабында періште жер бетінің тұрғындарына үкім айтқанда: «Қайғы, қайғы, қайғы», — деп жар салды (Аян 8:13). Қайталау арқылы күшейтілген бұл сөздер бұрынғы төгілген соттар қатал болса да, кейін келетіндер онымен салыстыруға келмейтіндей ауыр болатынын білдіреді. Алайда Жазбада тек бір-ақ рет Құдайдың қасиеті қатарынан үш рет аталады. Бұл періштелер: «Күш, күш, күш!» — деп жар салған жоқ. Олар сондай-ақ: «Махаббат, махаббат, махаббат!» немесе «Адалдық, адалдық,

адалдық!» — деп те айғайламады. Иә, әрине, Құдай құдіретті, сүйіспеншілікке толы әрі адал, бірақ киелілік Оның барлық басқа қасиеттерінен де жоғары тұрады. Осы киеліліктің ішінен біз Оның болмысының шұғыласын немесе Құдайдың отын табамыз!

ҚАЙҒЫ МАҒАН!

Ишая Иені көргенде: «О, міне Құдай!» — демеді. Керісінше, ол былай деп жар салды:

«Сонда мен дауыстап: «Қасіретке қалдым-ау, енді құритын болдым! Себебі мен күнәкармын, аузымнан шыққан сөздерім арам, әрі сөйлеген сөздері арам халықтың арасында тұрып жатырмын. Сонда да мен Патшаны, Әлемнің Иесін, өз көзіммен көрдім!» — дедім» (Ишая 6:5).

«Қайғы» сөзі біздің тілімізде мағыналық тереңдігін жоғалтқан. Бұл сөз Құдайдың ең ауыр сотын жариялау үшін қолданылады. Жоғарыда айтылғандай, жер тұрғындарына қайғы жариялаған періштелер: «Сендерге ең қатал сот келеді», — дегенді білдірген. Иса бұл сөзді Яһудаға қатысты қолданды. Бұл сөздің салмағы сондай, Иса: «... Бірақ адам Ұлы кім арқылы сатылса, сол адамның күйі не болмақ: ол адамға тұмаған жақсы болар еді», — деді (Марқа 14:21). Пайғамбарлардың бір адамға қатысты «қайғы» деп айтуы өте сирек болатын. Сондықтан тақуа Ишаяның бұл сөзді өз-өзіне қатысты айтуы тіптен таңғаларлық еді!

Өз-өзіне осы сотты жариялаған соң, Ишая: «Құрыдым!» — деп айғайлады. «Құру» — бұл барлық жігінен сөгіліп, бөлшектеніп кету дегенді білдіреді. Ишая киелі Құдайдың

алдында тұрды. Ол өмірінде тұңғыш рет Құдайдың Кім екенін түсінді. Және тұңғыш рет өзінің шын мәнінде кім екенін сезінді. Сол сәтте оның өзіне деген сенімділігінің күлі көкке ұшты. Енді оған өз-өзін тану үшін психологтың көмегі ешқашан қажет болмайды. Егер оның ішінде титтей де тақаппарлық болса, ол сол сәтте ғайып болды. Ишая дәрменсіз күйде етпетінен жығылып, тақ залының еденінде кішірейіп жатты. Ол тығылатын жер іздеді, бірақ таба алмады. Тірі қалу үшін Оның рақымы мен мейіріміне қаншалықты мұқтаж екенін бұрын-соңды дәл олай сезінбеген еді. Ол бүкіл әлемнің Иесі, осындай киелі Құдайдың алдында тік тұра алмады!

ТАЗАРУ, ҚЫЗМЕТ, КӨРУДІҢ АЙҚЫНДЫҒЫ

Ол бұған бұдан әрі төзе алмаған сәтте, бір ғажап іс болды: «Осы кезде жалындаған періштелердің бірі құрбандық үстелінен жанып тұрған көмір шоғынан көсеумен алып, маған ұшып келді. Ол шоқты аузыма тигізіп былай деді:

«Міне, бұл еріндеріңе тиді. Енді сен әділетсіз істеріңнен арылып, күнәңнің арамдығынан тазардың», — деді» (Ишая 6:6-7).

Құдай кішіпейілдерге рақым мен мейірім береді. Жалындаған шоқ Ишаяны тазартты, яғни «балқытты». Тазарғаннан кейін ол Құдайдың дауысын естіді: «— Мен кімді жіберейін? Біздің хабаршымыз кім болады?» (Ишая 6:8). Ол тазарды, сондықтан Құдайдың дауысын анығырақ ести алды. Бұл тікелей Құдайдың жүрегінен шыққан сөздер еді:

«...— Осы халыққа барып, мына хабарды жеткіз: «Естіп тұрыңдар, бәрібір түсінбейсіңдер, көріп тұрыңдар,

бәрібір аңғармайсыңдар!» Бұл халықтың жүректерін қасарысқан сезімсіз, құлақтарын керең, көздерін соқыр қыл! Әйтпесе олар көздерімен көріп, құлақтарымен естіп, жүректерімен ұғынып, теріс жолдарынан қайтып, рухани дертінен сауығар еді» (Ишая 6:9-10).

Құдай «соқыр және саңырау» деп атаған адамдардың ішінде мұғалімдер мен пайғамбарлар да бар еді. Олар Құдайдың сөзін айтпады, өйткені оны анық ести алмады. Құдай сөйлеп тұр, бірақ адамдар Оны ести ме? Бұл сөздер маған бір тақуа досыммен болған әңгімені есіме түсірді. Мен ол тұратын жерге барғанымда, ол мені әуежайдан қарсы алды. Мен келгенше ол мінәжат етіп, толғанып отырған екен. Ол көзіне жас алып: «Джон, Құдайдың Америкаға айтқысы келетін нәрсесі өте көп. Бірақ Ол мұны жеткізетін адам таба алмай тұр», — деді. Бұл сөздер менің жүрегімді лаулатты. Мен Құдайдың елшісі ретінде мінсіз емес екенімді білетінмін. Сол сәтте Ишая туралы ойладым. Ол тазарған кезде Құдайдың дауысы анық естілді және ол адамдарға Құдайдың жай ғана қағидаларын емес, Оның жүрегін жеткізе алды. Мен: «Мәселе Америкада Құдайдың қағидаларын айтып беретін адамның жоқтығында емес. Мәселе — өздерін Құдай алдында бөлектеп, кішірейтіп, Оның тазартуынан өтуге дайын ерлер мен әйелдердің бар-жоғында. Сонда ғана олар Құдайдың жүрегіндегіні анық естіп, оны жариялай алады», — деп түйдім.

ИСАМЕН БІРГЕ ІШІЛЕТІН КЕШКІ АС

Пайғамбарлық тұрғыдан біздің бейнеміз болып табылатын Лаодикия қауымына қайта оралайық. Иса бұл қауымды қатал түрде түзейді, содан кейін нұсқау береді:

«Баюың үшін Өзімнен отқа тазартылған алтынды, киініп жалаңаштығыңның масқарасы көрінбеуі үшін ақ киімді сатып алуды кеңес беремін және көруің үшін көзіңе көз майын жақ». Мұның бәрі осы адамдарға, немесе «бізге» байланысты емес пе?

Иса былай дейді: «Міне, Мен есік алдына келіп, қағып тұрмын. Кімде-кім даусымды естіп, есік ашса, Мен оның жан дүниесіне еніп, онымен бірге «дастарқандас» боламын; ол да рухани нәр алып, Менімен тығыз байланыста болады» (Аян 3:20). О, Оның соңғы күндердегі қауымға айтқан сөздеріне құлақ түріңізші! Ол тәлім беріп, уағыз айтып жүрген Өз адамдарына: «Егер кім Менің дауысымды естісе», — дейді. Бұл сізді мұңайтпай ма? Бәлкім, біз Онымен қарым-қатынасымызда рақатқұмарлық пен жеке пайданың кесірінен соншалықты арамданып кеткендіктен, Оның жүрегін естімейтін болған шығармыз? Мүмкін, біз осы дүниенің өмір салтына соншалықты бой алдырып, Оның дауысын «естіміз» деп айтқанымызбен, шын мәнінде Оның жүрегінің жылауынан тым алыстап кеткен шығармыз? Есіңізде болса, Иса бұл қауымға Өзінен отпен балқытылған алтынды, әділ істерді бейнелейтін ақ киімді және Ол көргендей көру үшін көз майын сатып алуды айтты. Мұндай үлгі Ишаяның куәлігінде анық көрінеді. Ол кішіпейілділік танытып, Құдайдың түзетуін қабылдағанда, ол «балқытылды». Осыдан кейін ол киелі істерді атқаруға деген құштарлықпен жанды. Содан соң ол адамдардың бұрыс көретініне, олардың соқыр екеніне жылады! Оларға май керек еді. Құдай кішіпейілділік, түзету және әділдік істерін істеуге дайын болу арқылы оның көзіндегі пердені сыпырып алды. Исаның сөздерін тағы да тыңдайық: «Міне, Мен есік алдында тұрып,

қағып жатырмын: егер кім Менің дауысымды естіп, есікті ашса, Мен оған кіремін және онымен бірге кешкі ас ішемін». Бұл сөздердің екі жақты мағынасы бар. Иә, бұл — Оның екінші келуінің алдында өмір сүріп жатқан және Оның келуі туралы айтатын қауым. Иса ұқсас сөздерді былай деп жазған: «Белдерің буулы, шамдарың жағулы болсын! Сөйтіп сендер қожасының тойдан қайтуын күтіп тұрған қызметшілерге ұқсаңдар. Олар қожайыны келіп, есік қағысымен дереу ашуға дайын тұрады. Қожайыны келгенде олардың күзетіп ояу отырғанын көрсе, қызметшілері бақытты! Сендерге шындығын айтайын: ол беліне алжапқышын байлап алып, оларды дастарқанға шақырады. Өзі қастарына келіп, оларға күтіп қызмет көрсетеді» (Лұқа 12:35–37). Біз Оған мәңгі қызмет етуіміз керек болса да, Қожайынымыз бізді күтетін болады. Ол — нағыз қызметші. Ол бізге ештеңе қарыз емес, бірақ бізге адал қызмет еткісі келеді. Ол Тоқтының неке тойында бізге қызмет ететін болады. Бұл сөздердің тағы бір мағынасы бар. Иса: «оған кіремін және онымен бірге кешкі ас ішемін», — дегенде, тек неке тойы туралы ғана емес, сонымен бірге бізге шынайы «маннаны», яғни Өзі туралы аян беретінін де айтып тұр. Құдай: «Көктен түскен «тірі нан» Менмін. Одан «жеген» әркім мәңгілік өмірге ие болады. Бұл «нан» — Менің денем, оны адамзат шынайы өмірге ие болсын деп құрбан етемін» — деп жариялайды (Жохан 6:51). Ол — біз өмір сүретін Құдай Сөзі (Заңды қайталау 8:2–3). Еремия бұл туралы былай дейді: «Сөздерің маған жеткен кезде, олардан рухани нәр алып жан дүниеме азық еттім. Сенің сөздерің маған қуаныш әкеліп, жүрегім ләззат тапты. Себебі мен Сенің есіміңмен аталғанмын, уа, Әлемнің Әміршісі Құдай Ие» (Еремия

15:16). Еремия да, Ишая сияқты, Құдайдың тазартуынан өтті. Мұса сияқты ол да дүниелік нәрселерді қаламады. Ол Құдайды тану үшін өзін бөлектеді және Құдай Сөзінен ләззат алды. Ол Сөз оның азығына айналды. Ол Құдайдың жүрегін жолдан тайғандарға уағыздағаны үшін қудалауға ұшырады: «Сөйлеген сайын мен: «Озбырлық пен апат болады!» деп айқай саламын. Жаратқан Иенің осы хабарын жеткізгенім үшін жұрт мені күні бойы келекелеп қорлап жүр. Ал «Бұдан былай Оның хабарын есіме алып, Оның атынан сөйлемеймін» десем, онда Жаратқан Иенің сөзі жүрегімде жанып жатқан от сияқты, сүйегімнің ішіне қамалған шоқ іспетті болады. Оны ішімде ұстаудан қатты шаршадым, тіпті ұстай алмаймын да» (Еремия 20:8–9). Суға шомылдырушы Жақия — Құдай сөзіне шөлдеген, өзін мына дүниеден және діни екіжүзділіктен оқшаулаған тағы бір жан. Діни қызметкерлердің баласы ретінде ол мұрагерлік жолмен Иерусалимге оқуға барып, діни жетекші болуы тиіс еді. Бірақ ол өз өміріне қатысты адамдар жасаған жоспардан бас тартып, Құдайға мойынсұнды. Ие Сөзі оған айдалада келді. Ол да Құдайдың жүрегінен шыққан сөздерді уағыздады. Иса ол туралы былай деді: «Жақия айналасын рухани нұрландырып, жанып тұрған шырақ іспетті еді. Ал сендер біраз уақыт оның нұрында шаттанғыларың ғана келді» (Жохан 5:35). Біз Мұса, Ишая, Еремия, Жақия, Пауыл және басқалар сияқты Оның ұлылығының отымен жануға шақырылды. Бірақ осы дүниенің нәпсісінен өзімізді бөлектемесек, бұл мүмкін емес. Біз бұл дүниеде жолаушы әрі келімсек болып өмір сүруге шақырылды. Нағыз киелілік — Оның Сөзіне бой алдырып, оны күнделікті толғанысымызға айналдырғанда келеді. Сонда Құдайдың оты бәріміздің бойымызда

жарқырай жанады. Жастар бір-біріне ғашық болғанда, оларға: «Сүйіктіңді күн-түн демей ойлауың керек», — деп айтудың қажеті жоқ. Олар әрбір бос минутында өздері сүйетін адамын ойлайды. Малахи пайғамбар соңғы күндердегі қауымда болатын адамдардың екі тобы туралы айтқан. Алдыңғы тараулардан білгеніміздей, екі топ та тазартудан өтеді. Бірінші топ: «Құдайға қызмет ету — бос әурешілік, Оның бұйрықтарын орындап, Әлемдердің Иесінің алдында азалы киіммен жүргенімізден не пайда? Енді біз менмендерді бақытты деп санаймыз: заңсыздық жасаушылардың ісі оңға басып тұр, олар Құдайды сынаса да, аман қалады», — деп шағымданады (Малахи 3:14–15).

Ал екінші топ туралы басқаша жазылған: «Содан соң Жаратқан Иені терең қастерлеушілер өзара сөйлесіп, Жаратқан Ие оларды ден қойып тыңдады. Сонда бұлар туралы Оның алдындағы естелік кітапқа жазылды. Сол кітапқа Жаратқан Иені терең қастерлеп, Оның есімін құрметтейтіндер тіркелген» (Малахи 3:16). Олар Құдайдың Сөзі мен жолдарын жақсы көреді. Ең ауыр қасіреттің өзі бұл махабатты көлегейлей алмайды. Пайғамбар болашақта не болатынын айтады:

«— Сот күні еш шүбәсіз келе жатыр! Ол лаулап жанған пешке ұқсамақ. Сол кезде барлық өркөкіректер мен зұлымдық жасаушылар сабан іспетті болады. Осы келе жатқан күн оларды өртеп жібереді! — деп нық айтады Әлемнің Иесі. — Олардың бірде-бір тамырын да, бұтағын да қалдырмайды! Бірақ Менің есімімді терең қастерлейтін сендерге ақталу сыйлайтын күн шығады, оның сәулесінің аясында жандарың сауығады. Сонда сендер қорадан шығып, секіріп ойнайтын торпақтардай азат жүресіңдер. Сол кезде зұлымдарды таптап

тастайсыңдар. Мен осының бәрін іске асырған күні олар табандарыңның астындағы күл сияқты болады, — дейді Әлемнің Иесі» (Малахи 4:1–3).

Ол «Әділдік Ұлы» емес, «Әділдік Күні» туралы айтып тұр. Күн — бұл зор отты шар. Иса соңғы күндері Өзінен қорқатындарға Өзін осылай көрсетеді. Олар Оның жолдарына деген таза махаббаттан Оның Сөзі туралы толғанатын болады. Оның ұлылығының оты олардың ішінде лаулайды және қараңғылықта жүрген барлық адамдар оны көреді. Осы жарқыраған әрі лаулаған шырақтардың қызметі арқылы бұрын-соңды болмаған жан-дүниелер жиыны болады. Олардың жүректері Оның Сөзімен нұрланады және қараңғылық оларды жеңе алмайды. Мұның бір ұшқынын Иса қайта тірілгеннен кейін екі шәкіртінің басынан өткен оқиғадан көреміз:

«Тап сол күні шәкірттердің екеуі Иерусалимнен он бір шақырымдай қашықтықтағы Еммаус деген ауылға бара жатып, осы оқиғалар туралы әңгімелесті. Олар өзара сөйлесіп, пікір алысып бара жатқанда, Исаның Өзі жақындап келіп, екеуіне қосылды» (Лұқа 24:13–15).

Олар үшін бұл өте ауыр кезең еді, бірақ олар Құдайдың істері туралы сөйлесті. Осы әңгіме кезінде Иса оларға жақындады. Біз Оған деген махаббат пен қорқынышқа сүйеніп сөйлескенімізде, Ол жақындай түседі. Ол жақындағаннан кейін мынадай іс болды: «оларға Мұса мен бүкіл басқа пайғамбарлардан бастап, Киелі жазбалардың бәрінде Өзі туралы айтылғандарды түсіндірді» (Лұқа 24:27). Міне, нағыз мереке! О, Оның маған ең керемет жолды ашқанын қалаймын. Ол менің жанымның шөлін қандырады. Әңгіме кезінде Ол оларға келіп, Жазбаны түсіну

үшін көздерін ашты: «Сонда екі шәкірттің көздері ашылып, Оны таныды. Бірақ Ол кенеттен көздеріне көрінбей қалды» (Лұқа 24:31). Әке, Исаны көруіміз үшін біздің де көзімізді аша көр! Олар біріне-бірі: «Ол жолшыбай бірге келе жатып, бізге Киелі жазбалардың мәнін ашып бергенде, жүректеріміз жалындап кеткен жоқ па еді?» — десті (Лұқа 24:32). Мұсаның жүрегі қашан жанып, жүзі қашан нұрланды? Ол Құдайдың құзырында Оның Сөзін естігенде. Оған ұлылыққа толы Құдай Сөзін естуге не мүмкіндік берді? Мұсаның Мысырдан бөлініп, өзі танығысы келген Тұлғаға мойынсұну туралы шешімі. Ол Мәсіх үшін қорлық көруді Мысырдың байлығынан жоғары қойды, өйткені ол болашақ сыйға қарады. Құдайға деген осы шөл сіздердің жүректеріңізге терең тамыр жаяды деп үміттенемін.

ОЛАР ОНЫҢ ЖҮЗІН КӨРЕДІ

*Олар дүниеден арылған мінсіз күйде, жүректері
киелі құштарлыққа толып Оның алдында тұрады.*

Біздің ең жақсы күндеріміз әлі алда. Құдай Өзі үшін бір халықты сақтап қалды. Олар Оның жүрегінің мұңын еститін болады және Оның алдында киелілікпен жүреді. Бұл — Оның дауысын естіп, ешбір күмәнсіз мойынсұнатын нағыз сенушілер болады. Олар дүниеден арылған мінсіз күйде, жүректері киелі құштарлыққа толып Оның алдында тұрады. Ол оларға қалай құштар болса, олар да Оған солай ұмтылатын болады. Осы жандар арқылы Ол адасқан әрі өліп бара жатқан дүниеге Өз ұлылығын паш етеді.

Ыбырайымның немересі Жақыптың өмірінен біз Құдайды қастерлейтіндер үшін Оның не істейтінінің бейнесін көреміз. Құдай Жақыпқа: «Мұнан кейін Құдай Жақыпқа: «Жинал да, Бетелге өрлеп барып, сол жерді мекенде. Сонда Есаудан қашып кетіп бара жатқан жолыңда саған аян берген Өзіме арнап құрбандық ұсынатын орын сал», — деп бұйырды» (Жаратылыс 35:1). Бетел «Құдайдың үйі» деген мағынаны

білдіреді. Жақып сол жерде Құдаймен тағы да жолықты. Құдай оны: «Бетелге бар да, сонда тұрақтап қал; сонда Құдайға арнап құрбандық үстелін тұрғыз», — деп шақырды. Жақып бұған жауап беріп, өз отбасына да солай істеуді бұйырды. Олар сол жерде Құдайға арнап құрбандық үстелін тұрғызуы керек еді. Есіңізде болсын, пұт дегеніміз — сізді нығайтатын немесе Исадан гөрі сіздің махаббатыңызды көбірек жаулаған нәрсе. Лаодикия қауымының пұты олардың тойымсыз ашкөздігі еді. Бұл оларды мәңгілік істер істеуге қажетті қабілеттен айырды (Қолостықтарға 3:5). Жақыптың «өзіңді тазарт және киіміңді ауыстыр» деген нұсқауы рухани тазалық пен дұрыс жамылғының маңыздылығын растады. Иса да Лаодикия қауымына дәл соны айтты. Жақып пен оның қосы Құдайға жақындады: «Сонан соң олар жолға шықты. Құдай төңіректегі қалаларға үрей төндіргендіктен Жақыптың ұлдарының артынан ешкім қуғындаған жоқ» (Жаратылыс 35:5). Құдайдың сескенуі оларды соншалықты қатты бүркеді, тіпті олар өтіп бара жатқан айналадағы қалалар да сол қорқынышқа толды. Біз өзімізді Құдайға бағыштағанда, Оның қатысуының құдіреті бізбен бірге болады және айналамыздағылар үшін айқын көрінеді.

ҚҰДАЙҒА БАҒЫШТАЛУ

Чарльз Финней Құдайға толықтай бағышталған жан еді. Бұл киелі жол оның өмірінде бірінші орында тұрды. Оның бағышталуы тазалық туралы уағыздарынан анық көрінетін. Бірде Финней үш мыңға жуық адам жұмыс істейтін фабрикада ғибадат қызметін өткізеді. Фабрика қожайыны да, жұмысшылардың көбі де құтқарылмаған адамдар еді. Бір әйел оны танып, оны қорлайтын сөз айтады. Сол сәтте-

ақ Құдайдың әшкерелеуші құдіретті күші әйелдің жүрегін баурап алып оған әсер етті, айналасындағыларға да берілді; жұмысшылар істерін тастап, оны жұбатуға жиналды. Бірнеше минуттан соң бүкіл өндіріс тоқтап, қызметкерлер Чарльз Финнейдің уағызын тыңдап тұрды. Небәрі бірнеше сағат ішінде адамдардың көбі құтқарылуға ие болды. Ол Құдайдың құзырын киім сияқты үстіне іліп жүргендей еді, оны айналасындағы мәсіхшілер де, сенбейтіндер де анық көрген. Неліктен соңғы онжылдықтарда қауымда Құдайдың құдіретті құзыры жетіспейді? Дүние адамдары американдық қауымды қорлап: «Құдайларың қайда?» — деп сұрап келеді. Егер біз қудалауға ұшырасақ, оның көбі әділдік үшін емес еді. Көбіне бізді кемшіліктеріміз бен дүниелік өмір салтымыз үшін сынайды. Бірақ мен Құдайдың Өзіне толықтай бағышталған адамдарды қайта табатынына сенемін. Менің жүрегім соны аңсайды. Ал сіздердің жүректеріңіз ше? Құдай Ие олармен бірге болады және Өз құдіретін бәріне айқын көрсетеді. Құдайдан қорқу сезімі ежелгі күндердегідей Оның балаларының жүрегіне қайта ұялайды. Бұл кітапта мен Мұса мен Исраил ұлдары туралы үнемі айтып отырдым. Бірінші ұрпақ Мысырдың нәпсісінен арыла алмады. Алайда еврейлердің келесі ұрпағы айдалада жүріп, өздерін Иеге бағыштады. Бұл ұрпақ Ешуаның соңынан ерді. Ешуа кітабында біз бағынбаушылық пен пұтқа табынушылықтың тек бір ғана оқиғасын кездестіреміз. Ол бір отбасында болды және бүкіл халық оған қарсы тұрды (Ешуа 7).

«Құлақ түр, уа, Исраил халқы! Сендер енді Иордан өзенінен өтіп, саны да, күші де өздеріңнен басым халықтардың елдеріне кіріп, соны иемденейін деп жатырсыңдар. Олардың аспанмен таласатындай зәулім қамалмен қоршалған үлкен қалалары бар. Сол елде күшті де зор денелі адамдар —

Анақтың алып ұрпақтары тұрады. Сендер бұлар туралы біліп, Анақтың ұрпақтарына кім қарсы тұрмақ? деген мәтелді естігенсіңдер. Бірақ та бүгін мынаны біліп қойыңдар: сендердің Құдайларың Жаратқан Ие жалмайтын от сияқты болып Иорданнан өтіп, алдарыңда бастап жүреді. Өзі соларды құртып, сендерге жеңдіреді. Жаратқан Ие өздеріңе уәде еткендей, сендер оларды елден қуып шығып, тез арада көздерін жоясыңдар» (Заңды қайталау 9:1–3). Біз Ешуаның ұрпағына ұқсаймыз ба? Құдай бізге Өз майлануын беріп, дүние бізді жеңе алмайтындай киелілікте жүруге дайынбыз ба? Бұл сіздің мінәжатыңыз болсын!

ЖЕҢІМПАЗ ҚАУЫМ

Ертедегі қауым Құдайдың құзырында өмір сүрді. Қауым мінәжат еткенде, ғимараттар сілкінетін. Анания мен Сапира Петірге ақшалай садақаны қулықпен әкелгенде, сол жерде жан тапсырды. Құдайдың құзыры соншалықты айқын әрі құдіретті болғаны Жазбада былай деп жазылған: «Бөтендерден ешкімнің де оларды мазалауға батылы бармады, ал халық бұларды дәріптеп мақтады. Барған сайын көптеген кісілер: еркектер де, әйелдер де Иемізге сенім артып, Оның қауымына қосылып жатты. Жандарынан өткенде Петірдің, тым болмаса, көлеңкесі түссін деп жұрт ауру адамдарды көшеге шығарып, төсеніштер мен зембілдерге жатқызып қойды» (Елшілердің істері 5:13–15). Бүгінде бәрі басқаша. Құдайдан қорқу сезімі жетіспегендіктен, құр аты ғана мәсіхші адамдар нағыз сенушілердің ортасына оңай кіріп кетеді. Әлгі ерлі-зайыптының өлімі айналадағы қоғамды Құдаймен немесе Оның халқымен ойын ойнамауға үйретті, сонда ғана қалың жұрт Патшалыққа ағылды (Елшілердің істері 5:16). Құдайды аңсағандар Оны сенушілердің арасынан

тапты, ал екіжүзділер қорқыныштан қашты. Ертедегі қауым жеңімпаз еді. Иса біздің заманымызға ұқсайтын Лаодикия қауымына мынадай уәде берді: «Өзімнің жеңімпаз болып, Әкеммен бірге Оның тағында отырғанымдай, Мен жеңіп шыққан әркімді де қасыма, тағымның үстіне отырғызамын» (Аян 3:21). Аян кітабында ең көп сөгіс естіген қауым ең үлкен уәдеге ие болды. Забур жыршысы Құдайдың тақ залының табалдырығында тұруды аңсаған еді. Бірақ Иса бізді тек сол залдың ішіне шақырып қана қоймай, сонымен бірге Өзінің тағынан орын алуға да шақырды! Енді біз Пауылдың мына сөздерін жақсырақ түсінетін шығармыз:

«Егер қиыншылықтарға төзе берсек, Онымен бірге патшалық ететін де боламыз. Ал егер Мәсіхті мойындаудан бас тартсақ, Ол да бізді мойындаудан бас тартпақ» (2 Тімотее 2:12).

Исаны «Ием» деп мойындаған адам Одан қалайша бас тартуы мүмкін? Жауабын келесі тармақтардан табамыз: «Құдайды білеміз десе де, мұнысын іс-әрекеттерімен жоққа шығарады; олар — жек көрінішті, ешкімге бағынбайтын, ешқандай игі істер жасауға жарамсыз жандар» (Титке 1:16). Біз тағы да сөзден гөрі істің маңызды екенін көріп тұрмыз. Пауыл бізді жігерлендіріп: «Егер шыдасақ, Онымен бірге патшалық та етеміз», — дейді. Киелілік — соңына дейін жүгіруге деген бағышталуды білдіреді. Құдай бізге жеңіске жетуіміз үшін сақтап қала алатын рақым берді деген қасиетті уәдеміз бар! Жеңіске жеткендер сондай болады және Құдай оларға былай деп уәде береді: «Оның бет-жүзін көретін болады. Маңдайларында Оның есімі жазылып тұрмақ. Енді ешқашан түн болмайды. Оларға шам-шырақ пен күн сәулесінің қажеті жоқ, себебі Құдай Иенің нұры түсіп

тұрады. Олар мәңгі патшалық құрмақ» (Аян 22:4–5).

Мұса бәрінен де Құдайдың жүзін көруді қалаған еді. Жеңімпаздар Оның жүзін көреді және Онымен бірге мәңгілік бойы билік жүргізеді. Сіз бұл кітапты қолыңызда ұстап тұрсыз, өйткені мұнда сіздің ең терең қалауыңыз бен Оның ең ұлы шақыруы жазылған. Оны қабыл алыңыз. Ішіңізде от лауласын, сонда сіз Оны көресіз. Иса Мәсіх Иенің рақымы сіздермен бірге болсын. Әмин.

ІЗЕТТІ БОЛУДЫҢ САУАБЫ

Бірде-бір мәсіхші Құдайды шектеуді қаламайды. Дегенмен, көбіміз өте маңызды рухани қағиданы – құрмет қағидасын елемей арқылы өміріміздегі Құдайдың жарылқауын шектеп жүрміз.

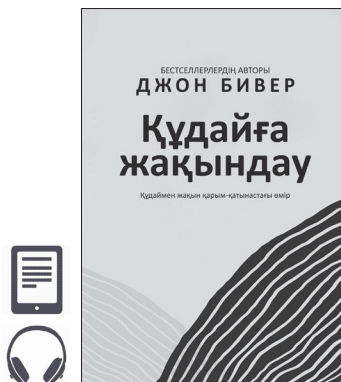
Ізет – мәдениетімізден мүлде жоғалуға жақын қалған ұғым; алайда, ізеттілік өміріміздің әрбір саласында Құдай Патшалығының салтанат құруына негіз бола алады, кітапты оқи отырып, осыған көзіңіз жетеді.

«Ізетті болудың сауабы» кітабында бірнеше бестселлердің авторы Джон Бивер ізетті болуды үйренсеңіз, Құдай Патшалығындағы құндылықтар жүйесін қабылдап, Жаратқан Иенің өзіңізге арнаған игіліктеріне қол жеткізетініңізді айтады.

Киелі Кітаптағы терең рухани ақиқаттарды өмірден алынған әсерлі мысалдармен көркемдей отырып, бұл кітап, ізет атты ұмыт болған қасиетке деген жаңа көзқарас қалыптастырады әрі, ең маңыздысы, оны өміріңіздің әр саласында қолдануға құлшыныс тудырады.

ҚҰДАЙҒА ЖАҚЫНДАУ

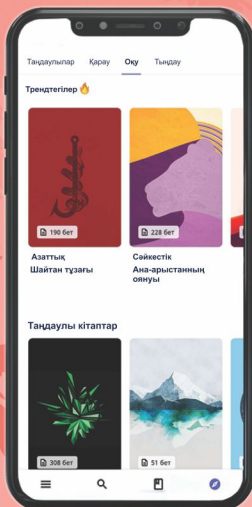
Құдаймен жақын қарым-қатынастағы өмір

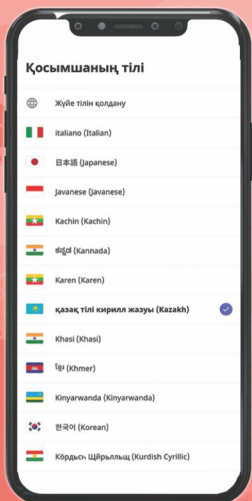
Құдай бізбен жақын қарым-қатынаста болуды қалайды, бұл жайында Киелі Жазба қайта-қайта айтады. Құдайға жақындағанымызда, Киелі Рухтың құзырында болудың өміріміздегі ең тамаша, жігер беруші, жаңартушы тәжірибе екенін түсінеміз. Әлдененің бар екенін білмесең, оған ұмтылуың да мүмкін емес. Өкінішке орай, көпшілігіміз Құдаймен арадағы жақындықтың керемет тәжірибесінен құр қалып, ой-сана деңгейіндегі дінге қанағаттанамыз. Біз Құдайдың киелі екенін елемейміз, өмірімізді тазартпай-ақ, Киелі Рухқа кенелеміз деп ойлаймыз. Алайда, біз Құдаймен тығыз қарым-қатынаста болу үшін жаратылғанбыз. Бұл ғаламды Жаратушының керемет шақыруы – Оған алыстан, сөздер мен рәсімдер арқылы ғибадат ету емес, терең әрі жақын қарым-қатынаста болу, сонда сіз Оның жүрегін, ал Ол сіздің жүрегіңізді танитын болады.

X MessengerX

Кез келген жерде, кез келген адам Исаның шәкірті бола алады

- **130-дан астам тілдегі тегін материалдар**
- Қосымша түрінде және онлайн қолжетімді
- Сіздің рухани өсуіңізге септігін тигізетін материалдар
- Шәкіртшілік жолындағы қадамдарыңызды көре аласыз

Шәкіртшілікке арналған ресурстардың толық жинағын алыңыз. Messenger кітапханасы – электронды кітаптар, бейнежазбалар, аудио-тәлім, аудиокітаптар, Киелі Кітаптар...

Барлық құрылғыңыздан көріңіз, оқыңыз, тыңдаңыз.

MessengerX.com

App Store немесе Google Play-ден жүктеп алуыңызға болады.

ЖҮРЕГІҢІЗДЕ КИЕЛІ ОТ ЛАУЛАП ТҰР МА?

Иса ешқашан рухани немқұрайлықты құптаған емес — Ол бізді жалынды болуға шақырады. Бірақ Онымен қарым-қатынасымыз қайта тұтануы үшін, бұл отты қайдан аламыз? Ол Өзі бізге күш бермесе, керекті құралдармен жабдықтамаса, Оған қызмет етуді ешқашан талап етпейді. Егер Онымен шынайы әрі жалынды қарым-қатынаста болу сізге қол жетпестей көрінсе, бұл кітап сіздің ойыңызды өзгертеді.

Әлемге танымал автор әрі Киелі кітап тәлімгері Джон Бивер бізге үндеу тастап, Құдаймен үстірт байланыста болудан бас тартуды және Онымен тірі де жалынды қарым-қатынасқа түсуді ұсынады. «Жалынды жүрек» кітабы Құдайға деген ынта-жігеріңізді оятып, оны сақтап қалуға көмектесетін терең аяндар мен даналыққа толы фибраттарды ұсынады. Осы кітапты оқу арқылы Киелі Рухтың жетелеуіне беріліңіз. Оған өміріңізді өзгертуге мүмкіндік беріңіз. Құдайдың киелілік оты жаныңызды толықтай тазартсын.

Құдаймен бірге жүру жолының қай кезеңінде болсаңыз да, егер бұл сөздерді бүкіл жүрегіңізбен қабылдасаңыз, олар өміріңізді өзгертеді. Бұл кітап Құдаймен тереңірек әрі тірі байланыс орнатуға ұмтылған әрбір жанға арналған.

ДЖОН БИВЕР — Құдай Сөзіне деген батыл да ымырасыз ұстанымымен танымал рухани қызметші. Ол сонымен қатар халықаралық бестселлерлердің авторы: оның кітаптары миллиондаған тиражбен таралып, 130-дан астам тілге аударылған. Джон мен оның жұбайы Лиза — бүкіл әлемде шәкірт тәрбиелеу ісін түбегейлі өзгертуді және Мәсіхтің берік әрі жалынды ізбасарларын өсіруді мақсат ететін «Messenger International» халықаралық қызметінің негізін қалаушылар.

MessengerX

Тегін ресурстарды жүктеп алу үшін және бейне сабақтарды көру үшін **MessengerX.com** сайтына кіріңіз

Көбірек білгіңіз келсе,
кодты сканерлеңіз

Messenger
INTERNATIONAL

Бұл кітап — автордың
сыйлығы. Сатуға арналмаған.

